

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

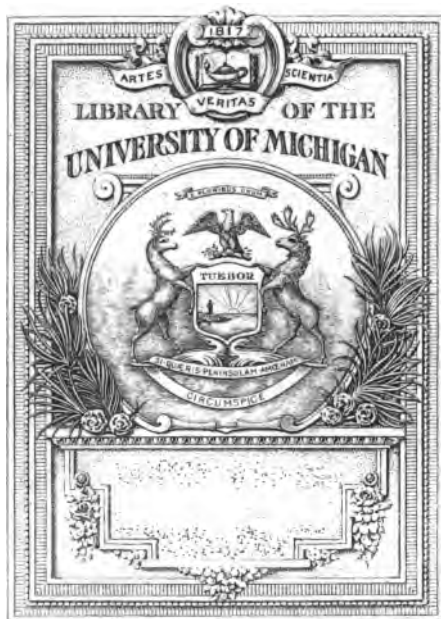
- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

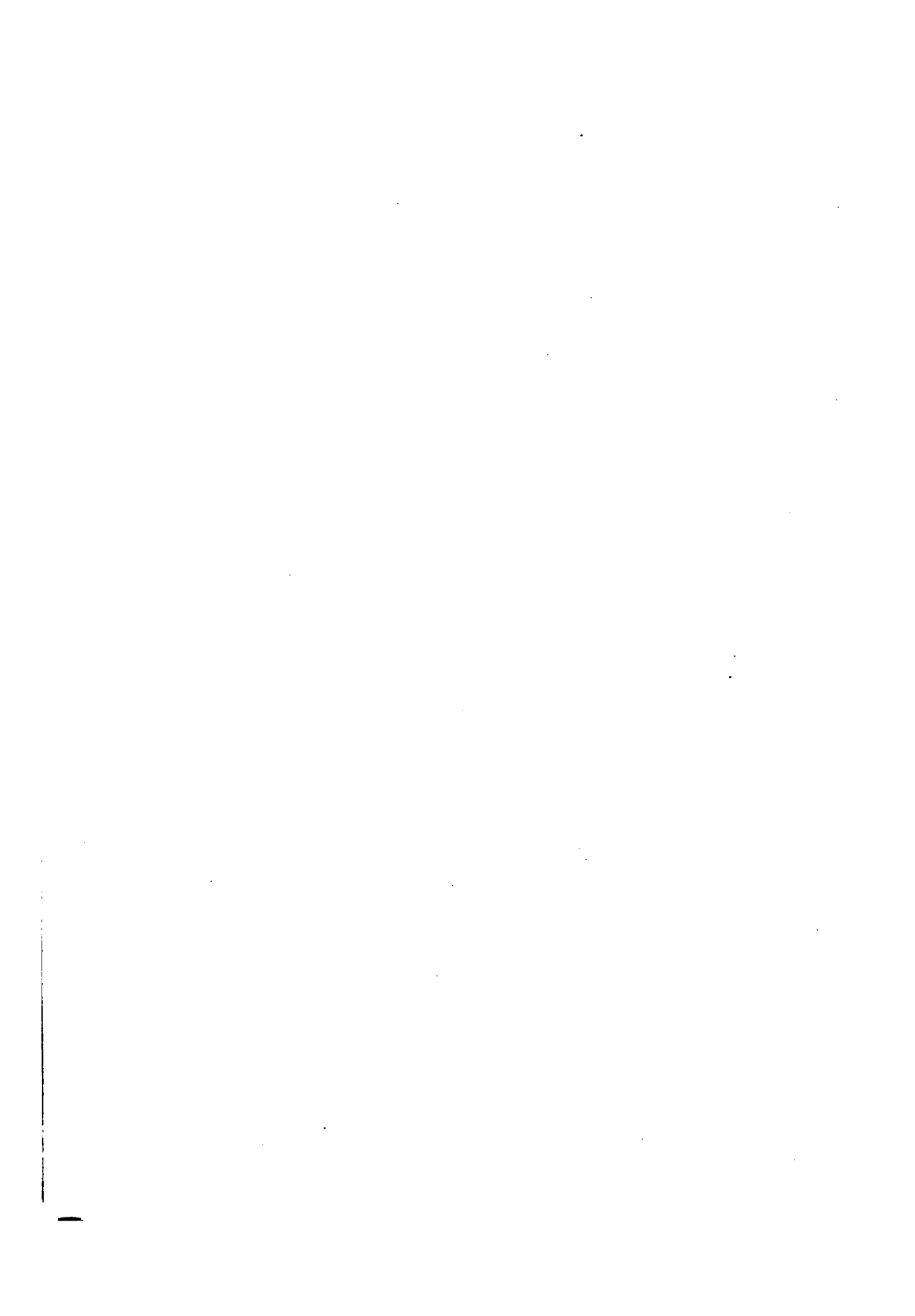
208
249
R

For the ... of the ...

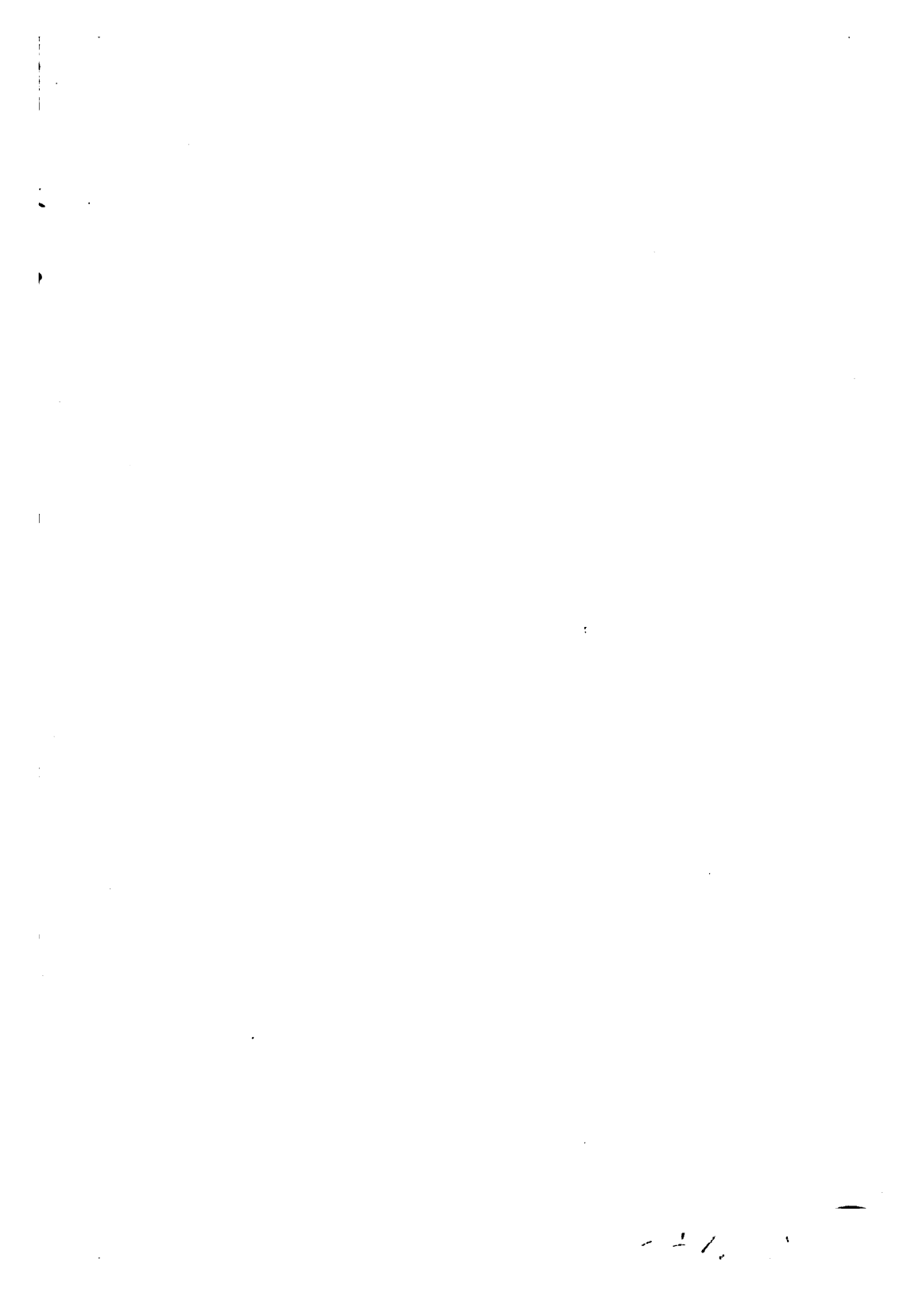

V.10

DD
3
M8
A6
V.10

SCRIPTORES
RERUM GERMANICARUM

IN USUM SCHOLARUM

EX

MONUMENTIS GERMANIAE HISTORICIS
SEPARATIM EDITI.

ANNALES METTENSES PRIORES.

HANNOVERAE ET LIPSIAE
IMPENSIS BIBLIOPOLII HAHNIANI

1905.

3055
( )

ANNALES METTENSES PRIORES.

PRIMUM RECOGNOVIT

B. DE SIMSON.

ACCEDUNT ADDITAMENTA
ANNALIUM METTENSIIUM POSTERIORUM.

HANNOVERAE ET LIPSIAE
IMPENSIS BIBLIOPOLII HAHNIANI

1905.

HANNOVERAE. TYPIS CULEMANNORUM.

PRAEFATIO.

Annales Mettenses, quos iam luci daturi sumus, non eosdem atque illos ante hos plus 260 annos a Chesnio editos, sed ab iis diversos et quidem antiquiores, Carolus Hampe V. Cl. a. 1895 mense Decembri, cum bibliothecam cathedralē Dunelmensem in usus Monumentorum Germaniae perlustraret, invenit¹. Est enim codex, quo ista prima editio *Annalium Mettensium* priorum fundamento nititur,

A 1) *Dunelmensis* C. IV. 15 signatus, membraceus, saec. XII. incipientis. Fol. 1 desideratur; fol. 2—28'. *annales* nostros continent. *Paginae* in binas columnas divisae; *textus annalium* desinit in tertia columna f. 28, quarta vacua. Sequitur in fol. 29—70'. *Chronicon Reginonis*, eius classis, quae continuatione caret, fortasse nonnullis 15 omissis. *Annales Mettenses* ab initio usque in finem eadem manu scripti, et quamquam *Reginonis Chronicon* alia manu exaratum est, ratio tamen in utroque opere describendo eadem necnon utrumque eadem manu illuminatum, ita ut iam primitus unum codicem formasse videatur. Quoad 20 rationem scribendi praepositio post semper þ, vox gentes saepe gs abbreviata. Primis partibus manus recentior saec. XII. interdum argumenta rerum enarratarum nullius pretii inseruit.

Liber ante aliquot annos in usus Monumentorum 25 Germaniae Dunelmo benevole Berolinum transmissus ibi ex parte cum editione Chesniana *Annalium Mettensium* et F. Kurzii recensione *Annalium regni Francorum* collatus, ex parte exscriptus est. Quo apparatu nobis uti licuit.

Verum ut loquamur, codex *Dunelmensis* non modo 30 aetate inferiore exaratus est, sed etiam optimus iudicari nequit. Librarius, quamquam nihil arbitrato suo mutavit nec nisi

1) Cf. 'N. Archiv' XXII, p. 694 sqq. et quae ibidem in t. XXIV, p. 399 sqq. et XXV, p. 177 sqq. disserui.

pauca omisit, nonnulla tamen, etiam praeter nomina propria, depravit.

Attamen contingit nobis, ut non prorsus careamus adminiculis, quibus adiuti aliquando menda castigare vel omissa supplere valeamus. Praesto sunt, praeter fontes, ex quibus hi annales fluxerunt, et eosdem annales retractatos, fragmenta quaedam et excerpta, quae fere ad verbum cum nostris conveniunt, ita ut iampridem, ante quam V. Cl. Hampe codicem Dunelmensem vidit, viri docti antiquiorem quandam Annalium Mettensium recensionem exstitisse sibi persuaserint. Quorum partem etiam in SS. t. XIII, p. 26 sqq. s. t. 'Annalium veterum fragmenta partim ex Mettensibus desumpta' a Georgio Waitz¹ (W.) collectam habes.

Et unum quidem idemque antiquissimum et amplissimum fragmentum iam fere 30 annis ante Annales retractatos typis vulgatum est. Fragmentum de Pippino duce dico, quod Marquardus Freher in 'Corpore historiae Francicae' (Hanoviae 1613) p. 168 sqq. edidit². Exstat in

A 2) codice Londinensi musei Britannici, Arundel. nr. 375, membran., formae quadratae. Cuius fol. 1—47'. Liber historiae Francorum, fol. 47'—72'. Historia de excidio Troiae, fol. 72'—75'. fragmentum illud occupat. Textus, qui rubrica caret, in fine nonnullis foliis amissis est mutilus, ultima pagina valde detrita et maculis respersa. Nihilominus viro doctissimo W. Levison, qui a. 1903. collationem codicis in usum huius editionis instituit mecumque benigne communicavit, multo plura quam Frehero dignoscere successit. Codicem, de cuius patria nihil compertimus, ex continente, et regno quidem Francorum, originem ducere scriptura docet.

Fol. 1—47'. iam saeculo IX, reliqua, quae Historiam de excidio Troiae et fragmentum nostrum praebent, ab alio librario litteris multo minutioribus, tamen, si non IX, certe X.³ saeculo exarata sunt. Litterae e et i, o et u, c et q more antiquo permutantur, aspiratio alibi desideratur, alibi abundat. Textus, quamquam haud spernendus, lacunis late

1) Praetermittenda duxit Fragmentum Londinense, Fragmenta Werthensia, Gesta abbatum Fontanellensium necnon Chronici Anianensis quae ad a. 753—756. spectant. 2) Inscriptit 'De Pipino Ansegisi F. Orientalium Francorum principe, et Maioredomus regni Austrasiae, 40 cognomento Breui [sic], fragmentum insigne'. 3) Non saec. XI, ut in catalogo ('Catalogue of Manuscripts in the British Museum. New Series'. Vol. I. 'The Arundel Manuscripts'. 1834) p. 110. et 'Archiv' VIII, p. 759. perhibetur.

hiantibus et multis mendis deformis est. Credideris librarium exemplar operis perantiquum, quod parum legere quiverit, ante oculos habuisse.

Plus ducenti anni transierunt, ecce post medium saeculum XIX. nova quaedam, quamquam nimis brevia, fragmenta eiusdem operis emergere. Quorum signo

A 3) illa, quae in bibliothecae Caesareae Vindobonensis cod. nr. 334. et in tabulario regio Dusseldorpiensi inventa sunt, comprehendimus. Dusseldorpiense uno folio minoris formae membranaceo novenorum denorum in pagina versuum constat, quorum quisque nonnullas litteras margini interiori proximas bibliopegae socordia recisas amisit. Exhibet a. 752, primis verbis exceptis, tum a. 760. 761, initium a. 762. Invenit hoc fragmentum tegumento interiori libri, qui ex bibliotheca Werthinensi in tabularium Dusseldorpiense pervenerat, agglutinatum V. Cl. Th. I. Lacomblet b. m. et a. 1862. in 'Archiv für die Geschichte des Niederrheins' t. IV, p. 218 sq. in lucem emisit. Denuo edidit G. H. Pertz in SS. t. XX, p. 1—7, a. 1868.

Paulo iam antea alterum fragmentum eiusdem codicis, olim monasterii S. Liudgeri Werthinensis, Antonius de Spaun in auctione librorum a. 1856. Vindobonae facta emit, exinde primus W. Wattenbach in editione secunda operis celeberrimi 'Deutschlands Geschichtsquellen im Mittelalter bis zur Mitte des dreizehnten Jahrhunderts' (Berolini 1866), p. 540, mox Pertz in SS. t. XX. l. l. una cum Dusseldorpiensi s. t. 'Annalium Mettensium fragmenta Werthinensia', tertio G. Waitz in SS. t. XIII, p. 31, a. 1881, ediderunt. Est nonnisi superior pars unius folii, quae denis versibus utriusque paginae fragmenta a. 784. et 785. praebet. Scriptura codicis Werthinensis, cuius SS. t. XX. tab. I. specimen ostendit, est saeculi X. optima, lectio, etsi pauca omissa sint, bona.

Accedunt, quae

A 4) et A 4*) signavi, Fragmentum Basiliense et Bernense. Quorum alterum, quod iam in bibliotheca Basiliensi asservatur, a V. Cl. I. Bächtold in libro olim fratrum Minorum Solodurensium repertum, ab eodem in 'Anzeiger für Schweiz. Gesch.' 1872, nr. 4, p. 245 sq., deinde a V. Cl. W. de Giesebrecht in 'Forschungen zur Deutsch. Gesch.' XIII (Gotting. a. 1873), p. 627 sqq., postremum a G. Waitz, in SS. t. XIII, p. 27 sq. editum

habemus. Est folium membranaceum, vicensimum quaternorum in pagina versuum, qui a. 769. mutilum, tum a. 770. et 771. et initium a. 772 exhibent.

Alterum fragmentum, quod in bibliotheca Bernensi exstat, primum a V. Cl. H. Hagen exscriptum et a V. Cl. G. Meyer de Knonau in 'Forsch. z. D. G.' VIII (Gotting. a. 1868), tum a G. Waitz in SS. t. XIII, p. 30 sq. editum, partes a. 783. et a. 784. et initium a. 785. continet, ita ut haec cum Vindobonensi conferre liceat. Scriptura fragmentorum Basiliensis et Bernensis, cuius specimina SS. t. XIII. tabula prima ostendit, itidem saeculi X, magna et aequalis, a codice tamen Werthinensi diversa; utriusque scripturam etiam inter se differre Waitz animadvertit, cum Kurze¹ eandem existimet. Equidem, quamvis prius litterarum similitudine fretus Kurzio assensum praeberim², re iterum perpensa, dubito, an litterae Bernensis paulo maiores, Basiliensis magis grossae videri possint. Accedit, quod in Basiliensi anni incarnationis dominicae colore rubro scripti, initia annorum litteris grandibus ornata, etiam personarum nomina propria colore rubro illuminata sint, quae omnia in Bernensi, cui numeri annorum nonnisi post in margine additi sunt, desiderantur. Alioquin idem in utroque studium sermonem quodammodo poliendi et variandi tam evidenter apparet, ut alterum et alterum eiusdem recensiois esse videatur.

Hactenus de fragmentis. Transeamus ad excerpta, ex quibus iam R. Dorr in dissertatione sua inaugurali 'De bellis Francorum cum Arabibus gestis usque ad obitum Karoli M.' (Regimonti Pr. 1861) priorem quandam Anna-
lium Mettensium recensioem extitisse inter omnes primus collegit.

Sane satis multa ex opere nostro et quae cum eo, paucis omissis sive ex aliis fontibus insertis³, fere ad verbum conveniunt, in Chronicon Anianense (Anian.), scilicet recensioem Chronici Moissiacensis a monacho monasterii Anianensis interpolatam (SS. I, p. 291—295. 304. 305), transiere. Deprompta sunt ex a. 734. 741. 747. 753. 754. 755. 756. 773. 774. 779. 800. spectantque fere omnia ad historiam pontificum Romanorum.

1) 'N. Archiv' XVII, p. 118, n. 5. XXI, p. 30. 2) Ibid. XXV, p. 179. 3) Unde iam satis eorum opinio reprobat, qui Chronicon Anianense inter fontes Anna-
lium Mettensium numerandum censuerunt. Cf. 'N. Archiv' XXIV, p. 406 sq.

Itidem nonnulli loci annalium nostrorum, et quidem annorum 693. 732. 737. 789. 741. 750. in Gestis abbatum Fontanellensium, ut vides in horum c. 8. 9. 10. 12. 14. (rec. S. Loewenfeld, SS. r. G. p. 26 sq. 29. 32 sq. 35 sq. 43¹⁾ repetiti sunt².

Praeterea partes operis nostri exscriptae sunt in Genealogia Dagoberti (Gen. Dag.) et Genealogia Pipini (Gen. Pip.), quas codex Paris. Latin. nr. 9422 (Suppl. lat. nr. 563) membr. saec. XII, olim b. Mariae Aureaevallensis, fol. 131—132' continet. Etiam scriptor Vitae Dagoberti III, libelli levissimi et falsis aut suspectis repleti, qui in eodem codice reperitur, annales nostros quibusdam locis³ manifesto imitatus est.

Magna ex parte Annales Lobenses (Lob.), SS. XIII, p. 227—231, nostros, quamquam eos valde abbreviaverunt, sequuntur; non raro Chronicon Vedastinum (Vedast.), ib. p. 696—704, quoad a. 802—805.⁴ etiam Annales Guelferbytani (Guelf.), SS. I, p. 45 sq., iisdem innituntur.

At iam gradum sistamus, ne a certis ad incerta progrediamur. Haud concesserim id quod viri doctissimi statuerunt, sed mea sententia minime probaverunt, Annales Sithienses, Annales Fuldenses, Einhardum in Vita Karoli M., Poetam Saxonem, auctorem Breviarii quod Erchanberti dicitur, idem opus vel varias eiusdem recensiones adhibuisse. Etiam de Annalibus Laurissensibus minoribus⁵ dubito⁶.

Saeculo tamen XII. Annales nostri Mettenses vetustiores in eos, quos iampridem noveramus, iuniores translati sunt. Quorum codex

B 1) archetypus, ut videtur, Cheltenhamensis nr. 1853, iam Berolinensis (Meerman. nr. 141), foliorum 129⁷,

1) Cf. 'N. Archiv' XVI, p. 602 sq. 2) Cf. praesertim Breysig, 'Karl Martell' p. 114, et Pückert, 'Berichte der k. sächsischen Gesellschaft der Wissenschaften. Phil.-hist. Cl.'. 1884. I. II, p. 112, n. 7. Quae a. 693 (p. 16, l. 6 sqq.) cum Gestis conveniunt, ea sane nonnisi post addita, non tamen ideo ex illis hausta sunt. Non ex nostris, sed ex Vita Gregorii III. (rec. II.), Lib. pont. ed. L. Duchesne I, p. 420, ea hausta sunt, quae Gesta etiam c. 9, p. 28 sq. de legatione papae ad Karolum Martellum missa referunt. 3) SS. rerum Merov. II, p. 516. 518; cf. 'N. Archiv' XV, p. 557 sq. 4) Minime iam inde ab a. 791, ut Kurze, 'N. Archiv' XXVIII, p. 29, contendit. 5) Cf. G. Waitz, 'S.-B. der Akad. d. W. zu Berlin'. 1882. p. 399 sqq.; Pückert l. l. p. 106 sqq. 6) Cf. etiam Dümmler in Wattenbach 'DGQ.' ed. 7. I, p. 222. 7) Cf. Val. Rose, 'Die lateinischen Meerman-Handschriften der Königl. Bibliothek zu Berlin' (1892) p. 317 sqq.; Waitz, 'N. Archiv' IV, p. 589; Wattenbach, 'DGQ.' ed. 6. II, p. 125.

compilationem continet amplissimam, quae, nulla rubrica inscripta, ab historia fabulosa de origine Francorum ad saeculi decimi initia usque porrigitur. Primis partibus ex Historia Francorum Gregorii et Fredegarii scholastici quae dicuntur chronicis haustis, scriptor verbis Et quia de Pippino mencionem fecimus, quis quantusve fuerit, dicere non pigebit ad annales nostros se vertit, quibus ad eorum finem usque usus est. Satis longe ita presse eos sequitur, ut nonnisi pauca ex aliis fontibus, Libro historiae Francorum, Annalibus Fuldensibus, Reginonis abbatis Prumiensis chronico¹ admiscuerit. Nec, etsi inde ab a. 776: fere magis Reginone innitatur, ideo annales nostros deseruit, quin immo, hic illic eorum verbis Prumiensis chronico insertis, nonnullos annos etiam tum maiorem partem ex eis exscripsit. Ubicumque ex nostris hausit, orationem quidem aliquantulo cultiorem reddere studuit, sed perpauca mutavit. Plerumque aliquam coniunctionem (velut vero, que, quoque, etiam) interponere satis habebat, nonnisi rarissime verba parum accurate legit aut ea non satis intellexit. Hic illic a scriba homoeoteleuto in errorem ducto pauca praetermissa. Complura is, qui totum librum duabus manibus² exaratum relegit, non aliqua auctoritate, sed propria aestimatione inmisit corrigere conatus est. Atramento is usus est alio, manus fere aequalis.

Edidit hos annales iuniores, ut iam diximus³, primus Franciscus Duchesne (Ch.) in opere 'Historiae Francorum Scriptores' inscripto, t. III, p. 262 sqq. (Paris. 1641). Qui, quamquam nonnisi apographo usus esse videtur, opus satis fideliter expressit, fontium tamen nonnisi partem exploravit. Omisit ea quae annum 687. praecedunt, tum a. 814—829. et narrationem a. 830⁴—837. ex Annalibus Bertinianis desumptam. — Recensionem Chesniam repetiit D. Bouquet in tomis II. III. V. VI. VII. VIII. collectionis suae, qui etiam, ubi necesse videbatur, veros annos in margine apposuit notasque non spernendas adiecit. — Quos secutus G. H. Pertz (P.) et ipse in Monumentorum Germaniae hist. tomo primo, p. 316 sqq., Chesniana editione

1) Quod etiam in codice Dunelmensi post Annales Mettenses priores inveniri supra (p. V) memoravimus. 2) Quarum tamen prima longe maximam partem scripsit. 3) Cf. supra p. V. 4) Gesta anni 830. in hac compilatione bis, semel ex Annalibus Mettensibus prioribus, tum ex Annalibus Bertinianis referuntur; cf. Wattenbach, 'N. Archiv' XVI, p. 607. et infra p. 105, n. 1.

usus est. Alioquin ad hos annales iudicandos studiorum suorum primitiis de Francorum maioribus domus¹ bene instructus, non modo nonnulla emendavit, sed etiam fontes indicare studuit, quamquam in his dignoscendis iam ideo
 5 nonnumquam in errorem inductus fuit, quia hanc compilationem antiquiore inniti ignorabat². Nec minus iure quidem Fragmentum Freherianum de Pippino duce, quod Chesnius neglegendum duxerat, in subsidium novae editionis adhibuit, sed ita interdum textum priorem cum recentiore
 10 permiscuit. Ceterum, quoniam totum opus ex aliis compilatum perspexit, etiam pluribus quam Chesnius fecerat omissis, annos 687—768. et priorem narrationem de a. 830. denuo edere, praeterea locos quosdam a. 770. 771. 778. 783. 790. 799. 800. 803. 804. 805. *Annalibus regni Francorum*
 15 (quos *Annales Laurissenses* et *Einhardi Annales* nuncupavit) adscripsisse³ satis habuit. — In usus nostros postquam v. d. Marius Krammer annorum 687—768. et eorum quae de a. 830. ex *Annalibus Mettensibus* prioribus hausta sunt recensionem Pertzianam cum codice Berolinensi diligenter
 20 contulit, deinde v. d. B. Schmeidler a. 687—775. etiam ex eodem accurate exscripsit, postremum V. Cl. O. Holder-Egger lectiones annotavit.

• Est vero iudicandum, compilatorem iuniorem annales priores non tam ipsum retractasse, quam retractatos accepisse.
 25 Quod inde concludere licet, quod partes formae huius recentioris iam in

B 2) codice Parisino nr. 5017, saec. XI, olim S. Arnulfi Mettensis, manu saec. XII. Reginonis chronico a. 777. 778. 783. 792. 793. 800. 802. 803. 804.⁴ additas
 30 reperimus. Textus locorum additorum, etsi aliquando paulum mutilus, a. 777. et 803. servatis quibusdam verbis, quae in codice Berolinensi praetermissa sunt, propius ad *Annales Mettenses* priores accedit⁵. Manus, ut viris harum rerum peritissimis specimine codicis⁶ Parisiis benevole transmissio
 35 oculis cernere licuit, ab eorum, qui librum Berolinensem

1) 'Die Geschichte der Merowingischen Hausmeier'. Hannover. 1819.

2) Etiam multo magis ea in re Bonnell, 'Die Anfänge des karolingischen Hauses' p. 159. erravit, quamquam plura ex ignoto fonte fluxisse animadvertit. Quae Reginoni deberentur, utroque accuratius iam Chesnius
 40 (l. l. p. 282. 290. 292) discrevit. 3) SS. I, p. 148. 158. 164. 176. 186. 191—193. 4) Cf. Reginonis chronicon rec. F. Kurze, SS. r. G. p. 51. 52. 54. 58. 61. 64. 5) Cf. infra p. 66, l. 3. 90, l. 9. 6) Fol. 60. adversi, quod a. 802. inde a verbis de Constantinopoli et maximam partem a. 803. praebet.

exaraverunt, plane diversa et quidem antiquior. Unde eum qui haec adscriptis neque, ut ego prius duxi¹, ex annalibus iunioribus, quales codex Berolinensis continet, hausisse neque, ut F. Kurze² autumavit, eundem qui eos scripserit fuisse apparet.

Fontibus Annales Mettenses priores praecipue Chronicarum quae dicuntur Fredegarii continuationibus et Annalibus regni Francorum³ utuntur, illis quidem initio, mox ab a. 742. usque ad 768. (ubi continuationes Fredegarii desinunt) modo illis tum his, deinde usque ad a. 829. Annalibus regni Francorum innisi. Raro inveniuntur quae propius ad Annales qui dicuntur Einhardi accedant, neque inde concludere licet scriptorem etiam posteriore illa Annalium regni Francorum recensione usum esse. Potius statues forte olim exemplum quoddam exstitisse, ab Annalibus regni Francorum paulo diversum, quo cum eis qui supersunt et Annalibus q. d. Einhardi etiam Mettenses nitantur. Perpauca cum Annalibus Petavianis vel Laurensiensibus conveniunt. Nequaquam tamen omnia Mettenses illis fontibus debent, immo referunt quoque, quae alibi frustra quaeras et unde ipsi sumpserint nescimus. Librum pontificalem adhibitum⁴ esse non concesserim. Etiam de Chronico illo Aquitanico, ex quo R. Dorr⁵ paucos quosdam locos depromptos esse censet, nihil certi affirmare ausim.

Ratio, qua scriptor fontibus usus est, vehementer reprehendenda, ut severum quidem, sed iustum iudicium, quod H. E. Bonnell⁶ de Annalibus Mettensibus posterioribus fecit, iam in priores transferre oporteat. Haud raro, quae

1) 'Zeitschrift für die Gesch. des Oberrheins. N. F.' IX, p. 219 sq.

2) 'N. Archiv' XXVIII, p. 21. Etiam minus probandum mihi videtur id quod Kurze proposuit, hunc scriptorem fortasse utramque annalium recensionem adhibuisse.

3) De recensione vel de recensionibus Annalium regni Francorum, quibus nostri innitantur, accuratissime H. Wibel in libro 'Beiträge zur Kritik der Annales Regni Francorum und der Annales q. d. Einhardi' inscripto (Argentorati 1902) p. 22 sqq. quaesivit, quamquam non omnia mihi probasse videtur. Duas compilationes in libro nostro dignoscere sibi visus est, quarum in altera diversa Annalium regni Francorum recensio adhibita sit. Mihi quidem hoc tantum certum videtur, librum eius classis adhibitum, quam Kurze littera C signavit, qualem etiam scriptorem Vitae Hludowici imperatoris, quem Astronomum dicunt, ex cap. 42 (SS. II, p. 632; cf. Simson, 'Ludwig der Fromme' II, p. 298, n. 4) ante oculos habuisse apparet.

4) Id quod Pertz, SS. I, p. 295, n. 3. 4, et Pückert l. l. p. 118 sq. voluerunt. Taceo de epistulis paparum, quas hic auctori notas fuisse opinatur. 5) L. l. p. 41 sq. 6) In libri iam memorati excursu VII. 45 (p. 157 sqq.), ubi de Annalibus Mettensibus satis fuisse egit.

iam ex uno fonte relata fuerunt, eadem ex altero iterantur; quaedam ex arbitrio multiplicata aut transposita; interdum, ubi fontes inter se differunt, discrepantia negligentissime coniuncta. Accedit, quod ordo temporum in primis partibus
 5 ad a. 752. usque valde turbatus est. In iis, quae non ex fontibus notis hausta sunt, nonnulla fidei satis suspectae, alia manifesto fabulosa et commenticia, fuco quodam rhetorico illita. Alibi scriptor rebus deficientibus nonnisi verba profert. Egregie de his G. H. Pertz¹, cuius iudicium
 10 etiam P. Roth² suum fecit. Alioquin apparet consilium laudes Karolorum sive, ut hic³ vocantur, Pippiniorum canendi⁴. Horum virtutes meritaque ad coelum efferuntur. Hi veri regni Francorum domini heredesque, etiam Mervin-
 15 gis verbo non re regnantibus, et qui imperium optimo iure obtinuerint, praedicantur.

Nihil secius idem liber nonnulla haud contemnenda, immo digna quae sequamur servavit. Quare Leopoldus de Ranke⁵, historicorum nostrorum princeps, Annales Mettenses iuniores, utcumque sunt, non parvi
 20 aestimandos duxit et quae ad res gestas cognoscendas afferre viderentur, luculenter, ut solitus, exposuit. Et ille quidem nonnisi de primis annalium partibus egit, quas ex libro quodam singulari ad probanda gentis Karolinae incrementa scripto translatas putavit. Sed idem opus et postea,
 25 velut a. 789. 790, praesertim a. 803. 804. 805, non ita pauca tradit, quae in Annalibus regni Francorum desiderata, attamen fide digna auctorem familiari, ne dicam intima, rerum notitia imbutum prodant.

Stilus, quamquam initio quodammodo unctior et magis
 30 grandiloquus, in universum semper idem, eadem locutiones saepissime repetitae, ita ut vel in brevissimis additamentis eundem auctorem deprehendas. Poetarum Latinorum Vergilii et Horatii pauca quaedam vestigia inveniuntur. Paulo

1) SS. I, p. 314: 'Auctor veteres sibi probatos [sc. fontes] ita
 35 descripsit, ut plerumque ipsorum verba retineret, nonnumquam, arte quadam historica uti sibi visus, proprium ex diversis filum texeret, et tunc quidem fidei satis suspectae, cum rebus deficientibus verba facere et pro veritate fuco quodam rhetorico proposito, lectorum oculos in se convertere velle haud dubie videatur'. 2) 'Geschichte des Beneficial-
 40 cesens' (Erlangae 1850) p. 148. 3) P. 20, l. 17. 4) Quod clarius Pertzio ('Die Gesch. der Meroving. Hausmeier' p. 170 sq.) Chr. Fr. Stälin ('Württembergische Geschichte' I, p. 179, n. 2. 180, n. 1. 183, n. 5) perspexit. 5) 'Weltgeschichte' V, 2, p. 292 sqq., in an-
 45 lectis. Cf. etiam Hahn, 'Jahrbücher des fränkischen Reichs' 741—752.' p. 47.

saepius scriptor, quippe qui haud dubie clericus fuit, sermonem Bibliae Vulgatae dictis adornavit¹.

Novi coniecturas argutas sane, quas V. Cl. F. Kurze² de origine operis variisque eius recensitionibus proposuit. Sed, ut iam prius feci³, fateor me eum in tam difficili et contorta re sequi non posse et, quae probasse arbitretur, ea mihi ne probabilia quidem videri.

Id a verisimili non abhorret scriptorem libri, quem codex Dunelmensis continet, sua iam ex opere quodam exscripsisse, quod narrationem non ultra annum 805. deduxerit. Quoad annos 806—829. nihil habuisse videtur, quod Annalibus regni Francorum adiceret, eos ad verbum transscribere contentus. Quae postremo de rebus a. 830. gestis subiunxit, ea aut suo Marte scripsit aut novo ex fonte hausit. Alibi, velut a. 693. 763. 779. 785. 801. 804⁴, auctor verbis ut superius retulimus, ut praediximus similibusve lectorem ad locos, ubi iam eadem narraverit, revocat; hic Iudith imperatrix, Ludovici Pii coniux altera, quasi quae nondum commemorata sit, inducitur, etsi iam a. 819. imperatorem eam duxisse scriptum sit. Sermo quoque a prioribus diversus, nimis incultus et qui quandam similitudinem operum illorum quae Aldrico episcopo⁵ Cenomannis conficiebantur, Gestorum Aldrici videlicet et Actuum episcoporum Cenomannis in urbe degentium, referat⁶. Manifestus eadem narratio fautorem acrem imperatricis Iudith et filii eius Karoli prodit⁷.

Porro fragmenta supra memorata librum hoc modo congestum iam saeculo X, excerpta quae ex eo deprompta sunt eum etiam saeculo IX. ineunte exstitisse probant. Gesta abbatum Fontanellensium inter annos 834. et 845. litteris mandata sunt. Etiam prius Annales Guelferbytani exarati

1) Cf. etiam Bonnell l. l. p. 165 sq., cui tamen vix concesserim scriptorem commentarios Iulii Caesaris imitari conatum esse. 2) 'N. Archiv' XXI, p. 29 sqq. XXVIII, p. 9 sqq. 619 sqq. 3) 'N. Archiv' XXV, p. 179. 4) P. 16. 52. 68. 72. 88. 92. 5) Qui a. 856. defunctus est. 6) Cf. 'N. Archiv' XXIV, p. 418 sq.; Simson, 'Die Entstehung der pseudoisidorischen Fälschungen in Le Mans' (Lips. 1886) p. 65 sqq.; J. Havet, 'Bibl. de l'éc. des chartes' LIV, p. 632, n. 1; Geo. Lurz, 'Ueber die Heimat Pseudoisidors' (Monaci 1898) p. 35 sq. 39, n. 4. 54 sqq. 7) Cf. Simson, 'Ludwig der Fromme' I, p. 341, n. 1. Id quoque animadvertendum Aldricum itidem partes imperatricis et Karoli secutum esse necnon priores operis nostri partes plura quam alios fontes de rebus Cenomannicis et Britannicis proferre; cf. 'N. Archiv' XXIV. l. l. XXV, p. 180. Ante quam (a. 832) sedem Cenomannensem obtinuit, Aldricus clericus Mettensis fuit.

videntur, quorum prima manus, quamquam adiectis annorum 806—813. numeris, itidem a. 805. desinit. Accedit, quod excerpta et fragmenta, praesertim Genealogia Dagoberti et Chronicon Vedastinum, Fragmentum Londiniense quoque,
 5 hic illic veram lectionem pro depravata libri Dunelmensis et Annalium posteriorum praebeant.

Numeri annorum in codice Dunelmensi plerumque desiderantur. Exstant tamen initio et deinde ad a. 710. 711. 712. 713. 731. Praeterea anni 745—753. 755—759.¹ verbis
 10 Hoc anno, omisso numero, incipiunt. Item initia annorum vel alios locos, praesertim eos, qui verbis Eodem anno sive similibus pergunt, litteris initialibus, alternis vicibus rubro tum viridi colore pictis, ornatos videmus. Fragmento Bernensi annos nonnisi post in margine additos esse iam diximus².
 15 Indicantur in Londiniensi (a. 688. 691. 692) et Dusseldorpiensi et Basiliensi, semper in recensione secunda. Quare nomen annalium retinere fas duxi. Liber Basiliensis, olim Solodurensis, opus etiam in capita distinctum habet, ita ut singulis annis incarnationis dominicae numerus capitis prae-
 20 positus sit. Annus 769. numero 56. signatus et sic deinceps. Unde W. de Giesebrecht colligendum putavit, recensionem, cuius id fragmentum habemus, nonnisi ab a. 714. sive paulo ante initium sumpsisse. At si haud paucos, 24 omnino, annos in annalibus nostris praetermissos reputaveris, non
 25 dubitabis, quin ille liber non secus ac Dunelmensis ab a. 688. inceperit.

Annales posteriores in ecclesia sancti Arnulfi Mettensi conscriptos esse Chesnius, cum codex Iacobi Sirmondi ex illa ecclesia provenisset³, pro certo habuit ideoque 'An-
 30 nales Francorum Mettenses' nuncupavit. Codicem chronici Reginonis Parisinum, cui manus saec. XII. nonnulla ex recentiore annalium nostrorum contextu adiecit, itidem olim S. Arnulfi Mettensis fuisse iam⁴ commemoravimus. Arnulfum episcopum Mettensem omnium Francorum coram
 35 Deo et hominibus patronum praecipuum habitum etiam Annales priores praedicant⁵. Neque id neglegendum est, quod scriptor noster aequae ac quaedam tabulae spuriae pro ecclesia S. Arnulfi confictae Pippini maioris filium Drogonem ducem Campaniae falso ducem Burgundionum faciat⁶.

40 1) Annis 746—749. 750. 751. eadem verba in codice Berolinensi quoque adscripta erant, post erasa sunt. 2) Cf. supra p. VIII. 3) Cf. 'Historiae Francorum Scriptores' l. I. p. 262. 333. 4) Cf. supra p. XI. 5) Cf. p. 3; 'N. Archiv' XXV, p. 183, n. 2. 6) Cf. infra p. 16, n. 4.

Accedit, quod semel vel bis cum Historia Langobardorum Pauli diaconi, qui aliquamdiu in quodam urbis Mettensis monasterio vixisse videtur, epitaphia Karoli M. uxoris Hildegardis illiusque sororum et filiarum in ecclesia S. Arnulfi sepulturarum composuit, Angilramno episcopo petente, Gesta episcoporum Mettensium scripsit, convenit¹. Quare Annalibus prioribus non minus quam retractatis Mettensium nomen² servavimus.

Satis argute quidem, sed vereor ne ingeniosius quam verius, W. Pückert b. m., vir de his rebus indagandis alioquin optime meritus, compilationem usque a. 805. in monasterio S. Dionysii scriptam esse demonstrare conatus est. Cuius vestigia secutus F. Kurze vel eo processit, ut eam sine probabili causa Fardulfo Langobardo, illius monasterii abbati, qui a. 806. decessit, ascriberet³.

Annales priores, qui diu delituerunt, sive fontem eorum, cum textum non semel in diversis locis scriptum et ab aliis chronicorum sive annalium scriptoribus adhibitum esse animadvertamus, olim in plurium manus devenisse apparet. Iunioris recensionis praeter librum Berolinensem et codicem Chronici Reginonis, qui olim S. Arnulfi fuit, vestigia certe nonnisi rarissime inveniuntur⁴.

Annalibus vetustioribus, qui nunc in lucem revocantur, cum iunioribus, quos iam diu noveramus, collatis intelleges perpauca quidem, sed non plane contemnenda in recensione posteriore excidisse, quae iam priore recipiamus. Multo tamen maioris aestimanda sunt quae Annales Mettenses priores ad progeniem et compositionem fontium aevi Karolini accuratius dignoscendam afferunt.

Menda quae in codice Dunelmensi offendimus magna pro parte, ut iam dixi⁵, inscitiae vel incuriae librarii tribuenda esse apparet, ut nonnulla etiam ex Annalibus posterioribus corrigi possint. Alia quae in Annalibus posterioribus

1) Cf. infra p. 2, n. 1. 26, n. 5; Breysig, 'Karl Martell' p. 46, n. 6. 115. 2) Aliam patriam, regionem scilicet circa Laudunum vel Perronam sitam, unus Bonnell l. l. p. 176 sqq. iis assignavit. 3) Quam opinionem etiam V. Cl. Dümmler b. m. improbat; cf. Wattenbach. 'DGQ.' ed. 7. I, p. 222. Scriptor quin Francus fuerit, dubitare desii, cum animadverterem eum Francos 'nostros', legatos Karoli M. 'nostros legatos' usurpare. Cf. a. 776. 799. 803, p. 65. 83. 89. 4) Ne id quidem, quod L. C. Bethmann (SS. VI, p. 275, n. 54) voluit, Sigebertum Gemblacensem, qui chronographiam suam iam primis annis saec. XII. scripsit, ea usum esse pro re plane approbata accipere velim. 5) Cf. supra p. V. sq.

eadem occurrunt manifesto iam scriptor huius, quod exstat, operis, et ipse homo hebetis ingenii, commisit, ita ut hic veram lectionem indicare quidem, restituere non liceret.

*In notis, quas addidi, id maxime mihi agendum censui, ut, quatenus annalibus nostris fides adhibenda, quatenus neganda sit, discernerem; praeterea non pauca de eorum sermone collegi. Quoad partes ex Continuationibus Fredegarii sive Annalibus regum Francorum excerptas ea quae B. Krusch et F. Kurze VV. Cl. in editionibus ad nomina per-
sonarum ac locorum illustranda attulerunt ob commoditatem lectoris transferre non incongruum nec illicitum putavi.*

Iam vero restat, ut viris clarissimis et doctissimis, qui in hoc opusculo edendo consilio et ope benignissime me adiuverunt, immo magnam partem operae susceperunt, praecipue Oswaldo Holder-Egger, qui plagulas quoque correxit, tum K. A. Kehr b. m., M. Krammer, W. Levison, B. Schmeidler, qui indicem quoque adiunxit, gratias agam maximas.

*Dabam Friburgi Brisigavorum a. d. IV. Non. Aug.
a. MDCCCXCV.*

B. DE SIMSON.

* Anno ab incarnatione domini nostri Iesu Christi ^{*f. 2a.} c. 678.
 DCLXXXVIII. ^{a. 1} Pippinus ^b filius ^c Ansegisili ^d nobilissimi quondam ^e Francorum ^f principis ^g post plurima prelia magnosque triumphos a Deo sibi concessos orientalium ^h Francorum glorioso genitori feliciter succedens ² suscepit principatum ⁱ. Cuius memorabilium gestorum ^k commenta, quae ante principatum seu in principatu peregerit ^c, cunctis Francorum populis declarata ^l coruscant. Principium ^m tamen insignis ⁿ victoriae et perpetuae laudis cumulus extat ^o, quod adhuc in pueritiae ^p flore positus indebitam gloriosi genitoris sui necem ³ auxilio divine virtutis inestimabili ⁴ prosperitate ultus est. Auctorem ^q enim infandi facinoris, alienis deliciis affluentem, subita irruptione ^r interimens, puerili quidem manu, sed ^s heroica ferocitate prostravit, haud ^t aliter quam ut de David ^u legitur, quod Domino gubernante

a) sic Gen. Dag.; DCCLXXXVIII. A2; DCLXXXIII. A1; DCLXXXVII. B1. b) Pipinus A2 plerumque, rarius Pippin. c) om. A2. d) ansegisili B1; ansigisi Gen. Dag. e) condam A2. f) Fracorum A2. g) princ. Franc. A1. h) oritalem A2. 20 i) picipatum A2. k) om. B1. l) declata choruscant A1. m) littera i ultima ex a correcte A2. n) insigis A2. o) comulus extitit A2. p) pueriole A2. B1. q) Autorem A1. r) inruptione B1; inrupcione A2. s) et A1. t) haut A2. u) daut B1.

1) Cont. Fredeg. c. 3. (ex Lib. hist. Franc. c. 46): In Auster quoque, 25 mortuo Vulfoaldo duce, Martinus dux et Pippinus, filius Anseghysilo quondam Franco nobile, dominabantur, defunctis regibus. Cf. Mühlbacher, Regesta imperii I, 1, ed. 2, nr. 4b; Br. Krusch, SS. rerum Merov. II, p. 579. 2) Pippini pater nunquam Austrasiorum principatu vel maioredomatu potitus erat. PERTZ. Neque, ut etiam Bonnell, 30 'Die Anfänge des karolingischen Hauses' p. 102, n. 2, atque Mühlbacher l. l. nr. 2d voluerunt, ex illo et Adalgisilo, cui Chronicae, quae dicuntur Fredegarii scholastici IV, c. 75, SS. rerum Merov. II, p. 159, gubernationem Austrasiae cum Chuniberto Coloniae episcopo commissam esse referunt, unam personam facere licet; cf. ib. p. 578 sq. 3) Quam 35 Sigebertus monachus Gemblacensis in Chronographia, SS. VI, p. 327, ad arbitrium anno 685. posuit; cf. Bonnell l. l. p. 150. 183; Mühlbacher l. l. nr. 2h. 4) Cf. infra p. 12, l. 14. 15 (inestimabili pietate).

immanem^a Goliām puerili ictu^b proprio gladio vita capiteque spoliavit¹. Interempto^c itaque crudelissimo tyranno^{d.2} nomine Gundewino^{e.3}, cum satellitibus suis opibusque ipsius suis fidelibus distributis⁴, Pippini virtus^f atque victoria longe lateque vulgabatur^g. In-
 terea duces ac optimates^h Francorum, quos gloriosus genitor eius nutriverat magnisque olimⁱ honoribus^k exaltaverat⁵, audita nequissimi tyranni^l perditione^m, immenso repleti gaudio⁶ ad Pippinum properant seque cum omnibusⁿ quos gubernabant suae ditioni^o manci-
 pant⁷. Ad solacium autem prestante Domino tantae rei publicae^{p.8} administrationis erat ei⁹ gloriosa genitrix^{p*}, cunctis laudibus digna, nomine Begga^q, filia Pippini precellentissimi¹⁰ quondam principis¹¹, qui populum inter Carbonariam silvam¹² et Mosam fluvium et usque ad
 Fresionum^r fines vastis limitibus habitantem iustis legibus gubernabat. Sane quia huic masculini^s sexus proles defuerat¹³, nepoti suo Pippino superstiti nomen^t

a) inmanem B1, et sic saepe inm. pro imm. A2. B1, saepe im. A2. B1. b) prosternens add. A2. c) In opibusque ipsius, mediis omissis A2. d) tyranno B1 hoc loco. 20
 e) gundouino B1. f) uirtutis B1. g) divulgatur A1. h) ob(ti supersecr.)mates A2. i) om. A2. k) onoribus A2. l) tyranni A2. m) perditione A2.
 n) hominibus A2; hominibus P. o) sue ditione A2. p) tante regi pullice A2.
 p*) genitrix A2; item deinde. q) Bega A2. r) frisionum A1; Fresionem A2.
 s) masculi A2. t) supersticionem A2. 25

1) *Similia et quae fabulae nucleum praeuisse possint, ut iam Perizius monuit, in Pauli Historia Langobardorum VI, 37, SS. rerum Lang. p. 177 sq., leguntur: Aput regnum Francorum tunc temporis Pipinus optinebat principatum. Fuit autem vir mirae audaciae, qui hostes suos statim adgrediendo conterebat. Nam supra quendam suum ad-
 versarium, Rhenum transgressus, cum uno tantum satellite suo inruit eumque in suo cubiculo residente cum suis trucidavit. Cf. quae Bonnell l. l. p. 119, n. 2. attulit. 2) Cf. infra p. 6, l. 8: prostratoque immanissimo tyranno. 3) Sigebert. l. l.: Ansigisus pater Pipini a Gunduino perimitur, quem ipse inventum et nutritum de sacro fonte
 suscepit et ad maximos militiae honores provexerat. Quae L. C. Bethmann nullo iure ex Vita Leodegarii assumpta esse annotat. 4) Cf. infra a. 772: aurumque et argentum suis fidelibus distribuit. 5) Cf. Roth, 'Gesch. des Beneficialwesens' p. 148. 6) Cf. infra p. 3, l. 2; a. 690: magno repletus gaudio; 753: magno repletus gaudio; 717: magna indignatione repleti. 7) Cf. infra a. 692. 744. 777 (se cum omnibus quos regebant ditioni domni regis Caroli subdiderunt), 803. 8) Cf. infra a. 714: tantae potestatis — tanti regni. 9) Cf. infra p. 3, l. 18. 10) Hoc verbo nostri saepius utuntur; cf. infra a. 691. 45
 716. 740. 755. 770. 784; W. de Giesebrecht in 'Forschungen zur Deutschen Geschichte' XIII, p. 630; Waitz, 'VG.' ed. 2. III, p. 244, n. 4. 11) Pippini senioris, maioris domus in Austrasia, qui a. 640. decessit. 12) 'Kohlenwald', pars Arduennae silvae a Scaldi fluvio ad orientem sita; cf. infra a. 690. 13) Haec omnia veritati repugnare 50*

cum principatu dereliquit. Predicta autem^a matrona^b Begga^c, repleta omni prudentia^d, filium^e suum Pippinum cotidie^f salutaribus^g alloquiis ammonere^h, ut sese^h ^{27. 28.} regno futuro inter adolescentiaeⁱ erudimenta^k sine iniquitatis contagione Domino adiuuvante servaret. Ipse vero gratia divina peditus cunctas salubres suae^l genitricis ammonitiones^m strenuis preveniebat moribus. Tantoⁿ enim prudentiae^o lumine^p radiabat, ut grandavis et maioribus natu populis^{q. 1} ipsi subiectis^r maximam admirationem^s ingereret. Nam^t iustitiae^u rigor, fortitudinis invicta soliditas et temperantiae^v moderamentum talem in adolescentis pectore sibi locum sponte adsciverant, ut non solum naturali insertione, quod ab invictissima^w parentum prosapia possederat, sed etiam divina inspiratione virtutum^x sibi omnium fontes a cunctis quos regebat populis absque ulla dubitatione patentes esse crederentur. Ad solidandum quoque ipsius imperii fundamentum erat ei² agnatione^y propinquus^{z. 8} quidam vir plenus virtutibus^a, Arnulfus nomine, Metensis^b urbis episcopus⁴. Hic omnium Francorum coram Deo et hominibus^c patronus precipuus habebatur. Ipse illum nichilominus^d sacris monitis, divinis et humanis frequentissime, ut ad potiora convalesceret, roborabat disciplinis. Ille vero non tardus auditor in cunctis sese^h feliciter^e mandatis et iustificationibus Domini exer-

*) avus B 1. Gen. Pip.

- a) itaque A 1. b) nomine add. A 2. c) Begga h. l. A 1; Bega repleti A 2. d) pudicitia A 1. e) quasi filium suum Gen. Pip. (cf. 'Zeitschr. für die Gesch. des Oberrheins' N. F. IX, p. 219). f) cotidie B 1. g) admon. A 1. h) se A 2. i) adulescentia A 2. k) rudimenta A 2. l) ut sue Gen. Dag. (cf. 'Zeitschr. für die Gesch. des Oberrheins' l. l.). m) admonitiones A 1; ammonitionis A 2. n) Tunc A 2. o) prudentia A 2. B 1. p) lumine A 2. q) sic A 1. B 1; pp A 2; Pippinus perperam corr. P. r) subiecta A 2. s) admirationem A 2. t) Nam — fundamentum (l. 18) om. A 2. u) iusticie B 1. v) temperantia B 1. w) indictissima B 1. Ch.; inelictissima P. x) virtutum — dubitatione om. B 1. y) ita A 1; agnatione A 2; haec natione Gen. Pip.; agnitione B 1. z) propinquus A 2. a) plenus virt. om. A 2. b) metensis B 1. c) omnibus A 2. d) nihil. A 2 semper. e) in add. A 2.

nemo nescit. PERTZ. Pippini filius Grimoaldus, maior domus in Austria, iam filium suum in solio ponere ausus, hoc facinus morte crudeli luit a. 656. 1) I. e. hominibus. 2) Cf. supra p. 2, l. 12: Ad solacium autem prestante Domino tantae rei publicae administrationis erat ei. 3) Avus. Nescio, an nostri Karolos a sacerdote prognatus consulto occultare voluerint. Cf. Retberg, 'Kirchengeschichte Deutschlands' II, p. 650 sqq.; Wattenbach, 'DGQ.' ed. 7. I, p. 182, n. 3. 4) Arnulfum, qui iam a. 629. episcopatu abdicato in solitudinem recessit, in educando Pippino nepote partes suscepisse, pro commenticio habendum; cf. Pertz ad h. l.; L. de Ranke, 'Weltgeschichte' V, 2, p. 293.

cebat. Porro matertera^a ipsius^b, virgo Domino^c consecrata^d Geretrudis^e vocabulo, quae se ab infantiae^f cunabulis^g gratia Dei repleta immortalis Domini servitio mancipavit, constructoque monasterio in loco qui vocatur Nibgella^{h.1} in hereditate^{h*} propria una cum genitrice sua⁵ Itaberga^{1.2} dignum Domino^k cum turba plurima virginum servitium rependebat³. Haec¹ itaque adolescentis^{1*} animum inter primeve [potestatis^m] gaudia exultantem caelestis disciplinae fructuosoⁿ imbre rigabat. Horum igitur, ut ita dixerim⁴, sanctorum propinquorum monitis¹⁰ sanctissimisque exhortationibus^o confortatus per iustitiae^p semitas ad regni gubernacula sine offensione gradiebatur. Confluebant autem ad aulam ipsius universi optimates^{p*} cunctorum orientalium Francorum, et^q **r. 20.* factus est illis contra *omnes emulos defensor et iustis-¹⁵ simus in corrigendis moribus dominator.

Anno^r ab incarnatione domini nostri Christi Iesu DCLXXXVIII.⁵ Pippinus^s successibus prosperis orientalium Francorum, quos illi^t propria lingua Osterliudos^u vocant^v, suscepit principatum⁶. Hinc Suavos et Baio-²⁰ warios^{w.7} et Saxones^x crebris^y irruptionibus frequentibusque preliis contritos sue ditioni subiugavit. Hae^z enim^a gentes olim^b et aliae^c plurimae multis sudoribus acquisitae Francorum summo obtemperabant^d imperio. Sed^e propter desidia regum et domesticas dissensiones^f ²⁵ et bella civilia, quae^g in multas partes divisi regni ingruerant^h, legitimamⁱ dominationem deserentes, singuli

a) materterea A 2. b) erat alia manu paulo recentiore et alio atramento add. B 1.
c) domini A 1. Gen. Ptp. d) sacrata A 2. e) Gertrudis B 1. Gen. Ptp. f) infancie A 2; infancie B 1. g) cuna(libus in litura) A 2. h) niuigella Gen. Ptp.; 30 niuella B 1. h*) ereditate A 2. i) sic A 2; Niberga A 1; idiberga Gen. Ptp.; iuberga an uiberga scriptum sit, parum liquet B 1. k) deo A 2. l) Hec A 2. B 1. l*) adulesc. A 2. m) sic A 2. Gen. Ptp. P.; etatis B 1; om. A 1. n) fructuose A 2. o) exort. A 2. B 1. p) iusticie A 2. B 1. p*) obtim. A 2. q) et — dominator om. A 2. r) Anno — DCLXXXVIII. om. A 1. s) Pippinus — orientalium 35 om. A 2. t) illa A 2. u) osterleudos A 2; osterliudo B 1. v) Anno sillicet /sic/ incarnationis Domini DCLXXXVIII. add. h. l. A 2. w) Bauuuarios A 2; baioarios B 1; Toringos add. A 2 (cf. etiam Vedast.). x) Saxones A 2. y) creb(r superscr.)is inruptionibus A 2. z) Hec A 1; He A 2. B 1. a) etenim A 2. b) om. A 2. c) alie A 1; alię B 1; alne A 2. d) optemp. A 2. e) Set saepe A 2; S; plerumque 40 B 1, aliquoties sed. f) dissensiones A 2. g) q; A 2. h) ingruer: rant, eras. r (?) A 2. i) legit. A 2. B 1.

1) Nivelles in Brabantia. 2) Itta sive Iduberga, Pippini senioris uxore. 3) De Geretrude, monasterii Nivallensis abbatissa, quae a. 626 — 659. vixit, cf. Krusch, SS. rerum Merov. II, p. 447 sq. 45
4) Haec verba fere mira, tamquam si auctor eos non inter sanctos numeraverit. 5) Iterum de eodem anno referunt. 6) Idem iam initio, p. 1, l. 2 sqq. narratum. 7) Certe Baioarios a Pippino haudquaquam subiugatos esse ostendit Th. Breysig, 'Karl Martell' p. 52.

in proprio solo armis libertatem moliebantur^a defendere. Quam obstinationem invictus¹ Pippinus^b princeps crebris^c expeditionibus utilissimisque^d consiliis et frequentibus populationibus, Domino cooperante, conpescuit^d severissimasque^e nationes, divina comitante virtute, propriae dominationi subegit².

Eodem^f tempore Theodericus^g rex occidentalium Francorum, quos illi Niwistrios^h dicunt, regebat imperium, habens maiorem domus Ebroinum nomine, crudelem C. Fr. c. 2. scilicet virum et ad plurima vitia pronum. Qui quondam quadamⁱ necessitate cogente monasterium quod vocatur Luxovium⁴ adiit ibique capitis coma^k deposita monasticae^l vitae habitum cum voto suscepit. Sed^m succedentibus annis, cum rex alius, qui sibi amicus fuerat, Francorum suscepissetⁿ imperium⁵, rursus monasterium relinquens habitumque^o tantummodo tonsurae retinens, monachale^p habitum abiiciens^q, uxore recepta, honorem^r iterum maioris domatus^s arripuit^t. Sed quantum inordinate et illicite illius^u officii administrationem subiit, tantum^v perversius et scelestius ipsius gubernationem exercuit. Nam illos^w, qui sibi in primi principatus amissione^x adversarii visi sunt^y, ita persecutus est, ut nonnullos vita, multos^{*} libertate, plurimos^z propriis facultatibus spoliaret. In quo furore etiam Leodegarius, eximiae sanctitatis episcopus⁶, quia ipse solus suam vesaniam redarguere conaretur^a, martirio coronatur. Ea^b tempestate plurimi nobilium

*) nonnullos vita libertateque B 1.

- a) mouebantur A 2. b) Pippinus hoc loco B 1. c) crebris A 2. B 1. d) ultissimisque A 2. d*) comp. B 1. e) ita A 1. B 1; nescio, an forte legendum sevisissimasque; 30 severissimasque — subegit om. A 2. f) Eo B 1. g) Theodericus A 2. h) Niwistrios A 2. i) om. A 2. k) como corr. coma (capitis iterum add., sed expunct.) A 2. l) monachice A 2. m) Succedent. vero B 1. n) suscepit A 1. o) habitumque monachale abiiciens (ceteris omissis) A 2. p) monachilem A 1. q) despiciens, vel 35 habi eadem manu superser. B 1. r) onorem A 2. s) maioris dominatus A 1; maiordomatus A 2. t) arripuit A 2. u) illicite off. illius A 2. v) tanto A 2. w) illi alio atramento corr. illos A 1. x) amissione A 2. y) adv. fuerunt B 1. z) ac alio atram. post superser. B 1. a) conabatur B 1. b) ita A 2. B 1; Eadem A 1.

- 1) Ita Karoli nondum regnum adepti hic quasi constanter appellari solent; cf. infra p. 6, l. 16; a. 691. 692. 714. 716. 735. 737. 748. 744. 40 746. 789; etiam supra p. 3, l. 13. 14 (ab invictissima parentum prosapia); Dünzelmann, 'N. Archiv' II, p. 522. 526. 527; Simson, ib. XXIV, p. 402 sq. 2) Fere idem iam p. 4, l. 20 sqq. Cf. tamen infra a. 691. 3) Theodericus III. (875—891). 4) Luzeuil (Haute-Saône). 5) Sc. Theodericus III. Cf. Ursini et anonymi Vitas s. Leodegarii; 45 Krusch, 'N. Archiv' XVI, p. 582 sq. 6) Augustodunensis († 679).

- Francorum sevitia^a predicti tyranni^b Niwistriam^c relinquentes in Austriam ad Pippinum confugiunt, supplices suam clementiam postulantes^d, ut sese de manibus crudelissimis hostis eriperet^e. Quos ille^f pietatis solitae^g affectu^h commotus misericorditerⁱ excipiebat. Sane^h 5
- C. Fr. c. 4. cum Deus omnipotens huic monstruosae potestati finem 681. facere decrevisset, Ebroinus ab Ermenfrido nobili interimiturⁱ, prostratoque immanissimo tyranno^k, ad Pippinum confugium fecit. A quo, causa perpetrati homicidii agnita, solita pietate^l suscipitur et ceteris profugis iure humanitatis 10
681. cum honore^m sociatur. Defuncto igitur Ebroino Theodericus rex Waratonemⁿ, virum strenuum atque^o illustremⁿ, maiorem domus instituit. Erat autem eidem Waratoni filius lubricus et callidissimus^o nimis nomine Gislimarus^p, qui pote-
683. statis cupiditate captus patrem ab honore deposuit et ipse im- 15 probus^q potestatem arripuit. Inter quem et invictum^r.⁶ principem Pippinum dissensiones plurimae extiterunt, quas^s digna mors Gislimari^t mature^u.⁷ terminavit. Quo mortuo^v
- C. Fr. c. 5. genitor ipsius pristino honoratur^w officio. Qui etiam non multo post tempore vita decessit^x. 20
686. [Igitur^y anno incarnationis dominicae DCLXXXVIII.]
- C. Fr. c. 5. defuncto Waratone^z gener ipsius Bertarius^a nomine maior domus á Theoderico^b rege constituitur, nichil moribus^c impii Gislimari discrepans preter^d ingenii calliditatem et humani consilii sagacitatem. Igitur profugi, quos 25 Pippinus in sua misericordia⁸ suscepit, frequentibus eum

a) seuitiam A 2; ob seuitiam B 1. b) tyranni A 2; tyranni h. l. B 1. c) Niwistriam A 2. d) postulantes A 2. e) er(ipe evanuerunt)ret A 2. f) illi A 2. g) effectu A 2 (sed cf. etiam infra a. 693, p. 15, l. 21: ob iam dictae pietatis affectum). h) Sane — sociatur om. A 2. i) in marg. manu posteriori saec. XII. A 1: Ebroini 30 interitus. k) tyranno B 1. l) uuaracionem A 2. m) adque A 2. n) illustrem A 2. o) callidissimus A 2. p) ita A 1; Gislimarus corr. Gislimarus A 2; Gislimarus B 1. q) improbus A 2. r) inimicum, coaeva manu superscr. invictum A 1. s) quos B 1. t) Gislimari A 2; ugilmarl corr. gisilmari B 1. u) matura A 2; mature A 1. v) uuarato add. A 2. w) honoratus est B 1. x) alia manu add. 35 in spatio vacuo A 1: Theoderico reg. Waratone [De Theoderico rege et Waratone]. y) Igitur — DCLXXXVIII. om. A 1. 2. z) uuaratone A 2. B 1. a) generum i. Bertarium A 2. b) ab Teuderico rege A 2. c) a moribus B 1; impii Gislemari moribus A 1. d) pater (pat) A 2.

1) Cf. infra l. 9. 10. 2) Misericordiam Karolorum singulari studio 40 extollunt; cf. infra a. 689. 718. 742. 746. necnon 747. 787; Bonnell l. l. p. 187 sq. 3) Cf. supra p. 2, l. 2. 3. 4) Ut misericordiam perinde pietatem stirpis Karolinae tali laude saepius efferunt; cf. supra n. 1; infra a. 711. 725. 735. 749 (solita pietate) necnon a. 690 (inestimabili pietate), 696 in fin., 787; Dünzelmann, 'N. Archiv' II, 45 p. 522 sq.; Bonnell l. l. 5) Cf. infra a. 753. 6) Cf. supra p. 5, n. 1. 7) Nescio, an fons habuerit: matura. 8) Cf. supra n. 2.

querimoniis appetebant^a obsecrantes, ut pro divino^b amore *C. Fr. c. 5.* iniurias suas ulcisceretur^c. Pippinus^d vero sedato animo legatos ad Theodericum^e pacifice dirigit^f suggerens^g, ut profugos^h, quos Ebroinusⁱ pro sua cupiditate proprio solo^k expulerat propriisque facultatibus spoliaverat^l, iure regio suis^m sedibus revocatos, aequitatis norma servata, patrimoniis iniuste ablatiis restitutisⁿ ipsos reverti iuberet¹. Hanc legationem^{n*} Theodericus^o suggerente^p Berthario^q superbe recepit suosque profugos servos^r, quos Pippinus contra ius et legem susceperat, quandoque [a^s] sé requirendos spopondit. Legati^t redeunt, responsum^u Theoderici Pippino^{u*} referunt, superbiam regis indicant^v, minas quas ingerebat^w annuntiant^x, levitatem^{x*} atque inconstantiam Bercharii^y manifestant.

15 Pippinus^z adunatis optimatibus^a suis rem in medium retulit^b, superbi² regis responsum per ordinem pandit, lacrimas profugorum et miserabiles supplicationes, qui in fidem suam sese^c crediderant, *manifestat, minas im-^{*f. 8a.}probi^{c*} principis ad memoriam revocat. Periculum quoque, quod imminabat suae patriae pro^d receptu^e exulum, nisi^f prius sapienter quam veniret vitaretur, exponit, quidque super his sibi agendum sit, sciscitatur.

[Anno^g dominicae incarnationis DCXC.] Ducibus^h 687.

Pippini omnibus optime placuit arma capere, pro miseris ac¹ spoliatis, qui tute^k tam^l suam fidem quam et defensionem³ quesiverant^m, dimicare patriamqueⁿ non á populante hoste, sed in suis sedibus deterrente^{o.4} requisito

- a) querimoniis adpetebant A 2. b) diuino A 2. c) ulcisceret A 2. d) in marg. manu posteriori saec. XII. A 1: Legat pipin [Legatio Pippini] principis ad Theodericum regem. e) Theodericum A 2. f) diligit A 2. g) ns e corr. post. manus A 1. h) profugis A 1. 2. B 1, quod emendavi. i) Ebroinus A 2. k) suo A 2. l) expoliaverat A 2. m) sui A 2. n) reuestire A 2, omisso ipsos reverti; cf. infra p. 9, l. 18 sqq.: et profugis . . . iusticiam de rebus ablatiis facere iuberet. n*) legat. A 2. B 1. o) Theodericus A 2; in marg. posteriori manu saec. XII. A 1: Legatio spreta. p) suggerente A 2. q) bertario B 1 h. l. r) servus A 2. s) a om. A 1. 2. B 1. t) vero add. B 1. u) responsumque B 1. u*) Pippino A 2. v) ndicant in loco raso B 1. w) ingerebat: t littera erasa A 1. x) annunciant A 2; adnunciant B 1. x*) leuit. A 2. B 1. y) ita hic A 1; Bertharii A 2. B 1. z) vero add. B 1. a) obtin. B 1. b) setulit A 2. c) esse A 2. c*) improbi B 1. 40 d) pro — exponit om. A 2. e) recentu A 1. f) ni B 1. g) Anno — DCXC. om. A 1; Anno — Pippini om. A 2. h) Dieibus A 1. i) hac A 2. k) dudum B 1; tute(l superscr.) lam fidem suamque et def. A 2. l) tam in loco raso B 1; propter eadem manu superscr. A 1. m) quesiverat A 1. n) patriamque — defensare om. A 2. o) ita A 1. B 1; (lege deterrendo H.-E.); legendumne de repente? P.

- 45 1) Verba fontis nostrorum fuisse mihi videntur: patrimoniis iniuste ablatiis revestire iuberet. 2) Cf. supra l. 9. 12. 13. Eadem voces non raro occurrunt; cf. infra a. 692. 697. 742. 753. 754. 773; praesertim 717 (superbi regis responsum manifestat). 3) Fons habuerit: tutelam fidem suamque et defensionem. 4) Haec vox depravata videtur. Infra p. 8, l. 27 sqq.: ipsum in propriis sedibus arrogantem . . . requiramus.

687. defensare. Pippinus^a, accepto á magistratu consilio, quod apud se versabat in animo, magno repletus gaudio¹ exercitum congregat, quo obstinati regis iactantiam pre-
veniret. Adunato igitur exercitu Pippinus ad Carbo-
nariam silvam pervenit, qui terminus utraque regna⁵
diviserat^b. Ubi convocatis^c optimatibus^d suis, immo
cuncto exercitu, intencionem suam succincta conventione^{e,2}
innotuit. 'Ne^f quis vestrum', inquit, 'fortissimi viri, fideles
Dei nostri^g, arbitretur me tirannidem^h in tali itinere
exercere velle velⁱ sevitiam^s et non potius triplici¹⁰
necessitate coactus vos ad tale certamen provocare,
breviter^k me loquentem attendite et, quid ad hoc^l me
cogit, audite: Excitor inprimis querelis sacerdotum et
servorum Dei, qui me sepius adierunt^m, ut pro sublati
iniuste patrimonii ecclesiarum propter amorem Domini¹⁵
ipsis interpellandoⁿ seu etiam^o dimicando subvenirem.
Pro quibus per internuntios humiliter frequentius Theo-
dericum exoravi, unde nichil^p preter^q tumidum et
superbia plenum responsum recipere^r merui⁴. Secunda
causa me ad talem provocavit laborem, nobilium siquidem²⁰
Francorum ad nostram fidem confugientium lacrimae et
gemitus, qui tot^s calamitatum angoribus pressi divinum
semper^t nos arbitrantur adipisci posse suffragium. Tertia^u,
quia expedit nobis superbissimi regis obviare sententiis,
et^v vastationem patriae nostrae, quam minatur iniuste,²⁵
in suum potius^w auxiliante Domino convertamus exi-
tium^x, nostraque regione incolume^y ipsum in propriis
sedibus arrogantem, iudicium Domini subituri⁵, requira-
mus⁶; pro cuius amore et sanctorum illius huiusmodi^z
certamina toleramus'. His dictis universus populus robo-³⁰

a) vero add. A2. b) diuidit B1. c) uocatis B1. d) obtim. A2. e) concione A2; conventionem A1. B1. f) Ne — exoravi (l. 18) om. A2. g) urī (uestri) A1. Legendumne et nostri? h) tyrann. B1. i) vel alia manu superscr. A1. k) sed brev. B1. l) adhuc B1. m) audierunt, u eraso corr. adierunt A1. n) interpellantibus B1. o) seuitiam A1, quod emendare conatus sum; seu etiam om. B1. 35 p) alius fortitan recte add. A2. Cf. infra n. 4. q) nisi A1. Cf. infra n. 4. r) haccipere A2. s) tota A2. t) se per emendavit P. u) Tertia — firmaverunt (p. 9, l. 2) om. A2. v) ita A1. B1; legendumne ut? w) capud add. B1. x) om. B1. y) incolomi B1, ubi adhuc ante inc., permanente post inc. alia manu superscr. 40 z) huiusmodi B1.

1) Cf. supra p. 2, n. 6. 2) Depravatum ex contione. 3) Cf. infra p. 12, l. 13. 14 (ne tirannidem videretur exercere vel sevitiam). 4) Cf. infra p. 10, l. 10. 17. 18. a. 753 (super his omnibus . . . nichil aliud ab illo superbo tyranno nisi plena superbia responsa et contumacia verba audire meruerunt). 5) Cf. infra a. 717: ut ibi divinae iusticiae 45 iudicium subiret; 743: per iudicium Dei, quod subire non distulimus. 6) Cf. supra p. 7, l. 27.

ratus vocibusque simul et armorum plausu¹ sententiam 687.
 ducis firmaverunt. Tunc unanimit^a invocato Dei auxi-
 lio^b, iam dictam Carbonariam silvam^c transeunt, *hosti-^{r. 8b.}
 liter cuncta vastantes, ad^d interiores^e regni illius partes
 5 intrepidi perveniunt, haud^f proculque^g ab^h oppido Vermandor-^{cf. C. Fr. c. 5.}
 dorum^{i. 2} iuxta villam cui vocabulum est Textricium^{k. 3}
 castra posuerunt. Theodericus^l igitur, cum audisset
 hostem in sui regni penetralibus^m commorantem, exer-
 citum congregat, aciem contra Pippinum construitⁿ, ex
 10 aliaⁿ parte predictae^o villae castra^p ponit. Inter quos modi-
 cus quidem fluvius, sed difficili trajecto defluebat, qui ab in-
 colis Dalmannio^{q. 5} nuncupatur^r. Pippinus itaque ab aqui-
 lone eiusdem fluminis, Theodericus ab austro consederat.
 Pippinus ergo^s ad Theodericum^t legatos dirigit, ea quae
 15 pacis sunt^u offerens causas adventus sui indicat^v, scilicet
 ut pro ecclesiis Dei apud^w illum intercederet, ut quod ini-
 qui tyranni^x illis abstulerant, hoc ille^y in commune^w
 eorum elemosina reformaret ut^{x. 8} profugis, qui fidem
 ipsius expetierant, iusticiam^y de rebus ablatis facere
 20 iuberet. Multa quoque pondera auri et argenti se sibi
 dare spopondit, si eius suggestionibus^z adquiesceret et
 pacem cum ipso magis quam prelium habere eligeret,
 ne^a forte ipso renuente civile bellum existeret, in quo
 nobilissimus et cognatus sanguis Francorum sub incerto
 25 belli impetu funderetur^{b. 9}. Nuntii itaque legationis^c

a) sic A 1. 2; unanimiter B 1. b) auxilio A 2. c) om. A 1. d) et ad B 1.
 e) interiore A 2. f) Aut A 2. g) proculq; alia manu corr. proculq; B 1. h) ad
 A 2. i) Vermendorum A 2; uirumandorum Gen. Dag. k) Texttratum A 2. l) Theo-
 dericus A 2. B 1. m) penetralibus A 1. 2. B 1. n) allaque A 2. o) om. A 2.
 30 p) castro A 2. q) Dalmanio A 2. r) noneupatur A 2. s) sic A 2. B 1; igitur A 1.
 t) Teoder. h. l. A 1, plerumque A 2. u) ap A 1; aput A 2. v) tyranni B 1;
 tyrranni A 2. w) communi A 2. x) et A 2. y) iustitia A 2. z) suggestionibus
 A 2. a) ne — funderetur om. A 2. b) fundaretur (?) corr. funderetur A 1.
 c) legatiois A 1; ligationis A 2.

35 1) *Locus quodammodo notabilis*. Cf. Tac. Germ. c. 11: sin placuit (sc.
sententia), frameas concutiunt; honoratissimum assensus genus est armis
 laudare; Hist. V, 17: Ubi sono armorum tripudisique, ita illis mos,
 approbata sunt dicta; Waitz, 'VG.' ed. 3. I, p. 854, n. 2; Brunner,
 'Deutsche Rechtsgeschichte' I, p. 130 sq.; R. Schröder, 'Deutsche Rechts-
 geschichte' ed. 4. p. 24. 152, n. 19. 2) *Saint-Quentin en Vermandois*
 (Aisne). 3) *Tertry (Somme)*. Cont. Fredeg. minus accurate: Coniuncti in
 oppido Virmandense, in loco qui dicitur Textricio bellum mutuo
 gesserunt; cf. Pückert, 'Berichte der k. sächs. Ges. der Wissenschaften.
 Philol.-hist. Cl.' 1884. I. II, p. 144; Bonnell l. l. p. 177. *Historiam*
 45 *proliis auctor narrationis nostrae magnopere exornavit, loca bene novit.*
 4) Cf. infra a. 697. 732. 5) *Omignon*. 6) Luc. 14, 32: lega-
 tionem mittens rogat ea quae pacis sunt. O. H.-E. Cf. infra p. 10,
 l. 7. 8; a. 713. 717. 741. 764. 7) Cf. infra a. 800: causas sui
 adventus (omnibus patefecit). 8) Ita pro et. 9) Cf. infra a. 717:
 50 ne forte nobilium Francorum cruor inter illos effunderetur.

687. officio functi^a, Theodericus consiliarios suos alloquitur, quid^b super his sit faciendum^c, exposcit^d. Bertarius^e more solito iniquo^f consilio pacem^g oblatam^h á Pippino dissipat, hostem armisⁱ patria pelli suadet^k, ut dampna^l, quae in illo itinere perpetraverant, sanguine piarent. ⁵ Theodericus ergo bellum indicat, legatosque Pippini^m proterve alloquensⁿ ad propria^o reverti iubet et ea quae pacis erant¹ abnuat. Legati^p Pippinum de his omnibus certum reddunt. Qui propere haec omnia suis proceribus innotescit^q, nichil aliud superesse comperit quam^r ¹⁰ cum Christi auxilio arrogantem superbiorum impetum superare. Tota itaque die illa de commissione prelii ex utraque parte non paribus consiliis tractabatur. Nam Theodericus in innumerabilis^{s.2} populi multitudine magis quam in^d consiliis prudentiae confidens traditum sibi ¹⁵ iam Pippinum cum universo exercitu suo inanibus^t verbis gloriabatur^u. Et^v ob hoc, propter^w nichil aliud^x Pippinum pacem postulasse affirmabat, nisi quia pavore perterritus bellum cum ipso committere non auderet. Pippinus^y contra optimates suos ²⁰ "dulcibus alloquiis^z ad monebat^z, uti^a sese votis et orationibus Dei omnipotentiae^b defendendos^c commendarent^d, qui dat honorem et victoriam omnibus timentibus eum et custodientibus precepta eius⁴. Ipsum^e vero non propter cupiditatem regni, sed propter oppressorum querelas, qui fidem ipsius invocato ²⁵ nomine Domini adierant, et^f pro defensione ipsorum talibus ac tantis periculis sé non dubitaret opponere. Fiducialiter autem se ad bellum processurum esse pronuntiat^g, quod pro eius amore^h gerebat, qui potestatem habet salvos facere sperantes in se⁵ et vota omnium et ³⁰

a) sunt add. in margine eadem manu A 1. b) et quid B 1; quit A 2. c) fatiendum A 2; fac. sit B 1. d) om. A 2. e) Bertrarius A 1. f) into A 2. g) pacem iniquo consilio A 1. h) o alio atramento in loco raso A 1. i) a A 2. k) pellis uadet A 2. l) damna A 2. m) Pippinum A 2; pro Pippino B 1. n) prot. alloq. om. A 2. o) ita A 2. B 1; proprium A 1. p) autem add. B 1; Legati — ⁸⁵ tractabatur (l. 13) om. A 2. q) et correctoris manu alio atramento superscr. B 1. r) quam bis scr. B 1. s) innumerabilibus A 2. t) manibus et B 1. u) gloriebatur A 2. v) Et' (Etiam?) B 1; Et — auderet om. A 2. w) om. B 1. x) aliud bis scriptum A 1. y) Pippinus A. l. B 1. z) ammonerat B 1. a) ut B 1. b) omnipotentis A 2. c) defendendos A 1. d) commendaret A 2. e) Se B 1; Ipsum — ⁴⁰ rimatur (p. 11, l. 1) om. A 2. f) ut A 1. g) denuntiat B 1. h) eius iterum additum, post deletum A 1.

1) Cf. p. 9, n. 6. 2) Haec vox nostris usitatissima; cf. infra a. 697. 714. 717 (bis). 736. 737. 761. 776. 777. 778. 784. 805 (bis). 3) Horat. ⁷⁶⁵ Epod. 13, v. 18: dulcibus alloquiis. BONNELL. 4) Cf. Ps. 118, 63: ⁴⁵ omnium timentium te et custodientium mandata tua. BONNELL. 5) Ps. 16, 7: qui salvos facis sperantes in te.

intentiones cordium inevitabili^a scientiae luce rimatur. 687.
 His igitur et talibus allocutionibus^b suorum pectora
 roboravit¹ fidelium, ita ut quasi iam celitus patrata
 victoria alacri corde grates omnipotenti Domino perso-
 5 narent^{b*}. Itaque unanimit^c sese^d ad bellum accingunt.
 Pippinus^e ergo prudentissima^f providentia [ex^g] quodam^h
 eminentiore¹ colle locum certamini^k delegit^{k*}, et quo ad
 illum accedendum erat, provida speculatione ostendit^l.
 Igitur diem illam^m cum nocte magnoⁿ curarum aestu^{o. 2}
 10 Pippinus princeps transegit. Illucescente^p aurora copias
 ex^q castris educit et magno silentio Dalmannionem^r
 fluvium transiit^s atque ab orientali^t parte castrorum
 Theoderici, prout pridie constituerat, aciem ordinat, duci-
 bus^u singulas legiones^s commendat et, ut patienter
 15 ortum solis prestolentur, annuntiat^v, ut cum Dei auxilio
 reverberantibus radiis solis hostium obtutur titubaret
 et^w sibi suisque lux infusa solacium ad resistendum hosti
 ministraret. Orto igitur iam sole Theoderico sui nun-
 tiant Pippini castra deserta et ignibus esse consumpta^x.
 20 Quibus^y ille auditis copias ad persequendos hostes e^z
 castris educit; cui intrepidus et prestantior consilio et
 armis princeps Pippinus occurrit^a. Commissoque^b acer-
 rimo prelio Theodericus cum consiliario suo Bertario in fugam
 versus cunctos optimates^c [suos^d] in ore gladii interemptos
 25 dereliquit^e. Nec^f prius ceptae^g fugae cursum termina-
 vit, quam Sequanae⁴ amnis fluentia transiret. Bertarius
 quoque vagus et profugus, timore perterritus^h per di-
 versa loca latitans, *ad ultimum a suis⁵ suam stultitiam *7. 34.
 non ferentibus interimitur. Pippinus igitur victor castra

30 a) inestimabili B1. b) locutionibus, al superscripto eadem manu corr. allocut. B1.
 b*) personaret A2. c) sic A1. 2; unanimiter B1. d) se A2. e) Pippinus h. l.
 B1. f) pudentissima alio atramento corr. prudentissima A1. g) ita A2; deest A1;
 in B1. h) sic A2. B1; quadam A1; sed cf. infra a. 716. i) eminentiori B1.
 k) certaminis, s eraso corr. certamini B1. k*) deligit A2. l) ostendit A2.
 35 m) illum A1. n) magno nocte (corr. ut videtur e noctu) A2. o) estu A2; estu
 B1; magna cura mestus A1. p) et inlucescere B1; inlucescenque A2. q) om.
 A2. r) damannionem A1; Dalmannionem corr. e Dalmannioni A2. s) ita A1.
 B1 et, ut videtur, etiam A2, sed littera s ex parte, prior i tota perierunt. t) oriente A2.
 u) ducibus — ministraret om. A2. v) adnunciat B1. w) et — ministraret (l. 18)
 40 om. B1. x) consumta A2. y) Quibus — educit om. A2. z) e in loco raso B1.
 a) hoccurrit A2. b) cummissoque A2. c) obtin. A2. d) ita A2; deest A1.
 B1. e) dereliquit A1. f) Nec — interimitur om. A2. g) cepto B1. h) per-
 teritus A1.

1) Cf. Horat. Carm. IV, 4, v. 30: Rectique cultus pectora roborant.
 45 BONNELL. 2) Vergil. Aen. VIII, v. 19: magno curarum fluctuat
 aestu. BONNELL. 3) Cf. infra a. 773. 774. 778; Waitz, 'VG.'
 ed. 2. IV, p. 611, n. 2. 4) Seine. 5) Cf. infra a. 693; Pückert
 l. l. p. 145, n. 31.

Aquitianos, Wascones atque Brittones. Harum enim gentium duces in contumaciam versi á Francorum se dominio per desidiam precedentium principum iniqua sé^a presumptione abstraxerunt^{b.1}. E quibus quosdam
 5 precellentissimus² princeps Pippinus iam subegerat, quidam ad breve^c rebelles extiterant^{d.3}. Dispositis autem prudenter omnibus⁴ in occidentis^e regni gubernaculis, ad orientalis imperii⁵ sui sedes cum summa gloria et^{*7.4*} exultatione⁶ revertitur⁷. Ibique^f prosperis Christo largiente successibus, Deo protectori suo gratias referens,
 10 residuum illius anni circuli tempus letus explevit^g.

Anno^h deinde incarnationisⁱ dominice DCXCII.^{8 c. 689.} Pippinus exercitum universalem⁹ Francorum adunare precepit, tractatisque^k de utilitate imperii consiliis,
 15 occurrit Radbodi^l Frisionum ducis obviare superbiae¹⁰, qui tantae stulticiae^{1*} involutus caligine fuit, ut Pippino^m invicto¹¹ principi aciem parare presumeretⁿ. In qua victus atque^o fugatus maximam partem exercitus^p sui perdidit. Seraque tandem penitentia^q ductus,
 20 legatos ad Pippinum dirigens, pacem postulat seque cum his^r quos^s regebat suae ditioni^t subdidit¹². Obsidibus^u quoque datis Pippini tributarius^v efficitur. His itaque^w

a) ita iterum A 1. B 1. b) abstraxerant B 1. c) adhuc B 1. d) exstiterant, xsti in loco raso B 1. e) occidente A 2. f) Ibique — explevit om. A 2. g) Radbodo duce [De R. d.] altera manu add. A 1. Eadem prius narrationi a. 691. superscripta fuisse videntur, ubi iam ex parte erasa; cf. supra p. 12, n. s. h) Anno — DCXCII. om. A 1. i) (in superscr.) incarnatione A 2; Anno ab incar. domini nostri iesu christi B 1. k) tractisque corr. tractatisque A 1; tractareque A 2. l) Radbodi A 2; di in loco raso B 1. m) tante stulticie A 2. B 1. n) ita A 1. 2. B 1, manu correctoris post corr. contra
 30 pippinū inuictū principē B 1. o) presumserat A 2. p) adque A 2. q) exercitus A 2. r) penitencie A 2. s) lis A 2. t) cos A 2. u) deditio A 1; ditioni A 2. v) obsedibus A 2. w) Pippino tributarios A 2. x) ita A 2.

1) Cf. supra p. 4, l. 20 sqq., ubi iam similia. 2) Cf. supra p. 2, l. 14.
 3) Cf. supra p. 5, n. 2. 4) Similia infra saepius; cf. 'N. Archiv'
 35 XXIV, p. 403. 5) Cf. Dünzelmann, 'N. Archiv' II, p. 524—526.
 6) Cf. infra a. 804. 805. 7) Cf. infra p. 14, l. 3; a. 717. 725. 739; Bonnell l. l. p. 173; Vitam Dagoberti III. c. 11, SS. rerum Merov. II, p. 518; 'N. Archiv' XV, p. 558. 8) Haec c. a. 689, ponenda itemque huc referenda, quae infra a. 697. narrantur. Cf. Lib. historiae Francor.
 40 c. 49; Cont. Fredeg. c. 6; Bedae Hist. eccl. gentis Anglorum V, c. 10: quia (sc. Pippinus dux Francorum) nuper citeriorem Fresiam expulso inde Rathbodo rege ceperat; Rettberg, 'Kirchengeschichte Deutschlands' II, p. 503, n. 5; Bonnell l. l. p. 161; Richter, 'Annalen der deutschen Geschichte im Mittelalter' I, p. 177; Mühlbacher l. l. nr. 5a; Krusch,
 45 SS. rerum Merov. II, p. 172, n. 3; Waitz, 'VG.' ed. 2. III, p. 8, n. 2. 9) Cf. infra a. 739. 780 init. 10) Cf. supra p. 7, n. 2. 11) Cf. supra p. 5, n. 1. 12) Cf. supra p. 2, l. 10.

peractis¹ sinodum adunare precepit, in qua de utilitatibus ecclesiarum^a, orfanorum^{a*} ac viduarum² consideratis³, sese in opinatissimis^b regni sui sedibus⁴ cum suis fidelibus ad^c hibernandum^d locavit. Singulis⁵ vero annis in Kalendis^e Martii generale cum omnibus Francis secundum⁶ priscorum consuetudinem concilium^f tenuit^g.⁶ In quo ob regii^h nominis reverentiam eum, quem sibi ipse propter humilitatis et mansuetudinis magnitudinemⁱ.⁷ prefecerat, presidere iubebat, donec ab omnibus optimatibus^{i*} Francorum donariis acceptis verboque⁸ pro pace¹⁰ et defensione ecclesiarum Dei et pupillorum et viduarum facto⁹ raptuque^k feminarum et incendio solido decreto interdicto, exercitui^l quoque precepto dato, ut^m, quacumque die illisⁿ denuntiaretur, parati essent in partem, quam ipse disposuerat^o, proficisci¹⁰: his actis^p.¹¹ 15 regem illum^q ad Mamaccas^r.¹² villam publicam^s.¹³ custodiendum^t cum honore^u.¹⁴ et veneratione¹⁵ mittebat. Ipse

a) ecclesiarum A 2. a*) orphanorum A 1. b) inopinatissimis A 1, B 1; in opulentissimis A 2. c) versus exeunte om. A 2. d) hibernandum, b et r expunctis corr. hienandum B 1; hiemandum A 2. e) calendas A 1; kt mar A 2. f) consilium A 2. 20 g) agebat B 1; adunabat forsitan rectius A 2. h) regi A 2. i) magnitudine A 2. B 1. i*) obtin. A 2. k) factoque rapto A 2. l) exercitui A 2. m) aut A 2. n) illi A 1. o) littera u versus exeunte dubia A 2; disponeret B 1. p) peractis B 1. q) om. A 1. r) fortasse lineola super prima littera a evanuit, ita ut Mamaccas (Mammaecas) legendum sit A 2. s) publicam B 1. t) litterae cu evanuerunt 25 A 2. u) onore A 2.

1) *His verbis vel similibus* (His rite peractis) *rerum ordinem haud raro coniungunt*; cf. *infra* l. 15; a. 741. 767. 768. 772. 776. 779. necnon 754. 2) Cf. *infra* a. 748. 3) Cf. V. Dagoberti III. c. 8, l. l. p. 516. 4) Cf. *supra* p. 13, l. 8. 5) *Quae sequuntur, partim eis,* 30 *quae in Einhardi Vita Karoli M. c. 1, Annalibus Laurissensibus minoribus* ('Kleine Lorscher Franken-Chronik') a. 750, rec. Waitz p. 411 [13], Erchanberti Breviario, SS. II, p. 328, referuntur, similia, partim fabulam sapiunt; cf. Bonnell l. l. p. 125 sq.; L. de Ranke, 'Weltgeschichte' V, 2, p. 295 sq. 6) Cf. Waitz, 'VG.' ed. 3. II, 2, 35 p. 227, n. 3, qui tamen haec non iure e Vita Karoli M. hausta censuit; V. Dagoberti III. l. l.; 'N. Archiv' l. l. 7) Cf. *supra* p. 6, n. 2. 8) I. e. *mundeburde*. 9) Cf. *infra* a. 748. 10) Cf. Karoli M. *epist. ad Fulradum abbatem*, LL. Capitul. I, p. 168: Ita vero preparatus cum hominibus tuis ad predictum locum venies, ut inde, in quamcumque 40 partem nostra fuerit iussio, et exercitaliter ire possis. 11) Cf. *supra* n. 1. 12) Montmacq (Oise). — At Bonnell l. l. *tabulis regum Merovingorum annis 691–727. datis nisus evicit eos nec ante nec post Martium mensem semper in ea villa resedissee. Interdum ibi commorabantur.* 13) Ita villae regiae hic saepe appellantur; cf. *infra* a. 714. 45 754. 757. 761. 771. 14) Cf. *infra* a. 753. 781. 15) Cf. *infra* a. 799. 804.

vero precinctus^a robore, comitante^b divino auxilio^c,
 regnum Francorum interius iusticia^d et pace, exterius
 prudentissimis consiliis^e atque invictis^f armorum pre-
 sidiis, auxiliante Domino, gubernabat. Confluebant autem
 5 ad eum circumsitaram gentium¹ legationes, Grecorum^g
 scilicet et Romanorum, Langobardorum, Hunorum quo-^{7. 4b.}
 que et Sclavorum atque Sarracenorum². Exierat enim
 fama³ victoriae et triumphorum eius in omnes gentes,
 ut merito propter virtutem et prudentiam eius cunctae
 10 circumsitae nationes amicitiam illius magnis oblatiis mune-
 ribus implorarent. Quos ille clementer suscipiens maio-
 ribus remuneratos^h donis ad propria dirigebat. Ipse
 quoque haud segnius oportuno tempore legatos suos pro
 utilitatibus imperii sui per diversas regiones dirigens
 15 pacem et amicitiam circumpositarum gentium⁴ cum
 maximo favore impetrabat.

Annoⁱ deinde^k incarnationis domini nostri Iesu
 Christi DCXCIII, Pippini vero singularis principatus¹
 in Theodericum^{m. 5}, qui, antequam vinceretur a Pippino,
 20 annis XIIIⁿ, victus vero sub eodem regnavit^o III^p C. Fr. c. 6.
 annis, moritur. Cui ob iam dictae pietatis affectum^{q. 6}
 filius eius parvulus nomine Clodoveus^{r. 7} à Pippino ordinatur 691.
 in regem. Qui dum quartum^s annum in regno compleverat^t,
 innocentem vitam finivit⁸. Pippinus vero nichilominus
 25 regem pro eo fratrem ipsius Childebertum^{u. 9} constituit. 695.

a) p̄cinctus A 2, sed littera c versus exeunte fortasse evanuit. b) cōmitante (commi-
 tante) A 2. c) auxilium A 2. d) in iusticia litterae icia evanuerunt; desinit A 2,
 reliquis foliis amissis. e) eadem, ut videtur, manu superscr. B 1. f) etis in loco
 raso B 1. g) g e corr. in loco raso B 1. h) remuneratis manu correctoris corr.
 30 remuneratos B 1. i) Anno — DCXCIII. om. A 1. k) ita Gen. Dag.; dominice,
 sequente loco raso unius litterae B 1, ubi iniarū statim corr. incarn; cf. supra p. 13, l. 12;
 'Zeitschrift für die Gesch. des Oberrheins' N. F. IX, p. 217. l) in loco raso B 1.
 m) III° Theodericus Gen. Dag.; in Theodericum A 1; super Theodericum B 1; cf. 'N.
 Archiv' XV, p. 560. XXIV, p. 414, et Pertz (SS. I, p. 321 a). n) Theoderici quoque
 35 antequam vinceretur a pipino anno XIII. perperam Gen. Dag. o) ita B 1. Gen. Dag.;
 regnabat A 1. p) III^{us} B 1. q) affectu B 1. r) chlodoveus Gen. Dag. s) IIII.
 B 1. t) complevisset B 1; compleret Gen. Dag. u) hildebertum B 1. Gen. Dag.

1) Cf. infra: cunctae circumsitae nationes — circumpositarum gentium;
 a. 741: circumquaque positis gentibus. 2) Haec quoque in Pippini
 40 ducis et Karolorum maiorem gloriam commenta (cf. Bonnell l. l.
 p. 172; de Ranke l. l. p. 295), minime tamen, ut Bonnell vult, e Widu-
 kindi R. gest. Saxon. (l. III, c. 56) translata. 3) Cf. Matth. 9, 26:
 Et exiit fama haec in universam terram illam. O. H.-E. 4) Cf.
 supra l. 5. 5) Ita perperam pro: III. Theodericus. 6) Cf. supra
 45 p. 6, l. 4. 5. 7) Chlodovechus III. (691—695). 8) Cf. infra 714:
 qui . . . vitam innocentem finivit. 9) Childebertus III. (695—711).

Illis quidem nomina regum imponens, ipse totius regni habens privilegia^a cum summa gloria et honore tractabat¹. Labentibus itaque annorum curriculis², subiectis domitisque vicinis nationibus³, Francorum imperium Pipinus mirifico ordine disponebat. Igitur Drogonem primo⁴ genitum suum ducem posuit Burgundionum^{b, 4}, tradens⁵ sibi uxorem Anstrudem^{c, 6}, filiam Waratonis^d quondam illustris maioris domus, derelictam Bertarii⁷, qui de Tetriciaco^e prelio, ut superius retulimus⁸, aufugerat nec multo post á suis interfectus⁹ interierat. Haec Drogoni peperit¹⁰ filium, quem vocavit Hugonem¹⁰. Hunc religiosa et strenua matrona Ansledis^f, avia^g sua, relicta^h siquidem Waratonisⁱ, ad nutriendum susceperat. Haec igitur prudentiae et provide industriae spiritu plena animum^k pueri fertur cotidianis admonitionibus corroborasse^{l, *}, ut sese cum¹⁵ omnibus quae habebat Dei servitio manciparet¹¹. Unde factum est, ut sacrarum litterarum studio imbutus^m

*) animum pueri cottidianis ammonitionibus corroborabat B 1.

a) sic A 1 (haud dubie compilatoris vitio); privilegium B 1; totius regni abenas Gen. Dag.; cf. 'N. Archiv' l. l. b) ita etiam Vedast. c) sic Vedast.; austrudem A 1; 20 austrudem corr. anstrudem B 1; cf. Pertz (SS. I, p. 321b). d) uuarattonis B 1. h. l. e) sic B 1; tixtriaco A 1. f) anstredis B 1. g) á uia A 1. h) derelicta Font.; uxor add. B 1. i) warratonis h. l. A 1. k) animum bis scr. A 1. l) ita etiam Font. m) inbutus B 1.

1) Verba fontis nostrorum fuerint: totius regni habenas cum etc. Cf. 25 infra 714, p. 20, l. 4: tanti regni habenas tractare presumebat. 2) Cf. infra 731: Lapsis identidem curriculis annorum sex. 3) Cf. infra a. 697. 714. 740. 741 (bis). 786; Bonnell l. l. p. 170, n. 5. 4) Item in quibusdam donationibus spuris, quae ecclesiae s. Arnulfi Mettensi concessae perhibentur, Mühlbacher l. l. nr. 22. 23, Drogo eiusque filius 30 Arnulfus dux Burgundionum (sive Burgundionum dux) appellantur. Re vera Drogo ducatum Campaniae accepit (Lib. historiae Francorum 48; Cont. Fredeg. 6; cf. Waitz 'VG.' ed. 3. II, 2, p. 56, n. 1). 5) Verba tradens — anhelare parum apte inserta esse patet, cum insequentia (Remorum scilicet — pertinentium, p. 17, l. 4. 5) cum antecedentibus 35 intime cohaereant, nec dubium videatur, quin civitates Remorum Senonumque ad ducatum Campaniae pertinentes Drogoni commissae fuerint. 6) Adaltrudis audit in Gest. abb. Fontan. c. 8, SS. r. G. p. 26. 7) Cf. chartam Childberti III (Mühlbacher nr. 22^a), ubi tamen Bertarius, qui ipse gener Waratonis et Ansledis erat (Cont. Fredeg. c. 99. 100), 40 Drogonis socer dicitur, et ea quae Pückert l. l. p. 145, n. 31. annotavit. 8) Cf. supra p. 11, l. 28. 29; infra a. 763: ut superius retulimus; 804 (ut supra diximus); 779 (ut diximus), 785. 801. 9) Cf. Pückert l. l. 10) Qui postea archiepiscopatum Rotomagensis, episcopatum Parisiensem et Baiocassinum, coenobium Fontanellense et Gemmeticense obtinuit. 45 Decessit a. 730. 11) Cf. infra a. 744. 746: Dei omnipotentis se servitio mancipare.

cunctos^{a.1} suos sapientia^b et religione anteiret, secundumque sanctam suggestionem^c preclarae nutricis suae^c ^{*7. 40.} cepit terrena cuncta despicere et ad regna caelestia viriliter anhelare. Remorum^d scilicet et Senonum ceterarumque urbium ad ipsum ducatum pertinentium^{e.2} iuniorum^f filium eius^e nomine Grimoaldum^h maiorem domus cum Hildibertoⁱ rege constituit. Fuit autem idem Grimoaldus^k vir mitissimus omni-que bonitate et mansuetudine plenus. Qui, ut a patre didicerat, Francos cum summa vigilantia et pietate³ regebat.

Anno^l ab incarnatione Domini DCXCVII.⁴ Pippinus^{c. 689.} princeps duxit exercitum⁵ contra Frisiones et Radbodem ducem ipsorum immitem atque paganum, qui verba principis Pippini sepe contempserat et fines principatus eius crebris irruptionibus^m vexabat. Adunato igitur exercitu iuxta castrum quod dicitur Durestadum^{n.6} castra metatus⁷ est. Cui occurrit cum valida^o et^p superba⁸ manu Radbod^q, aciemque^{*} invicem construentes^{r.9}, valida pugna commissa est, ubi Frisiones magna clade percussi sunt. Fugatoque duce eorum Radbod^s, Pippinus victor exstitit^t. Captis^u itaque innumerabilibus¹⁰ spoliis victor ad propria reversus est. Hinc annis singulis circumspicit gentes¹¹ cum exercitu Pippinus fortiter proterit et suae ditioni subegit^{v.12}.

Lapsisque post haec aliquibus annis, anno^w ab incarnatione Domini DCCVIII. Drogo filius Pippini^{**} defunctus est.

*) in aciem properantes, val. pugna B1.

**) primogenitus add. B1.

a) Ita A1. B1. b) in loco raso B1. c) praeclarae nutricis ac aviae suae Ansledis Pont. d) Remorum posteriori manu corr. Remorum A1; vero add. B1. e) Pippinus add. B1. f) nero add. Gen. Dag. g) suum B1. Gen. Dag. h) sic B1. Gen. Dag. (cf. C. Fr. l. l.); Grimoaldum A1. i) hildeberto B1. k) Grimoaldus A1. l) Anno — DCXCVII. om. A1. m) inrupt. B1. n) aurestadum A1; dorestadum B1. o) manu, et pugna commissa est. Ubi Frisiones magna clade add. A1, quas infra recurrunt; manu, et pugna commissa est. Ubi Frisiones add. B1; cf. 'N. Archiv' XXIV, p. 415 sq. p) om. B1. q) Radbod a correctore addito i corr. Radbodi B1. r) construentes A1. s) Radbode Cont. Fred. t) extitit B1. u) in loco raso B1. v) altera posteriori manu add. A1: De morte Drogonis. w) anno — DCCVIII. om. A1.

1) Quam vocem ex coaetaneos depravatam crediderim. 2) Cf. supra p. 16, n. 5. 3) Cf. supra p. 6, n. 4. 4) Cf. supra p. 13, n. 8. 5) Ita nostri passim, ut a. 709. 710. 725. 6) (Wijk bij Duurstede. 7) Ita nostri saepissime; cf. infra a. 717. 743. 748. 758. 773. 780. 785. 787 (bis). 804. 805. 8) Cf. supra p. 7, n. 2. 9) Cf. supra p. 9, l. 9. 10) Cf. supra p. 10, n. 2. 11) Cf. supra p. 15, l. 5. 12) Cf. supra p. 16, l. 3. 4.

C. Fr. c. 6. est¹ et sepultus est iuxta Metensem^a urbem in basilica beati Arnulfi confessoris. Cui in principatum germanus eius Grimoaldus^b Pippino genitore^c suo ordinante successerat^d.

Anno^e ab incarnatione Domini DCCVIII. Pippinus⁵ contra Alamannos exercitum ducens² magnifice de illis, contrita omni^f illa regione, triumphavit.

Anno^g DCCX. Pippinus iterum contra rebelles Alamannos exercitum duxit. Incensa^h eadem regione³ captivisque et spoliis multis adeptis⁴ victor ad propria¹⁰ 711. reuertitur. Eodemque anno aquae inundaverunt valde.

Ann. Petav. c. 7. Anno DCCXI. ab incarnatione Dominiⁱ Hildebertus (*Apr. 14.*) rex obiit. Sepultusque est Cautiaco^k in basilica sancti Stephani 695—711. martiris. Qui gubernante Pippino regnaverat annos^l XVI⁵.
*f. 44. Post cuius decessum^m Pippinus solita pietate⁶ filium eius¹⁵ 712. Dagobertumⁿ in regem ordinavit. In illo tempore Grimoaldusⁿ filiam Radbodi ducis Frisionum duxit uxorem.

Anno^g DCCXII. Pippinus⁸ iterum obstinatione Alamannorum^o motus, Rethnum^p transiens, cum valida manu totam illam regionem subvertit suaeque ditioni²⁰ subegit⁹.

Anno^q DCCXIII. Pippinus princeps infra principatus sui terminos ea quae pacis erant¹⁰ disponens in nullam partem eo anno exercitum duxit¹¹.

C. Fr. c. 7. Anno^r ab incarnatione Domini DCCXIII. Egrotante²⁵ Pippino in Iopila¹² villa publica¹³, quae sita est super fluvium

a) Mettensem B 1. b) Grimoaldus A 1. c) genitori A 1. d) successit B 1.
e) Anno — DCCVIII. om. A 1. f) illis omni que B 1. g) ab inc. domini add. B 1.
h) adeptus B 1. i) Anno ab inc. domini DCCXI. B 1. k) ita A 1. Gen. Dag.; cauciaco B 1. l) ita A 1. Gen. Dag.; annis B 1. m) decessum B 1. n) Grimoaldus A 1. o) Alemannorum h. l. A 1. p) Renum B 1. q) ab inc. domini add. B 1. r) Anno — DCCXIII. om. A 1. 80

1) *Ann. s. Amandi* 708: quando Droco mortuus fuit in vernale tempore (*Ann. Petav.*: tempore vernis). 2) *Cf. Lib. hist. Francor. c. 49*: Pippinus quoque multa bella gessit . . . contra Suevos vel quam 35 plurimas gentes; *Mühlbacher nr. 19a. b*; sed manifesto res a Pippino gestae hic in maius extolluntur. 3) *Cf. infra a. 805*: Vastata autem et incensa . . . eadem regione. 4) *Choisy-au-Bac (Oise)*. 5) *Cf. supra a. 693, p. 15, l. 25*. 6) *Cf. supra p. 6, l. 4*. 7) *Dagobertum III. (712—716)*. 8) *Neque hanc expeditionem in Alamannos 40 neque illam, quae iam a. 711. facta et hic praetermissa est, Pippinus per se ipsum gessit; cf. Chr. Fr. Stälin, 'Württembergische Geschichte' I, p. 180, n. 1*. 9) *Cf. supra n. 2*. 10) *Cf. Luc. 14, 32; supra p. 9, n. 6*. 11) *Cf. infra a. 740. 741. 756. 759. 764. 765. 790; supra p. 17, l. 12; Bonnell l. l. p. 170, n. 6*. 12) *Jupille prope 45 Lüttich*. 13) *Cf. supra p. 14, n. 13*.

Mosam, cum ad visitandum eum Grimoaldus^a filius eius prope-714.
 raret et ad orationem in basilica sancti Lamberti martiris pro-^{C. Fr. c. 7.}
 cessisset et diutius in oratione pronus persisteret¹, a ne-
 quissimo viro nomine Rangario gladio perfusus^{b. 2} occubuit. (*Apr.*)
 5 Pippinus vero princeps de infirmitate convalescens omnes
 qui in illo consilio fuerunt^c iusta ultione interemit.
 In locumque Grimoaldi^d filium eius parvulum ex concubina^{ib. c. 6. 7.}
 natum nomine Theodaldum maiorem domus cum Dagoberto
 rege constituit. Eodem quoque anno Pippinus princeps^{ib. c. 8.}
 10 iterum molestia corporali correptus, circumsitis gentibus
 Francorum dominationi subactis³, in pace obiit XVIIe
 Kal. Ian. Rexit autem populum^f Francorum annis XXVII⁶ ^{Dec. 16.}
 et mensibus sex^h. Reliquitⁱ superstitem filium nomine
 Carolum^{k. 4}. Defuncto autem Pippino maxima conturbatio
 15 orta est in gente Francorum. Nam maiores natu filii
 eius, Drogo et Grimoaldus^a, ipso vivente vitae¹ disces-
 serant⁵. Theodaldus^m Grimoaldiⁿ ex concubina filius
 adhuc puer erat. Qui etsi patri in principatu suc-
 cesserat, minime tamen tantae^{*. 6} rei culmen digne
 20 gubernare prevalebat. Carolus^o vero, quem solum pater
 dignum heredem⁷ tantae potestatis superstitem reli-
 querat, novercales insidias⁸ graviter tolerabat. Plectrudis

*) tantum regnum digne B 1.

a) Grimoaldus A 1. b) perfossus *Vedast.*; perfusus A 1; percussus manu correctoris
 25 post corr. e perfusus B 1. c) fuerant B 1. d) Grimoaldi A 1. e) XVI.
Gen. Dag. f) sic B 1. *Gen. Dag.* cum C. Fr.; regnum A 1. g) XXVI *Gen. Dag.*
 h) VI A 1. i) Reliquitque B 1; Reliquit vero *Gen. Dag.* k) Karolus B 1. —
Altera posteriori manu in marg. add. A 1: De morte pipini. Carol reg. l) sic A 1.
 B 1 (uite). m) vero add. B 1. n) Grimoaldi A 1. o) Karolus B 1.

30 1) Cf. *Historiam Francorum Steinveldensem II, quae narrationem Cont. Fredeg. similiter ampliat*, SS. XIII, p. 728, n. 3. 2) Ita pro per-
 fossus. 3) Cf. *supra* p. 16, l. 4. 4) *Genealogia Dagoberti* (cod. Paris. Lat. nr. 9422) post verba Reliquit vero superstitem filium
 vocabulo Karolo (f. 132a) haec addit: sepultusque est a coniuge sua
 35 Plectrude cum multitudine Francorum Capremontis in ecclesia sancte
 Dei genitricis Marie, ubi castellum magnum vivens construxerat. Quod
 etiam in *Historia Francorum Steinveldensi II. l. l.* (et in Capremonte
 sepelitur) refertur nec prorsus a fide abhorret, cum Pippinum mona-
 40 sterium illud Capremontis sive Sanctae Mariae in Novo-Castello
 (Chèvremont sive Kievermunt prope Lüttich) condidisse vel certe dona-
 tionibus ditasse constet; cf. Mühlbacher nr. 221; 'N. Archiv' XV, p. 563;
 Hauck, 'Kirchengeschichte Deutschlands' ed. 2. I, p. 295, n. 8. 5) Haec
 iam *supra* p. 17, l. 26, p. 19, l. 1 sqq. narrata sunt. 6) Cf. *supra*
 p. 2, l. 11. 12, *infra* l. 21, p. 20, l. 4. 7) Cf. *infra* p. 20, l. 22
 45 (Pippini Karolus dignissimus haeres); p. 25, l. 11 (dignissimus heres).
 8) Cf. *infra* p. 20, l. 18. 19.

etenim, Grimoaldi^{*.a} genitrix, dum nepoti suo Theodaldo favere desiderat, Carolum^b á legitima paterni
^{*f. 5a.} imperii gubernatione prohibebat, ipsa^c cum infantulo
^{C. Fr. c. 8.} muliebri consilio tanti regni habenas tractare presumebat¹.
 Quod dum crudelius quam oporteret astu femineo⁵
 disponere decreverat^d, iram Niwistrum^e Francorum in
 nepotis sui interitum et principum qui cum eo ex-
 715. stiterant^{f.2} celeriter convertit. Qui^g in exercitum Theo-
 daldi in Cotia silva^h repentino impetu irruentesⁱ cede maxima
 trucidarunt. Theodaldus¹ cum paucis vix evasit. Qui^k non 10
 multo post tempore vitam innocentem finivit⁴. Cuius
 in locum Raginfridum¹ maiorem domus sub Dagoberto
 rege constituunt. Tunc gens illa omnium beneficiorum
 invicti⁵ principis Pippini^m pariter oblita, in Austrasiamⁿ
 toto impetu properantes, usque ad Mosam fluvium totam illam 15
 regionem vastaverunt. Fedus quoque cum Radbodo duce
 Frisionum contra Pippinios^{**} pacti sunt. Sed Dominus,
^{cf. 10.} qui dat et non improperat⁶, Carolum^b de insidiis nover-
 calibus⁷ eruens, palam eum trepidantibus populis^{m.8}
 manifestum produxit. Tunc veluti cum sol preclaros⁹ 20
 radios eclipsin^p ad modicum passus^q cuncto exerit orbi,
 sic Pippini Karolus dignissimus haeres⁹ languentibus et
 pene desperantibus de salute populis robustissimus^r
 defensor illuxit. Ut autem aperte cunctanti plebi
 apparuit^s, tanto favore tantaque gratulatione ab uni- 25

A. Fuld.

*) Grim. gen. omisso add. B 1: relicta Pippini vidua incon-
 parabili odio contra Karolum succensa custodia eum publica^t
 observari iubet. Unde ille divino auxilio liberatus est. Ipsa
 vero Plectrudis.

**) contra Karolum B 1.

30

a) Grimoaldi A 1. b) Karolum B 1. c) ipsaque B 1. d) creuisset B 1.
 e) Niwistrum B 1. f) erant (nescio, an rectius) B 1 (cf. etiam infra a. 805).
 g) Super exerc. enim B 1. h) irruentes B 1. i) vero add. B 1. k) Q' ui
 (Qui ui), littera i superscripta erasa corr. Qui B 1. l) Raginfridum A 1; Rainfridum
 Gen. Dag. m) om. B 1. n) ostasiam A 1. o) radios precl. B 1. p) eclipsin 35
 B 1. q) passus B 1. r) robustus manu correctoris corr. robustissimus B 1.
 s) apparuit A 1. t) sic B 1.

1) Cf. supra p. 16, n. 1. 2) Cf. infra a. 805: et principum eius
 qui cum eo erant. 3) 'La forêt de Cuise', hodie 'la forêt de
 Compiègne' dicta. 4) Cf. supra p. 15, l. 24. Num Theodaldus re 40
 vera paulo post obierit an diutius vixerit, dubium; cf. Pertz, SS. I,
 p. 322, n. 20; Mühlbacher nr. 30k. 5) Cf. supra p. 5, n. 1.
 6) Iac. 1, 5: a Deo, qui dat omnibus affluenter et non improperat.
 7) Cf. supra p. 19, l. 22. 8) I. e. hominibus (cf. supra p. 3, l. 9).
 9) Cf. supra p. 19, n. 6.

45

versis susceptus est, acsi dominator eorum Pippinus ad consolationem^a eorum revixisset^b.

Secundo autem anno post discessum patris sui 716.

Pippini Carolus^c Austrasiorum^d sortitus est principatum. 715.

- 5 Nam primo anno post obitum Pippini Raginfridus^e usque *C. Fr. c. 8.*
ad Mosam fluvium Austrasios^f vastavit et cum Radbodo fœdus
iniit^g, Saxonesque terram Hattuariorum^h vastaverunt^h. *Ann. Petav. 716.*

Eodem tempore Dagobertus rex obiit, qui regnavit annis V. *C. Fr. c. 9.*

Cui^{*} successit Hilpericus². Cum ergo audisset idem 717.

- 10 Hilpericus¹ cum Raginfrido, quod Carolus^c solium patris
magna iam ex parte conscenderat, invidia, immo³ terrore
ducti, exercitum adversus eum congregantⁱ, *Radbodo^k **p. 5b.*
suggerentes, ut ipse ex una parte super eum irrueret^l, ipsi
vero ex altera parte per Arduennam^m silvam in Ripua-
15 riosⁿ exercitum ducerent, ut ipsum ex utrisque partibus
cohercerent^o. Carolus^c autem precellentissimus⁴ princeps
de adventu Radbodi certior factus occurrit ei. Initoque *716*
certamine, magna ex utraque parte clades exstitit^p. *(c. Mart.).*
Dirimente nocte cedem, hostis⁵ uterque suis sese man-
20 davit⁶. Carolo^q autem visum est ad resistendum hosti
copias augere. Inde egressus, missos huc atque illuc
dirigens, ad defensionem patriae congregare exercitum
precepit, ut oportuno tempore ingruenti^r hosti occur-
reret. Dum haec agerentur, nuntius advolat et Hilpericum^s
25 cum Raginfrido Arduennam silvam cum innumerabili⁷ exercitu
transisse^t manifestat. Tunc providus princeps Carolus^c
exercitum suum in multas partes dividens insidiari

*) Cui succ. Hilp. *omisso B 1 add.*: Franci vero nimirum *L. hist. Franc. c. 52.*
Danielem quendam^u clericum, cesarie capitis crescente, in
30 regnum stabiliunt atque Chilpericum nuncupant. *Gen. Dag.*
habet cum A 1: Cui successit Hilpericus in regno.

a) eorum consol. B 1. b) reuixisset *post corr.* reuixisset A 1. c) Karolus B 1.
d) ostrasiorum A 1. e) rainfridus A 1. f) ostrasios A 1. g) Battauriorum (*littera*
h pro b lecta) A 1; hattauriorum B 1. h) *posteriori manu add.* A 1: De obiit Dago-
35 bert reg [De obitu Dagoberti regis]. i) Chilpericus B 1. i*) *ant in loco raso* B 1.
k) Radbodoni B 1. l) irrueret B 1. m) aruennam *manu correctoris corr.* ar-
duennam B 1. n) riguaros A 1. B 1, *quod emendavi.* o) cohercerent *multo post*
corr. cohercerent A 1. p) extitit B 1. q) Karolo B 1. r) ingruente A 1, *quod*
emendavi (cf. *supra* p. 4, l. 37); *om.* B 1. s) Chilpericum B 1. t) transisse A 1.
40 u) quondam *Liber hist. Franc.*

1) Haec quoque iam *supra* p. 20, l. 14 sqq. narrata. 2) Chilpericus II.
(717—722). 3) Vox immo aliquando in nostris occurrit (cf. *supra*
p. 8, l. 6; *infra* a. 778. 781. 784). 4) Cf. *supra* p. 2, l. 14.
5) I. e. exercitus. PERTZ. 6) Immo Karolus, maximum damnum
45 perpressus, se fugae dedit; cf. Mühlbacher nr. 30p; L. de Ranke, 'Welt-
geschichte' V, 2 p. 296. 7) Cf. *supra* p. 10, n. 2.

716. utroque^a exercitui inter iniqua loca disposuit. Ipse^b
cf. C. Fr. c. 9. cum quingentis ferme viris¹ Arduennam silvam Am-
 blavamque² villam ascensu superat^c, et de summa^d
 colle hostium castra copiasque considerans, quid illis
 dampni inferre potuisset^e, prudentissima meditatione⁵
 tractabat. Erat autem exercitus grandis nimis³, coo-
 periens planiciem⁴, in qua Amblava villa publica⁵ sita
 est. Erat autem hora prandii, et exercitus Hilperici^f,
 estivum ut suadebat tempus, in tentoriis et umbraculis⁶
 reficiebat corpora sua. Cumque invictus⁷ princeps¹⁰
 summa^d de colle imminente lumine^{g, h} perlustraret,
 accessit ad eum quidam ex militibus postulans, ut sibi
 permitteret impetu singulari hostium cuneos perturbare.
 Cumque hoc precibus vix tandem impetraret, arrepto¹⁵
 cursu medium discumbentium irrupit^h agmen. Arrepto
 que eminus^{a, 9} clipeo gladium eduxit, et ab interioribus
 ad exteriora cursum dirigens, omnes quoscumqueⁱ emi-
 nus^{a, 9} invenit trucidat, afforeque^k illis Carolum¹ magnis
 vocibus proclamat. Concurrunt igitur undique hostem-
 que bachantem trucidare nituntur. Ipse vero ad fidum²⁰
 presidium domini sui capiendum celerrimo cursu pro-
 perabat. Carolus¹ vero cernens militem suum in ex-
 tremis periculis vitae positum non passus est ipsum
 perire, sed impiger^m socios arma capere iubet pericli-
 tantique famulo audax liberator occurrit. Ereptumque, 25

a) ita A 1. B 1. b) vero add. B 1. c) suscepit A 1. d) ita A 1. B 1; cf. supra p. 11, l. 6. e) posset B 1. f) Chilp. B 1. g) omnia manu correctoris superscr. B 1, ut loco mutilo maderetur. h) irrupit B 1. i) quoscumque A 1. k) adforeque B 1. l) Kar. B 1. m) impiger B 1.

1) Cf. infra a. 782 (viros quasi quatuor milia quingentos). 2) Am- 30
 blève, ad flumen eiusdem nominis, prope Malmédy. Pugna tamen Am-
 blavensis, ut iam D. Bouquet, 'Recueil' II, p. 683, et Pertz, SS. I,
 p. 323, n. 25, monuerunt, nonnisi cum Chilpericus Colonia rediret con-
 tigit (v. infra). Descriptio pugnae pro commenticia habenda; cf. Breysig,
 'Karl Martell' p. 114 sq.; L. de Ranke, 'Weltgeschichte' V, 1, p. 276 sq.; 35
 2, p. 296 sq. Attamen id quod Bonnell (p. 176 sq.; cf. etiam p. 165,
 n. 4), levissimis argumentis nixus, suspicatur, rem a. 987. Laudum
 gestam narranti exemplum praeuisse, plane neglegendum, praesertim
 cum ista sine dubio multo prius scripta sint. 3) Ezech. 37, 10:
 exercitus grandis nimis valde. O. H.-E. 4) Hanc vocem in nostris ali-
 quando reperire potes (cf. infra p. 23, l. 13; a. 743. 787. 805). 5) Cf. 40
 supra p. 14, n. 13. 6) Cf. 3. Reg. 20, 12: bibebat ipse et reges in umbraculis.
 7) Cf. supra p. 5, n. 1. 8) Legendumne imminem hostem
 perlustraret? Cf. supra l. 3. 4: de summa colle hostium castra
 copiasque considerans. 9) Legendumne cominus? 45

hostem proterit^a innumerabilemque¹ inimicorum multi-
tudinem in fugam convertit^b. Ex quibus plures ad
ecclesiam quae in eadem villa Amblava^c sita est con-
fugerunt. Quam cum quidam in ipsius fugae alacritate
5 ingredi properaret, unus ex persequentibus posteriorem^d
pedem foris limen ecclesiae gladio celeriter amputavit.
Quem cum socii pie mentis affectu, cur basilicae septa
macularet, arguerent, respondisse fertur, id quod ecclesia
contineret se observasse, ne contingeret, quod autem
10 extra claustra illius celeritate cursus invenerat, iure
se amputasse firmabat. Concessit autem serenissimus
princeps Carolus^e vitam his qui ad ecclesiam con-
fugerant, eosque post Hilpericum^f ad planiciem²
fugientem illesos^g abire permisit^h. Ipse vero, detractis
15 ab hostibus spoliis, in propriis se sedibus ad tempus
continuit. Hilpericus^b vero cum lasso exercitu ad Colo-
niam urbem perrexit³. Quam cum expugnare temptaret
et in ambiguo exitu certaminis perduraret, Carolique¹
adventus die noctuque deterreret, acceptis ab oppidanis
20 muneribus, regni sui tutamina, non victor, sed pro-
fugus, celeritate qua potuit penetravit⁴.

Anno^k ab incarnatione Domini DCCXVII. Carolus^e C. Fr. c. 9.
princeps, non immemor iniuriarum¹ Hilperici^{m. 5}, exer-
citum ab oriente commovitⁿ, Carbonariam^o silvam transiens,
25 Hilperici^p regnum ex parte^q depopulatus^r est. Quo
comperto idem Hilpericus^s cum Raginfrido^t maiore
domus ad defendendam patriam sibi in occursum pro-
perat. Castrametatus est autem uterque exercitus, haud
procul a se distantes⁶, in pago Cameracensi^{u. 7} iuxta villam
30 quae dicitur Vintiacus^{v. 8}. Carolus^{e. 9} autem princeps

a) prosternens innumerabilem B 1. b) uertit, eadem manu superscripto con corr.
conuertit B 1. c) aus in loco raso B 1. d) posteriorem A 1. e) Kar. B 1.
f) sic A. 1. A 1. B 1. f^o) illesos B 1. g) isit in loco raso B 1. h) Chilp. B 1.
ubi scriba Hilp. scribere inceperat, quod statim correxit. i) Kar. B 1, ubi principis
35 add. k) Anno — DCCXVII. om. A 1. l) ita A 1. Vedast. (cf. etiam infra a. 744);
iniurie B 1. m) sic Vedast.; haperici corr. helperici A 1; Chilperici B 1. n) ita
A 1. Vedast.; commouet B 1. o) Carbonariamque B 1. p) Helperici A 1; Chil-
perici B 1. q) magna ex parte B 1. r) populatus A 1; depopulatus recenti manu corr.
dopulatus B 1; depopulans Vedast. s) Chilp. B 1. t) Raginfrido A 1; Ragen-
frido Vedast. u) ita A 1. Vedast.; camaracense B 1; cameracense Gen. Dag. v) ita
40 A 1. Vedast.; uinciacus B 1. Gen. Dag.

1) Cf. supra p. 10, n. 2. 2) Cf. supra p. 22, l. 7. 3) Cf. supra
p. 22, n. 2. 4) Cont. Fredeg. c. 9: Munera multa et thesauros a . .
Plectrude acceptum, reversus est. 5) Cf. infra a. 744: non
45 immemores iniuriarum Hunaldi. 6) Cf. infra a. 805: Castra metati
sunt autem haud procul a se illi innumerabiles exercitus distantes.
7) Le Cambrésis. 8) Vinchy prope Cambrai. Cf. Pückert l. l. p. 144.
9) Quae hic multo proliziora [quam in Cont. Fredeg.] describuntur, Caroli

717. more maiorum legatos suos ad Hilpericum^a dirigit, ea quae pacis sunt¹ postulans. Et ne forte nobilium Francorum cruor inter illos effunderetur², paternum sibi suadet restaurari principatum. Compertumque omnibus³ esse^b, genitorem suum *Pippinum omnes occidentales⁵ Francos^c olim cum iusticia et pietate dominasse, nec illum aliquid aliud postulare, nisi ut preesset his, quos pater suus quondam iusta ditione gubernabat^d. Quod ut audivit Hilpericus^a et Raginfridus, magna indignatione repleti³, non solum sibi hoc imperium dene-¹⁰ gabant, sed, quod^e sibi ex paterno principatu contigerat, ipsum spoliare minitabant⁴. Seque^f ut crastino die ad bellum prepararet, admonebant⁵, ut ibi divinae iusticiae iudicium subiret⁵, et quis deinceps regnum Francorum regere deberet, divina potestas declararet. Quo audito¹⁵ Carolus^h princeps ducibus et optimatibus superbi regis responsum manifestat⁶, ipsi vero alacri animo bellum, quod rex edixerat, cum Dei auxilio committere non tardabant¹. Crastino^k itaque die, cum sol orbi refulserat¹, uterque exercitus non equa multitudine nec²⁰ audacia acie conserta paratus ad^m bellum constiterat⁷. Nam Hilpericusⁿ cum innumerabili⁸ exercitu, sed vulgari quidem commixta plebe, Caroli^h adventum expectabat; Carolus^h vero princeps cum pauciori quidem agmine, sed probatissimis ad certamen viris aciem in²⁵ hostem dirigebat. Commissa est autem in illa die crudelissima pugna. Quae diu sub incerta sorte victoriae utraque ex parte dimicavit^o. Tandem^{*} succurrente Carolo^h

Mar. 21.

C. Fr. c. 10.

^{*}) enim ambiguitas sui (*sic!*) add. B 1.

a) Chilp. B 1. b) dicit manu correctoris post add. B 1. c) omnibus occident-³⁰ talibus Francis B 1. d) gubernauerat B 1. e) id quod B 1. f) illumque B 1. g) ammon. B 1. h) Kar. B 1. i) tardabat B 1. k) r in loco raso B 1. l) refulsisset B 1. m) ab corr. ad B 1. n) sic h. l. A 1. B 1. o) ita A 1. B 1; militavit Vedast.

legatio, legatorum verba de cruore nobilium Francorum non effundendo, 25 pax negata, Chilperici copiae innumerae sed inordinatae, socii Karoli pauci et optimi, eodem fere modo supra in pugnae Textricianae descriptione referuntur, ita ut hic historiam legere non mihi videar. PERTZ. Pacem a Karolo postulatam, ab adversariis negatam esse, etiam Liber hist. Francorum c. 53. refert. 1) Cf. Luc. 14, 32; supra 40 p. 9, n. 6. 2) Cf. supra p. 9, l. 23 sqq.: in quo nobilissimus et cognatus sanguis Francorum sub incerto belli impetu funderetur. 3) Cf. supra p. 2, l. 9. 4) Hanc narrationis nostrae partem L. de Ranke l. l. V, 1, p. 277 sq. minime spernendam, immo magni aestimandam censet. 5) Cf. supra p. 8, l. 28; infra a. 743. 6) Cf. supra 45 p. 7, l. 16. 7) Cf. supra p. 10, l. 12. 13. 8) Cf. supra p. 10, l. 14.

divina misericordia Hilpericus^a rex cum suis in fugam con-^{717.}
 versus^b est, Raginfridus^c quoque fuga lapsus socios suos ^{C. Fr. c. 10.}
 cruentae^d cedi exterminandos dereliquit. Carolus^e vero
 princeps, divino auxilio victoria patrata, spoliis^f innu-
 merabilibus¹ suis distributis, ad persequendum Hilpericum^a
 regem et Raginfridum^g iter agere cepit. Persecutusque est
 eos usque in Parisius civitatem. Cunctaque^h regione subacta
 cum magna laetitia² et prosperitate ad orientales partes
 sui imperii est reversus, Coloniaⁱque urbem ingressus, paternis
 thesauris³ a Plectrude noverca sua receptis, in solio regni⁴
 sui dignissimus heres⁵ resedit¹. Hilpericus^a itaque et Ragin-
 fridus^k legationem ad Eodonem ducem Aquitaniorum dirigunt
 eiusque^l auxilium postulant et, ut Carolo^e cum eis resisteret,
 magnis muneribus invitabant^m.
 15 Annoⁿ ab incarnatione Domini DCCXVIII. Eodo^{719.}
 dux Aquitaniorum commoto exercitu Wasconum simul cum ^{C. Fr. c. 10.}
 Hilperico^a et Raginfrido^o adversus Carolum^e principem arma
 corripit. Carolus^p intrepidus eis occurrere^q maturavit. Quod
 cum audisset Eodo^r, Carolum quidem^s esse in itinere et
 20 paratum esse a sui^t regni finibus superbum⁴ hostem re-
 pellere, territus fugit, Hilpericum^a regem^u secum thesaurisque
 regalibus sublatis evexit. Carolus^e vero secutus est eum
 usque Aurelianis civitatem. Ibique castra posuit, legatos^v ad
 Eodonem mittit, ut^w sibi regem cum thesauris, quos abstu-
 25 lerat, transmittere non negaret^x, commendavit. Ipse vero^y 720.
 terrore percussus, verba Caroli^o principis contempnere non
 audens, statim sibi regem Hilpericum^a cum thesauris direxit.
 Suscepto autem rege, Carolus^e misericorditer⁵ erga
 ipsum egit sedemque sibi^z regalem sub sua ditione
 30 concessit.

a) Chilp. B1. b) versus B1. c) Raginfridus B1. d) cruenti A1; cruenta B1.
 e) Kar. B1. f) ita A1. Vedast.; spolia innumerabilia suis fidelibus distribuit et
 B1. Gen. Dag., ubi dedit. An suis fidelibus legendum sit, dubium videtur (cf. supra
 p. 12, l. 1, 2; infra a. 773). g) Raginfridum B1; Raginfridum Vedast.; Rainfridum
 35 Gen. Dag. h) illa add. B1. Gen. Dag. Nescio, an recte. i) ita B1. Vedast.;
 redit A1. k) Raginfridus B1; Raginfridus Vedast. l) etque A1; eius C. Fr. l. 1.
 m) posteriori manu add. A1: De Eudone. n) Anno — DCCXVIII. om. A1.
 o) Raginfrido B1; cum Raginfrido et Chilperico Vedast. p) Karolus autem B1.
 q) ū (non) add. A1. r) e in loco raso posteriore manu B1. s) om. B1. t) fin.
 40 regni sui B1. u) secum regem B1. v) et leg. B1. w) et ut B1. x) tardaret,
 mandavit B1. y) Eodo add. B1. z) illi B1. Gen. Dag.

1) Cf. supra p. 10, l. 14. 2) Cf. infra a. 781: Inde reversus est
 cum magna leticia in Franciam; 804: Inde autem cum laetitia magna
 regressus. 3) Cf. supra p. 19, l. 21. 4) Cf. supra p. 7, n. 2.
 45 5) Cf. supra p. 6, n. 2.

- A. Petav.* 718. Eodem^a anno Carolus^b princeps vastavit Saxoniam plaga magna et pervenit usque ad Viseram^c fluvium. Omnique illa regione subacta ad propria victor revertitur^{*.1}.
725. Anno^d ab incarnatione Domini DCCXVIII. Carolus^b congregato exercitu Rethnum^e fluvium transiit, Alamanniam^f 5 lustrat, adq[ue] Danubium usque pervenit. Illoque transvecto^h finesⁱ Baugariorum occupavit. Subactaque illa gente cum thesauris multis et matrona quadam nomine Belectrude^k et nepta sua^l Sonihilde^l adiuvante Domino victor ad proprias sedes revertitur^m. 10
724. Annoⁿ ab incarnatione Domini DCCXXV. Trans-
cf. C. Fr. c. 11. actis autem^o ferme quinque^p annorum cursibus Ragin-
fridus quondam maior domus contra Carolum^b se erigere
**r.* 6b. temptaverat^q. Contra quem Carolus^b exercitum^r duxit
ib. et^r in civitate Andegavis^s inclusit, filiumque eius obsidem 15
ducens, ipsum comitatum sibi quamdiu vixisset^s solita
pietate^t habere concessit^u.
- Lapsis^t identidem^u curriculis annorum sex^v, anno
C. Fr. c. 13. scilicet DCCXXXI. ab incarnatione Domini, Eodo dux
Aquitaniorum a iure federis, quod Carolo^b principi pro-
miserat⁷, recessit. Quo comperto Carolus^b princeps exercitum

- A. Fuld.* 717. *) *B 1 add.*: His temporibus Winfridus, qui et postea, cum episcopus ordinaretur, Bonifacii nomen accepit, doctor catholicus, natione Anglus, primum Romam, deinde cum actoritate^v Gregorii pape in Franciam ad predicandum 25
ib. 719. verbum Dei venit. Idemque Bonifacius a presule sedis apostolice Gregorio Magontie civitati, metropoli Germanie, archiepiscopus ordinatur et legatus Germanicus Romane ecclesie in Franciam mittitur. Qui predicatione sua multos populos, Thuringorum videlicet, Hessionum^w et Austrasio-
rum, ad fidem rectam, a qua diu aberraverant, convertit, monasteria quoque monachorum et virginum primus in partibus Germanie instituit^x.

a) autem *add. B 1.* b) Kar. *B 1.* c) uirā *Δ 1;* uiserā, manu correctoris *corr.* vuiserā *B 1.* d) Anno — DCCXVIII. *om. Δ 1.* e) Rethnum *Δ 1;* Rheum *B 1.* 35
f) alamanniamque *B 1.* g) et ad *B 1.* h) tralecto *B 1.* i) fines — gente *om. B 1.*
k) Belectrude *B 1.* l) Sonihilde *Δ 1;* *cf. etiam infra a. 741.* m) Posteriori manu
add. Δ 1: De Belectrude et Sonihilde. n) Anno — DCCXXV. *om. Δ 1.* o) *om.*
B 1. p) V^o *B 1.* q) temptavit *B 1.* r) et illum *B 1.* s) uixit *B 1.*
t) Eodem versu pergunt *Δ 1. B 1.* u) etiam *B 1.* v) sic *c.* w) Hessionum 40
Ann. Fuld. x) sic *Ann. Fuldensium rec. III.*

1) Nihil nisi verba sunt, nostris usitata; *cf. Breysig, 'Karl Martell'*
p. 29, n. 7. 2) I. e. Belectrudis; *cf. Mühbacher nr. 37c.*
3) Angers. 4) *Cf. supra p. 6, l. 9. 10.* 5) *Pauli Hist. Langobardorum VI, 42, SS. rerum Lang. p. 179:* Cui tamen unam, hoc est 45
Andegavensem, civitatem ad habitandum concessit. 6) *Cf. supra*
p. 16, l. 3. 7) *Cf. supra p. 25, l. 25 sqq.*

congregans Ligerem fluvium transiit. Eodoneque^a fugato bis *C. Fr. c. 13.*
eodem anno Aquitaniam populatus est. Multisque^b the-
sauris sublatis ad proprias sedes principatus^c sui¹ cum
gaudio² remeavit.

5 Anno^d ab incarnatione Domini DCCXXXII. Eodo^e *C. Fr. c. 13.*
dux cernens se^e superatum et ad defendendam patriam suam
contra Carolum^f se viribus esse^g destitutum, gentem per-
fidam Sarracenorum ad auxiliandum sibi invitat. Qui cum
rege suo^h Abdirama nomineⁱ Garonnami^j fluvium transeunt,
10 Burdigalem^k urbem pervenerunt. Ibi que ecclesiis Dei igne con-
crematis pluribusque^l Christianis interfectis, usque ad Pictaven^m
urbem profecti sunt. Basilicaqueⁿ sancti Hilarii^o igne con-
cremata, ad beatissimi Martini ecclesiam subvertendam summo
conamine proficisci contendunt. Contra quos Carolus^f princeps
15 iuxta urbem Pictaven^m aciem construxit^p, et super eos in-
vocato Christi auxilio intrepidus irrumpit et eos cum rege eorum *(Oct.)*
usque ad internitionem delevit^q. Acceptisque spoliis eorum,
nomen Domini glorificans, tota iam Aquitania subacta^q,
ad propria revertitur.

20 Anno^r ab incarnatione Domini DCCXXXIII.
Carolus^s princeps regnum^t Burgundiae cum valida manu⁵ *C. Fr. c. 14.*
penetravit, finesque regni illius fidelibus suis ducibus pro-
batissimis ad regendum dedit. Indeque victor reversus ad
propria redit^u, in omnibus sese sapienter et fiducialiter agens.

25 Anno^v ab incarnatione Domini DCCXXXIII.
Carolus^f princeps in Frisiam proficiscitur omnesque
rebelles eius gentis^w trucidavit, ceterosque, quos vivos^x
reliquerat^y, acceptis obsidibus suae ditioni subiugavit^{z. 6.}

a) Eodone vero B1. b) Multis quoque B1. c) sui princip. A1 (*sed cf. infra*
30 a. 736). d) Anno — DCCXXXII. om. A1. e) ita A1. Font. (*cf. C. Fr. l. i.*);
esse h. l. add. B1. f) Kar. B1. g) ita A1. Font.; esse om. h. l. B1. h) *cf.*
'N. Archiv' XVI, p. 603. i) Garannum A1. k) et ad Burd. B1. l) plurimis-
que B1. m) Pictavem Font.; pictaunam B1. n) basilicamque Font. o) Hylarii A1.
p) sic A1. Font. (*cf. supra p. 9, l. 9*); instruxit B1 (*cf. C. Fr. l. i. aciem instruit*).
35 q) cum triumpho add. Font. (*ex fonte, ut putaverim*). *Cf. C. Fr. l. i.*: sicque victor
de hostibus triumphavit; *Chron. Anianense* (SS. I, p. 291, 40); *Breysig, 'Karl Martell'*
p. 114. et *infra* a. 737. 783. 784. r) Anno — DCCXXXIII. om. A1. s) Karolo, o *eraso*
eadem manu corr. Karolus B1. t) ita A1. B1.; regionem *C. Fr. l. i.* u) redit B1.
v) Anno — DCCXXXIII. om. A1. w) gentes B1. x) uius post corr. uius B1.
40 y) reliquit B1. z) altera manu post add. A1: De morte Eudonis.

1) *Cf. supra p. 13, l. 8; 14, l. 3; 23, l. 15; infra a. 739.* 2) *Cf.*
infra a. 769. 787. 789. necnon a. 801. 804 (bis). 805 (bis). 3) *Immo*
praefecto Hispaniae. 4) *Cf. infra a. 737.* 5) *Ita vel cum manu*
valida aliquoties; cf. supra p. 17, l. 17; infra a. 743. 748. 765. 778;
45 783 (adunata manu valida). 6) *Cf. Chron. Anianense, SS. I, p. 291*
(ac suo subiugavit imperio); Breysig, 'Karl Martell' p. 78, et infra
a. 736, ubi eadem res iterum narrari videntur. Iam a. 733. Karolus
in Wistrachiam perrexit, sed manifesto parum profecit.

C. Fr. c. 15.

Anno^a ab incarnatione Domini DCCXXXV. Eodo
dux mortuus est. Quod cum audiret^b invictus¹ princeps
*f. 6c. Carolus^c, adunato exercitu *Ligerem fluvium transiit^d, usque
ad^e Garonnam et urbem Burdigalensem^f et castra Blavia² occu-
pavit. Illamque regionem cepit et subiugavit cum urbibus ac
suburbanis eorum^g. Ducatumque illum solita pietate⁴
Hunaldo filio Eodonis dedit, qui sibi et filiis suis
Pippino et Carolomanno^h fidem promisit⁵.

734.
C. Fr. c. 17.

Annoⁱ ab incarnatione Domini DCCXXXVI. Per-
fida⁶ gens Frisionum fidem, quam dudum Carolo^c promiserat, 10
fraudare^k conatur. Contra quos Carolus^c navali evectione
preparat exercitum. Altum^l mare ingressus⁷, navium^m copia
adunata ad Wistrachinⁿ et Austrachia^o insulas⁸ pervenit, super
Bordine^p fluvio castra ponens, Bobbonem^q gentilem ducem
illorum interfecit exercitumque prostravit, fana eorum destruxit, 15
et cum innumerabilibus¹⁰ spoliis Christo auspice ad propria
est reversus.

736.
C. Fr. c. 18.

Eodem quoque anno Carolus^c princeps Burgundie
regnum^r adiit, Lugdunum^s Galliae urbem munitissimam¹¹ suae
ditioni subegit, et usque Massiliensem urbem et Arelaten^t civi- 20
tatem penetravit, suisque ducibus omnia in potestate dere-
lictis^u, ad sedem principatus sui feliciter remeavit. Collectoque
exercitu Saxoniam bello contrivit sibiue tributarios¹² fecit.

738.
cf. C. Fr. c. 19.

a) Anno — DCCXXXV. om. A1. b) audisset B1. c) Kar. B1. d) sic B1
et C. Fr.; transit A1, ubi sequitur locus rursus 2 litterarum; et add. B1. e) ad 25
om. B1. f) burdegalensem B1. g) ita A1. B1, depravatam ex castrorum, ut
C. Fr. habet. h) Carolomagno A1; Karlomanno B1. i) Anno — DCCXXXVI.
om. A1. k) fradare A1. l) Altumque B1. m) sic C. Fr.; naugium A1. B1.
n) wistracmi A1; uulstramchi B1; Unistrachia C. Fr. o) sic C. Fr.; austrachia A1;
unastrachia B1. p) Super Bordinem vero fluvium B1. q) Poponem B1. 30
r) burgundiam B1; cf. supra p. 27, l. 21. s) lugdunumque B1. t) arelatē B1.
u) tradens B1.

1) Cf. supra p. 5, n. 1. 2) Scribendum erat: castrum Blaviam. Cont.
Fredeg.: castro Blavia. Blaye (Gironde). 3) Cont. Fredeg.: cum
urbibus ac suburbana castrorum. 4) Cf. supra p. 6, n. 4. 5) Cf. 35
infra a. 742. 6) Haec vox in nostris frequenter occurrit; cf. infra
a. 744 (bis). 748. F754. F762. 763. 778. 782 (bis). 804. F749. F761.
7) Cont. Fredeg.: navale evectione praeparat; certatim alto mare in-
gressus . . . , unde nostrorum exercitum depravatam esse veri simile.
8) De his insulis cf. Breysig l. l. p. 73; Willibaldi Vit. Bonifatii 40
c. 8 (SS. r. G. p. 49): secus ripam fluminis quod dicitur Bordne,
quod est in confinibus eorum, qui rustica dicuntur lingua Ostor-
et Westeraeche. 9) Boorn. 10) Cf. supra p. 10, l. 14.
11) Munitiones urbium sive castrorum in nostris praedicari solent; v.
infra a. 752. 755. 778 (Cesaraugustam munitissimam urbem); passim. 45
12) Cf. infra a. 738. In Cont. Fredeg., quae haec multo prolucius narrat,
tantum legitur: gentemque illam sevissimam ex parte tributaria esse
praecepit.

Anno^a DCCXXXVII. Nuntiatum est invicto¹ Carolo^b *C. Fr. c. 20.*
 principi, quod seva² gens Sarracenorum obtenta Septimania
 et Gotia in partes iam Provinciae irruissent castrumque³
 munitissimum Avinionem per fraudem^c quorundam Provincia-
 5 lium comitatum^d illum^e obtinuissent. Quapropter exercitum
 congregans illuc iter dirigebat. Premissisque quibusdam
 exercitus sui principibus, qui castrum obsiderent, ipse pro-
 secutus est predictamque urbem obsidione circumdat^e. Machinisque
 10 compositis urbem munitissimam diruit ipsamque cum habi-
 tatoribus suis igne et gladio consumit. Rodanum fluvium de-
 hinc^f transiit, Gothorum fines penetravit, Narbonam^g urbem cele-
 berrimam castris circumcinxit, regem Sarracenorum nomine
 Athima^h⁵ cum satellitibus suis ibidem recluit. Haec audientes
 15 collecto exercitu, cum alio rege nomine Amormachaⁱ⁶ adversus⁷ **f. 64.*
 Carolum^b arma corripunt. Contra quos invictus⁷ princeps
 Carolus^k, civitate Narbona sub custodia derelicta⁸, in
 loco⁹ qui vocabatur^l Birram, septimo ab urbe miliario,
 20 pugna acerrima [commissaⁿ] Carolus^b princeps victor extitit.
 Regem^o prefatum Sarracenorum interemit exercitumque eius
 penitus usque ad internitionem^p delevit¹¹. Spoliis^q innumera-

a) ita B1 (cf. Font.); A. DCCXXXVII. om. A1. b) Kar. B1. c) frudem post
 corr. fraudem A1. d) sic A1. B1. Font. (comitatibus pro comitibus A1 etiam
 25 a. 751 habet; v. infra). e) sic A1. B1. f) dehinc fl. Font. g) ita A1. Font.;
 narbonem B1. h) sic A1 et C. Fr.; Adthima B1. Font. i) sic B1 et C. Fr. et
 Font.; Anarmacha A1. k) Kar. B1; Car. princ. Font. l) vocatur Font. m) Byrra
 Font. n) ita B1. Font.; om. A1. o) vero add. B1. p) internitionem B1.
 q) spoliisque B1.

30 1) Cf. supra p. 5, n. 1. 2) Cf. infra a. 778 (sevissimorum Sarra-
 cenorum). 3) Cf. Pückert l. l. p. 159, n. 4. 4) Scribendum erat:
 comitum infidelium; cf. Cont. Fredeg. l. l.: insidiantibus infideles homines
 sub dolo et fraude, Mauronto quidem cum sociis suis; infra a. 739;
 Breysig p. 80. 5) I. e. Abderrahman. Forte Iussef ibn Abderrahman
 35 satrapes Narbonensis; cf. Chron. Anian. a. 734, SS. I, p. 291 (Chron.
 Aquitanicum, Dorr, De bellis Francorum cum Arabibus gestis p. 45);
 Breysig p. 82, n. 3; Krusch, SS. rerum Merov. II, p. 178, n. 2. 6) Omar
 ibn Chaled intelligitur; cf. Chron. Anian. l. l. p. 292 (Chron. Aquitan. l. l.);
 Krusch l. l. n. 3. 7) Cf. supra n. 1. 8) Cf. infra p. 30, l. 3. Similia
 40 referuntur in Chron. Anianensi l. l.: Tunc Karolus partem exercitus
 sui ad obsidendam civitatem reliquit, reliquam vero partem sumpta etc.,
 quae R. Dorr l. l. p. 41. 45. aequae ac in nostros ex Chronico quodam
 Aquitanico assumpta esse opinatur. 9) Immo ad Birram fluvium, hodie
 Berre dictum; in loco qui dicitur Birra etiam Chronicon universale —
 45 741, SS. XIII, p. 19. 10) Cf. supra p. 24, l. 28. 11) Isdem verbis
 (usque ad internitionem delevit) Annales Fuldenses a. 733, SS. r. G.
 p. 3, utuntur, quod tamen, ab editore dissentiens, casu effectum cen-
 seam; est locutio eo aevo usitata, cf. etiam supra p. 27, l. 17.

C. Fr. c. 20. bilibus¹ ditatus, cuncta² depopulata Gotia dirutisque^b civitatibus devictisque universis hostibus preter eos quos in Narbona^c incluserat, urbe eadem sub custodia derelicta², cum magno triumpho³ remeavit in Franciam.

cf. C. Fr. c. 19. Anno^d DCCXXXVIII.⁴ Carolus^e princeps Rethnum^f 5 transiens, Saxoniam^g hostiliter^h invadens, Saxonesque^h obsidibus acceptis propriae ditioni restituit ipsosque iterumⁱ tributarios fecit⁶.

C. Fr. c. 21. Anno^k DCCXXXVIII. Carolus^e commoto exercitu universali⁷ partibus^l Provinciae iter dirigit Avinionem^m que iterum 10 cepit⁸. Totaque Provincia usqueⁿ litus maris peragrata ad

C. Fr. c. 21. Massiliam pervenit. Fugatoque duce Morontonⁿ, qui quondam Sarracenos in suae perfidiae presidium adsciverat⁹, nullo iam relicto adversario, totam illam regionem Francorum imperio subiugavit. Et cunctis strenue dispositis¹⁰ ad proprias re- 15 versus est sedes^{o, 11}.

Anno^p DCCXL. Carolus^e princeps precellentissimus¹², devictis in circuitu Francorum^q hostibus¹³, eo anno interiora regni sui cum pace disponens, nullam in partem exercitum duxit¹⁴. 20

Anno^r DCCXLI. Carolus^e princeps, domitis circum-
739. quaque positis gentibus¹⁵, dum ea quae pacis erant¹⁶
C. Fr. c. 22. infra sui regiminis terminos disponderet¹⁷, bis eodem anno
legationem beatissimi^s papae^t Gregorii^{ab} 18 apostolica sede direc-
tam suscepit^{u, 19}. Qui sibi claves venerandi sepulchri^v principis 25
apostolorum Petri eiusdemque pretiosa vincula cum muneribus

a) ita B1. Font.; om. A1. b) derutisque A1; diruptisque B1. Font. c) narbo in loco raso A1. d) ita B1 (cf. Vedast.); A. DCCXXXVIII. om. A1. e) Kar. B1. f) rennum B1. g) saxoniamque B1. h) ita A1. B1. i) sibi add. B1. k) A. DCCXXXVIII. om. A1. l) ita A1. Font. (cf. 'N. Archiv' XVI, p. 608); in part. B1. m) ad add. B1. n) ita B1. Font.; Moranto A1. o) sedes rev. est Font. p) A. DCCXL. om. A1. q) fracorum A1. r) ita B1 (cf. Vedast.); A. DCCXLI. om. A1. s) (ut infra p. 32, l. 1: beatissimi martiris Dionisii); beati Font. Vedast. Cf. C. Fr. l. l.; Pückert l. l. p. 118. t) ita A1. Font.; Greg. pape B1. u) in marg. altera manu post add. A1: Gregorii pape legationum [sic]. v) sepulcri B1. 30 35

1) Cf. supra p. 10, l. 14. 2) Cf. supra p. 29, l. 17. 3) Cf. supra p. 27, n. q. 4) Huic anno re vera ascribenda, quae prava nostrorum easdem res iterandi consuetudine iam a. 736. strictius narrantur; cf. supra p. 28, n. 12. 5) I. e. cum exercitu. 6) Cf. supra p. 28, n. 12. 7) Cf. supra p. 18, l. 13. 8) Cf. supra p. 29, l. 3 sqq. 9) Cf. supra p. 29, n. 4. 10) Cf. supra p. 13, n. 4. 11) Cf. supra p. 27, l. 3. 12) Cf. supra p. 2, l. 14. 13) Cf. supra p. 16, l. 8. 4. 14) Cf. supra p. 18, l. 23. 24. Ann. Petav.: sine hoste fuit hic annus; Mühlbacher nr. 41e. 15) Cf. supra n. 13; p. 15, l. 5. 16) Cf. Luc. 14, 32; supra p. 9, n. 6. 17) Cf. supra l. 19. 18) Gre- 45 gorii III. (731—741). 19) Cf. epistolas a papa ad Karolum directas in Codice Carolino nr. 1. 2, Epp. III, p. 476 sqq.; Mühlbacher nr. 41d.

magnis delatis obtulerunt^a, quod^b antea nulli^c Francorum *C. Fr. c. 22.*
^{*}principi a quolibet presule Romanæ urbis directum fuit. **7.7a.*
 Epistolam^d quoque decreto^e Romanorum principum¹ sibi
 predictus presul Gregorius miserat, quod sese populus
⁵Romanus, relicta imperatoris^f dominatione, ad suam defen-
 sionem et invictam clementiam convertere voluisset^g. Ipse
 vero, his omnibus cum gaudio et gratiarum actione Domino
 repensis^h, cum maioribus muneribus ipsos legatos ad pro-
 pria dirigebat. Viros quoque religiosos ex suis fidelibus cum
¹⁰magnis muneribus ad limina beati Petri apostolorum prin-
 cipisⁱ anno eodem dirigit, Grimonem^k scilicet Corbiensis^{*}
 monasterii abbatem^l et Sigibertum reclusum^m basilicæ sancti Dio-
 nysiiⁿ martiris^o, et per eos omnia in responsis quæ sibi visa
 fuerant memorato presuli scriptisque^p epistolis destinavit^r.
¹⁵Eodemque^q anno, dum memoratus princeps Carolus^r se egro- *C. Fr. c. 21. 23.*
 tare cerneret, congregatis^s in unum omnibus optimatibus suis,
 principatum suum inter filios suos aequa lance divisit. Pri-
 mogenito suo Carolomanno^t Austriam, Alamanniam, Toringiam^u
 subiugavit, filio vero iuniori suo^v Pippino Niustriam^w, Burgun-
²⁰diam Provinciamque concessit. His rite peractis^x Pippinus *C. Fr. c. 24.*
 iam princeps factus pro quibusdam causis corrigendis
 exercitum in Burgundiam ducit et ea quæ emendanda fue-
 rant in principatu gentis illius solida gubernatione cor-
 rexit. Eodem anno in sole et luna et stellis signa apparuerunt,
²⁵et sacratissimus ordo paschalis^y turbatus est^y. Carolus^r preterea
 princeps ad Parisiacam civitatem properans ad sepulcrum

a) optul. A1. b) quæ B1. c) nullo Anian. Cf. *comparationem, quam institui in 'Forsch. z. D. G.' XX, p. 396 sqq.* d) Epl'a (Epistola) A1. e) sic B1. Vedast.; decreta A1; et decreta Anian. *Lectioem decreto etiam Mühlbacher nr. 41d præferendam ducit. Brunner, 'Deutsche Rechtsgeschichte' II, p. 84, n. 5, verba Chronici Anianensis sola exhibens, decreta, quibus Romani principes Karolum consulem vel ducem elegerint ('Die Wahlschreiben') intellexit. (Epistola . . . decreta cum A1 legendum esse censeo H.-E.).* f) imperatorum eadem manu corr. imperatoris B1. g) vel vellet manu correctoris superscr. B1. h) sic B1. Vedast.; repensus A1. i) princ. apost. Anian.; beatissimi princ. apost. Petri Font. k) Gr in loco raso B1. l) patrem Font. m) ita A1. B1. Anian.; reclusum Font. n) martyris h. l. B1. o) scriptis B1. p) altera manu post add. A1: De deusione regni inter Carlomanum et Pipinum. q) Eodem vero B1; Eodem Font. r) Kar. B1. s) s in loco raso B1. t) Carolomagno A1; Karolomagno manu correctoris corr. Karolomanno B1. u) sic Lob. Vedast.; Toringiam radendo corr. Toringiam A1; Toringiamque Font.; Toringiamque B1. v) ita A1. Font.; om. B1. w) Iniustriam A1; Neustriam Font. Lob. Vedast. x) paschalis A1. Cf. *infra ad a. 759. — Altera manu post. in marg. add. A1: Error paschalis.* y) fuit B1 ut C. Fr.

1) L. M. Hartmann, *'Geschichte Italiens im Mittelalter' II, 2, p. 199,*
⁴⁵*perperam Romanos imperatores intellegere vult; rectius Ernst Mayer in 'Deutsche Zeitschrift für Kirchenrecht' XIV, p. 17, n. 4. de proceribus Romanis cogitat; cf. Waitz, 'VG.' ed. 2. III, p. 88, n. 1; infra a. 800 (occurrit ei pridie Leo papa et Romani principes cum eo). 2) Corbie (Somme). 3) Saint-Denis (Seine). 4) Cf. supra p. 14, n. 1.*

741. beatissimi martiris Dionisii orationis causa pervenit, cui multa
C. Fr. c. 24. munera post actam orationem devoto animo contulit. Inde
 veniens ad Carisiacam^a villam super fluviob^b Isera^c sitam per-
 rexit, in qua valida febre correptus in pace obiit, cunctis in giro
 gentibus positis Francorum ditioni subactis^d. Rexitque^e 5
 populum Francorum annis XXVI et mensibus VI^f. Transiit
Oct. 22. itaque XI. Kal. Novembria, sepultusque^g est^h haudⁱ longe a Pari-
*f. 7b. siaca civitate^j in basilica sancti Dionisii martiris.

Carolus^k autem adhuc vivens, cum inter filios suos
 Carolomannum^l et Pippinum principatum suum divi- 10
 deret, tertio filio suo Gripponi, quem ex concubina^m
 sua Sonihilde, quam de Bawariaⁿ captivam adduxerat^o,
 habuit, suadente eadem concubina^p, partem ei^q in medio
 principatus sui tribuit, partem videlicet aliquam Niu-
 striae^r partemque Austriae et Burgundiae^s. De hac 15
 autem terna^t portione, quam Griphoni^u adolescenti de-
 cessurus princeps tradiderat, Franci valde contristati
 erant, ut^v per consilium improbae^w mulieris fuissent
 divisi et a legitimis heredibus seiuncti. Consilioque
 inito, sumptis secum principibus Carolomanno^x et Pip- 20
 pino, ad capiendum Griponem exercitum congregant.
 Haec audiens Gripo, una cum Sonihilde genitrice sua
 fuga lapsus, cum his qui se^y sequi voluerant in Lauduno^z.
 Clavato^{aa} se incluserunt. Carolomannus^{ab} vero et Pip-
 pinus^{ac} eos subsequentes castrum^{ad} obsident. Cernens^{ae} 25
 autem Gripo^{af}, quod minime potuisset^{ag} evadere, in fidu-
 ciam fratrum suorum venit^{ah}. Quem Carolomannus^{ai}

a) vero add. B1. b) ita A1. Font.; fluviu (o in loco raso) manu correctoris corr. fluviu B1. c) om. B1. d) aud manu correctoris corr. haud B1. e) ciu in loco raso B1. f) Kar. B1. g) Karlomannum B1. h) conc. sua om. B1. i) Bawa- 30 riam (om. de) A1. k) sua add. B1. l) ita A1. B1. m) inlustris A1. n) tertia B1. o) griphoni A1. p) quod B1. q) mul. improbe B1. r) Karlomanno B1. s) eum B1. t) lugduno B1. u) Karlomannus B1. v) pipinus h. l. B1. w) grippo h. l. B1. x) posset B1.

1) Quierzy, prope Noyon (Aisne). 2) Oise. 3) Cont. Fredeg.: cuncta in 35 giro regna adquisita; cf. supra p. 16, l. 4. 4) Cont. Fredeg.: Rexit autem utrasque regna an. XXV S. 5) Cf. supra p. 26, l. 8. 9. 6) Haec Annales q. d. Einhardi, SS. r. G. p. 3, minus recte quam nostri referre neque, ut Pertz et Kurze autumant, ex eodem fonte hausisse videntur; cf. Waitz, 'VG.' ed. 2. III, p. 32 n. 3; L. de Ranke, 'Weltgeschichte' 40 V. 2, p. 298; W. Sickel in 'Zeitschrift der Savignystiftung für Rechtsgeschichte, Germanist. Abteilung' XXIV, p. 116 sq. 7) Laon. 8) Cf. supra p. 29, n. 3. 9) Cf. de hac forma loquendi a Biblia Vulgata vel C. Fr. petita Oelsner, 'König Pippin' p. 453, et infra a. 751; 744. 749. 10) Cf. Ann. q. d. Einhardi. 45

accipiens in Nova-Castella^{a.1} custodiendum transmisit. Sonihildi^b vero Calam² monasterium dederunt^c.

Anno^d DCCXLII. Carolomannus^e et Pippinus itinere^f *cf. A. r. Fr.* partibus Aquitaniae cum exercitu adversus Hunaldum perrexerunt. Nam eidem Hunaldo Carolus^g princeps Aquitaniorum ducatum tribuit, quando sibi et filiis suis fidem promisit³. Defuncto vero Carolo^g ab iure fidei promissae superba⁴ presumptione deceptus recessit. Ipsi vero Ligerem^h transeunt germani, Aquitaniam vastant, fugientem *C. Fr. c. 25.* Hunaldum persequentes. Interⁱ aliasque firmitates castrum quod *cf. A. r. Fr.* appellatur^k Lucas⁵ viriliter conquisierunt et misericorditer⁶ civibus captis pepercerunt⁷. In ipso autem itinere diviserunt *A. r. Fr.* regnum Francorum in loco qui dicitur Vetus-Pictavis⁸. Eodemque^l anno Carolomannus^e Alamanniam^m vastavitⁿ.

Anno^o dominicae incarnationis DCCXLIII. Ogdilo *cf. C. Fr. c. 26.* dux Bawariorum, qui Hiltrudem^q filiam Caroli^g ad se fugientem *C. Fr. c. 25.* in coniugium sibi copulaverat contra voluntatem Pippini^{*et*7.7c}. Carolomannir, ipsum^s etiam ducatum suum, quod^t largiente olim Carolo^g principe habuerat, á dominatione *C. Fr. c. 26.* Francorum se^u subtrahere nitebatur. Qua de causa compulsi^v sunt gloriosi germani exercitum contra ipsum ducere. Venientes autem super fluvium quod^w dicitur Lech castrametati⁹ sunt in planicie^{x.10} super ripam predicti amnis^v. Baioarii quoque ex alia parte contra eos exercitum adunaverunt conductosque in adiutorium Saxones et Alamannos et Sclavos secum habuerunt. Sedit autem uterque exercitus in eodem loco XV diebus. Erat autem in eo loco ipse fluvius in-

a) Novo Castello *Vedast.*; *cf. supra p. 28, l. 4.* b) Sonihildi A1; *ultima littera i in loco raso B1.* c) *altera manu post add. A1: De principatu carlomanni et pip[inf], ultima abscesa.* d) Anno DCCXLII. *om. A1.* e) Karlomannus B1. f) in B1. g) Kar. B1. h) ligeram B1; Ligeram *corr. Ligerim Vedast.* i) has superscr. B1. k) apellatur A1. l) Eodem quoque B1. m) alamaniam A1. n) *altera manu post add. A1: De Ogdilone duce Baioariorum.* o) Anno — DCCXLIII. *om. A1.* p) baioariorum B1. q) hiltridem A1. r) Karlomanni B1. s) se et B1. t) quem B1. u) se *om. A. l. B1.* v) compulsi B1. w) qui B1 *ut C. Fr.* x) planicie B1. y) annis B1.

1) Neuf-Château in Belgica parte ducatus Luxemburgensis esse videtur (*de alio Novo-Castello cf. supra p. 19, n. 4.* Ann. q. d. Einhardi: Carolomannus Grifonem sumens in Novo-castello, quod iuxta Arduennam situm est, custodiri fecit. 2) Chelles (Seine-et-Marne). 3) Cf. supra p. 28, l. 6. 7. 8. 4) Cf. supra p. 7, l. 16. 5) Loches (Indre-et-Loire). 6) Cf. supra p. 6, n. 2. 7) Cont. Fredeg.: cuncta vastantes, Lucca castrum dirigunt atque funditus subvertunt, custodes illius castris capiunt. 8) Vieux-Poitiers, prope confluentes fluviorum Clain et Vienne. 9) Cf. supra p. 17, l. 16. 10) Cf. supra p. 22, l. 7.

transmeabilis. Nam duxerat* memoratus dux Ogdilo
C. Fr. c. 26. vallum fortissimum¹ inter se et hostes. Provocati tandem
 Franci irrisuibus^a gentis illius, indignatione commoti, periculo se
 dederunt et per loca iniqua** perque palustria nocte irruentes
 divisim exercitibus improvisos Bawarios^b occupaverunt. Commisso- 5
 que prelio Ogdilo dux, caeso exercitu, vix cum paucis turpiter
 fugiendo Innum fluvium transit^c et sic manus invictorum²
 principum evasit. Teuthbaldus^{d. 8} quoque timore^e perter-
 ritus in aliam partem fugam iniit. Ipsi vero victores
 cum exercitu suo Baioariam^f circueunt^g et moram fe- 10
 cerunt in eadem regione quinquaginta duorum dierum⁴.
 Captus est autem in eodem prelio Sergius presbiter^{h. 5},
 missus domni Zachariae papae⁶, qui pridie quam bellum
 committeretur ab Ogdilone Carolomanno¹ et Pippino
 directus fuerat falsoque ex auctoritate^k domni apostolici 15
 bellum interdixerat et quasi ex precepto^l supradicti
 pontificis Francos á Bawariis^m discedere persuaserat.
 Quiⁿ patrata victoria in presentiam^o invictorum prin-
 cipum² perductus fuit^p una cum Gauzebaldo episcopo⁷.
 Cui Pippinus princeps sedato pectore dixit⁸: 'O domine^q 20

*) Nam memoratus Ogdilo dux vallum firmissimum fecerat
 inter se et hostes B 1.

**) per loca per plaustraque ducebantur nocte irruentes B 1.

a) inris. B 1. b) baioarios B 1. c) transiit B 1. d) Teobaldus B 1. e) terrore
 A 1. f) Baoriam A 1. g) circueunt B 1. h) pb'r A 1. B 1. i) Karlomanno 25
 B 1. k) auctoritate B 1. l) cept in loco raso B 1. m) baioariis B 1. n) Patrata
 itaque B 1. o) psentiam A 1. p) est B 1. q) due A 1. B 1. r) que (q)
 eraso manu correctoris corr. que plaustra B 1.

1) Cf. *Ann. Alamann., Nazar., Guelferb. a. 744, SS. I, p. 26. 27;*
sed etiam infra a. 755. 773; Bonnell p. 162, n. 4. 2) Cf. *supra* 30
p. 5, l. 2. 3) *Dux Alamannorum, filius Godefridi, cuius tamen*
antea nulla mentio facta, ita ut hic subito emergat; cf. infra a. 745.
746; Ann. Guelferb. a. 741 p. 27: Teudeballus reversus in Alsacia
rebellavit [cum] Wascones, Baiuvarii et (in c.) Saxones; Ann. Lob. 742
(qui hic forsitan Ann. Sithienses adhibuerint), SS. XIII, p. 227 (cf. 35
p. 35): Karlomannus et Pippinus Odilonem ducem Baiuvariorum et
Tietbaldum ducem Alemannorum, qui in adiutorium eius venerat,
Saxones quoque et Sclavos commisso praelio super fluvium Lech
superant; Chr. Fr. Stålin l. l. p. 182 sq. 4) *Similiter Karolum M.*
a. 791. terram Avarorum per dies 52 vastando circuisse Ann. Lauresham. 40
SS. I, p. 34 (cf. Chron. Moissiac. et Anian. ib. p. 299) tradunt, unde
Bonnell p. 162. hoc nostros sumpsisse, nimis audacter, ni fallor, statuit.
 5) *Nescio, an idem, quem Gregorius III. papa paucis annis ante ad*
Karolum Martellum misit (V. Gregorii III. rec. II. c. 14, Lib. pont.
ed. Duchesne I, p. 420). 6) 741—752. 7) *Ratisbonensi (alias 45*
Gaubaldo dicto). 8) *Nota hexametrum; cf. supra p. 7, l. 2 (sedato*
animo).

Sergi, modo cognovimus, quia tu non es* sanctus Petrus apostolus nec legationem illius ex veritate geris. Dixisti enim nobis hesternae die, quod dominus apostolicus ex auctoritate* sancti Petri et sua nostram iusticiam de Baioariis^b contradixisset, et nos diximus tibi, quod^c sanctus Petrus nec dominus apostolicus te istam causam** non ordinasset dicere. Iccirco scias, si sanctus Petrus^{*f. 74.} cognovisset, quod nostra iusticia non fuisset, hodie in isto bello nobis adiutorium non prestitisset. Nunc vero certus esto, quod^d per intercessionem beati Petri apostolorum principis^e, per iudicium Dei, quod subire non distulimus¹, Bawariam^f Bawariosque ad Francorum imperium pertinere'. Haec autem dum apud Bawarios^g agerentur, Hunaldus dux Aquitaniae Ligerim transiens, cum manu valida^{h. 2} ad Carnotis^{i. 3} urbem perveniens, ipsa^k civitate diruta, igne eam^l cremavit cum ecclesia episcopali, quae in honorem^m sanctae Dei genitricis Mariae consecrata fuerat. Haec autem fecit per suggestionem Otilonisⁿ ducis, qui per internuntios^o fedus inierunt, ut unusquisque eorum irruentibus^p Francis ferre alteri^q alter subsidium debuissent. Eodem anno Carolomannus^r per-^{A. r. Fr.} rexit in Saxoniam et cepit castrum quod dicitur Hocioburg^{s. 4} et Theodericum ducem Saxonum^t subiugavit⁵.

Anno^u dominicae incarnationis DCCXLIII.⁶ Pip-^{745.} pinus et Carolomannus^r non immemores iniuriarum Hunaldi⁷ perfidi⁸ ducis et vastationis, quam illis [in^v] Baioariam^d dimicantibus perpetravit⁹, collecto exercitu Ligerem transeunt et castra in finibus Aquitaniae ponunt. Videns¹⁰ autem Hunaldus, quod eis resistere

80 *) quia non probaris esse B 1.

**) te istam legationem misissent dicere. Idcirco autem scias, quia, si sanctus Petrus etc. B 1.

a) auctoritate B 1. b) baiaariis A 1. c) nec add. B 1. d) ita A 1. B 1. e) et add. B 1. f) baioariam baioariosque B 1. g) baioarios B 1. h) manwalida A 1. 35 i) carnulis post corr. carnolis A 1. k) ipsa ciuitate diruta post corr. ipsa ciuitate diruta A 1. l) n (non) B 1. m) honore B 1. n) ogdilonis B 1. o) inuicem add. B 1. p) irruent. B 1. q) alter alteri B 1. r) Karlomannus B 1. s) ocsloburg eadem, ut videtur, manu corr. hocioburg B 1. t) saxonium B 1. u) Anno — DCCXLIII. om. A 1. v) om. A 1.

40 1) Cf. supra p. 8, l. 28; p. 24, l. 13. 14. 2) Cf. supra p. 27, l. 21. 3) Chartres. 4) Seeburg prope Eisleben. 5) Ann. r. Fr.: Theodericum Saxonem placitando conquisivit, Ann. q. d. Einhardi: Theodericum Saxonem, illius loci primarium, in deditionem accepit. 6) Cf. Mühlbacher nr. 49a. 7) Cf. supra p. 23, l. 23. 8) Cf. supra 45 p. 28, l. 9. 10. 9) Cf. supra a. 743. 10) Cf. supra p. 32, l. 25.

cf. C. Fr. c. 28. non valeret^a, omnem voluntatem eorum se facere sacramentis et obsidibus datis spondit ipsumque cum omnibus quae^b habebat¹ invictorum² principum servitio se mancipavit³.

744. Eodem quoque anno rebellantibus Saxonibus Carolo⁵ mannus^c et Pippinus^{d.4} super eos exercitum ducunt et Theodericum perfidum⁵ ducem⁶ illorum, ceteris subactis, altera⁷ iam vice ceperunt captivumque secum in Franciam deduxerunt.

Eodem quoque⁸ anno Hunaldus dux germanum¹⁰ suum nomine Atonem^f per falsa sacramenta decipiens de Pictavis ad se venire iussit, cui statim oculos eruit⁸, et sub custodia retrusit. Nec multo post⁸ idem Hunaldus corona^{h.9} capitis deposita et monachi voto promisso
**f. 8a.* in monasterium quod Radisⁱ insula¹⁰ *situm est intravit¹⁵ filiumque suum Waifarum in principatu reliquit^k.

744. Anno¹ dominicae incarnationis DCCXLV. Hoc anno^{m.11} Carolomannus^c adunata manu valida Saxoniam ingressus est. Captisque habitatoribus, qui suo regno affinesⁿ esse videbantur, absque ullius belli^o discrimine feliciter conquistavit,²⁰ plurimisque^p eorum Christo duce baptizatis^q, sacramenta baptismatis consecuti sunt^r.

744. Eodem anno Theodaldus^{s.12} rebellante, filio Godefridi ducis Alamannorum, Pippinus cum virtute exercitus sui et Dei

a) ualere, n. expuncto corr. ualere B 1. b) § A 1. c) Karlomannus B 1. 25
d) pipinus h. l. B 1. e) Eodemque B 1. f) Attonem Vedast.; hattonem B 1 (cf.
Acta ss. Bertharii et Aataleni). g) Sed non post multos dies Hunaldus B 1; et
neq. multo post temporis Vedast. h) ita A 1. B 1; coma Vedast. i) ita (omisso in)
A 1. B 1. — insola B 1. k) reliquit B 1. l) Anno — DCCXLV. om. A 1.
m) Hoc anno eras. B 1. n) affines B 1. o) sic B 1; regni A 1; cf. Vedast., C. Fr. 80
l. l. et infra a. 746. p) plurimisque, littera erasa A 1; et plurimos (recenti manu
corr. plurimis) B 1; cf. Lob. et C. Fr. q) baptizati; littera erasa A 1. r) ita
A 1. B 1; consecuntur Vedast.; consecrati fuerunt C. Fr. s) teobaldo B 1.

1) Cf. supra p. 2, l. 9. 10. 2) Cf. supra p. 5, l. 2. 3) Cf. supra
p. 2, l. 10. 11; infra a. 746. 4) Immo Karlomannus solus; at error 85
iam in Ann. r. Fr.; Mühlbacher nr. 48b. 5) Cf. supra p. 28, l. 9. 10.
6) Cf. supra p. 35, n. 5. 7) Cf. Bonnell p. 159, n. 8, sed etiam
Wattenbach, 'N. Archiv' XVI, p. 607. 8) Cf. Acta ss. Bertharii et
Aataleni c. 2, AA. SS. Boll. Iul. II, p. 318, quae ex annalibus nostris
sive retractatis hausisse videntur: Idcirco germanum suum Hattonem
ad se callide convocans, oculos ei evulsit; Hahn, 'Jahrbücher'
p. 63 sq. 167 sq.; L. de Ranke l. l. p. 299. 9) Fons habuerit: coma;
cf. supra p. 5, l. 12. 13: ibique capitis coma deposita monasticae
vitae habitum cum voto suscepit; infra p. 38, l. 2 sqq.: capitisque coma
deposita habitum clericalem . . . assumpsit. 10) Ile de Ré (Charente 45
inférieure). 11) Quae iam ad a. 744. secundum Ann. r. Fr. retulerunt,
hic ex Cont. Fredeg. nostri perperam iterant; cf. supra n. 4. 12) Cf.
supra p. 34, n. 3.

auxilio in Alamanniam ingressus viriliter ipsum in fugam convertit et ad obsidionem^a Alpium fugientem expulit¹, *C. Fr. c. 27.* revocatoque sibi^{*} eiusdem loci ducatu^b, ad propria remeavit.

Anno^c dominicae incarnationis DCCXLVI. Hoc^{cf. C. Fr. c. 29.} anno^d Carolomannus^e, cum vidisset Alamannorum infidelitatem, cum exercitu fines eorum irrupit et placitum instituit in loco qui dicitur Condistat². Ibiq[ue] coniunctus est exercitus Francorum et Alamannorum. Fuitq[ue] ibi magnum miraculum³, quod unus exercitus alium comprehendit^f atq[ue] ligavit absque ullo discrimine belli. Ipsos vero, qui principes fuerunt cum Theutbaldo^g in solacio Otilonis^h contra invictos⁴ principes Pippinum et Carolomannum^{i. 5}, comprehendit et misericorditer⁶ secundum singulorum merita disciplinavit^{k. 7}.

Eodem quoque anno Carolomannus^e princeps germano^{A. r. Fr. 745.} suo Pippino confessus est, quod voluisset¹ seculum derelinquere et Dei omnipotentis se servitio mancipare⁸. Inde utrique se germani preparaverunt, unus videlicet, id est Carolomannus^e, ut pergeret ad limina apostolorum Petri et Pauli, Pippinus^m vero^{C. Fr. c. 30.} decertabatⁿ, ut ipsum cum summo honore et muneribus magnis destinaret.

Anno^o dominicae incarnationis DCCXLVII. Hoc anno^d Carolomannus^e princeps suum regnum derelinquens ad^{cf. C. Fr. c. 30.}

*) revocatoque illi^p eiusdem loci ducatum dedit et ad propria remeavit *B 1.*

- a) obsidionem *A 1.* b) *cf. etiam Lob.:* et tota Alemannia ducatu Pippini revocatur.
c) Anno — DCCXLVI. *om. A 1.* d) Hoc anno *eras. B 1.* e) Karlomannus *B 1.*
f) compreh. *B 1.* g) teobaldo *B 1.* h) odilonis *B 1.* i) Karlomannum *B 1.*
k) correxit *B 1.* l) uellet *B 1.* m) pipinus *h. l. B 1.* n) laborabat *B 1.*
30 o) Anno — DCCXLVII. *om. A 1.* p) *recenti manu mutatum in illo B 1.*

- 1) *Cont. Fredeg.*: ab obsidione Alpium turpiter expulit fugientem. *Alpes Suevicas* ('Schwäbische Alb') *intellegendas fore vidit F. L. Baumann;* *cf. 'Anzeiger für Schweizerische Geschichte' N. F. III (1878—1881), p. 374 sq.* 2) *Constat prope Stuttgartiam, ubi mallum publicum*
35 *fuisse Chr. Fr. Stälin l. l. p. 183. annotat.* 3) *Cf. infra a. 772. 776.*
4) *Cf. supra p. 5, l. 2.* 5) *Cf. supra p. 34, l. 8.* 6) *Cf. supra p. 8, l. 5.* 7) *Cont. Fredeg.*: ipse cum magno furore cum exercitu in eorum patria peraccessit et plurimos eorum, qui contra ipso rebelles existebant, gladio trucidavit; *cf. etiam Ann. Petav., SS. I, p. 11; Süh.,*
40 *SS. XIII, 35. Quae in nostris, etsi hic quoque accuratorem rerum notitiam prodant, pro amore Karolorum consulto commutata videntur;* *cf. Stälin l. l. p. 183, n. 5; Bonnell p. 168. Etiam L. de Ranke l. l. p. 300. haec certe cautius dici non negat.* 8) *Cf. supra p. 16, l. 15. 16; p. 36, l. 3. 4; Ann. q. d. Einh. 745: saecularem conversationem se velle*
45 *dimittere et habitu monachico Deo servire.*

limina beati Petri apostoli cum plurimis suis optimatibus^{a.1}
cf. A. r. Fr. 746. et donis² innumerabilibus³ pervenit, capitisque coma de-
 posita⁴ habitum clericalem^{a*} ordinante beato Zacharia
^{*f. 8v.} papa assumpsit^b, aliquantoque^c tempore ibidem mansit.
 Consilio vero accepto eiusdem pontificis ad Cassinum^d⁵
 montem et cenobium sancti Benedicti⁵ perrexit, ibique
 obedientiam regulariter^e Optato⁶ abbati promittens
 monachicae vitae professionem spondit^{f.*}.

^{*)} B1 f. 94. *add. ex Reginonis Chronico:* et in Soractes monte
 monasterium edificavit in honore sancti Silvestri. Ibique^h
^{*f. 94'.} aliquod tempus moram faciens exinde ad Sanctum Benedictum
 in Cassinum usque pervenit et ibi monachus effectus est.
 Fertur autem de hoc sancto viro exemplum memorabile.
 Cum adhuc Rome positus in monasterio, quod sibi edifica-
 verat, ab omnibus propter regiam nobilitatem et, quod maius
 est, propter contemptum regni terreni et gloriamⁱ presentis
 seculi veneretur et laudibus extolleretur, timens vir Deo
 plenus favorem laudis humane, qui tanta pro Christo reli-
 querat, fugam magis arripere disposuit quam vane glorie
 subiacere. Et hoc tantummodo uno^k fido socio confessus,
 quem ab infanzia in omnibus fidelem probaverat, cum eo
 noctu^l omnibus insciis aufugit et ad Cassinum montem usque
 pervenit, nichil secum portans ex omnibus bonis^m, que cor-
 pori erant necessaria, nudus Christum secutus, et iuxta
 morem portam monasterii pulsans colloquium patris mona-
 sterii expevit. In cuius presenciaⁿ cum venisset, mox in
 terram corruit, se homicidam esse, reum omnium criminum
 protestans, misericordiam exposcit, penitencie^o locum ex-

a) obtin. B1. a*) clericale B1. b) adsumpsit B1. c) aliquantoque B1. *Anian.*; ali-
 quanto A1. d) Casinum *Anian.* e) regularem *Anian.* f) spondit A1; monachicam
 professionem spop. *Anian.* g) oracte in loco raso B1; Sarepte *Regino.* h) per manu
 correctoris alio atramento superscr. B1. i) ita etiam *Regino.* Expectares: glorie (cf.
infra p. 40, l. 18. 19: qui pro Christi amore regnum et gloriam mundi dereliquit). k) ita
 B1. *Regino*; uni *Ch. P.* l) noctu manus moderna in nocte mutare voluisse videtur B1.
 m) bon in loco raso, in quo iam q co scriptum erat, B1. n) ita B1. *Reg.* o) peni-
 tencie manu correctoris mutat. in penitencie B1.

1) *Similiter Vita Zachariae* c. 21, *Lib. pont. ed. Duchesne* I, p. 433:
 cum aliquantulis suis . . fidelibus; *cf. Pückert* l. l. p. 113, n. 10, cui
 tamen *Librum pontificalem inter fontes nostrorum numeranti non*
assentiri possum. 2) *V. Zachariae (rec. II.)* l. l.: Et inter alia
 multa dona obtulit beato Petro apostolo, ante confessionem, arcum
 argenteum maiorem, pens. lib. 70; *cf. supra* n. 1. 3) *Cf. supra*
p. 10, l. 14. 4) *Cf. supra* p. 36, l. 14. 5) *Omittit nostri*
Carlomannum monasterium in monte Soracte in honorem s. Silvestri
aedificasse ibique aliquandiu commoratum esse. 6) *Nondum Optatus,*
sed Petronax abbas fuisse videtur; cf. Pückert l. l.; *Leonis Chron.*
monast. Casinensis, SS. VII, p. 585 sq.; Epp. III, p. 393, n. 1; Oelsner,
'König Pippin' p. 57, n. 9. 162. 7) *Reginonis verbis parum commode*
annexis scriptor iterat partem eorum quae modo ex Annalibus Mettensi-
bus prioribus retulit.

Eodem anno Pippinus omnium Francorum generaliter princeps misericordia¹ motus fratrem suum Gri-

5 quirit. Pater, cum hominem peregrinum esse cognovisset, interrogat, cuius patrie^a aut gentis esset. At ille confessus se Francum esse et ex Francia pro tali scelere migrasse, exilium libenter ferre paratum, tantum patriam celestem non amitteret. Spiritalis pater eius precibus annuens precepit eum in cella novitiorum recipi una cum suo collega ibique probari, secundum quod regula iubet, et tanto arcius
10 quanto barbare et innotet^b gentis homo erat, implens illud apostolicum: *Probate spiritus, si ex Deo sunt*. Itaque probatus in omni paciencia sociatus est congregationi una cum collega post emensum anni circulum, professus stabilitatem, conversationem^c morum, obedientiam secundum regulam sancti Benedicti. Cepit autem inreprehensibiliter inter fratres conversari, omnibus virtutibus pollens. Accidit autem, ut, iuxta quod mos est, ad quoque officium ebdomadarius deputaretur. Quod cum libenter quidem faceret, sed in multis ignoranter offenderet, cocus vino exestuans ei alapam
20 dedit dicens: 'Ita te fratribus deservire oportet?'^d Cui ille nil motus placido vultu respondit: 'Indulgeat tibi Dominus, frater, et Karlomannus'. Neque enim cuiquam nomen suum prodiderat, ne ex vocabulo agnosceretur. Rursus cum in quibusdam cibariis administrandis errasset, iterum a coco percussus est. Cui eadem que supra inprecatus est. Et cum tercio a coco crudeliter cederetur, indignatus ille comes in-
25 dividuus sue peregrinationis, quod tantus vir a tam vili persona tam contumeliose afficeretur, iam ferre non valens arripuit pilum, unde panis in olera fratrum mittendus conterebatur, et eum omni annisu percussit dicens: 'Nec tibi Deus parcat, serve nequam, nec Karlomannus indulgeat'. Fratres hoc audito felle^e commoti sunt, quod homo alienigena et pro misericordia receptus talia facere presumpsisset. Protinus itaque custodie mancipatur, ut die sequenti talis
35 presumptio acrius vindicaretur. In crastinum vero productus de custodia in medio conventu sistitur. Percunctatus autem vir^f, cur manus extendere in fratrum ministris^g ausus fuisset, respondit: 'Quia', inquit^h, 'vidi servum nequiores omnibus virum meliorem et nobiliorem omnium, quos in terra conversari scio, non solum verbis dehonestari, sed etiam plagis affici'. Furore vero nimio exagitati, quod eum, qui peregrinus venerat, ceteris pretulisset, interrogant, quis esset ille, qui bonitate et nobilitate omnes anteiret, cur saltem patrem monasterii non excepiisset. Ille vero ne-

45 a) patrie manu correctoris mutat. in patrie B 1. b) ita B 1; ignotae Reg. Ch. P.
c) ita pro conversationem B 1. Ch., ut etiam codex Regimonis B 3 habet; conversationem legendum esse annotavit P. d) signum interrogationis desideratur B 1. e) ita B 1. Reg.; valde perperam Ch. P. f) autem vir omiserunt Ch. P. g) ita pro ministrum B 1, ut etiam codex Regimonis B 3 habet; ministrum Ch. P. h) ita B 1.

50 1) Cf. supra p. 6, l. 5; infra a. 787 (misericordia motus).

ponem^a de custodia, in qua eum germanus suus Carolomannus^b dimiserat^c, liberavit¹ et ipsum fraterna dilectione honoratum in palacio suo habuit², deditque illi comitatus et fiscos plurimos.

Anno^d dominicae incarnationis DCCXLVIII. Hoc⁵ anno^e Pippinus^f [princeps^g] placitum^h suum habuit in villa quae dicitur Duria⁵. In qua sinodum congregareⁱ iussit pro ecclesiarum restauratione^k et causis pauperum viduarumque et orphanorum^{k*} corrigendis iusticiisque faciendis^l. Grippo¹ vero, quem de custodia fraterno¹⁰ affectu Pippinus^f solverat⁵, tyrannico^m fastu multos sibi nobilium sociavit et fuga lapsus, Rethnumⁿ transiens, in Saxoniam venit. Quem^o plurimi iuvenes ex nobili genere Francorum inconstantia ducti, proprium dominum^p relinquentes, Gripponem^q subsecuti sunt. Pippinus vero¹⁵

*f. 95.

cessitate compulsus celare non valens, quod Deus iam manifestare^s volebat, ait: 'Iste est Karlomannus quondam rex Francorum, qui pro Christi amore regnum et gloriam mundi dereliquit, qui de tanta excellentia ita se humiliavit, ut modo a vilissimis personis non solum contumeliis afficiatur, 20 verum etiam verberibus affligatur'. Quo audito tremefacti a sedibus surgunt, pedibus eius se prosternunt, veniam postulant de contemptu, ignorantiam profitentur^t. Ille econtra in terram provolutus cum lacrimis negare cepit se non esse Karlomannum^u, sed hominem peccatorem et homicidam; collegam suum timore perterritum propter commissum piaculum hæc excogitasse. Quid plura? Cognitus ab omnibus cum magna reverentia est observatus.

a) griphonem B1. b) Karlomannus B1. c) ita A1. Vedast.; recluserat B1. d) Anno — DCCXLVIII, om. A1. e) Hoc anno eras. B1. f) pipinus h. l. B1. 30 g) om. A1. h) pncitum multo post corr. placitum A1. i) congregare post corr. congregari A1. k) sic B1. Lob.; restitutione A1. k*) orphanorum B1. l) Grippo h. l. B1. m) tyrann. B1. n) renum B1. o) ita A1. B1. Num legendum Quamplurimi? p) dominium A1. q) griponem B1. r) iam a scriba eodem atramento superscr. B1. s) sic et codex B3 Reginonis. t) veniam postulant, 35 de contemptu ignorantiam profitentur perperam interpunct. in B1. u) haec non esse vera, non se esse Karlomannum (ut Reg.) Ch. P.

1) Cf. supra p. 33, l. 1; infra a. 748; Ann. q. d. Einhardi 741, p. 3: in qua custodia usque ad tempus, quo idem Carlomannus Romam profectus est, dicitur permansisse. 2) Ib. a. 747, p. 7: quamquam 40 sub illo honorifice viveret. 3) Düren inter urbes Aachen et Köln, ubi posteris annis (761. 775. 779) pluries conventus Francorum congregabatur, hoc anno placitum cum synodo habitum esse soli nostri referunt, ita ut res in medio relinquenda videatur; cf. Bonnell p. 162, n. 2. 4) Cf. supra p. 14, l. 1. 2: sinodum adunare precepit, in qua 45 de utilitatibus ecclesiarum, orphanorum ac viduarum consideratis; p. 14, l. 10 sqq.: verboque pro pace et defensione ecclesiarum Dei et pupillorum et viduarum facto; Bonnell p. 162, n. 3. 170, n. 7. Sunt qualia sermonem capitularium referunt. 5) Cf. supra a. 747, p. 40, l. 2.

adunato exercitu per Toringiam^a ad Saxoniam venit et in^b C. Fr. c. 31.
 fines Saxonum quos Nordosquavos¹ vocant cum valida cf. A. r. Fr. 747.
 manu² intravit. Ibi^c duces gentis asperae Sclavorum^d
 in occursum eius venerunt³, unianimiter^e auxilium sibi^f
 5 contra Saxones ferre parati, pugnatores quasi C^g milia⁴.
 Saxones vero qui Nordosuavi^{h. 1} vocantur sub suam
 ditionem subactos contritosque subegit, ex quibus
 plurimi per manus sacerdotum baptizati ad fidem
 Christianam conversi sunt. In eodemⁱ itinere cepit cf. A. r. Fr. 748.
 10 castrum quod vocatur Hocseburgh^k et perfidum Theodericum
 Saxonem tertia iam vice á Francis captum comprehendit⁵.
 Inde proficiscens pervenit ad fluvium quod^l dicitur cf. A. r. Fr. 747.
 Obacra⁶ et castrametatus⁷ est iuxta ripam eiusdem
 fluminis. Saxones vero cum Grippone^m ex alia ripa
 15 erant, ubi maximam inter se et Francos firmitatem
 statuerunt. Sed dum eos eadem firmitas minime defen-
 dere posse arbitrati sunt*, per noctem fuga lapsi
 castra deseruerunt⁸. Pippinusⁿ verò cum exercitu suo
 totam^o pene Saxoniam per dies quadraginta^{p. 9} vastavit *f. 8c.
 20 et castella eorum destruxit, indeque victor remeavit ad
 propria.

Anno^q dominicae incarnationis DCCXLVIII. Hoc cf. A. r. Fr. 748.
 anno^r Gripo^s videns¹⁰, quod Saxonum armis minime defendi
 potuisset^t, in Bawariam^u confugit. Quorum dux eo tem-
 25 pore, avunculus¹¹ eius^v, Odilo defunctus erat, cui Tassilo

*) Sed dum viderent, quod eos eadem firmitas minime
 defendere posset, per B 1.

- a) turingiam in sax. B 1. b) veniens fines B 1. c) Ibi que B 1. d) scalanorum
 A 1. e) unanimitur B 1. f) illi B 1. g) centum B 1. h) sic h. l. A 1. B 1.
 20 i) vero add. B 1. k) ita (hoc seburgh) etiam Vedast.; hocseburg B 1. l) sic A 1.
 B 1. m) griphone h. l. B 1. n) Pipinus B 1. o) ta, a correctore corr. in tota B 1.
 p) XL B 1. q) Anno — DCCXLVIII, om. A 1. r) Hoc anno eras. B 1. s) Grippo
 h. l. B 1. t) posset B 1. u) baioariam B 1. v) avunc. eius om. B 1.

- 1) I. e. Suevi in pago Suevon ('Nordschwabengau'), inter Salam et
 25 Badam, habitantes. 2) Cf. supra p. 27, l. 21. 3) Cont. Fredeg. c. 31:
 cui etiam reges Winidorum seu Frigionum ad auxiliandum uno animo
 convenerunt; cf. Hahn, 'Jahrbücher' p. 93. 218. 4) Si credis.
 5) Haec inepte iterata; cf. supra p. 35, l. 21 sqq. p. 36, l. 5 sqq.;
 Bonnell p. 161. 6) Ocker. 7) Cf. supra p. 17, l. 16. 17. 8) Ann. q. d.
 40 Einhardi 747: Proelium tamen non est inter eos commissum, sed ex
 placito discesserunt. 9) Ita, etsi infra a. 805 (Vastata autem et
 incensa per 40 dies eadem regione) similia leguntur, a Bonnell
 p. 162. nimis confiderenter reprobata videntur. 10) Cf. supra p. 32,
 l. 25. 26. 11) Ann. q. d. Einhardi a. 741. Grifonis matrem Sicana-
 45 hildem neptem Odilonis ducis Baioariorum appellant; cf. supra p. 26,
 l. 8. 9; 'N. Archiv' XXIV, p. 402.

748. filius eius successerat. Quem de principatu Gripo^a
A. r. Fr. 748. abegit et sibi ipsi^b Bawarios subiugavit; cui etiam in solatium
 Lanfridus¹ venit. Haec audiens Pippinus cum exercitu illuc per-
 venit, victisque Bavariis^c Griponem secum et Lanfridum inde
 adducens^d, Tassilonem^{e, 2} in ducatu Bavariorum^f collocavit. Solita⁵
 autem pietate³ Griponi fratri suo et omnibus his qui
 cum eo confugium⁵ fecerunt⁴ misericorditer⁵ non solum
 pepercit, sed etiam beneficiis ditavit. Nam Griponi^h
 Cinomannicam urbem⁶ cum XII comitatibus dedit. Quibus
 ille solito more despectis, Wasconiam petiit et ad Wagfariumⁱ 10
 ducem perfidum⁷ Aquitaniorum pervenit.

cf. A. r. Fr.
 749. 750.

751.
 (Nov.)

Anno^k dominicae incarnationis DCCL^{k*}. Hoc anno¹
 ex consulto^m Zachariae papae urbis Romae Pippinus princeps
 á Bonefacioⁿ archiepiscopo⁸ unctus rex Francorum con-
 stituitur^{o, 9}. Unde rumor potentiae eius et timor virtutis 15
 transiit in universas terras^{p, 10}. Direxit autem legatos
 suos ad Waifarum, ut sibi fratrem suum ad se^q
 fugientem¹¹ redderet. Quod ille pravo inito consilio^r
 facere contempsit.

a) grippo *h. l.* B1. b) ipse baioarios B1. c) baioariis gripponem B1. d) ita 20
A. l. B1; adduxit Lob., quod Waitz minus recte in abduxit corrigere voluit; *cf. etiam*
A. r. Fr. e) tassilionem A1. f) baioariorum B1. g) conf in loco raso A1.
 h) gripponi B1. i) uuaifarum B1. k) Anno — DCCL. om. A1, sed *cf. etiam*
Font. k*) DCCXL, X *eras* B1. l) Hoc anno *eras* B1. m) consultu beati
 B1. *Font.* n) Bonifacio *Font.* o) rex constituitur Francorum *Font.*, ubi voce 25
 princeps antea omissa, add.: ablato principis nomine. Haec quaedam similitudinem
 verborum ablato patricii nomine, quae in *Annalibus regni Francorum et nostris quoque*
a. 801. leguntur, referre Kurze, 'N. Archiv' XXVIII, p. 22, monuit; attamen non con-
cesserim ea ex fonte ipso fluxisse. p) in univ. transiit terras *Font.* q) ad se
 om. B1. r) cons. inito B1. 30

1) *Lantfridus II. dux Alamannorum. Ita etiam Annalium r. Fr.*
editio princeps et fragmentum Florentinum, cum ceteri libri Swidgerum
(comitem, ut videtur, pagi Nordgau) appellant; cf. editionem Kurzii p. 6;
H. Wibel, 'Beiträge zur Kritik der Annales regni Francorum' p. 21.
Dubito tamen, num in Ann. r. Fr. vere Lantfridus legendum sit, prae- 35
sertim cum etiam Ann. q. d. Einhardi Swithgerum Grifoni auxilio
venisse referant. Immo Lantfridi nomen in eius locum substitutum
putarim, quia postea legitur Pippinum Grifonem et Lantfridum secum
duxisse; cf. etiam Wibel l. l. p. 20. 28, n. 2. 2) *Tassilo III.*
(749—788). 3) *Cf. supra p. 6, l. 9. 10.* 4) *Cf. supra p. 12, l. 7.* 40
 5) *Cf. supra p. 6, l. 5; 33, l. 11. 12.* 6) *Hoc Bonnellum p. 163. nullo*
iure in dubium revocasse, immo reiecissee, iam Oelsner, 'König Pippin'
p. 78, n. 2, iudicavit. Res Cenomannicas aequae ac Britannicas nostri
singulari studio prosequuntur; cf. infra a. 790; Bonnell p. 163 sqq.;
Pückert l. l. p. 137, n. 21. p. 144; 'N. Archiv' XXIV, p. 419. XXV, 45
p. 180. 7) *Cf. supra p. 28, l. 9. 10.* 8) *Moguntino.* 9) *De*
Childerico III. ultimo e Merovingica stirpe rege in monasterium truso
nostros nullam mentionem facere non mirum. 10) *Cf. Matth. 9, 26.*
Marc. 1, 28. O. H.-E. 11) *Cf. supra a. 749.*

Handwritten note: 749. 750. XXVIII, p. 22.

Anno^a dominicae incarnationis DCCLI. Hoc anno^b 753.
 Gripo cernens¹, quod in Aquitaniam^c á facie² fratris
 sui^d Pippini minime latitare potuisset^e, Langobardiae^f
 dum ad Heistulfum^g regem confugium facere³ voluisset,
 5 occurrit ei Theodewinus^{h.4}, vir illustris^{1.5}, cum aliis
 comitibus^{k.6}, qui Alpium transitus tuebantur, in valle
 qua Morienna⁷ urbs sita est. Dum ipse Gripo eos vi
 preterire nactus est*, pugnam inierunt. In qua ex
 utraque parte multi nobiles Franci⁸ corruerunt; inter
 10 quos etiam Gripo et Theodewinus^h vitam finiuerunt. Exinde
 omnis terra Francorum sub Pippini¹ dominatione in
 summa pace quieuit⁹.

Anno^m dominicae incarnationis DCCLII. Hoc annoⁿ
 Pippinus rex exercitum duxit in Gotiam, Narbonam^o
 15 civitatem, in qua adhuc *Sarraceni latitabant^p, obsedit¹⁰. *7. 84.
 Temptatis itaque plurimis argumentis illam^q muni-
 tissimam^{r.11} civitatem capere non potuit. Custodia tamen
 ibi^s derelicta¹², cotidianis^t irruptionibus illos cives
 afflixit et per triennium^u bellum Narbonam obtinuit, 757—759.
 20 expulsisque de tota Gotia homines illos^v, Christianos
 de servitio Sarracenorum liberavit¹³. Solinoan^{w.14} quoque
 dux Sarracenorum, qui Barchilonam^x Gerundamque¹⁵

*) Sed dum ipse Gripo eos vi preterire vellet B 1.

- a) Anno — DCCLI. om. A 1. b) Hoc anno eras. B 1. c) ita pro Aquitania A 1.
 25 B 1. d) su B 1. e) latere posset B 1. f) dum partibus Langobardie peteret
 C. Fr.; Langob. om. B 1. g) hiestulfum A 1; haistulfum B 1. h) theodouuinus B 1.
 i) illustris B 1. k) comitatibus A 1; cf. supra p. 29, l. 5. l) pipini B 1. m) Anno —
 DCCLII. om. A 1. n) Hoc anno om. B 1. o) sic Lob. Vedast.; narbonem A. l.
 A 1; narbonamque B 1. p) latitabat A 1. q) om. B 1. r) mutissimam corr.
 30 munitissimam B 1. s) sibi A 1. t) cottid. B 1. u) ita A 1. B 1. v) hominibus
 illis B 1; cf. Vedast. w) sic B 1; Solmoan (ut videtur) A 1; Solimam . . ducem
 Barcinonae et Gerundiae Lob. x) barcinonam B 1.

- 1) Cf. supra p. 32, l. 25. 26. 2) Nescio, an hic sermonem Bibliae
 Vulgatae imitentur; cf. e. g. Deut. 2, 21; infra a. 787: a facie exercitus
 35 sui. 3) Cf. supra p. 12, l. 7. 4) Comes Viennensis. 5) Cf.
 infra a. 785. 786; 'N. Archiv' XXIV, p. 404, n. 2. 6) Cf. infra
 n. 8. 7) Saint-Jean-de-Maurienne ad fl. l'Arche. Cont. Fredeg.:
 Maurienna urbem super fluvium Arboris; Chron. Laur. min. ('Kleine
 Lorscher Franken-Chronik') rec. G. Waitz p. 411 [13]: in valle
 40 Maurienna. 8) Certe etiam Fredericum comitem Auenticensem occi-
 disse novimus ex Cont. Fredeg. 9) Haec sermonem Vulgatae (Ios. 11, 23.
 Iudic. 3, 30) imitari videntur. 10) Pippinus non ipse obsidioni inter-
 fuit; cf. Dorr l. l. p. 10, n. 33; Oelsner, 'König Pippin' p. 340.
 11) Cf. supra p. 28, l. 19. 12) Cf. supra p. 29, l. 17. 30, l. 3;
 45 Cont. Fredeg. c. 44; Ann. Guelferbyt. et Nazar. a. 756, SS. I, p. 29;
 Chron. Antian. 752. 759, SS. I, p. 294; Dorr l. l. p. 42. 43. 46. 10. 58.
 59; Oelsner l. l. 13) Cf. infra p. 45, l. 7. 14) Soliman sive Suleiman.
 15) Gerona.

civitatem regebat, Pippini se cum omnibus quae habebat dominationi subdidit¹.

- A. r. Fr. Anno^a dominicae incarnationis DCCLIII. Hoc
 758. anno^b Pippinus rex exercitum duxit in Saxoniam firmitatesque
 eorum destruxit² et plurimos ex eis inito certamine superavit. 5
 753. Hildegarius tamen episcopus^{c.3} occisus est á Saxonibus in castro
 quod dicitur Iubergh^{d.4}. Saxones vero, dum aliter facere
 non poterant^e, sacramenta et obsides Pippino regi
 dederunt eo^f modo, ut quicumque de sacerdotibus in
 Saxoniam ire^g voluisset ad predicandum nomen Domini 10
 758. et ad baptizandum eos licentiam habuisset⁵. Et polliciti
 sunt se dare annis singulis regi in censu equos trecentos^{h.6}.
 Inde revertens rex Pippinus¹ audit, quod Gripok^k frater
 eius, qui in Wasconiam fugerat, occisus fuisset⁷, exercitumque
 in Britanniam duxit et Venedis⁸ castrum conquisivit⁹ 15
 totamque Britanniam¹ subiugavit partibus Francorum¹⁰.
 Eodem anno Stephanus¹¹ papa, qui beatae memo-
 riae Zachariae presuli successerat, molestiam Langobar-
 dorum et superbiam Heistulfi^m regis¹² non sufferens ad
 Pippini regis defensionem querendam veniebatⁿ. Quod 20
 cum nuntiatum Pippino fuisset^o, magno repletus est¹³ gaudio,
 filiumque suum primogenitum Carolum^p obviam ei ire^q
 precepit ipsumque cum honore¹⁴ ad presentiam eius in villa quae
 754. dicitur Pons-Hugonis¹⁵ adducere iussit^r. Ibiq. veniens pre-
 dictus papa á Pippino rege honorifice¹ susceptus est. 25
 (Jan. 6).

a) Anno — DCCLIII. om. A1. b) Hoc anno om. B1. c) om. A1. d) Iuberg
 (rel. Iuberg) B1. e) possent B1. f) hoc B1. g) Irq. A1. h) CCCos. A1.
 i) Inde vero rex Pipp. revertens B1. k) gripko B1. l) duxit — Britanniam
 om. A1. m) Heistulfi B1; Heistulphi Anian. n) ad defensionem Pippini regis
 Francorum querendam partibus Franciae pergit Anian. o) Quod cum nuntiatum 30
 fuisset regi Pippino Anian. p) Karolum B1; Qui post eum regnaturus erat add.
 Anian. q) ita A1. Anian.; om. B1. r) om. Anian.

1) Cf. supra p. 2, l. 10. 11. 2) Hic ea quae annis 753. et
 758. contra Saxones gesta sunt confunduntur; cf. infra; Bonnell
 p. 168 sq. 3) Coloniensis. 4) Iburg (in districtu Osnabrugensi, 35
 circ. Melle). 5) Haec valde dubia, quasi ea quae Karolus M. a. 780.
 fecit anticipare videntur; cf. Bonnell l. l.; Abel-Simson, 'Jahrbücher' I,
 p. 347 sq. 6) Hoc quoque nonnisi a. 758. factum est; cf. infra;
 Bonnell l. l.; Oelsner l. l. p. 322, n. 5. 7) Cf. supra a. 751,
 p. 43, l. 10. 8) Vannes. 9) Haec nusquam alibi commemorata, 40
 etsi Waitz, 'VG.' ed. 2. III, p. 92, n. 5, et Oelsner l. l. p. 79, n. 1.
 tuentur, dubiae fidei censenda; cf. Bonnell p. 163 sq.; Mühlbacher
 nr. 73d. 10) Quod certe a vero abhorret; cf. infra a. 786. 799;
 Bonnell p. 164 sq.; supra p. 42, n. 6. 11) Stephanus II. (752—757).
 12) Regis Langobardorum (744—756). 13) Cf. supra p. 2, l. 9. 45
 14) Cf. supra p. 6, l. 11; infra a. 781. 802. 803. 804. 15) Ponthion
 (Marne).

Qui multa munera tam regi quam et optimatibus^a eius largitus *C. Fr. c. 36.*
 est^a. Sequentique^b die una cum clero suo, aspersus^c 754.
 cinere et indutus cilicio, in terram prostratus^d per
 misericordiam Dei omnipotentis et merita beatorum
 5 apostolorum Petri et Pauli Pippinum^e regem obsecrat^d,
 ut se et *populum Romanum de manu Langobardorum et *r. 9a.
 superbi² regis Heistulf^o servitio liberaret^s. Nec antea á
 terra^f surgere voluit, quam sibi^g predictus rex^h Pippinus
 cum filiis suis et optimatibusⁱ Francorum manum porri-
 10 gerent^k et ipsum pro indicio suffragii futuri et libera-
 tionis de terra levaret^l. Tunc rex Pippinus omnem ponti-
 ficis^m voluntatem adimplens direxit eum ad monasterium
 sancti Dionisii martiris eumque ibi cumⁿ summo honore et
 diligentia hiemare precepit. Porro Pippinus^o rex legationem
 15 ad Heistulfum^p regem Langobardorum mittit, hortans^q eum,
 ut propter reverentiam beatorum apostolorum Petri et Pauli
 Romanas urbes non affligeret superstitiose ac impias pre-
 sumptiones^r contra pontificem Romanæ urbis non
 moveret. Sed idem^s legati super his omnibus quæ piissi^t *C. Fr. c. 37.*
 20 mus^{n. 4} princeps Pippinus mandaverat^t nichil aliud ab illo
 superbo² tyranno nisi plena superbia responsa et con-
 tumacia verba audire meruerunt⁵.

Anno^u dominicæ incarnationis DCCLIII. Step-
 hanus^v papa, quod iam diu per consilium absens Pippino
 25 principibusque Francorum mandaverat, presens ex-
 plevit⁶. Ordinavitque secundum morem maiorum^{w. 7} *Cf. A. r. Fr.*
 unctione sacra Pippinum piissimum⁴ principem Francis
 regem et patricium Romanorum et filios eius duos^x felici
(Iul. 28).

a) obtim. B1; Qui — largitus est om. Anian., sed cf. Cont. Fredeg. 36. b) sequenti
 30 Anian.; Sequenti vero B1. c) pipinum B1. d) obsecrans Anian. e) haistulf
 B1. f) á terra antea A1; antea de terra Anian. g) ita A1. Anian.; ei B1.
 h) rex præd. Pipp. Anian. i) obtim. B1. k) ita A1. B1. Anian. l) sic
 A1. B1; levarent Anian. m) pontifici suo (ex pontificis uolunt., quod verbum
 tamen recte idt) A1. n) om. Anian. o) pipinus B1. p) haistulfum B1.
 35 q) ita B1. Anian.; orans A1; petens ei Cont. Fredeg. l. l. r) et superst. has
 impias præsumptiones Anian.; et superstitiosas hac implas vel contra legis ordine
 causas Cont. Fredeg. l. l. s) sic A1. B1; fidem Anian. t) mandav. piles. princ.
 Pipp. B1. u) Anno — DCCLIII. om. A1. v) St e corr. B1. w) maiorem
 40 recenti manu corr. maiorum B1. x) Stephanus autem papa ipsum piles. princ. Pipp.
 regem Francorum ac patr. Rom. oleo unctionis perunxit secundum morem maiorum
 unctione sacra, filiosque eius duos etc. Anian., ubi hæc partim contracta, partim
 amplificata.

1) Cf. Iudith 9, 1; Oelsner l. l. p. 128, n. 3. 2) Cf. supra p. 7,
 l. 16. 3) Cf. supra p. 43, l. 21. 4) Cf. infra a. 786. 760.
 45 765 (pius Pippinus); Waitz, 'VG.' ed. 2. III, p. 244, n. 4. 5) Cf.
 supra p. 8, l. 18. 19. 6) Hæc L. de Ranke, 'Weltgeschichte' V, 2,
 p. 303 sq. magni momenti dignaque quæ sequamur aestimat; diverse
 iudicat Pückert l. l. p. 143, n. 29. 7) Cf. Waitz, 'VG.' ed. 2. III,
 p. 64, n. 2.

754. successione, Carolum^a et Carolomannum^b, eodem coronavit honore¹.

C. Fr. c. 37.

Eodem quoque anno Pippinus rex placitum habuit Mart. 1. secundum consuetudinem^c Kal. Martii^d Brennac^e.² villa publica³. Accepto inde consilio obtinatum^f suorum, partibus⁵ Italiae se cum omni apparatu suo profecturum esse indixit, cumque^g omni illa^h multitudine per Lugdunum Galliae et Viennamⁱ.⁴ pergentes usque ad Mauriennam pervenerunt.

A. r. Fr. 753.

Eodem quoque tempore Carolomannus^b germanus domni regis Pippini ab abbate suo⁵ destinatur, ut pro Langobardis^k 10 interpellaret et [ut^l] iter regium ab illis partibus impediret, in Franciam venit. Pippinus vero non poterat ea quae Romano presuli promiserat, nisi toto effectum^m cum Dei auxilio adimpleret*. Pippinus itaque Alpes transiens, legatosⁿ suos ad Heistulfum^o premittens^p, postulavit, ut sanctam 15 Romanam^h ecclesiam, cuius ille defensor per ordinationem divinam^q fuerat⁶, non affligeret, sed omnem^r ei iusticiam de rebus ablatis faceret. Heistulfus^s vero in superbiam^t.⁷ elatus, convitia etiam in prefatum pontificem per inepta^u verba imponens**, nichil ei se facere promisit^v nisi 20 viam sibi prebere, quatinus^w ad propria remearet. Illi vero missi promittebant^x non aliter domnum Pippinum a finibus Langobardiae^y esse profecturum, nisi prius

*) Pippinus vero respondit se non aliud posse facere, nisi ea quae Romano presuli promiserat B 1. 25

**) convicia etiam multa in prefatum pontificem evomens B 1.

- a) Kar. B 1. b) Karlomann. B 1. c) maiorum add. Vedast. d) mar B 1.
e) Bernaco, ut Cont. Fredeg. l. l., Vedast. f) sic h. l. A 1. B 1. g) et cum B 1.
h) om. B 1. i) ueniam A 1. k) longobardis A 1. l) ut (nescio an recte) add. B 1. m) affectu Anian. n) et leg. B 1. o) haistulfum B 1. p) mittens Anian. 30
q) divinam ordin. B 1. r) om. Anian. s) Haistulfus B 1; Haistulphus Anian.
t) superbia Anian. u) ineptia A 1. v) promittens Anian. w) quatenus Anian.
x) dicebant B 1. y) Longobardie A 1.

1) Ann. Lobienses 753: et in monasterio Sancti Dyonisii Pippinum et filios eius Karolum et Karlomannum unxit in reges Francorum. Cf. 35 Notam monachi S. Dionysii de unctione Pippini regis, SS. XV, p. 1; infra a. 773: quoniam illum predecessor suus unctione sacra liniens in regem ac patricium Romanorum ordinarat; Waitz 'VG.' ed. 2. III, p. 69, n. 2. p. 85, n. 1; Mühlbacher n. 76a. 2) Potius Berny-Rivière (Aisne) quam Braisne-sur-Vesle (in eodem districtu situm) intellegendum 40 videtur; praeterea viculus quidam Braisne-sur-Arronde prope Compendium invenitur. 3) Cf. supra p. 14, l. 16. 4) Vienne. 5) Optato (750—760); cf. supra p. 38, n. 6. 6) Cf. infra a. 773: adiungens, quod ipse legitimus tutor et defensor esset ipsius plebis. 7) Cf. supra p. 7, l. 16. 45

Heistulfus^a iustitiam sancto Petro faceret¹. Heistulfus^a 754.
autem requisivit, quae illa iusticia esset. Cui legati
responderunt: 'Ut reddas ei^b Pentapolim², Narnias^{c.3}
et Cecanum⁴ et omnia unde populus Romanus de tua
5 iniquitate conqueritur^d. Et hoc tibi mandat Pippinus,
quod, si iustitiam sancto Petro reddere vis, dabit tibi
XII milia solidorum'. Heistulfus^e, his omnibus spretis^f,
legatos absque ullis pacificis verbis absolvit. Pippinus
igitur iter ceptum^g peragens ad sculas^h Langobardo-
10 rumⁱ pervenit, illisque dirutis et Heistulfum^k cum
Langobardis^l in fugam expulsis^m, Papiam civitatem ob-
sediditⁿ. In qua Heistulfum^k includens, ita per Dei
adiutorium illum constrinxit et^o coartavit, ut omnes
iusticias sancti Petri se redditurum esse promitteret^p.
15 His minis Heistulfus^q perterritus^r per manus^s Penta-
polim², Narnias^c et Cecanum et reliqua debita, quae
sancto Petro debuerat^s, missis domni Pippini^t regis per
vadum^u reddidit et XXX milia solidorum^v Pippino^w
regi tribuit, spondens^x se singulis annis in tributum
20 V^y milia solidorum partibus Francorum se^z fore^a reddi-
turum⁶. Haec omnia iureiurando Heistulfus^b cum suis
optimatibus^c et omnibus nobilibus Langobardorum^d sé
adimpleturum esse spondit^e et pro^f firmitatis^g causa
dedit regi Pippino de nobilibus Langobardorum^d XL
25 obsides^h. Pippinus vero, accepta benedictione domni

*) coartavit, ut omnia que sancto Petro abstulerat se
rediturum esse promitteretⁱ. Pentapolim itaque B 1.

- a) haistulfus B 1. b) ei reddas Anian. c) nartuas B 1. d) conqueritur B 1.
e) Haistulfus autem B 1. f) speretis (spetis) A 1. g) iter ceptum in loco raso B 1.
30 h) sculas A 1; clusas Anian. i) longobardorum A 1. k) haistulfum B 1. l) longobardis A 1. m) pulsus B 1. n) annum unum et menses tres *fabulose add.* Anian.
o) constrinxit et om. B 1. Anian. p) se redditurum repromitteret Anian. q) Haistulfus tyrannus Anian. r) perterritus A 1; territus Anian. s) abstulerat B 1;
cf. Vedast. t) pipini B 1. u) om. A 1. v) XXX solidos B 1. w) pipino h. l.
35 A 1. x) spondens Anian.; *cf. infra* a. 760. y) id est quinque Anian. z) sic iterum A 1. B 1. Anian. a) om. B 1. Anian. b) haistulfus B 1. Anian. c) obtin. B 1.
d) longobardorum A 1. e) spondit Anian. f) om. Anian. *cf. infra* p. 49, l. 25. g) infirmitatis, in *expunct.* B 1. h) obsides || sides, prius sides eras. B 1.
i) eret alia manu in marg. suppl. B 1.

- 40 1) Cf. Pückert l. l. p. 114. 2) Expectares Ravennam, Pentapolim etc.; *cf. infra* p. 48, l. 1. 2. 3) Narni; *cf. Oelsner, 'König Pippin'* p. 203. 259; L. M. Hartmann l. l. II, 2, p. 202. 4) Ceccano (prope Fro-
sinone), castellum a Roma parvo spatio distans, quod Langobardi
a. 753. occupaverant; *cf. V. Stephani* II. c. 17, *Lib. pont. ed. Duchesne*
45 I, p. 444; *Oelsner* l. l. p. 118. 5) Cf. Waitz 'VG.' ed. 2. IV, p. 245, n. 3. 6) *Oelsner* l. l. p. 202, n. 6. p. 268, cui L. M. Hartmann l. l. p. 204. assentitur, haec ad a. 756. referre mavult.

754. apostolici, in pace eum abire permisit, tradens ei Ravennam, Pentapolim, Narnias^{a.1} et Cecanum et quicquid in illis partibus continebatur^b. *His omnibus peractis² Pippinus victor ad propria remeavit. Quo revertente in Franciam^c, Heistulfus^d perfidus³ rex omnia quaecumque sibi^e promiserat contumaciter postposuit⁴ et Stephanum papam cum armis a^f suis finibus^g expulit.

A. r. Fr. 755.

Eodem anno beatae memoriae Carolomannus^h monachus Viennaeⁱ civitate, in qua cum Bertradane^k regina infirmus remanserat, post multos in infirmitate dies migravit ad Deum^l in Frisia verbum Dei^m nuntians martirio^m coronatur.

755. Annoⁿ dominicae incarnationis DCCLV. Hoc anno^o

C. Fr. c. 38. Heistulfus^d rex Langobardorum^p fidem, quam Pippino regi^q promiserat, fefellit et^r cum exercitu Romanos fines invadens, etiam 15

756. Urbem ipsam obsedit. Haec audiens Pippinus rex^s exercitum congregat^t, per^u Burgundiam iter faciens usque ad Mauriennam urbem pervenit. Haec cum audisset Heistulfus^v, Langobardos^w clusas^x firmare atque Francis iussit resistere^y. Pippinus interea transiectis^z Alpibus cum robore exercitus sui²⁰ ipsum vallum vel firmitatem, quam Langobardi^a firmaverant^{b.5}, destruxit exercitumque eorum in fugam convertit. Indeque^e ad Ticinam^d urbem pervenit, totam illam regionem devastans, illam^e munitissimam⁶ civitatem obsedit. Haec^f Heistulfus cernens, nullam^g spem evadendi habens, per supplicationem sacerdotum veniam^h a^h precellentissimo⁷ rege Pippinoⁱ postulavit et ea quae contra ius vel sacramenta perpetraverat secundum iudicium optimatum^k Francorum se plenissima voluntate emendare spopondit. Rex ergo^l Pippinus^m

a) nartuas B 1. b) continebantur B 1. c) Francia Anian. d) haistulfus B 1. Anian. 30
semper. e) sibi om. Anian.; omnia que ei B 1. f) a om. A 1. g) finibus suis Anian.
h) Karlomannus B 1. i) Vienna — dies om. Anian. k) bertrada B 1. l) arceps
B 1. m) excidit Anian., ubi supplevit Pertz (cf. etiam Vedast.). n) Anno — DCCLV.
om. A 1. o) Hoc anno om. B 1. p) longobardorum A 1. q) om. A 1. r) om.
Anian. s) rex Pippinus A 1. t) congregans Anian. u) et per B 1. Anian. 85
v) om. h. l. Anian.; haistulfus B 1. w) longobardos A 1; Langobardis Anian.
x) sic Anian.; clusas A 1; clusas B 1. y) resistere iussit A 1; Haistulfus add. h. l.
Anian. z) traiecit B 1. a) longobardi A 1. b) firmarant Anian. c) inde
Anian. d) sic A 1. B 1; Ticinum Anian. e) illamque B 1. f) Hoc Anian.;
Hec vero haistulfus B 1. g) nullamque Anian. h) manu correctoris suppl. B 1. 40
i) pipino B 1. k) obtin. B 1. l) vero Anian. m) pipinus B 1.

1) Cf. Cod. Carolin. nr. 8, Epp. III, p. 495; V. Stephani II. c. 41, Lib. pont. ed. Duchesne I, p. 454; Oelsner l. l. p. 259. 2) Cf. supra p. 14, l. 1. 3) Cf. supra p. 28, l. 9. 10. 4) Haec locutio saepius occurrit, cf. a. 761. 763. 775. 778. 5) Cf. supra p. 34, n. 1. 45
6) Cf. supra p. 28, l. 19. 7) Cf. supra p. 2, l. 14.

solito more misericordia motus regnum ei^a et vitam concessit. Hei-^{756.}
stulfus^b autem per iudicium Francorum thesaurie, quod in *C. Fr. c. 38.*
Ticino^d erat, tertiam partem Pippino^e tradidit, sacramenta iterum
renovans obsidesque tribuens, promisit sé partibus Franco-
rum^f semper esse fidelem et annuale^g tributum, quod
Francis debuerat^h, per missos suos annis singulis esse trans-
missurum, et ea quae sancto Petro vel Stephano papae
annis preteritisⁱ promiserat, cuncta reddidit. Pippinus^{*7. 9d.}
autem victor cum^a incolumiⁱ exercitu gaudens ad propria
remeavit, thesauris et obsidibus secum adductis.

Anno^k dominicae incarnationis DCCLVI. Hoc
anno^l Pippinus princeps^m interiora regni sui pacifice
ordinans¹, tam in ecclesiasticis rationibus quam et in
publicis negotiis et privatisⁿ, in nullam partem exer-
citum duxit². Heistulfus^o vero rex Langobardorum^p, dum *C. Fr. c. 39.*
venationem in quadam silva exerceret, divina ultione percussus³,
de equo, in quo sedebat, in terra^q proiectus⁴, tertia die vitam *(Dec.)*
amisit. Langobardi^r vero ex consilio Pippini regis et procerum
suorum Desiderium regem Langobardorum^s instituunt^{t. 5.} 757.

Anno^u dominicae incarnationis DCCLVII. Hoc
anno¹ Constantinus imperator misit regi Pippino inter cetera *A. r. Fr.*
dona organum, quod antea visum non^v fuerat in Francia⁶.

Eodem anno rex^w Pippinus^x tenuit placitum suum in Com- *A. r. Fr.*
pendio⁷ villa publica⁸, in qua etiam Tassilo^y dux Bavariorum^z
fuit. Quem pro fidei firmitatis causa⁹ et eius homines maiores
natu, qui erant cum eo^a, domnus Pippinus^x iurare^b sibi fecit
supra sacratissima corpora sancti Dionisii, Rustici et Eleutherii

a) om. Anian. b) haistulfus B 1. c) thesaurum Anian.; cf. Cont. Fredeg.
l. l.: thesaurum, quod in Ticino erat, id est tertiam partem. d) ticinia A 1.
80 e) pipino B 1. f) part. Franc. om. Anian. g) annale A 1. h) tribuerat Anian.
i) incolomi B 1; exercitu incolomi A 1; incolumem exercitum Anian. k) Anno —
DCCLVI. om. A 1. l) Hoc anno om. B 1. m) princeps Pippinus A 1. n) eo
anno inepte add. A 1. o) Halstulfus B 1. p) longobardorum A 1; om. Anian. (sed
cf. etiam Lob. Vedast.). q) terram B 1. r) Longobardi A 1. s) longobardorum
35 A 1. t) instituit A 1. u) Anno — DCCLVII. om. A 1. v) non visum B 1.
w) rex rex, prius eras. A 1. x) pipinus B 1. y) tassilio A 1. z) baioariorum
B 1. a) cum eo erant B 1. b) fidem add. B 1; iuravit fidelitatem Lob.; cf.
A. r. Fr.: fidelitatem promisit; at iam supra, l. 25: pro fidei firmitatis causa.

1) Cf. supra p. 30, l. 19. 22. 23. 2) Cf. supra p. 18, l. 24. 30, l. 19. 20.
40 3) Cf. A. r. Fr. (et percussus est Dei iudicio); V. Stephani II. c. 48
l. l. p. 454 (divino ictu percussus). 4) Cont. Fredeg.: super quadam
arborem proiectus. 5) Cf. infra a. 773: Desiderius vero, immemor
beneficiorum Pippini regis, per cuius donationem regnum Lango-
bardorum sortitus est. 6) Cf. Oelsner l. l. p. 290, n. 2, qui nostros
45 verba A. r. Fr. (organum, qui in Franciam usque pervenit) hic recte
interpretari putat. 7) Compiègne (Oise). 8) Cf. supra p. 14, l. 16.
9) Cf. supra p. 47, l. 23: pro firmitatis causa.

A. r. Fr. necnon et sancti Germani et sancti Martini, spondentes se fideles esse Pippino regi et filiis eius omnibus diebus vitae suae.

758. Anno^a dominicae incarnationis DCCLVIII. Hoc

A. r. Fr. annob^b rex Pippinus in Saxoniam exercitum ducens firmitates eorum destruxit¹. Castrametatus² est autem in loco qui dicitur Sithima^{c,3}, in qua vastatione⁴ multi Saxones ceciderunt. Et tunc demum^d polliciti sunt regis Pippini voluntatem facere et honores sive dona in suo placito presentandos, id est per annos singulos equos trecentos^{e,5}.

759. Anno^f dominicae incarnationis DCCLVIII. Hoc anno^g preter^h domesticasⁱ regni sui causas corrigendas⁶

A. r. Fr. Pippinus nullum iter exercuit^{*.7}. Natus est autem ei filius, cui nomen suum imposuit. Qui vixit annos II^{os}^k et in tertio defunctus est. Celebravit autem gloriosus rex Pippinus^l eodem anno^m natalem Domini in Longlare^{n,8} et pascha^o in Iopila.

Apr. 6. A. r. Fr. Anno^p dominicae incarnationis^q DCCLX. Pippinus^r rex cernens Waifarium^r ducem Aquitaniorum minime iustitias ecclesiarum, quae in partibus Francorum erant, facere voluisse, ex^s consilio optimatum^t suorum iter in Aquitaniam^u direxit et pervenit usque ad locum^v qui dicitur Tedom⁹. Cum^w haec vidisset¹⁰ Waifarium^x, direxit nuntios^y, Aubertum^z scilicet et Dadinum, et dedit obsides Adalgarium^a et Iterium^{**b}, spondens^c sé^d sub iureiurando, ut quod quondam malo ordine com-

*) Pippinus preter domesticas interioris regni sui causas corrigendas nullum exercuit iter B 1.

**) direxit nuncios ad regem Pippinum deditque obsides, spondens B 1.

a) Anno — DCCLVIII. om. A 1. b) Hoc anno om. B 1., ubi Pipp. rex. c) sic B 1; scythia A 1; Sithinia Vedast.; Sithma codex A 1 Annalium r. Fr. d) ita A 1. B 1; legendumne denuo? e) CCC^{tos} A 1. f) Anno — DCCLVIII. om. A 1. 80 g) Hoc anno om. B 1; quo anno Vedast. h) propter (melius) Lob.; cf. Pertz, SS. XX, p. 2. i) interiores Vedast. k) II^{os} annos B 1. l) pippinus B 1. m) ita A 3. B 1; Celebravit anno eodem Pippinus rex A 1. n) longare A 3. o) pascha A 1 semper, B 1 saepe. p) Anno — DCCLX. om. A 1. q) inc. domini A 3. r) Wagtarium A 3. s) facere velle cons. obtin. B 1. t) principumque add. A 3. u) in Aquit. 35 iter A 3. v) loc|| A 1; perv. in locum A 3. w) Cumque B 1. x) Wagtharius A 3. y) suos add. A 3. z) aubertum A 1; Witbertum A 3; Hautbertum Vedast. a) adelgarius A 3. b) iter. A 3. c) ita A 1. B 1, cf. supra p. 47, l. 19; spo iam erasum A 3. d) om. A 3.

1) Cf. supra p. 44, n. 2. 2) Cf. supra p. 17, l. 16. 3) A. r. Fr.: 40 Sitnia. Sythen inter urbes Wesel et Münster esse videtur. 4) Cf. supra p. 35, l. 26. 5) Cf. supra p. 44, n. 6. 6) Cf. supra p. 31, l. 21. 30, l. 19; infra a. 790. 7) Ann. q. d. Einhardi: neque extra regni sui terminos aliquod iter fecit. 8) Longlier prope Neufchâteau in Belgica parte ducatus Luxemburgensis. 9) Locus ignotus in pago 45 Arvernico quaerendus, a Valesio perperam pro Doué prope Saumur (Maine-et-Loire) habitus.

miserat contra dominationem regis Pippini^a, secundum 760.
iudicium et legem emendare deberet^{b.1}. Hac firmitate
suscepta^{c.2} princeps Pippinus^d ad propria revertitur, et *C. Fr. c. 41.*
celebravit natalem Domini Carisiaco et pascha similiter. *761.*

- 5 Anno^e dominicae incarnationis^f DCCLXI. Pippinus *Mart. 39.*
rex conventum Francorum habuit in Duria villa publica^g et *C. Fr. c. 42.*
de utilitate regni Francorum tractans suos ibi optimates
adunavit. Waifarius^h autem, initoⁱ pravo consilio, exercitum
Wasconum in fines Burgundiae direxit, qui usque ad Caval-
10 lonem^{k.4} urbem totam illam partem Burgundiae^l vastaverunt^m.
Hoc cum Pippinoⁿ regi nuntiatum fuisset, quod Waifarius^h fidem
promissam postponeret^o, cum exercitu ad Ligerem^o fluvium
venit. Quo transiecto ad castrum cui nomen est Burbone⁶ in
pago Biturico⁷ venit, destructoque eodem castro⁸ cunctos^p,
15 quos ibi repperit, captos^q secum adduxit^r. Peragrataque
Aquitania^s usque^t Clarum^u-montem⁹ castrum pervenit,
quod^v non sua voluntate, sed bellatorum^w vi iniecto^x
concrematum est igne^{y.10}. In quo itinere Blandinus¹¹ per-
fidus¹² comes in presentiam^z Pippini^a regis captus est^b. In-
20 numerabilibus¹³ itaque spoliis et captivis totus ille exercitus
ditatus in Franciam^c reversus est. Celebravitque gloriosus¹⁴ *A. r. Fr.*
rex Pippinus^d natalem Domini in Carisiaca^e villa et pascha *762.*
similiter. *Apr. 18.*

- a) contra — Pippini *om. B1.* b) emendaret *A3.* c) plus *add. A3.* d) pipinus
25 B1. e) Anno — DCCLXI. *om. A1.* f) dom. inc. *om. A3.* g) obtin. B1;
opt. ibi *A3.* h) Wagfarius *A3.* i) ita *A1. 3; om. B1.* k) caudonem *A3.*
l) direxit — Burgundiae *om. B1.* m) vastavit B1. n) pipino B1. o) Ligerum
A3. p) cunctosque quos ibi repperit secum adductis *post castrum pervenit (l. 16)*
habet *A1.* q) captus *A3.* r) duxit *A3;* et homines Waiofario, quod ibidem
30 invenit, secum duxit *Cont. Fredeg. l. 1.* s) Peragr. Aquit. *om. A1;* peragratamque
Aquitaniam *A3.* t) usque ad B1. *Lob.* u) illirum *corr. darum A3.* v) Quod
castrum *A1.* w) bellaturum *corr. bellatorum B1.* x) inleto *A1.* y) igne
concr. est *A3.* z) presentia *radendo corr. presentia B1.* a) pipini *A. l. A1.*
b) ductus est *add. A3;* captum atque ligatum ad praesentia regis adduxerunt
35 *Cont. Fredeg. l. 1.* c) Francia *A1.* d) pipinus B1; Pippinus gloriosus rex *A1.*
e) carisiaca *A3.*

- 1) Cf. Pückert l. l. p. 114 sq. 2) Cf. *infra* p. 53, l. 19: pius Pippinus.
3) Cf. *supra* p. 14, l. 16. 4) Chalon-sur-Saône. 5) Cf. *supra*
p. 48, l. 6. 6) Bourbon-l'Archambaud (Allier). 7) *Cont. Fredeg.*
40 in pago Bitorivo. *Le Berry.* 8) *Cont. Fredeg.*: subito a Francis
captus atque succensus est. 9) Clermont (Puy de Dôme). 10) *Cont.*
Fredeg.: usque urbem Arverniam cum omni exercitu veniens, Clare-
monte castro captum atque succensum bellando cepit, et multitudinem
hominum, tam virorum quam feminarum vel infantum plurimi, in ipso
45 incendio cremaverunt. — *Consilium Pippinum excusandi in nostris*
apparet. 11) Bladinus comes Arvernorum (*Cont. Fredeg. c. 42. 47.*)
12) Cf. *supra* p. 28, l. 10. 13) Cf. *supra* p. 10, l. 14. 14) Cf.
infra p. 52, l. 2; a. 764. 771. 772. 774. 789; Waitz, 'VG'. ed. 2. III,
p. 244, n. 4.

762. Anno^a dominicae incarnationis DCCLXII. Tertia
A. r. Fr. vice gloriosus¹ rex Pippinus^b perfidum² Waifarum ducem
cf. C. Fr. persequens in Aquitaniam cum exercitu^c intravit, destructis-
c. 43. 46. que castellis et munitioibus, ad ultimum^d Bituricam
 urbem^e munitissimam conquisivit et Toarcis^{f. 3} castrum, quo in
 Aquitania firmior^{g. 4} non erat⁴, destruxit. Reversusque
^{*f. 10^b.} cum victoria ad sedem propriam regni sui⁵ in Gentiliacoh.⁶ *villa
 763. natalem Domini et pascha celebravit.
Apr. 3.
A. r. Fr. Anno¹ dominicae incarnationis DCCLXIII. Pippinus
 rex habuit placitum generale Francorum⁷ in Nivernis. Inde ob
 infidelitatem Waifarum perfidi⁸ ducis quartum iter in^k Aquit-
 aniam direxit. In eodem¹ quoque placito Tassilonem ducem
 Bavariorum^m habuit. Qui postpositis⁹ sacramentis et iusiur-
 randumⁿ, quod quondam regi Pippino, avunculo suo, ut
 superius retulimus^{o. 10}, promiserat, absque^p licentia eius ad
 fines Bavariorum confugit^q, et nusquam^r amplius faciem regis
 Pippinis videre meruit¹¹. Porro rex Pippinus^t iter agens per^k
 Aquitaniam usque Cadurciam^{u. 12} pervenit, uniusque ob noxam,
 perfidi¹³ siquidem Waifarum, totam illam regionem vastavit et
 victor in Franciam reversus est. Facta est autem eodem anno
 hiems valida. Celebravit autem^v rex Pippinus^t natalem Domini
 764. in villa quae dicitur Longlare et pascha similiter.
Mart. 25.
A. r. Fr. Anno^w incarnationis dominicae DCCLXIII. Pippinus^t
 [gloriosus^{k. 14}] rex conventum Francorum habuit¹⁵ in civitate
 quae^x vocatur Wurmatia y. Eodemque^z anno intra^a fines
 regni sui ea quae pacis erant^{b. 16} disponens¹⁷, simul et

a) Anno — DCCLXII. om. A1; dom. inc. om. A3. b) Glor. rex Pipp. tercia uice B1. c) cum exerc. om. B1. d) ultimam statim corr. ultimum A1. e) munit. ciuitatem B1. f) thoarcis B1. g) sic A1. 3. B1. h) Gentiliaca A1. i) Anno — DCCLXIII. om. A1. k) om. A1. l) edem corr. eodem A1. m) baioc- 30
 riorum B1. n) iusiurando A1. o) supra diximus B1. p) sine B1. q) ad
 usque baiocariam fugit B1. r) nūquam B1. s) pipini B1. t) pippinus
 B1. u) cadureum B1. v) quoque B1. w) Anno — DCCLXIII. om. A1.
 x) que (q) A1. y) uuormacia B1; Wurmatiam Lob. z) Eodem B1. a) sic B1;
 iuxta A1. b) sunt B1 (cf. supra p. 18, l. 22. 23. 30, l. 22. 23). 35

1) Cf. supra p. 51, l. 21. 2) Cf. supra p. 28, l. 10. 3) Thouars
 (Deux-Sèvres). 4) Nescio an scribere debuerint: Bituricam urbem
 munitissimam, qua in Aquitania firmior non erat, et Toarcis castrum
 destruxit (cf. Cont. Fredeg. c. 43. 46). 5) Cf. supra p. 14, l. 3.
 6) Gentilly (Seine). 7) Cf. infra l. 24. 8) Cf. supra n. 2. 40
 9) Cf. supra p. 48, l. 6. 10) Cf. supra p. 49, l. 25. 26. 16, l. 9.
 11) A. r. Fr.: et nusquam amplius faciem supradicti regis videre
 voluit. 12) Cahors. 13) Cf. supra n. 2. 14) Cf.
 supra n. 1. 15) His verbis hoc in nostris dici solet, cf. supra
 p. 51, l. 6; infra a. 766. 767. 776. 779. 782. 785. 788. 790. 791. 801. 45
 803. 804. 16) Cf. supra p. 9, l. 14. 15. 17) Cf. supra p. 18,
 l. 23. 24; 30, l. 19.

de causis^a inter se^b et Waifarum atque Tassilonem pertractans¹, *A. r. Fr.*
in nullam partem exercitum duxit², et celebravit natalem Domini
in Carisiaco et pascha similiter.

Anno^c dominicae incarnationis DCCLXV.³ Prin-
cipes Francorum, qui commorabantur in Burgundiae
partibus^d, multa certamina contra Aquitanios et Was-
cones habuerunt. Nam Waifarius Mantionem^e comitem,
consobrinum suum, ad insidiandum Francis cum manu valida⁴
misit^f. Cui occurrerunt⁵ Pippini⁶ regis comites Australdus
et Galimannus, initoque certamine ipsum Mancionem cum
plurimis sociis suis interfecerunt⁶. Hilpingus quoque comes
Arvernorum^h cum magna multitudine irruit in pagum Lucdu-
nensemⁱ. Cui occurrit Adalardus comes Cavallonensis^k cum
ceteris comitibus, fortiterque certamen inierunt. In quo prelio
cum innumerabilibus⁹ interfectis Hilpingus quoque cecidit.
Amanugus^l quoque^m comes¹⁰, dum partibusⁿ Turonum¹¹ vastando
veniret, ab hominibus Vulfardi^o abbatis monasterii sancti Mar-
tini interfectus est. *Remistanus vero avunculus Waifarum ad regem^p.
Pippinum confugium fecit^p.¹², quem pius¹³ Pippinus honori-
fice^q suscipiens multis muneribus ditavit. Eo^r anno rex
Pippinus^t conventum habuit ad Attiniacum¹⁴ villam, et eo
anno in^u nullam partem exercitum duxit¹⁵. Celebravit
autem natalem Domini in Aquisgrani et pascha similiter.

765.

Apr. 14.
cf. C. Fr.
c. 44. 45.

766.

Apr. 6.

a) que erant *add.* B1. b) illum B1. c) Anno — DCCLXV. *om.* A1. d) part.
25 Burg. B1. e) mancionem B1. f) direxit B1; transmisit *Cont. Fredeg.* c. 44.
g) pipini B1. h) suernorum A1. i) lucoiunensem A1; lucoiunensem B1; in
pago Lugdunense *Cont. Fredeg.* c. 45. k) cabillonensis B1; Cavalonensis *Cont.*
Fredeg. l. l. l) Amnugus A1; Ammanugus *Cont. Fredeg.* l. l. m) etiam B1.
n) in part. turonorum vastandis B1. o) Walfardi A1; Vulfardo *Cont. Fredeg.* l. l.
30 p) pipium confugit B1. q) quem rex benigne B1. r) honoravit B1.
s) Eodem B1. t) pipinus B1. u) *om.* A1.

1) Ita verba nimis obscura *A. r. Fr.*: causam pertractabat inter Wai-
farium et Tassilonem recte interpretari videntur; cf. *Ann. q. d. Ein-*
hardi: distracto in diversa animo propter duo bella, Aquitanicum iam
35 olim susceptum et Baioaricum propter Tassilonis ducis defectionem
suscipiendum. 2) Cf. *supra* p. 18, l. 23. 24. 3) Oelsner, 'König Pippin'
p. 384. haec iam annis 763—764. ascribere videtur. 4) Cf. *supra*
p. 27, l. 21. 5) *Cont. Fredeg.* c. 44: Sic Mantio una cum multitudine
gente Wasconorum super eos inruit; cf. *Pückert* l. l. p. 159, n. 5;
40 *infra* a. 782. 783. 784. 6) *Acta ss. Bertharii et Ataleni* c. 3, *Acta*
SS. Boll. Jul. II, p. 318: Waifarius . . . inprimis vigore Australdi
et Galemanni, comitum Pippini, perditis copiis destitutus; cf. *supra*
p. 36, n. 8. 7) *Le Lyonnais*. 8) *Chalon-sur-Saône*. 9) Cf.
supra p. 10, l. 14. 10) *Cont. Fredeg.* c. 45: Ammanugus comes
45 Pectavensis. 11) *La Touraine*. 12) Cf. *supra* p. 12, l. 7.
13) Cf. *supra* p. 51, l. 24. 14) *Attigny (Ardennes)*. 15) Cf.
supra n. 2.

766. Anno^a dominicae incarnationis DCCLXVI. Cernens

C. Fr. c. 46. Waifarius, quod nulla civitas nec ulla munitio Pippino^b regi et Francis resistere potuisset^c, civitates quas habuit munitissimas

A. r. Fr. in Aquitania destruere iussit. Hoc Pippinus^e rex audiens conventum Francorum¹ in Aurelianis civitate adunavit, pergensque⁵

cf. C. Fr. l. 1. in Aquitaniam civitates et castella, quae Waifarius destruxerat, reaedificare precepit. In quibus custodes posuit, qui Waifario resistere potuissent^{d. 2}. Revertensque in Franciam, natalem Domini in Salmuntiac³ et pascha similiter⁴ celebravit^e.

767. Anno^f dominicae incarnationis DCCLXVII. Pippinus^{e*} 10

A. r. Fr. habuit sinodum in Salmuntiac^{g. 5}, altercantibus inter se Romanis et Grecis de sancta trinitate et sanctorum imaginibus. His rite peractis^{h. 6} Pippinus rex partibus Aquitaniae iter fecit per Narbonamⁱ ac Tolosam^k urbem^{*} cepit Albiensemque⁷ necnon

cf. C. Fr. c. 48. et Gavuldanum^{l. 8}, victorque cum omnibus^m, suae ditioni sub- 15

Apr. 19. actis, indeⁿ revertens, celebravit pascha in Vienna civitate.

A. r. Fr. Eodem quoque anno iterum perrexit in Aquitaniam. Ad

cf. Y. Fr. c. 49. Bituricam quoque^o urbem veniens, ibi conventum^p Francorum habuit⁹ more solito in campo Magii^q, et inde iter dirigens pervenit ad Garonnam^r fluvium. In quo itinere multas muni- 20

*) Pipinus rex perrexit in Aquitaniam et Narbonam ac Tholosam urbes cepit B 1.

a) Anno — DCCLXVI. om. A 1. b) pipino B 1. c) posset B 1. c*) pipinus B 1. d) possent B 1. e) celebravit nat. Dom. in Salmunt. et pascha similiter B 1. f) Anno — DCCLXVII. om. A 1. g) in Salmuntiac (l. Salmuntiac) etiam Lob. h) erectis A 1. 25 i) cf. etiam Vedaast. k) narb. Octolosam A 1. l) uuldanum B 1. m) cunctis vel similis vox supplenda videtur (vel potius cum delendum H.-E.); cf. Lob.: cuncta suae ditioni subiecit; Cont. Fredeg. 48. n) cum — inde om. B 1. o) vero B 1. p) in marg. suppl. A 1. q) Mali A 1. r) garonnam A 1.

1) Cf. supra p. 52, l. 24. 2) A. r. Fr. et Ann. q. d. Einhardi non- 30 nisi de castro Argentomo (Argenton-sur-Creuse) restaurato et de praesidiis eo Bituricasque missis referunt; cf. etiam Cont. Fredeg. c. 46.

3) Samoussy (Aisne). 4) A. r. Fr. et Ann. q. d. Einhardi regem pascha Gentiliaci (Gentilly) celebrasse tradunt; re vera, ut iidem annales et cum eis nostri a. 767. testantur, Viennae celebravit, cf. infra 35 l. 16; Oelsner, 'König Pippin' p. 403, n. 5; Wibel l. l. p. 27, n. 1.

Vix a veri simili abhorret compilatorem similiter perperam pro in Gentiliaco legisse, quamvis etiam editio princeps A. r. Fr. hic cum nostrorum recensione B concordet; cf. supra p. 42, n. 1. 5) Immo 40 Gentiliaci; cf. A. r. Fr.: in supradicta villa; Ann. q. d. Einhardi: in Gentiliaco villa; Mühlbacher nr. 104f; Richter-Kohl, 'Annalen' II, p. 23; Wibel l. l. Error nostrorum nonnisi ex depravata illa lectione similiter (pro in Gentiliaco) a. 766. in fin. exortus videtur, ita ut de loco synodi fere nihil dubii relinquatur. Gentiliacum quoque A. r. Fr. a. 762, Ann. q. d. Einh. a. 762. 767. et nostri supra p. 52, l. 7. villae nomine 45 appellant. 6) Cf. supra p. 14, l. 1. 7) Albi (Tarn). 8) Le Gevaudan (Lozères). 9) Cf. supra p. 52, l. 24. Cf. Cont. Fredeg. c. 49.

tiones adquisivit, castrum videlicet Scorialium^{a.1}, Thorinnam² *A. r. Fr.* et Petrociam^{b.3} et alias quam plurimas firmitates^{c.} Inde-
que reversus est^d Bituricam, ubi nuntiatum^e est ei obitus Pauli⁴
papae, et ibi celebravit natalem Domini.

- 5 Anno^f dominicae incarnationis DCCLXVIII. Pip-768.
pinus^g rex in^h Aquitaniam iter faciens perfidum⁵ Remistanium¹ *A. r. Fr.*
cepit et ad Sanctonis^{k.6} usque civitatem pervenit. In qua etiam
cepit matrem Waifarri et sororem eius ac neptes. Indeque ad
Garonnam^l perrexit in loco qui dicitur Montis^{m.7}. Ibiⁿ Hervicus
10 veniens aliam sororem Waifarri ducis^o secum adduxit^p. Inde
quoque^q victor revertens pascha dominicum^o celebravit in *Apr.* 10.
castro quod dicitur Sels^a. Indeque promotus exercitu, assumens
secum Bertradam^r reginam, iterum ad Sanctonis^r civitatem^{*f.} 10a.
pervenit^s. In qua reginam cum reliqua familia sua^o dimittens,
15 ad Petrogoricam^{t.9} perrexit. Interemptoque Waifarrio cum triumpho
victoriae ad^u Sanctonis reversus est^v. Ibi^q aliquot diebus moram
faciens^{*} egrotare cepit. Revertensque partibus^w Turonorum ad
sacratissima limina sancti Martini orationis causa pervenit.
Inde cum ad Sanctum Dionisium pervenisset, cernens, quod de *C. Fr. c. 58.*
20 illa infirmitate evadere non potuisset^x, omnes optimates suos,
duces et comites Francorum, episcopos quoque et sacerdotes
ad se venire precepit. Ibi^q una cum consensu^z procerum suorum
aequali sorte inter duos filios Carolum^a et Carolomannum regnum
Francorum iure paterno^b divisit. His rite peractis¹⁰ post paucos
25 dies rex Pippinus^c in pace obiit VIII.^d Kal. Octobris. Sepelierunt^e *A. r. Fr.*
que eum gloriosi¹¹ filii sui Carolus et Carolomannus^e in basilica *Sept. 24.*
sancti^f Dionisii martiris, ut ipse voluit, cum summo honore. Rexit *C. Fr. c. 58.*

*) Ibi^q multis diebus commoratus B 1.

- a) scorialium A 1; Scorialiam A. r. Fr. b) petraciam B 1. c) ciuitates B 1.
20 d) om. A 1. e) nuntiatum B 1; cf. A. r. Fr.: Ibi^q nuntiatum est de obitu Pauli
papae. f) Anno — DCCLXVIII. om. A 1. g) Pipinus B 1. h) per B 1.
i) Remistanum A 1; cf. supra p. 53, l. 18; Remistagnum A. r. Fr. k) sanctonas
ciuitatem usque B 1. l) goronnam A 1. m) sic B 1. A. r. Fr.; muntis A 1.
n) ibique B 1. o) om. B 1. p) abduxit B 1. q) et inde rex B 1. r) sanc-
35 tonas B 1. s) venit ibique reginam B 1. t) petrogoriam A 1; Petrogorigo
A. r. Fr. u) ad om. B 1. v) est reuersus B 1. w) in part. B 1. x) posset
B 1. y) ac B 1. z) sic B 1 cum Cont. Fredeg. c. 53; sensu post corr. assensu A 1.
a) Kar. B 1. b) paterno iure B 1. c) pippinus B 1. d) octauo kalendas B 1.
e) Car. et Carolom. om. B 1. f) beati B 1.

- 40 1) Ally (Cantal). 2) Turenne (Corrèze). 3) Peyrusse (Aveyron).
4) I. † 767. Iun. 28. 5) Cf. supra p. 28, l. 10. 6) Saintes
ad fluvium Charente (Charente inférieure). 7) Cf. Oelsner l. l.
p. 411, n. 7, secundum quem Mons (Charente) vel vicus Mons
(Charente inférieure) intellegi videtur. 8) Nunc Chantoceaux
45 (Maine-et-Loire). 9) Périgord. 10) Cf. supra p. 14, l. 1.
11) Cf. supra p. 51, n. 14.

768. autem populum Francorum post discessum^a patris sui Caroli
C. Fr. c. 54. annis XXVI. His quoque transactis^b predicti reges Carolus et
 Carolomannus^c cum proceribus suis et optimatibus ad pro-
 priam sedem regni eorum^d venientes, instituto placito, cum consilio
Sept. 18. omnium Francorum^e mense Septembrio, die dominico XIII. 5
 Kal. Octobris^f Carolus^g rex ad Noviomum^h urbemⁱ, et^h Carolo-
 mannusⁱ in Suessione^j civitate^k per consecrationem sacerdotum^l
 et electionem omnium optimatum Francorum in regni
 solium exaltati^k sunt.

769. Anno^l dominicae incarnationis DCCLXVIII. Caro- 10
A. r. Fr. lus^m audiens perfidiam Hunaldi, qui iterum fraudulenter
 Aquitaniae principatum arripereⁿ volebat^o, adunato exercitu
 iter^p in Aquitaniam tendit et per Dei auxilium fraudulentiam
 Hunaldi^q consiliis optimis dissipavit. In quo itinere cum
 germano suo Carolomanno colloquium habuit^r in loco qui dicitur 15
 Duos-dives^r^s. Inde^s Carolomannus ad propria revertitur. Rex
 vero Carolus^t perrexit ad Equalismam^u^v civitatem et inde
 venit ad flumen Dorniniam^v^w et aedificavit castrum quod dicitur
 Fronciacus^s. Indeque direxit legatos suosⁱ ad Lupum
 principem Wasconum^w, ut sibi ad se fugientem Hunaldum 20
 *7. 11a. transmitteret^x. Hoc^y audiens Lupus, regio^z timore per-
 territus^z, direxit^a sibi Hunaldum cum uxore sua*. Hinc,

*) B 1 add.: se vero totamque terram suam regis ditioni
 submitit¹⁰.

a) decessum B 1. b) ita A 1, cf. *Vedast., Cont. Fredeg.*; His ita peractis B 1. 25
 c) carlomannus A. l. B 1. d) ad sedes regni sui B 1. e) instituto — Francorum
 om. B 1. f) Kar. B 1. g) in novio mo urbe B 1. h) om. B 1. i) Karolomannus
 h. l. B 1. k) elevati B 1; cf. *Vedast., A. r. Fr.* l) Anno — DCCLXVIII, om.
 A 1; LVI. praemittit A 4. m) Karolus A 4. B 1. n) arripere corr. arripere A 4.
 o) ita A 4. B 1; voluit A 1. p) om. B 1; illuc tendens per Dei auxilium A 4. 30
 q) illius A 4. r) sic A 1 (Duasdives A. r. Fr.); duos clive A 4; ad duos clivos B 1
 (cl pro d lecto, ut B 2 a. 808). s) et inde B 1. t) Karolus A 4. u) ita A 1. 4;
 ecolosinam B 1. v) ita A 1. 4. B 1; Dornoniam (quam lectionem, cum A. r. Fr. con-
 cordantem, Waitz approbat) *Vedast.* w) Wasconum principem A 4. x) ita A 1. (4);
 mitteret B 1. y) Hec B 1. z) ita A 1. B 1; legendumne regis? a) misit A 4. 35

1) Immo 7. id. Octobr. (A. r. Fr.). Dies ex *Cont. Fredeg. satis negligenter*
transsumptus, cum nostri supra ex A. r. Fr. retulerint Pippinum non-
nisi 8. Kal. Octobr. decessisse. 2) Noyon. 3) Soissons. 4) Ann.
q. d. Einhardi: colloquio tantum cum eo habito. 5) Moncontour
de Poitou ad confluentes duarum partium fluvii Dive du Nord (Vienne) 40
esse videtur. 6) Angoulême. 7) Dordogne. 8) Fronsac (Gironde).
 9) Ann. q. d. Einhardi: minis regis perterritus; cf. *Bonnell l. l. p. 159,*
n. 13; supra p. 34, l. 8. 9. 10) Einhardi Vita Karoli M. c. 5: Sed
 Lupus saniori consilio usus non solum Hunoldum reddidit, sed etiam
 se ipsum cum provincia cui praeerat eius potestati permisit. Cf. *Abel- 45*
Simson, 'Jahrbücher' I, ed. 2. p. 48, n. 5. Pückert l. l. p. 164, n. 9.
non iure haec ex Annalibus prioribus desumpta esse putavit.

castro^a preparato Hunaldoque recepto fugitivo^b, Carolus^c rex 769.
cum gaudio^{d.1} in Franciam reversus est, et celebravit natalem *A. r. Fr.*
Domini in villa quae dicitur Duria et pascha in Leudico^{e.2} vico *770.*
publico, ubi beatus^f Lambertus^g martir in^h corpore *Apr. 22.*
requiescit^{i.3}.

Anno^k dominicae incarnationis DCCLXX. Carolus *A. r. Fr.*
precellentissimus⁴ rex^l habuit^{*} sinodum^m in Vurmaciaⁿ civitate,
et Carolomannus cum genitrice^o sua Bereta^p regina colloquium⁵
habuit in castro⁶ quod dicitur Salussa⁷.

10 Eodem anno perrexit iam dicta domna Bereta^q regina per
Bavariam^r partibus Italiae^{**}. Carolus^s autem^t rex celebravit
natalem Domini in Magontia civitate^b et pascha in Heristallo⁸. *771.*
Apr. 7.

Anno^u dominicae incarnationis DCCLXXI. Carolus^c *A. r. Fr.*
rex habuit sinodum^v in Valentianas. Eodemque anno Carolomannus
15 rex defunctus est in villa quae dicitur Salmuntiacus^w pridie Non.^x *Dec. 4.*
Decemb., sepultusque est in basilica sancti Remigii con-
fessoris iuxta Remorum⁹ urbem^y. Rex vero Carolus ad
Corbiniacam¹⁰ villam publicam¹¹ pervenit. Ibi venientes ad
eum Willeharius^z archiepiscopus¹² et Fulradus capellanus cum aliis
20 episcopis ac^a sacerdotibus, Warinus quoque et Adhaldardus^b comites
cum aliis principibus, qui fuerant ex partibus Carolomanni,
et unxerunt super se^{c.13} dominum suum^d Carolum^e

*) B 1 add.: colloquium¹⁴ vel.

**) Que regina per Baioariam perrexit in Italiam B 1.

- 25 a) ita A 1. 4; Castro igitur B 1. b) om. B 1. c) Karolus A 4. d) cum gaudio
om. B 1 et, ut videtur, etiam A 4. e) sic A 4; leudeco A 1; leodio B 1. f) ita
A 1. 4. Lob.; sanctus B 1. g) Lantbertus Lob. h) ita A 4. B 1; om. A 1. Lob.
i) quiescit Lob. k) LVII. Anno etc. A 4; Anno — DCCLXX. om. A 1. l) Precell.
rex Karolus A 4; Kar. et B 1. m) synodum A 4. B 1. n) unormatia B 1.
30 o) genetrice A 4. p) berta B 1. q) domna Bereta om. A 4. r) Bawariam A 4.
s) Karolus A 4. B 1. t) vero B 1. u) LVIII. Anno A 4; Anno — DCCLXXI.
om. A 1. v) egit synodum A 4. w) Salmunciacus A 4. x) Nonas A 4.
y) urbem Remorum A 4. z) Willeharius A 4. a) et A 1. b) Adalardus A 4.
c) super se om. A 1. d) dom. suum om. A 4. e) Karolum A 4.

- 35 1) Cf. supra p. 27, l. 4. 2) Lüttich. 3) Ann. q. d. Einhardi:
apud sanctum Lambertum; cf. Bonnell l. l. 4) Cf. supra p. 2, l. 14.
5) Cf. supra p. 56, n. 4. 6) Cf. supra p. 29, n. 3. 7) Selz ad
Rhenum in Alsatia. 8) Herstal ad Mosam infra Lüttich. 9) Karlo-
mannum ibi sepultum esse aliorum fontium testimonio confirmatur; cf.
40 Abel-Simson, 'Jahrbücher' I, p. 99, n. 4. Infra a. 783, nostri loca
sepulturae duarum reginarum notant. 10) A. r. Fr.: Corbonacum
(Corbeny, Aisne). 11) Cf. supra p. 14, l. 16. 12) Archiepiscopus
Senonensem, qui et archiepiscopus provinciae Galliarum appellatur, intelle-
gendum esse Kurze haud sine iure censuerit. 13) Cf. Waitz, 'VG.'
45 ed. 2. III, p. 100, n. 2; Abel-Simson I, p. 102, n. 4. 14) Cf.
Waitz l. l. p. 564, n. 5.

771. gloriosissimum¹ regem*, et obtinuit* feliciter monarchiam
A. r. Fr. totius^b regni Francorum. Gerberga^{c. 2} vero uxor Carolo-
manni^d cum duobus parvulis^e et paucis principibus de parte
coniugis^o sui Carolomanni^f Italiam petiit^g et ad Desiderium
regem Langobardorum^h pervenit⁴. Rex vero Carolusⁱ cele-
772. bravit natalem Domini in villa quae dicitur Athiniacus^k et pascha
Mart. 29. in Heristallo^{**}.

A. r. Fr. Anno¹ dominicae incarnationis^m DCCLXXII. Caro-
lusⁿ rex synodum^o tenuit in Wormacia^p et inde perrexit in Saxo-
niam prima vice et Herisburgum^{q. 5} castrum cepit. Inde^r ad 10
Ermensul^s usque pervenit et ipsum fanum destruxit aurumque aut^t
argentum, quod superstitiosum ibi adunatum fuerat, suis fideli-
bus distribuit^{***}. In quo loco divina pietas magnum mira-

*) *B 1 praecedentia ex Chronico Reginonis magis quam ex Ann. Mett. descripta sic habet:*

Regino. Anno dominice incarnationis DCCLXXI. Karolus rex
synodum habuit ad Valentianas; et eodem anno Carolo-
mannus rex defunctus est in villa Salmuntiaci II. Non.
A. M. pr. Decembris, sepultusque est iuxta urbem Remorum in basilica
beati Remigii confessoris. Venit autem rex Carolus²⁰
Reg. et villam Corbiniacum, et ibi venerunt ad eum Folcarius et
A. M. pr. Folradus capellani cum aliis episcopis et sacerdotibus,
Wirinus^u et Adelardus comites cum aliis primatibus, qui
A. M. pr. fuerant^v Carlomanni, et unxerunt donum Karolum super
se in regem. 25
Reg. **) nat. Domini in Attiniaco et pascha similiter⁶ B 1.
Reg. ***) argentum, quod ibi repperit, abstulit. Erat autem tunc
siccitas magna, ita ut aqua deficeret in supradicto loco.
A. M. pr. Sed divina pietas magnum ibi ostendit miraculum B 1.

a) optin. B 1. b) ita A 4; om. A 1. B 1. c) Girberga B 1. d) carlomanni B 1. 30
e) viri B 1. f) om. B 1. g) petens A 4. h) longobard. A 1. i) Karolus A 4;
om. B 1. k) Adthiniacus A 4. l) LVIII. Anno A 4; Anno — DCCLXXII. om.
A 1. m) sic B 1; ab incarnatione Domini A 4. n) Karolus A 4. B 1. o) synodum
A 4. B 1. p) ita A 1; Vurmacia A 4; uarmatia B 1. q) Erisburgum A 4; heres-
burgum B 1. r) et B 1. s) hermensul, en eadem manu superscripto corr. hermen-
sensul B 1. t) et A 4; vel B 1. Ann. r. Fr. u) Werinus *Regino.* v) sic Ann.
Mett. pr.; fuerunt *Regino.*

1) Cf. supra p. 51, n. 14. 2) Id nomen coniugis Karlomanni soli
nostri tradunt; in codice quodam Einhardi Vitae Karoli M. (Parisino
nr. 4628 A, saec. X.) Teoberga audit; cf. Abel-Simson I, p. 82, n. 3. 40
3) Hoc nostri ceteris fontibus accuratius tradunt; cf. ib. p. 104, n. 4.
4) Cf. Vitam Hadriani I. c. 9. 23, Lib. pont. ed. Duchesne I, p. 488.
493; Einh. V. Karoli M. c. 3 (Poeta Saxo l. I, v. 16 sq., Poetae Lat.
IV, 1, p. 7). 5) Hodie Stadt Ober-Marsberg ad fluvium Diemel.
6) Idem error apud Poetam Saxonem I, v. 19, Poetae Lat. IV, p. 7; 45
cf. Abel-Simson, 'Jahrbücher' I, p. 122 sqq.

culum^a ostendit¹. Nam cum universo populo aqua deficeret,² et rex voluisset^b ibi duorum vel trium dierum moram facere, quatinus pleniter illum fanum destruere potuisset^c, subito ex arido² torrente quodam^c fons largissimus aquae erupit, ita ut universus populus affluentia aquarum redundaret^d. Ita Deus omnipotens voluntatem [gloriosissimi^e.³] regis in suo servitio persistentis^f misericorditer adimplevit. His rite peractis⁴ Carolus⁵ rex super fluvio Wiserah castra posuit, quo in loco cum Saxonibus placitum habuit. Receptisque de¹ illis obsidibus quot voluit⁵, reversus est cum pace in Franciam, et celebravit natalem Domini et pascha in Heristallo⁶.

773.
Apr. 18.
A. r. Fr.

Anno^k dominicae incarnationis DCCLXXIII. Cum¹ resedisset^m rex Carolus in villa quae dicitur Teodonis⁶, [veniensⁿ] ibi domni apostolici missus Adriani⁷ nomine Petrus precibus apostolicis^o ipsum^p ad defendendam Romanam ecclesiam^q pergere^r postulavit, ut Romanum^s populum et ipsam ecclesiam sanctam^t de manibus^u superbi⁸ regis Desiderii liberaret^{***}, adiungens, quod ipse legitimus tutor et defensor esset ipsius^v plebis^w.⁹, quoniam illum predecessor suus beatae memoriae Stephanus papa unctione sacra liniens in^x regem ac patricium Romanorum ordinarat^y.¹⁰ Carolus^z igitur rex per consilium optimatum

*) facere, ut illud fanum ex toto destruere posset B 1.

**) nat. Dom. in Heristallo et pascha similiter B 1.

25 *** Præcedentia B 1 mutata aliquatenus ex Chronico Reginonis ita habet: Cum hiemaret rex Carolus in villa quæ dicitur Teodonis, ibi venit ad eum missus domni Adriani pape nomine Petrus, obnixè postulans, ut ad defendendam ecclesiam Romanam festinaret et ut populum Romanum de manibus superbi regis Desiderii liberaret.

a) divina pietas iterum add. A 1. b) vellet B 1. c) om. B 1. d) habundaret B 1. e) deest A 1. f) permanentis B 1. g) Kar. B 1. h) rex fluvium Ysaram B 1. i) Acceptisque de, eadem manu superac. ab B 1. k) Anno — DCCLXXIII. om. A 1. l) um — in villa quæ in loco raso A 1. m) redisset A 1. 35 quod emendare conatus sum; cf. a. 785; p. 60, l. 26; Eratque tunc Karolus in loco qui dicitur Teodonis-villa Anian. n) ita Anian.; om. A 1. o) apostolici Anian. p) id ipsum Anian. q) sanctam ecclesiam (ubi antea: ob defensionem Romanæ ecclesiae) Anian. r) om. Anian. s) ipsum Rom. Anian. t) et — sanctam om. Anian. B 1. u) de man. om. Anian. v) illius Anian. w) ecclesie B 1. 40 x) hunc Anian. y) sic Anian.; ordinaret A 1; ordinavit B 1. z) Karolus Anian.

1) Cf. supra p. 37, l. 9. 2) Vox arido in A. r. Fr. desiderata, sed non inutilis, cum veri simile sit scatebram calidi fontis fuisse; cf. Abel-Simson I, p. 128, n. 4. 3) Cf. supra p. 51, n. 14. 4) Cf. supra p. 14, l. 1. 5) Cf. infra a. 776; A. r. Fr.: et recepit 45 obsides XII. 6) Diedenhofen. 7) Hadriani I. (772—795). 8) Cf. supra p. 7, l. 16. 9) Plebis ecclesiasticae ('Gemeinde'); cf. infra a. 801; supra p. 46, l. 16. 10) Cf. supra p. 45, l. 26 sqq.

773. suorum voluntatem domni apostolici^a sé adimpleturum esse cum Dei auxilio devota mente spondit.

A. r. Fr. Eodemque^b anno sinodum^c tenuit in Ianua^{d.1} civitate. In quo conventu exercitum divisit, partem secum retinens, ut per Cenisium^e montem transiret, partem vero reliquam, cui⁵ prefecit Bernehardum^f avunculum² suum, cum ceteris fidelibus suis^{h.3} per Iovis montem in Italiam¹ intrare precepit. Desiderius vero^k immemor beneficiorum Pippini regis¹, per cuius donationem regnum Langobardorum^m sortitus est⁴, clusasⁿ fortiter contra regem Carolum^o et exercitum^p 10 eius firmare precepit. Castra metatus est itaque predictus rex Carolus^{q.*} é regione clusarum^r, et vallum quidem^s Langobardi^t defenderant^{u.5}. Misit autem per difficilem ascensum montis legionem^{v.6} ex probatissimis propugnatoribus^{w.**}, qui transcenso monte^x Langobardos^y cum 15 *f. 11°. Desiderio rege eorum^{z.7} in fugam converterunt. Carolus^a vero rex cum exercitu suo per apertas clusas^b, auxiliante Domino et sancto Petro, in Italiam intravit et^h ad Papiam civitatem usque pervenit. In qua Desiderio incluso, ipsam civitatem obsedit et vallo firmissimo circumdedit⁸. Et⁹ dum propter 20 defensionem sanctae^c Romanae ecclesiae eodem anno invitante summo pontifice perrexit^{***}, dimissa marca contra Saxones, nulla omnino

*) Igitur rex Karolus castra metatus est B 1.

**) Misit autem Carolus legionem ex probatissimis militibus per difficilem ascensum montis B 1.

***) ecclesie ibidem resideret B 1.

25

a) pape B 1. b) Eodem Anian. c) synodum B 1. Anian. d) Ienua Anian. e) cinisium B 1. f) Bernardum B 1. Anian.; cf. Vedast. g) avunc. suum bern. B 1. h) om. Anian. i) Italia Anian. k) rex add. Anian. l) ita B 1 (pipini), Anian.; regis Pippini A 1. m) longobard. A 1. n) clusas Anian. Vedast. o) Karolum B 1. Anian. p) exercitumque Anian. q) Karolus Anian. r) clusarum Anian. s) Sed vallum Lang. B 1; valli, quod Anian. t) longobardi A 1. u) defendebant B 1. v) legationem A 1. w) pugnatoribus Anian.; cf. supra p. 41, l. 5. x) transcensum (transcensu P. W.) Anian. y) longobardos A 1. z) suo B 1. a) Kar. B 1. Anian. b) sic B 1; clusas Anian.; clausas A 1. c) om. A 1.

35

1) Genf. 2) Immo patrum, quem eo aeo saepius avunculi nomine usurpabant; cf. Oelsner, 'König Pippin' p. 385, n. 3. 3) Id non aptissime dictum. A. r. Fr.: et misit Bernehardum avunculum suum per montem Iovem cum aliis eius fidelibus. Similiter ut nostri Regino: Ipse cum una parte per montem Cenisium perrexit et misit Bernardum 40 avunculum suum cum reliqua parte per montem Iovis. 4) Cf. supra p. 49, l. 18. 19. 5) Cf. supra p. 34, n. 1. 48, n. 5. 6) Cf. supra p. 11, l. 14; Pückert l. l. p. 159, n. 4. 7) Chron. Anian. addit: et Oggerio. Cf. 'N. Archiv' XXV, p. 177 sq. 8) Cf. supra n. 5; Pauli contin. Lombard., SS. rerum Lang. p. 218; Abel-Simson I, 45 p. 148, n. 3. 9) De his insertis (Et dum propter defensionem — igni tradere voluisset) cf. quae iudicarunt Waitz, SS. XIII, p. 704, n. 1; Wibel l. l. p. 21, n. 2. 25—26; Kurze, 'N. Archiv' XXVIII, p. 16. 631. 399.

federatione suscepta, ipsi Saxones vero^a exierunt cum magno⁷⁷³. exercitu^b super confinia Francorum perveneruntque^c usque ad castrum^d *A. r. Fr.* quod nominatur Buriaburgh^{d.1}. Attamen ipsi confinales^e de hac causa^f solliciti^g, cum hoc^h cernerent, castellum sunt ingressi. Dum igiturⁱ ipsa Saxonum^a gens seviens^k cepisset domos forinsecas^l incendio cremare^m, venerunt ad quandam basilicam in loco qui dicitur Fridislarⁿ, quam sanctae memoriae^o Bonifacius^p novissimus^a martir consecravit, atque per spiritum prophetiae^q predixit, quod numquam incendio cremaretur. Ceperunt autem prefati Saxones cum nimia 10 intentione adversus eandem certare basilicam, quemadmodum eam per quodlibet ingenium igni cremare potuissent^r. Dum haec igitur agerentur, apparuerunt quibusdam Christianis, qui erant in castello, similiter et quibusdam paganis, qui in ipso aderant^r exercitu, duo iuvenes in albis, qui ipsam^a basilicam ab igne protegebant^s, et 15 propterea ibidem^a non potuerunt^t neque interius neque exterius ignem accendere nec aliquod^u damnum eidem inferre basilicae^a, sed nutu divinae maiestatis^v pavore perterriti in fugam conversi sunt, nemine persequente^z. Inventus est autem postea unus ex hisdem Saxonibus^w mortuus iuxta ipsam basilicam, genibus curvis acclinus^x supra pedes, 20 habens ignem et ligna in manibus, velut ore flando eandem basilicam igni tradere voluisset^y. Celebravit autem in hisdem^z castris^a natalem^a Domini^a et pascha Romae.

774.

Apr. 3.

A. r. Fr.

Anno^b dominicae incarnationis DCCLXXIII. Revertente cum Dei auxilio, intercedentibus beatis apostolis 25 Petro et Paulo⁴, glorioso^{c.5} Carolo^d rege á Romana urbe, ad Papiam venit ipsamque^f civitatem^g cepit et Desiderium regem cum uxore et filia et cum omni thesauro regni sui^h suae ditioni

*) Ceperunt autem prefati Saxones nimium seivire adversus eandem basilicam, premeditantes, quomodo possent eam comburere B 1.

- 30 a) om. B 1. b) impetu B 1; cf. Regino: Saxones ... in finibus Francorum impetum fecerunt. c) pervenerunt B 1. d) buriaburg H 1. e) confines B 1. f) re B 1. g) sollici corr. solliciti B 1. h) H (hec) A 1. i) vero B 1. k) sic B 1. Ann. r. Fr.; om. A 1. l) sic A 1. B 1; forinsecus A. r. Fr. m) concremare B 1. 35 n) fridilär A 1. o) quam sanctus B 1. p) bonifacius A 1; bonifatius B 1. q) sanctum B 1. r) erant B 1. s) defendebant B 1. t) poterant B 1. u) aliquid A 1. — dampnum B 1. v) pro sed — maiestatis habet B 1 Tunc. w) unus Saxo B 1. x) ita A 1; acclinus Ann. r. Fr.; adclinis B 1. y) flans ut basilicam combureret B 1. z) sic B 1. Vedast.; idem A 1; isdem Anian. a) ita A 1. B 1. 40 Vedast.; natale Anian. b) Anno — DCCLXXIII. om. A 1. c) ita B 1. Anian.; cum — glorioso desunt A 1; cf. 'N. Archiv' XXIV, p. 415, n. 4. d) Kar. B 1; rege Karolo Anian. e) om. B 1. f) ipsamque — subegit om. Anian. g) om. A 1. h) omnibus thesauris suis B 1.

Nescio, an librarius ea prius initio huius anni referre voluerit (cf. p. 59, 45 l. 12. 13). Commodius inseruntur in Ann. Lob. et in Chron. Vedastino; desunt in Chronico Anianensi, in quo tamen omnino fere nonnisi res ad pontifices Romanos spectantes ex nostris depromptae sunt (cf. Pückert l. l. p. 115, n. 13). 1) Mons Bierberg prope Fritzlar. 2) A. r. Fr. hic Vulgatam imitati sunt, Levit. 26, 17: fugietis nemine persequente. 50 O. H.-E. 3) Scilicet ante Papiam. 4) Cf. Pückert l. l. p. 114. 5) Cf. supra p. 51, n. 14.

774. subegit¹. Ibique venientes undique Langobardi^a de singulis civitatibus Italiae subdiderunt se dominio et regiminib^b gloriosi regis^c Caroli^c. Adalgisus vero filius Desiderii fugiens navem intravit et per mare^d ad Constantinopolim perrexit^e.

cf. Ann.
Lauresham.

Hactenus^f autem stetit regnum Langobardorum^g annis 5 CCXIII². Porro gloriosus^h rex Carolusⁱ, cuncta^k Italia subiugata^l et ordinata, custodia Francorum in Papia civitate dimissam trusoqueⁿ in exilium Desiderio rege^o et uxore et filia, ipse cum magno triumpho, auxiliante Domino, in Franciam reversus est^p.

10

A. r. Fr. Eodem quoque anno^q cum pervenisset in locum qui dicitur Ingilinhaim^s, misit IIII^t legiones⁸ in Saxoniam. Ex quibus tres cum Saxonibus [pugnam^u] inierunt et adiuvante Domino victoriam habuerunt^v. Quarta vero legio³ bellum non habuit, sed cum magna preda illesi reversi sunt [ad propria^w]. 15 Celebravit autem natalem Domini eodem anno rex Carolus et pascha in villa quae^x dicitur Carisiaca^{*}.

775.
Mart. 26.
A. r. Fr.

Anno^y incarnationis dominicae DCCLXXV.^z Rex Carolus sinodum habuit in villa quae dicitur Duria. Inde^a perrexit in Saxoniam et Sigiburgum^b castrum^c cepit Herisburgum^d 20 quae^d reaedificavit. Inde proficiscens super fluvium Wisera castra

*) B 1 ex Chronico Reginonis mutata haec habet: Celebr. autem rex natalem Domini eodem anno in Carisiaco et pascha similiter.

a) longobardi A 1. b) ita A 1, Anian.; et reg. om. B 1. b*) om. B 1. c) Karoli B 1, Anian. 25 d) et per mare om. Anian. e) usque pervenit B 1. f) Aactenus A 1; Hactenus — CCXIII. om. Anian. (cf. infra l. 35), quod pergit: Karolus vero Papiam civitatem decem annos (menses, dubito, num recte, emendare conatus est P; ita et W.) obsedit. Verba deinde sequentia et ita mense Iunio capta est civitas a Francis ex Annalibus Laureshamensibus (per Chronicon Moissiacense) huc pervenisse iam Waitz monuit. g) longobard. A 1. h) om. B 1. i) Karolus (Anian.) rex B 1. k) tota B 1. l) subacta B 1. m) civit. dimissa om. B 1; cuncta Italia sibi subiugata vel ordinata, custodias Francorum in Papia civitate dimissas Anian. n) sic B 1, Anian.; detrusoque A 1. o) et Oggerio add. Anian.; cf. supra p. 60, n. 7. p) hic demum Anian. addit: Sic regnum Langobardorum finivit. Regnaverunt Langobardi annis CCXIII. Quae 35 ultima verba (Regnaverunt — CCXIII) item ex Annalibus Laureshamensibus (i. e. ex Chronico Moissiacensi) assumpta esse Waitz iure annotavit. q) Et (pro Eodem — anno) B 1. Regino. r) locum cuius vocabulum est B 1. s) ingilthem corr. ingilthem B 1. t) quatuor B 1. u) deest A 1, B 1, at pugnam sive pugnas supplendum esse Lob., Vedast. et A. r. Fr. docent. v) optinuerunt B 1. w) ad propria 40 om. A 1. x) q (que) A 1. y) Anno — DCCLXXV. om. A 1. z) V in loco raso, in quo plures numeri scripti erant B 1. a) Dehinc B 1. b) sigurgum B 1. c) castra A 1. d) heriburgumque B 1.

1) Hoc parum apte dictum; A. r. Fr.: iterum ad Papiam pervenit, ipsam civitatem coepit et Desiderium regem cum uxore et filia vel 45 cum omni thesauro eius palatii. 2) Annales Laureshamenses (Mosellani): Et regnaverunt Langobardi, ut ipsi autumant, annos CCXIII. 3) Cf. supra p. 11, n. 3. 4) Hohen-Syburg ad confluentes fluviorum Ruhr et Lenne.

posuit in loco qui dicitur Brunisberg^{a.1}. Ibi preparaverunt⁷⁷⁵. Saxones^b, ut armis traiectionem fluminis defenderent*. Sed *A. r. Fr.* Franci, donante Domino^c, transito flumine multos Saxones^d occiderunt, ceteris in fugam conversis^e. Rex vero partem exercitus sui ibi relinquens^f perrexit usque Ovacrum fluvium. Ibi una pars Saxonum, quae dicitur Hostfali^h, cum optimatibus suis ad ipsumⁱ venerunt^k, sacramentaque et obsides dederunt, iurantes se fideles esse partibus Caroli^{**}. Inde proficiscente rege, venerunt^k ad eum altera pars Saxonum^l, qui dicuntur^m Angrariiⁿ, in locum^o cui vocabulum est Bucki^{p.2}, una cum Bruntione^{q.***.3} et reliquis optimatibus eorum. Ibi dederunt et ipsi obsides et sacramenta⁴, sicut et Austrasii, ut semper regi Carolo et Francis fideles essent. Inde[†] revertens pervenit ad partem exercitus sui, quam super fluvium Wisera dimiserat⁵. Qui etiam interim⁶ pugnam cum Saxonibus

*) Tunc Saxones armis defendere transitum fluminis conati sunt B1.

**) iurantes a modo se fore fideles domino Karolo regi B1.

***) duce suo add. B1 ex *Chronico Reginonis*.

20 †) In B1 praecedentia mutata, sequentia ex *Chronico Reginonis* exscripta sunt: optimatibus, dederunt obsides et iuraverunt se a modo regi Carolo et Francis esse semper fideles. Interea Saxones cum Francis, qui super fluvium Wisaram remanserant, pugnam inierunt, et Deo largiente
25 Franci victoria potiti multos⁷ ex eis occiderunt. Haec audiens rex, iterum super Saxones cum exercitu irruens multam stragem fecit et predam copiosam cepit super Westphalos; sicque coacti iterum⁸ obsides dederunt. Obsidibus itaque receptis et preda multa capta rex in
30 Franciam est reversus. Ubi nuntiatum est ei, quod Rothgaudus Langobardus postponens fidem et sacramenta adversus eum rebellare disponderet. Statim versus Italiam⁹ iter arripuit et celebravit natalem Domini in villa que dicitur Selezistat in Elisatio.

35 a) brunisberg B1. b) praeparabant Sax. bellum *A. r. Fr.* c) don. Dom. om. B1. d) ex eis B1. e) versis B1. f) derelinquens B1. g) usque ad B1. h) ita A1; Hosfali Lob.; qui dicuntur uuesphali B1. i) eum B1. k) venit B1. l) om. B1. m) que dicitur B1. n) ita A1; angari B1; Agrarii Lob.; Angrarii *Ann. r. Fr.* o) loco B1. p) sic B1. *Ann. r. Fr.*; buech A1. q) biuntione A1.

40 1) Locus nunc desertus supra Hörter. 2) *A. r. Fr.*: in pago, qui dicitur Bucki (regione circa oppidum Bückeburg sita). 3) *A. r. Fr.*: Brunone. 4) Cf. *Ann. q. d. Einhardi*: obsides ac sacramenta dederunt. 5) Cf. supra l. 5. *Ann. q. d. Einhardi*: pars exercitus, quam ad Wisuram dimisit. 6) Cf. *Ann. q. d. Einh. et Reginonis*
45 *chron.*: (Interea). 7) Regino: et plures ex Saxonibus interfecti sunt. 8) Haec vox perperam addita, quoniam supra l. 6. Westphali pro Hostfali lectum. 9) versus Italiam ex *Ann. Mett. prior. insertum*.

^{4. r. Fr.}
^{cf. 12a.} habuerunt in loco qui dicitur Litach^{a.1}, sed ^aFranci victores
775. plurimos ex ipsis occiderunt. Hoc audiens rex Carolus irruit
super reliquos qui remanserant Saxones et percussit eos plaga
magna². Sic tandem tertia pars Saxonum, qui dicuntur
Wesfali^{b.3}, compulsi obsides et sacramenta dederunt, sicut⁵
ceteri Saxones fecerant. Sicque victor Carolus ad propria
reversus est. Audiens autem, quod Rotgaudus dux Foroiulien-
sium, quem ipse sibi⁴ prefecerat, fidem suam fraudaret et
sacramenta, quae iuraverat, postposuisset⁵, cum magna
festinatione⁶ intravit in Italiam. In quo itinere celebravit¹⁰
natalem Domini in villa quae dicitur Sceletstat⁷.

776. Anno^c dominicae incarnationis DCCLXXVI. Caro-
^{A. r. Fr.} lus rex ingressus Italiam^a ad Papiam civitatem venit⁸. Inde^d
sub festinatione⁹ partibus^e Foroiuliensium iter fecit^f, impro-
visumque Rautgaudium^g occupans interemit, et in Tarvisio^{h.10} 15
^{Apr. 14.} civitate pascha celebravit, et captis civitatibus Foroiulenⁱ atque
Tarvisio, dispositisque in illis partibus quae necessaria
fuerant¹¹, victor in Franciam reversus est.

^{A. r. Fr.} Eodem anno Saxones solito more cuncta quae pro-
miserant mentiti sunt. Herisburgum castrum conquiesierunt et 20
usque solum murum eius destruxerunt, sed custodia Fran-
corum, quae ibi fuerat, incolomis^k in patriam pervenit¹².

*) Karolus rex, ut prediximus B 1.

a) Liddach *Ann. r. Fr.*; Liddach *codex D 1.* b) ita *A 1. Lob.* c) Anno —
DCCLXXVI. om. *A 1.* d) et *B 1.* e) in part. *B 1.* f) direxit *B 1.* g) ita 25
A 1; Rotgaudum *Lob.*; rohtgaudum *B 1*; cf. et *supra l. 7.* h) tarviso *h. l. A 1.*
i) sic *A 1*; Foroiuleum *Ann. r. Fr.* k) in colonis *A 1.*

1) Lübbecke oppidum inter Minden et Osnabrück. 2) Cf. *supra*
p. 26, l. 1. 2 (*Ann. Petav.*). 3) Cf. '*N. Archiv*' XXIV, p. 415, n. 3.
4) I. e. Foroiuliensibus. *Ann. q. d. Einh. a. 776*: Hruodgaudum 30
Langobardum, quem ipse Foroiuliensibus ducem dederat. 5) Cf.
supra p. 48, l. 6. Regino: postponens fidem et sacramenta. 6) *Ann.*
q. d. Einhardi a. 776: Ad quos motus comprimendos cum sibi festi-
nandum iudicaret — eadem, qua venerat, velocitate reversus est;
cf. Pückert l. l. p. 166 sq. 7) *Schlettstadt in Alsatia.* 8) *Ita soli hi* 35
annales, sed Karolum in regionem Foroiuliensem festinantem iter Papiam
direxisse prorsus a veri simili abhorret, quare Papiam ex Patavium sive
Paduam depravatam crediderim. 9) Cf. *supra* n. 6. 10) *Treviso.*
11) Cf. *supra* p. 18, l. 23; *infra* a. 779. 782. 783. 799. et praesertim 803,
ubi similia non semel occurrunt; '*N. Archiv*' XXIV, p. 403, n. 3. 40
12) *A. r. Fr. Saxones praesidio Francorum dolose, ut castrum desereret,*
persuasisse; Ann. q. d. Einh. idem a Saxonibus expulsum, in colome in
patriam rediisse soli nostri tradunt. Quamquam similiter Regino, SS.
r. G. p. 50 sq.: Interea Saxones . . . fraudulenter Francis suadent, ut
de castro exeant et cum pace in patriam pergant. 45

Inde ad Herisburgum¹ proficiscentes Saxones simili modo^{776.}
 ipsum castrum multis machinis preparatis destruere decre-^{A. r. Fr.}
 verunt, sed fortiter a nostris contra ipsos pugnatum est.
 In quo certamine magnum miraculum Deus manifestare
 dignatus est². Nam pugnantibus Saxonibus apparuerunt
 supra ipsam basilicam, multis et foris et ab intus videntibus,
 duo scuta ingentia ignei^a coloris suspensa in^b aere,
 ipsam ecclesiam defendentes^c. Tunc irruit super ipsos
 pavor et timor³, ita ut derelicto monte, dum ad vallem
 fugam inirent, plurimi aversi sociorum armis sint^d per-
 fossi. Hoc cernentes Franci, ex castris prorumpentes, in-
 secuti sunt eos interficientes usque Lippiam flumen, spoliisque in-
 numerabilibus⁴ onusti in castrum reversi sunt. Cum autem
 venisset rex Carolus ad Wormaciam civitatem et Saxonum^{*7. 12^b.}
 facta audisset, congregato in eodem oppido conventu Fran-
 corum⁵, sub nimia celeritate sumpto exercitu Saxoniam pene-
 travit. In cuius adventu Saxones perterriti ad Lippiae fontem⁶
 ex omni parte ad regis presentiam pervenerunt et patriam opes-
 que suas sibi tradiderunt. His rite peractis⁷ Carolus Heris-
 burgum^e castrum denuo reparari iussit castrumque aliud super
 fluvium Lippia. Ibiq. venientes denuo Saxones cum uxoribus
 et liberis, fidem petentes. In quo loco innumerabilis multi-
 tudo ex illis baptizata est, obsidibusque quot voluit⁸ rex
 acceptis, perfectis castellis et dispositis in eis Francorum custo-
 diis, victor reversus est in Franciam, et celebravit natalem Domini
 in Heristallo, pascha vero in villa quae dicitur Niumaga.

Anno^f dominicae incarnationis DCCLXXVII. Rex^{777.}
 Carolus conventum Francorum habuit iuxta fontem qui dicitur^{Mart. 30.}
 Patrebrunna⁹. Ad quod placitum omnes Saxones venerunt,
 exceptis paucis rebellibus, quorum princeps Witing^g erat¹⁰,
 qui ad Nordomannos confugium fecerunt. Ad eundem quoque

a) sic ex Lob. emendat; videntibus fugentia ignis A 1. b) sic Lob.; om. A 1; cf. Ann. r. Fr.: et dicunt vidisse instar duorum scutorum colore rubeo flammanes; 'N. Archie' XXIV, p. 411. c) defensantes Lob. d) sunt A 1. e) Herisburgu 35 h. l. A 1. f) Anno — DCCLXXVII. om. A 1. g) sic A 1; sed cf. a. 785. A 3.

1) Immo Sigiburgum. Idem error in Reginonis chron. l. l. p. 51; cf. etiam A. r. Fr. ed. Kurze p. 44; Wibel l. l. p. 62, n. 1. Ann. Lob. recte cum A. r. Fr.: et cum Sigiburgum similiter facere vellent.
 2) Cf. supra p. 37, l. 9. 3) Cf. Luc. 1, 12: timor irruit super eum; 40 Exod. 15, 16: Irruat super eos formido et pavor. O. H.-E. 4) Cf. supra p. 10, l. 14. 5) Cf. supra p. 52, l. 24. 6) Lippespringe; cf. Ann. q. d. Einh.; infra a. 780. 804. 7) Cf. supra p. 14, l. 1. 8) Cf. supra p. 59, l. 10. 9) Cf. Wibel l. l. p. 24, n. 3. 10) Cf. infra a. 782: preter paucos rebelles, quibus Witigindus princeps preerat.

777. placitum de Hispania quidam principes Sarracenorum vene-
 runt, Ibin al Arabi^{a.1} et Withseu^b, qui Latine Ioseph nominabatur²;
 ibi^c sé cum omnibus quos regebant^d ditioni domni^e
 regis Caroli^f subdiderunt³. In qua sinodo etiam in-
 numerabilis⁴ turba Saxonum per manus sacerdotum bapti-
 zata est, et secundum legem et consuetudinem eorum ingenui-
 tatem et possessionem eorum regi Carolo per manus in pignus
 tradiderunt, ut, si amplius mutassent fidem eorum, in servi-
 tium sempiternum perdita hereditate incidissent. Inde rex
 cum victoria una cum fidelibus reversus celebravit natalem
 778. Domini in villa quae dicitur Dotiacus⁵ et pascha in Aquitania in villa
 Apr. 19. quae appellatur Cassinaghilo⁶.

Anno⁷ dominicae incarnationis DCCLXXVIII. Rex
 Carolus motus precibus, immo⁸ querelis Christianorum⁹ Sarra-
 cenorum, exercitum in Hispaniam duxit; ipse scilicet
 cum manu valida¹⁰ per Aquitaniam pergens, iuga Pirinei
 A. r. Fr. montis transcendens¹¹, ad Pampilonam^h urbem pervenit.
 Pars autem non modica exercitus de Austria, Burgundia,
 Bavaria seu Provincia et Langobardiaⁱ per Septimaniam pro-
 *f. 12. ficiscentes¹² ad Barcinonam civitatem pervenerunt¹². His

a) Ibin al Arabi *Ann. r. Fr.* b) filius Deluzei *Ann. r. Fr.* c) ibique B 2; et B 1.
 d) sic et B 2; omnibus suis B 1. e) om. B 1. 2. f) Karoli B 1. 2. g) Anno —
 DCCLXXVIII. om. A 1. h) pappilonam A. 1. A 1. i) longobardia A 1.

1) Qui praefectus Barcinonae Gerundaeque fuisse videtur. 2) Iussuf. 25
 3) Cf. supra p. 2, l. 10. 11. *Ann. q. d. Einhardi*: Venit eodem in loco
 ac tempore ad regis praesentiam de Hispania Sarracenus quidam
 nomine Ibin al Arabi cum aliis Sarracenis sociis suis, dedens se ac
 civitates, quibus eum rex Sarracenorum praefecerat; cf. Abel-Simson I,
 p. 286 sqq. Novissime René Basset, 'Revue historique' LXXXIV, 80
 p. 294 sq., testimonia Arabum de Karoli expeditione in Hispaniam
 collegit. 4) Cf. supra p. 10, l. 14. A. r. Fr.: et secundum morem
 illorum omnem ingenuitatem et alodem manibus dulgtum fecerunt, si
 amplius inmutassent secundum malam consuetudinem eorum, nisi con-
 servarent in omnibus christianitatem vel fidelitatem supradicti domni
 Caroli regis et filiorum eius vel Francorum. *Ann. q. d. Einhardi*:
 in tantum se regis potestati permisere, ut ea condicione tunc veniam
 accipere mererentur, si ulterius sua statuta violarent, et patria et
 libertate privarentur. 5) Douzy prope Sedan (Ardenne). 6) Chasse-
 neuil ad fluvium Clain prope Poitiers (Vienne). 7) Hac particula
 aliquando utuntur; cf. infra a. 781. 783. 8) Cf. Abel-Simson,
 'Jahrbücher' I, p. 290—292. II, p. 77. 9) Cf. supra p. 29, l. 2
 (seva gens Sarracenorum). 10) Cf. supra p. 27, l. 21. 11) *Ann.*
q. d. Einhardi: superatoque in regione Wasconum Pyrinei iugo.
 12) Cf. 'N. Archiv' XXIV, p. 402 (ubi tamen bis perperam Emir pro 45
 Wali positum).

innumerabilibus¹ legionibus² tota Hispania^a contremuit.^{778.}
 Coniunxerunt autem se uterque exercitus ad Cesaraugustam ^{A. r. Fr.}
 munitissimam³ urbem; in qua expeditione obsidibus receptis
 ab Abinolarbi et Apotauro^{b,4}, Pampilona firmissima civitate
 5 capta⁵ atque destructa, Hispanis, Wasconibus et Nabarris^c sub-
 iugatis^d, victor in patriam reversus est. Cum audissent autem
 Saxones, quod exercitus Francorum in Hispaniam perrexisset,
 persuadente perfido⁶ Witicindo^e et sociis eius, postposita⁷
 fide, quam promiserant, in fines Francorum irruerunt iuxta
 10 Hrenum^f fluvium vastantes, multas ecclesias incendentes, pluri-
 maque scelera comiserunt. Contra quos sub celeritate
 Carolus rex exercitum misit. Hoc cum Saxonibus nuntiatum
 esset, fugam inierunt iuxta fluvium cuius vocabulum est Adarna^g,
 in loco qui dicitur Lehesis⁹. Ibi prelio commisso Francorum
 15 victoria fuit, ceciditque de Saxonibus multitudo maxima, ceteri
 turpiter¹⁰, preda amissa, fuga lapsi cum contumelia reversi
 sunt ad propria. Celebravit autem rex natalem Domini et pascha^{779.}
 in villa quae dicitur Heristallio. ^{Apr. 11.}

Anno^h dominicae incarnationis DCCLXXVIII.
 20 Carolus rex conventum habuit Francorum¹¹ in Duriaⁱ. In ^{A. r. Fr.}
 quo etiam placito¹² Hildebrandus dux Spolitanus^k cum multis
 muneribus et donariis¹³ venit. In eodemque conventu
 dispositis his quae necessaria erant¹⁴, partibus Saxoniae iter
 direxit, ad Lippiheam^{l,15} pervenit. Transiectoque Reno,
 25 Saxones illi resistere conantes in loco qui dicitur Bochohlts¹⁶, sed

a) ita A1. Lob.; Hisp. tota B1. b) á babinolarbi et á potauro A1. c) ita A1.
 B2; Navarris B1. Lob. d) sic B1 (forte ex Reginone). Lob.; subiugatos Ann. r. Fr.;
 subactis A1. e) sic h. l. A1. f) herenum A1. g) Liheal Ann. r. Fr.
 h) Anno — DCCLXXVIII. om. A1. i) ita A1; fortasse supplendum in villa quae
 30 dicitur Duria (vel in Duria villa publica); in villa Duria Lob.; cf. supra p. 40, l. 6. 7;
 51, l. 6. k) Spolitinus Lob. l) limpiheam A1.

1) Cf. supra p. 10, l. 14. 2) Cf. supra p. 11, l. 14. 3) Cf. supra
 p. 28, l. 19. 4) A. r. Fr.: de Ibin al Arabi et de Abutauro (Abu
 Taher), praefecto Oscae (Huesca). 5) Quam capere iam non opus
 35 fuit; cf. Abel-Simson I, p. 296 sqq. 308. 6) Cf. supra p. 28, l. 10.
 7) Cf. supra p. 48, l. 6. 8) Eder. 9) Leisa. 10) Vox, qua
 facile careremus (v. paulo post cum contumelia), forsitan ex fonte
 deperdito repetita. 11) Cf. supra p. 52, n. 15. 12) Error, qui
 etiam in Ann. Lob. transit. Dux secundum A. r. Fr. et Ann. q. d.
 40 Einh. iam antea Virciniaci (Verzenay prope Reims esse videtur) — non
 Compendii, ut Regino non minus neglegenter refert — regi occurrit.
 13) Cf. supra n. 10. 14) Cf. supra p. 13, l. 6. 7. 15) Ad confluentes
 Lippiae et Rheni; cf. Abel-Simson II, p. 588 sq.; Cont. Fredeg. c. 19,
 SS. rerum Merov. II, p. 177 (in loco ubi Lippia fluvius Renum amnem
 45 ingreditur). 16) A. r. Fr.: Bohholz (Bochohl ad fluvium Aa e
 septentrione urbis Wessel).

779. auxiliante Domino non prevaluerunt, derelictisque munitionibus
A. r. Fr. in fugam conversi sunt, et Francis via aperta est. Introeuntesque
 in Westfalos^a, quae, ut diximus¹, tertia pars Saxonum est,
 conquisierunt eam, reliqui ultra Wiseram fluvium fugerunt².
 Cum autem pervenisset rex in locum qui dicitur Medofulli³,
 ibi dederunt Saxones obsides et sacramenta. His omnibus rite
 peractis⁴ gloriosus rex Carolus reversus est in Franciam, cele-
 780. bravitque natalem Domini et pascha in Wormatia.
Mart. 26.

A. r. Fr. Anno^b dominicae incarnationis DCCLXXX. Carolus
 rex adunato universali⁵ exercitu Francorum ad Heresburgum 10
 in Saxoniam perrexit, conventumque habuit ad fontem
 Lippiae⁶. Inde iter peragens partibus Albiae perrexit ad pagum
 quod^c dicitur Bordingavich^{c.7}, subactisque habitatoribus
 *7. 124. regionis^d illius, pervenit ad locum qui dicitur Orchaim^e. In
 quo loco multi aquilonales Saxones⁹ baptizati sunt. Inde 15
 pergens castra metatus¹⁰ est in loco, ubi Iora^{e.11} fluvius
 confluit in Albiam, ibique Saxonum et Sclavorum causis dispo-
 sitis, reversus est in Franciam.

Eodem anno orationis causa partibus Romanae urbis iter
 direxit una cum uxore sua Hildegarde regina, et celebravit natalem 20
 Domini in Papia civitate.

781. Anno^f dominicae incarnationis DCCLXXXI. Caro-
A. r. Fr. lus rex á Papia exiens, in qua natalem Domini celebravit¹²,
Apr. 15. Romam pervenerat et in eadem urbe pascha celebravit, ibique
 baptizatus est filius eius Pippinus, suscipiente ipsum, a quo et 25
 baptizatus est, de sacro fonte Adriano papa.

A. r. Fr. Eodem tempore duo filii regis uncti sunt in reges á supra-
 dicto pontifice, Pippinus scilicet in regem Langobardorum^g,
 Lodowicus vero in regem Aquitaniorum¹³. Revertente vero

a) Westfalae A 1. b) Anno — DCCLXXX. om. A 1. c) sic A 1. d) regiois, 80
 signo compendii omisso, A 1. e) sic et codex B 2 Annalium r. Fr. pro Ora. f) Anno
 — DCCLXXXI. om. A 1. g) longobardorum A 1.

1) Cf. supra p. 64, l. 4; infra a. 801. 804 (ut supra diximus). 785
 (Ut prediximus); supra p. 16, l. 9. 2) Hic verba A. r. Fr.: reli-
 qui, qui ultra Wisora fuerunt etc. in nostris depravata; cf. Ann. q. 35
 d. Einhardi (Angrarii et Ostfalai). 3) Locus ad Visurgim situs,
 qui iam non extat. 4) Cf. supra p. 14, l. 1. 5) Cf. supra
 p. 13, l. 13. Ann. q. d. Einhardi: cum magno exercitu. 6) Cf.
 supra p. 65, l. 17. 7) Pagus Bardengau in sinistra ripa Albis circa
 vicum Bardowiek prope Lüneburg situs. 8) Ohrum ad Ovacrum 40
 fluvium. 9) A. r. Fr.: multi de Nordleudi (i. e. Saxonibus Trans-
 albanis). 10) Cf. supra p. 17, l. 16. 11) Ohre. 12) Quod modo
 dictum, cf. l. 20. 21. 13) Haec nostri accuratius quam A. r. Fr. dicunt;
 cf. Brunner, 'Deutsche Rechtsgeschichte' II, p. 15 sq.

ipso de eodem itinere, baptizata est filia eius Giala ab archie-^{781.}
piscopo Mediolanensis^a civitatis nomine Thoma, qui etiam ^{A. r. Fr.}
á sacro fonte baptismatis eam suscepit. Inde reversus est rex
cum magna leticia¹ in Franciam.

5 Eodem quoque anno misit venerabilis Adrianus missos ^{A. r. Fr.}
suos² ad Tassilonem ducem Bavariorum, Formosum et Dama-
sum episcopos, una cum missis his regalibus, Riculfo diacono
et Evrehardo^{b.3} magistro pincernarum, ad commonendum eum,
immo⁴ etiam contestandum, ut reminisceretur priscorum sacra-
10 mentorum, quae Pippino et Carolo regi promiserat, ut ei
fidelis in omnibus esset, et ad suam presentiam veniret.
Tassilo vero consentiens iussioni pontificis, acceptis tamen
á Carolo rege obsidibus, ad Wormaciam civitatem in presentiam
regis pervenit. Ibi renovatis sacramentis, quae domno
15 Pippino regi olim iuraverat, redditisque obsidibus per manus
Sinberti^c episcopi⁵, quos á rege acceperat⁶, et á sua parte
aliis obsidibus duodecim^d datis, direxit eum in patriam
cum honore⁷. Eodem anno celebravit rex natalem Domini et
pascha in villa Carisiaca. ^{782.}

20 Anno^e dominicae incarnationis DCCLXXXII. Caro-
lus Renum transiens ad Coloniam Saxoniam^a penetravit, et habuit ^{Apr. 7.}
generalem conventum Francorum⁸ in loco, ubi Lippa^f con-
surgit⁹. Ibi ad ipsum Saxones venientes suam voluntatem
in omnibus facere spoponderunt, preter paucos rebelles,
25 quibus Witigindus^g princeps preerat¹⁰. In quo conventu
etiam missi Nordomannorum, id est Sigisfredi regis, Helptaneh.^{h.11}
videlicet cum sociis suis, etⁱ alia parte venerunt missi Ava-
rorum^k, á cagano et iocurri^l principibus¹² directi. Ergo rite
ibi omnibus dispositis¹³ victor in patriam reversus est. Sed

30 a) sic Lob.; Mediolanensis A1. b) Eusebio A1. c) Isinberti A1. d) XII
duodecim A1. e) Anno — DCCLXXXII. om. A1. f) sic et codex B2 Annalium
r. Fr. g) sic A1. h) Halptani Ann. r. Fr. i) ex supplendum esse conicio.
k) avarorum A1. l) iugurro Ann. r. Fr.

1) Cf. supra p. 25, l. 8. 2) In A. r. Fr. legis: Et tunc missi sunt
35 duo missi ab apostolico supradicto, hi sunt Formosus et Damasus
episcopi etc. Quare viz dubito, quin suos ex duos depravatum sit.
3) A. r. Fr.: Eborhardum. 4) Cf. supra p. 66, l. 14. 5) Ratis-
bonensis (756—791). 6) Id alibi non commemoratur. A. r. Fr. dum-
taxat scribunt: qui et ipsi obsides (sc. a Tassilone dati) recepti sunt
40 in Carisiacum villa de manu Sinberti episcopi; cf. Ann. q. d. Einhardi.
7) Cf. supra p. 44, l. 23. 8) Cf. supra p. 52, l. 24. 9) Lipp-
springe. 10) A. r. Fr.: excepto rebellis Widochindus (cf. supra
p. 65, l. 30). 11) A. r. Fr.: Halptani. 12) Ann. q. d. Einhardi:
et quos ad se Caganus et Iugurro principes Hunorum . . . miserunt.
45 13) Cf. supra p. 13, l. 6. 7.

782. ipso reverso, suadente perfido¹ Witigindo^a, Saxones solito more
 A. r. Fr. mentiti sunt. Et ignorante rege² missos suos, Adalgisum³ et
 Gailonem⁴ et Wogratumb^{b. 5}, quos⁶ cum parte exercitus Fran-
 corum direxit in Saxoniam, ut, acceptis ex his bellatoribus,
 perrexissent pariter super Sclavos, qui in illis partibus rebelles⁵
 erant. Hoc perfidi¹ Saxones cernentes irruerunt⁶ super
 Francos, crudelique prelio commisso ex utraque parte multi
 vulnerati ceciderunt⁷. Inter quos etiam Adalgisus et Gailo in
 monte qui dicitur Sundal⁸ occubuerunt. Hoc audiens rex Carolus
 cum his, quos sub celeritate coniungere potuit, Renum transiens¹⁰
 Saxoniam penetravit et pervenit ad locum, ubi Alera et Wisera
 flumina confluunt. In quo loco supplices Saxones undique
 ad illum venerunt et omnes illos malefactores, qui illud iniquum^d
 consilium perpetraverant, regi tradiderunt ad occidendum, viros
 quasi IIII^{or} milia D^o. Quod ita et factum est. Witigindus tamen,¹⁵
 auctor criminis, ad Nordomanniam confugium fecit⁹. Victor
 vero rex Carolus in Franciam reversus est, et celebravit
 783. natalem Domini in villa quae dicitur Teodonis et pascha similiter.
 Mart. 28.

A. r. Fr. Anno^f ab incarnatione Domini DCCLXXXIII.

Apr. 30. Bonae memoriae Hildegardis regina obiit pridie Kal. Maii, sepulta²⁰
 que⁸ est iuxta Metensem urbem^h in basilica^{*} beati
 Arnulfi confessoris¹⁰.

A. r. Fr. Eodem anno Saxones rebelles extiterunt. Contra quos
 rex Carolus signa direxit, et pervenit in locum qui dicitur
 Teutmalliⁱ. In quo loco Saxones in aciem irruentes¹¹ contra²⁵
 Francos pugnam inierunt, sed auxiliante Domino Carolus
 victor extitit. In quo bello multa^k milia Saxonum ceciderunt¹²,
 cf. Ann. Lauresham.
 A. r. Fr. ita ut pauci fugam^l evaderent. Inde iter cepit^m rex, ad Patre-

*) B 1 add.: apostolorum et.

a) Witigindo h. l. A 1. b) Woradum Ann. r. Fr. c) quos delendum. d) iniquū 30
 (iniquulum) A 1. e) sic Ann. r. Fr.; L A 1; IIII milia D viros Lob. f) Anno —
 DCCLXXXIII. om. A 1. g) et sepulta B 1. h) urbem Metensem B 1. i) eut-
 malli A 1. k) multa post corr. multa A 1. l) ita A 1. Ann. r. Fr. m) itinere
 coepto A 4*.

1) Cf. supra p. 28, l. 9. 10. 2) Scilicet Saxones iterum a fide defecisse. 35
 3) Camerarium. 4) Comitem stabuli. 5) Comitem palatii.
 6) Immo missi Karoli super Saxones irruerunt; cf. supra p. 53, n. 5;
 infra a. 783. 784; 'N. Archiv' XXIV, p. 404. 7) Non ut A. r. Fr.
 audacter et fallaciter Francos vicisse perhibent; cf. 'N. Archiv' l. l.;
 Wibel l. l. p. 242. 8) Süntel. 9) Cf. supra p. 12, l. 7. 10) Cf. 40
 supra p. 57, n. 9. 11) A. r. Fr.: Ibi Saxones praeparaverunt
 pugna in campo, qui viriliter dominus Carolus rex et Franci solito
 more super eos irruentes; cf. supra n. 6. 12) Ann. Lauresham.
 (Mosellan.): et ceciderunt ex parte Saxonum multa milia.

brunnam pervenit. Adunatoque ^aet aucto exercitu¹ inde pro-^{A. r. Fr. p. 13b.}
fiscens super fluvium Hasa^a castra posuit. In quo loco 783.
Saxones iterum recuperatis viribus^b pugnam inierunt^c cum
Francis; sed suis fidelibus Dominus^d victoriam tribuens,
5 plurima in eo bello multitudo Saxonum prostrata est^e. Inde
profiscens rex Carolus^f Wiseram fluvium^d transiit et pervenit
ad^g Albiam fluvium, cunctisque bene dispositis atque ordi-
natis^h, rex in Franciam reversus est.

Eodem anno beatae memoriae^h domna Bercta¹ regina obiit ^{A. r. Fr. l. 12.}
10 in monasterio Cauciaco^k IIII° Idus^l Iulii. Inde translata
est in pagum Parisiacum, sepultaque est in basilica^m
sancti Dionisii martiris iuxta sepulturamⁿ viri sui,
gloriosi Pippini^o regis^s. Porro Carolus^f cum triumpho⁴
in Franciam reversus⁵ pervenit ad Wormaciam^p urbem, in qua ^{A. r. Fr. l. 11.}
15 sociavit sibi in matrimonium^q preclaram Fastradam^q reginam. Inde-
que pergens celebravit natalem Domini et pascha^r in villa quae
dicitur^s Heristallo.

Anno dominicae incarnationis DCCLXXXIII^l. ^{A. r. Fr.}

More solito iterum Saxones rebelles apparuerunt cum aliqua
20 parte Fresonum. Hac causa conperta^u precellentissimus^{d. 6}
rex Carolus^v cum generali exercitu Francorum, trans-
iecto^w Reno^x in loco qui dicitur Lippieham^{y. 7}, Saxoniam
vastat et pervenit ad Hucculvi⁸. In quo^z consilio inito, propter
nimias inundationes aquarum, quae tunc erant⁹, ipse^a rex per
25 Toringiam^b à parte orientali super Ostfalos^c irruit, primogenitum
vero^d filium suum cum reliqua exercitus parte^{e. 10} super

a) Basa A 4*. b) viribus *dis script.* A 1. c) committunt A 4*. d) om. A 1.
e) plurimi Saxonum in eo bello sunt prostrati A 4*. f) Karolus A 4*. g) om. A 1;
et ad Albiam fluvium pervenit A 4*; ad Albiam fluvium usque pervenit *Ann. r. Fr.*
30 h) beatae mem. om. A 1; *cf. etiam Vedast.* i) sic A 4* (*cf. supra p. 57, l. 8*); berta
A 1. *Lob. Vedast.* k) sic B 1. 2; cauciaco A 1; Causiaco A 4*. l) id^o A 1. m) basilicam
A 4*. n) sepulchrum A 4*. o) Pipini A 4*. p) Vurmeciam A 4*. q) u^o e corr. A 1.
q) Fastradam A 4*. r) et pascha om. A 4*. s) in — dicitur om. A 1.
t) Anno — DCCLXXXIII. om. A 1; DCCLXXXIII. *in marg. post add. A 4*.* u) aperto
35 *statim corr.* v) Karolus A 4*. w) traiecit A 1. x) Rheno A 4*. y) sic
A 4*; Lippieham A 1; *cf. supra p. 67, l. 24.* z) ita A 1. 4*; loco *forte supplendum.*
a) om. A 4*. b) toringiam A 1. c) ostfalos A 1; Postfalos A 4*; *cf. supra p. 63, l. 6.*
d) et primog. A 4*. e) parte exerc. A 4*.

1) *Ann. q. d. Einhardi*: adunatis, quae tum ad se venerant, quasque
40 ante secum habebat, Francorum copias. 2) *Cf. supra p. 13, l. 6. 7.*
3) *Cf. supra p. 57, n. 9. 32, l. 7. 8; Einhardi V. Karoli M. c. 18.*
4) *Cf. supra p. 27, l. 35 sqq.* 5) *Hoc inutiliter iteratum, cf. supra l. 8;*
'N. Archiv' XXIV, p. 418; Wibel l. l. p. 25, n. 1 (ubi pro 800 potius
783 ponendum). 6) *Cf. supra p. 2, l. 14.* 7) *Ann. q. d. Einhardi*:
45 cum exercitu in loco qui Lippieham vocatur Rhenum traiecit.
8) *Oppidum Petershagen, olim Hockeleve, ad fluvium Visurgim infra*
Mindam situm, esse videtur. 9) *Ann. q. d. Einhardi*: propter nimias
aquarum inundationes, quae tum . . . acciderant. 10) *Ann. q. d.*
Einhardi: cum parte exercitus; *cf. Pückert l. l. p. 159, n. 4.*

784. Westfalos misit. Ipse vero cepto itinere per Toringiam^a usque ad fluvium Albiam pervenit, et^b inde usque ad Stainfurc^c, inde Scahuningi² pervenit. Ibi quoque contione cum Francis habita³ et victoria perpetrata⁴, in Franciam reversus est. Westfali^d vero adunata manu valida⁵ contra Carolum^e filium^f 5 magni regis Caroli^g aciem dirigunt⁶ super fluvium Lippiam^h, bellumque acerrimumⁱ commissum est. In quo auxiliante Domino Carolus^k victor extitit, interfectisque plurimis^l, immo⁷ innumerabilibus^m.⁸ Saxonibusⁿ, cum triumpho⁹ ad genitorem suum in Wormaciam^o civitatem reversus est. In qua urbe¹⁰ consilio inito cum optimatibus suis, hiemali tempore iter in Saxoniam fecit, et celebravit natalem Domini iuxta castrum¹⁰ Scidrioburg^p.¹¹ in pago Waizzagau^q.¹² super fluvium Ambrar^r.¹³ in villa Leuhidis^s.¹⁴

784. Anno dominicae incarnationis DCCLXXXV.^t Ut¹⁵ prediximus¹⁵, Carolus^u rex Saxoniam vastando circuit, castraque posuit super fluvium Wisera, ubi confluit amnis Waf. 13c. harna^v.¹⁶ *Indeque pergens propter nimiam inundationem aquarum^w reversus est in castrum¹⁷ Herisburgum^x, uxoremque suam Fastradam^y reginam cum liberis suis^z ad se venire precepit.²⁰

- a) torongiam A 1. b) et — pervenit om. A 4*. c) stainford A 1; Steinfurt A 3.
d) Westfall A 1. e) Karolus A 3. 4*. f) filii A 4*. g) Karoli A 3. 4*.
h) super — Lippiam om. A 3. i) acerrimumque bellum A 1. k) Karolus A 3. 4*.
l) plurimi⁷ A 4*; plur. immo om. A 1. m) innumeris A 4*. n) Saxonum A 3.
o) ita A 3; Wormatiam A 1; Vurmariam A 4*. p) sic A 4*; scidrioburh A 1; kirdrioburh B 1. q) waitzagaü A 1; Waizzagaim A 4*. B 1. r) amra B 1. s) sic A 1; leuhidi A 4*; leutidi B 1. t) Anno — DCCLXXXV. om. A 1; DCCLXXXV. post in marg. add. A 4*. u) Karolus A 4*. v) Wahnra A 1. w) propter nimiam inundat. aquarum pergens A 1. x) Heresburgum (deleto, ut videtur, signo compendii) A 4*. y) Fastradam A 4*. z) om. A 4*. a) iussit A 4* (ut A. r. Fr.). 30

- 1) Steinfurt vicus olim ad fluvium Ohre situs. 2) Schöningen ad fluvium Meisseau (in ducatu Brunsvicensi). 3) Cf. infra a. 788: Habita vero cum Baiuariis . . . conventionem; 800: contione cum Romanis habita. A. r. Fr.: ibique conventionem factam, quae verba Mühlbacher nr. 266h (cf. Abel-Simson I, p. 472, n. 2) hic perperam intellecta putat. 4) Cf. Ann. Lob.: et de eis (sc. Saxonibus) bis eo [anno] triumphatum est; Ademari chron. II, 7, ed. J. Chavanon, 'Collection de textes' etc. p. 79: ibi prelio facto et victor existens cum gloria reversus est Franciam. — Dubito tamen, num nostri de pugna ibi commissa dicant an tantummodo more suo prosperum eventum totius expeditionis extollere velint; cf. Abel-Simson I, p. 472, n. 2. 5) Cf. supra p. 27, l. 21. 6) Haec cum A. r. Fr. non prorsus conveniunt, cum Ann. q. d. Einh. similia sint. Cf. Meyer de Knorau, 'Forsch. z. D. G.' VIII, p. 633, n. 7; Ebrard ib. XIII, p. 468 sq.; supra p. 53, n. 5. 7) Cf. supra p. 66, l. 14. 8) Cf. supra p. 10, l. 14. 9) Cf. supra p. 27, l. 35 sqq. 10) Cf. supra p. 29, l. 8; Ann. q. d. Einh. 11) Schieder. 12) A. r. Fr.: Waizzagawi (Weisagau). 13) Emmer. 14) Lügde prope Pymont esse videtur. 15) Cf. supra p. 68, l. 3. 16) Werre. 17) Cf. supra p. 29, l. 3.

Ubi reliqua parte illius hiemalis temporis^a residens^b pascha^c 785.
celebravit. Sed dum in eodem castro resedisset^e, frequen-
tissimis expeditionibus Saxones protrivit^d et firmitates eorum
ac castella destruxit et vias exercitui suo preparavit. Aestatis^f
5 vero sequentis^g tempore^h conventum Francorum habuitⁱ
ad Patrebrunnas. Inde itinere accepto^j per vias planas,
nemine contradicente, totam Saxoniam peragravit. Et cum per-
venisset in Bartengawe^k, ibi ad eum Witigindus^l et Abbi^m
gener eiusⁿ venit, et firmaverunt sub sacramentis^o illum
10 sé secuturos esse in Franciam^p. Postquam autem^q reversus
est rex^r in Franciam, misit ad predictum Witigindum^s et
Abbionem obsides per Amalwinum virum illustrem^t. Quibus
receptis, obsides illos secum deducentes, pervenerunt in presen-
tiam regis in villa quae^u dicitur Athiniaca. In qua baptizati
15 sunt supranominati Witigindus^v et Abbion una cum sociis eorum.
Et tunc demum illis rebellibus adquisitis tota Saxonia in
ditionem regis redacta est. Celebravit autem natalem Domini
in supradicta villa et pascha similiter.

786.

Apr. 23.

Anno^r dominicae incarnationis DCCLXXXVI.

A. r. Fr.

20 Piissimus⁶ rex Carolus misit partem exercitus⁷ sui contra
Britones^s, cui prefecit Audulfum^{t.8} virum illustrem⁹. Qui
victis Brittonibus totam illam regionem Francorum
ditioni^u subegerunt¹⁰, principesque Brittonum secum addu-
centes in Wormacia regis obtutibus presentaverunt^v. Videns

25 a) reliquam partem hiemis A4*. b) transegit ibique add. A4*. c) residisset A1;
Interdum tamen cum ibi resideret A4*; cf. 'N. Archiv' XXIV, p. 421. d) detrivit
A4*. e) Estatis A1. f) om. A3. g) patrisburnam A1. h) ita A1. 3.
i) Bartengowe A3. k) sic A1; Witigindus A3. l) sic A3; abbion A1.
m) sacramento A1. n) sic A1; vero A3. o) sic A3; victor A1. p) Witin-
30 gindum A1. q) q (que) A1. r) Witingindus A1; Wittingus Lob. s) Anno —
DCCLXXXVI. om. A1. t) sic h. l. A1. u) sic B1; adulfum A1. v) ita etiam
Lob. w) sic B1; optutibus presentarunt A1.

1) Regino: in Maio; sed cf. Mühlbacher nr. 268b; Abel-Simson I,
p. 494, n. 4. 2) Cf. supra p. 52, l. 24. 3) Eum Witigindi
35 generum (an sororum?) fuisse soli nostri tradunt; cf. Abel-Simson I,
p. 496, n. 6. 4) Cf. ib. p. 497. 5) Cf. supra p. 43, l. 5; Waitz
'VG.' ed. 2. IV, p. 327, n. 1. A. r. Fr.: per missum suum Amal-
winum; Ann. q. d. Einhardi: Amalwinus, unus aulicorum; Poeta Saxo
l. II, v. 190, Poetae Lat. IV, 1, p. 23, perperam: Amulwinus, quidam
40 vernaculus aulae; cf. Abel-Simson I, p. 498, n. 5. II, p. 555, n. 5;
Waitz, 'VG.' ed. 2. III, p. 497, n. 3; Brunner l. l. II, p. 96. 6) Cf.
supra p. 45, l. 27. 7) A. r. Fr.: exercitum suum; Ann. q. d. Ein-
hardi: exercitum. 8) A. r. Fr.: Audulfo siniscalco; Ann. q. d.
Einhardi: regiae mensae praepositus Audulfus. 9) Cf. supra l. 12.
45 10) Ann. Lob.: Brittones vectigales fiunt (cf. Ann. q. d. Einh.), et tota
Brittannia Francorum ditioni subicitur. At cf. supra p. 44, n. 10.

786. autem clementissimus rex Carolus, quia largiente Domino^a pacem, undique subiectis gentibus^{b, 1}, habuisset, orationis causa ad limina apostolorum Petri et Pauli proficiscens, causas Italicas in itinere disponens, etiam cum missis imperatoris placitum habuit de convenientia eorum et pace. Celebravitque natalem 5 Domini in eodem itinere in Florentia civitate.

787. Anno^c dominicae incarnationis DCCLXXXVII. A. r. Fr. Cum pervenisset autem rex Carolus Romam, valde honorifice á domno apostolico Adriano susceptus est. Cumque ibi aliquot diebus moram faceret, Haregisus dux Beneventanus direxit 10 filium suum Rumaldum cum magnis muneribus postulans regem, ne in fines Beneventanos *exercitum duceret. Quae postulatío inutilis visa est domno apostolico et optimatibus Francorum. Iccirco^d exinde profectus ad Capuam civitatem venit. Hoc audiens Haregisus, relicto Benevento, in Salerno muni- 15 tissimo² castro³ se reclusit. Non enim audebat faciem regis videre. Sed mittens denuo alium filium suum nomine Grimualdum cum magnis muneribus, offerens etiam alios obsides et firmitatem, sicut ipse decrevisset, quod semper ipse et sui subiecti fideliter in suo servitio permansissent. Tunc miseri- 20 cordia motus, ne ipsa terra vastaretur⁴ á facie⁵ exercitus sui, elegit XII obsides, tertium decimum vero una cum filio^e supradicti ducis, nomine Grimualdum, sacramentis iuratis, [muneribus^f] quoque acceptis ab omnibus Beneventanis, reversus est Romam, Apr. 8. in qua etiam pascha celebravit. Ibi etiam venientes missi Tassi- 25 lonis ducis, Arno episcopus^g et Hunricus abbas¹, supplices postu- laverunt domnum Adrianum apostolicum pontificem⁵, ut pro Tassilone apud regem intercederet. Quod⁸ etiam valde obnixe postulavit⁸, ut sibi rex in sua pietate⁹ parceret. Quibus precibus rex facile consensit. Voluit namque statim 30 cum ipsis legatis pacem firmare, sed renuentibus, Adrianus papa cognovit instabilitatem Tassilonis ducis, interdictione anathematis

a) domino eadem manu superscr. A1. b) undique iterum add. A1. c) Anno — DCCLXXXVII. om. A1. d) Iccirco alio atramento corr. Iccirco A1. e) sic A1, quod emendandum esse apparet, quamquam etiam Vedast. habet: a supradicto duce XII 85 obsides cum Grimualdo eius filio Karolo mittuntur. f) supplervi ex A. r. Fr. (Et accepta munera). g) ita A1.

1) Cf. supra p. 16, l. 3. 4. 2) Cf. supra p. 28, l. 19 (Ann. q. d. Einh. 786). 3) Cf. supra p. 29, l. 3. 4) Ann. Laur. min. ('Kleine Lorscher Franken-Chronik') rec. Waitz p. 414 [16]: Hari- 40 gisus . . . obtinuit, ut terra non vastaretur illa. 5) Cf. supra p. 43, l. 2. 6) Salzburgensis (785—821). 7) Mondseensis. 8) Scil. papa. 9) Cf. supra p. 6, l. 9. 10.

mandavit ei, ut iusiurandum, quod promiserat Pippino et filio 787.
 eius Carolo regi, adimpleret, nec aliter faceret, nisi in omnibus *A. r. Fr.*
 obediens fuisset Carolo et filiis eius et genti Francorum, ut ne forte
 sanguinis effusio provenisset^a vel lesio terrae illius. Et si ipse dux
 obturato^b corde verbis apostolici minime obedire voluisset, tunc
 dominus Carolus rex et suus exercitus absoluti fuissent ab omni
 periculo peccati. Et quicquid in ipsa terra factum evenisset in-
 cendiis^c aut^d in homicidiis vel in qualicumque malitia, ut hoc super
 Tassilonem et eius consentaneos evenisset, et dominus rex Carolus ac
 10 Franci innoxii ab omni culpa exinde permansissent. His verbis ex-
 pletis missi Tassilonis absoluti sunt. Tunc invicem sibi dominus
 apostolicus ac gloriosus Carolus valedicentes, benedictione assumpta
 orationeque peracta, in Franciam reversus est. Convocavitque **f. 14.**
 conventum Francorum¹ eodem anno ad Wormaciam civitatem.
 15 Inde legatos suos ad Tassilonem direxit, sciscitantes, utrum
 fidem, quam promiserat sibi, adimplere voluisset² et
 absque labore Francorum in presentiam eius venire deberet.
 Sed ille contumaciter iniquae coniugis suae³ usus consilio
 ad regem venire contempsit. Profectus est itaque rex cum omni
 20 exercitu suo partibus Baugariae^e et fixit castra iuxta civitatem
 Augustam in planicie⁴ quae vocatur Lechfeld^f. Iussit quoque
 alium exercitum, id est orientalium⁵ Francorum, Austrasiorum
 Toringorumque et Saxonum, castra metari⁶ super Danubium
 fluvium in loco qui dicitur Faringa⁷. Tertium quoque exercitum
 25 conduxit ex partibus Italiae, qui cum Pippino rege, filio suo,
 ad Triantum venit. Qui etiam per introitum Italiae, [ipso^g]⁸
 remanente in Trianto castro⁹, usque ad Bauzanum, in Bau-
 gariorum^e fines irrumpentes, pervenerunt. Tassilo vero videns
 se esse circumdatum undique exercitibus Francorum, aliter
 30 facere non prevalens¹⁰, tradidit^h se manibus piissimi regis sui

a) sic *Ann. r. Fr.*; pervenisset *A. 1.* b) obdurato *Ann. r. Fr.* c) in incendiis
Ann. r. Fr. d) aut' (autem) signo compendii per errorem addito *A. 1.* e) ita *A. 1.*
 f) lechfeld *A. 1.* g) supplevi ex *Ann. r. Fr.* (et ipse ibi maneret). h) tribuit *A. 1.*
 (tradens *A. r. Fr.*).

35 1) Cf. *supra* p. 52, l. 24. 2) Cf. *Ann. q. d. Einhardi*: iniit consilium,
 ut experiretur, quid Tassilo de promissa sibi fidelitate facere vellet;
Einb. V. Karoli M. c. 11. Melius tamen illis nostri hic rerum ordinem
servant; cf. Abel-Simson I, p. 596, n. 5. 598, n. 2; L. de Ranke, 'Zur
Kritik fränkisch-deutscher Reichsannalisten', S. W. LI, LII, p. 113.
 40 3) *Liutpergae, Desiderii olim regis Langobardorum filiae; cf. A. r. Fr.*
et Ann. q. d. Einb. a. 788; Einb. V. Karoli l. 1.; infra p. 76, l. 15.
 4) Cf. *supra* p. 22, l. 7. 33, l. 23. 5) *A. r. Fr.*: id est Franci
 Austrasiorum; *Ann. q. d. Einb.*: orientales quoque Franci. 6) Cf.
supra p. 17, l. 16. 7) *Pförling ad Danubium inter urbes Ingolstadt*
 45 *et Regensburg.* 8) *Sc. Pippino.* 9) Cf. *supra* p. 29, l. 3. 10) Cf.
supra p. 44, l. 7. 8: dum aliter facere non poterant.

787. Caroli in vasaticum, reddens ei illum ducatum, quem iam^a dudum
 A. r. Fr. a Pippino rege susceperat, et confessus est sé in omnibus coram
 domino suo peccasse. Quam ob rem denuo sacramenta renovans
 dedit obsides XII et filium suum Teodonem, et sic iterum
 ducatum suum per munificentiam regis adeptus est¹. 5
 Inde cum gaudio² revertens rex Carolus natalem Domini cele-
 bravit in villa quae dicitur Ingelinhaim^b.³

A. r. Fr. Anno^c dominicae incarnationis DCCLXXXVIII.
 Carolus rex generalem conventum Francorum habuit^d in
 iam dicta villa Hingelinhaim, ibique venit Tassilo cum ceteris prin- 10
 cipibus Baugariorum. Habita vero cum Baioariis^d in
 presentia optimatum Francorum conventionem^e, ceperunt
 fideles Baioarii dicere, quod Tassilo fidem suam, quam promiserat,
 salvam non haberet, sed, postquam dederat filium suum in ob-
 sidem^f, fraudare iusiurandum temptaret, suadente Leutberga 15
 coniuge sua. Quod et Tassilo denegare non potuit, sed confessus
 est postea ad Avaros^g transmisisse, vassos supradicti domni regis^h
 *f. 14b. adhortasse *et in vitam eorum consiliasse; et homines suos, quando
 iurabant, iubeat, ut aliter in mente retinerent et sub dolo iurarent.
 Et quid magis? Confessus est sé dixisse, etiam si decem filios haberet, 20
 omnes voluisset perdere, antequam placita sic remanerent, vel stabile
 permitteret, sicut iuratum habuit. Et etiam dixit melius sé mortuum
 esse quam ita vivere. Et de his omnibus comprobatus, Franci et
 Baioarii, Langobardiⁱ et Saxones vel ex omnibus provinciis, qui ad
 eandem sinodum congregati fuerunt, reminiscens priorum malorum 25
 eius, et quomodo Pippinum in exercitu dereliquisset et ibi, quod
 theodisca lingua harisliz dicitur, iudicaverunt eundem Tassilonem
 ad mortem. Sed dum omnes^k voce acclamarent capitali feriri eum
 sententia, piissimus rex Carolus motus misericordia ob amorem Dei,
 et quia consanguineus eius erat, obtinuit ab ipsis Dei ac suis fidelibus, 30
 ut non moreretur. Et interrogatus á rege predictus Tassilo, quid
 agere voluisset, postulavit, ut licentiam haberet sé tonsorandi et in
 monasterium introeundi et pro tantis peccatis penitentiam agendi, et^l
 suam salvaret animam. Similiter et filius eius Teodo diiudicatus est
 et tonsoratus in monasterium missus. Et pauci Baioarii^m, qui in ad- 35
 versitate regis Caroli perdurare volebant, missi sunt in exilium.

a) tam A 1.

b) In in loco raso A 1.

c) Anno — DCCLXXXVIII, om. A 1.

d) balostriis A 1. e) forte contione emendandum; cf. supra p. 8, l. 7. 72, l. 8; infra a. 800.

f) obsidionem A 1.

g) auoros A 1.

h) forte ad se ex Ann. r. Fr. supplendum.

i) longobardi A 1.

k) forte una ex Ann. r. Fr. supplendum.

l) et ut Ann. r. Fr. 40

m) balostrii A 1.

1) Cf. Ann. Laur. min. l. 1.
addunt: similiter et pascha.2) Cf. supra p. 27, l. 4.
4) Cf. supra p. 52, l. 24.

3) A. r. Fr.

Eodemque anno commissum est bellum inter Grecos et Lango-^{788.}
 bardos^a, id est duce Spolitino nomine Hildebrando seu duce Gri-^{A. r. Fr.}
 mualdo, quem rex Carolus posuerat ducem super Beneventanos; et
 fuit missus Wineghisus una cum paucis Francis, ut previderet eorum
 omnia, que egissent. Et auxiliante Domino victoria est facta á
 Francis seu supra nominatis Langobardis^a. Similiter et alia pugna
 commissa est inter Avaros et Francos, qui in Italia commanere vide-
 bantur. Sed auxiliante Domino victoriam optinuerunt Franci,
 et Avari cum contumelia reversi sunt, fuga lapsi sine victoria. Tertia
 pugna commissa est inter Baioarios et Avaros in campo Ibozet^b, et
 fuerunt ibi missi domni regis Caroli Grahamannus^c et Audacrus cum^{*f. 14c.}
 aliquibus Francis, et Domino auxiliante victoria fuit Francorum seu
 Baioariorum. Et ista omnia supradictus dux Tassilo seu malivola
 uxor eius Liutberga, Deo odibilis, per fraudem consiliaverunt. Quarta
 pugna fuit commissa ab Avaris^e, qui voluerunt vindictam peragere
 contra Baioarios. Ibi similiter fuerunt missi domni regis Caroli, et
 Domino protegente victoria Christianorum affuit. Avari fugam
 incipientes, multa strages ibidem facta est occisorum, et plurimi¹
 in Danubio fluvio vitam necando amiserunt. Post haec omnia domnus
 Carolus in Baioariam ad Reganesburg pervenit et ibi fines vel
 marcas Baioariorum disposuit, quomodo salvae Domino protegente
 contra iam dictos Avaros esse potuissent. Inde reversus celebravit
 natalem Domini et pascha in Aquis palacio.

789.
 Apr. 19.

Anno^d dominicae incarnationis DCCLXXXVIII.
 25 Gloriosus² rex Carolus iter indixit exercitibus suis partibus^{A. r. Fr.}
 Slavaniae, quarum^e vocabulum est Vulze^{f. 3}. Traiectoque Reno
 iuxta Coloniam urbem per Saxoniam ad Albiam fluvium [venit]^g,
 ibique II^{os} pontes construxit. Quorum unum ex utroque capite
 castellis tutissimis ex ligno et terra [munivit]^h. Inde pro-
 30 ficiscens supradictos Slavos subiugavit. Fuerunt autem in ea
 expeditione Franci et Saxones, Frisonesque navigio per Abolam^{1. 4}
 fluvium in auxilium profecti sunt. Fuerunt etiam Slavi cum eo,
 quorum vocabula sunt Surbi^{k. 5} nec non Abodriti, quorum princeps
 fuit Wazan¹. Venit autem eorundem^m Sclavorum rex ad
 35 eum qui vocabatur Drogoviz⁶ et reddidit regnum illi

a) longobard. A 1. b) Iboze Ann. r. Fr. c) ábauaris (a Bavaria) A 1. d) Anno
 — DCCLXXXVIII. om. A 1. e) quorum Ann. r. Fr. f) Wilze Ann. r. Fr.
 g) ex Ann. r. Fr. suppl., om. A 1. h) haec vel similis vox supplenda; cf. Ann. q. d.
 Einhardi et Ann. Fuld. auct. Einh. i) albiā A 1; emend. ex Ann. r. Fr. k) Sibi
 40 A 1. l) Witzan Ann. r. Fr. m) eorūdem A 1.

1) A. r. Fr.: alii; Ann. q. d. Einhardi: multi. 2) Cf. supra
 p. 51, l. 21. 3) Wilzi sivi Welatabi. 4) Havel. 5) Sorben.
 6) Cuius etiam in Ann. q. d. Einhardi multisque aliis fontibus, non
 tamen in A. r. Fr. mentio fit; cf. Abel-Simson II, p. 5, n. 5.

789. partibus Francorum, asserens sé olim ab invicto¹ principe Carolo² eandem potestatem vel dominationem con-
A. r. Fr. secutum fuisse. Ergo obsidibus et iuramentis secundum
illorum morem receptis, cum gaudio³ reversus est in Franciam.

790. Celebravitque natalem Domini et pascha in Wormacia.

Apr. 11.

789. Anno^a ab incarnatione Domini DCCXC. Huius

anni principio rex Carolus primogenitum filium suum
Carolum ultra Sequanam amnem^b direxit, tribuens^c ei

790. ducatum Cinomannicum^{d. 4}. Qui eodem anno, tempore
aestatis^e ad patrem revertitur. Conventum autem^f Fran-
corum habuit⁵ in Wormacia⁶, disponensque utilitates
interiores regni sui^{h. 6}, in illo¹ anno nullam in partem

A. r. Fr. exercitum duxit^{k. 7}. Celebravitque in eadem civitate natalem

791. Domini et pascha.

Mart. 27.

A. r. Fr.

*f. 144.

Anno¹ dominicae incarnationis DCCXCI. *Carolus 15
rex perrexit in Baugariam^m generalemque Francorum con-
ventum habuit⁵ in civitate Raginiburh. Initoque consilio
cum optimatibus suis⁸, ut iniuriam, quam perpetraverant
Avari in populum Christianum, cum Dei auxilio ulcisceretur —
nam sepe legatos suos pro eodem negotio in illas partes 20
direxit, sed iusticiam de iniquitate, quam commiserant Avari,
impetrare non potuit —. Sumpto ergo itinere⁹ ad Anase^a
fluvium pervenit, ibi triduanum ieiunium¹⁰ cum letaniis et
missarum solemnibus^o celebrare precepit, Deum humiliter postu-

a) Anno — DCCXC. om. A 1. b) om. B 1. c) dans B 1. d) cenomannicum B 1. 25
e) estatis A 1; estatis tempore B 1 (cf. infra a. 808. 804. 805). f) Rex autem conventum
B 1. g) uormatia ciuitate B 1. h) utilitates (corr. ex utilitatibus) regni sui disponens
Lob.; dispositioque ea quae utilia uidebantur esse in regno suo B 1. i) vero add.
B 1. k) sic B 1; in nullam partem duxit exerc. Lob.; eduxit A 1; cf. supra p. 18,
l. 23. 24. l) Anno — DCCXCI. om. A 1. m) ita A 1. n) Anisam Ann. r. Fr. 80
o) sollemnis A 1.

1) Cf. supra p. 5, l. 2. 2) Haud dubie Karolus Martellus intel-
legendus; cf. 'N. Archiv' XXIV, p. 402 sq.; Ann. q. d. Einhardi:
nam is (sc. Dragawitus) ceteris Wiltzorun regulis et nobilitate generis
et auctoritate senectutis longe praeminebat. 3) Cf. supra 55
p. 27, l. 4. 4) His Bonnell l. l. p. 163. temere fidem denegare voluit;
cf. Ann. S. Amandi cont., SS. I, p. 12: et Carlus filius eius regnum
accepit ultra Segona; Astron. V. Hludowici imp. c. 59, SS. II, p. 644;
Mühlbacher nr. 303c; Abel-Simson l. l. II, p. 6, n. 9. 7, n. 1; Simson,
'Ludwig d. Fr.' II, 180, n. 6. 181, n. 2; supra p. 42, n. 6. 5) Cf. 40
supra p. 52, l. 24. 6) Cf. supra p. 30, l. 19. 7) Cf. supra p. 18,
l. 23. 24. Haec aliis fontibus confirmantur; cf. Ann. Lauresham. 790.
et Mosellani 789; Mühlbacher nr. 305b; Abel-Simson II, p. 10—11.
8) Cf. Reginonis chron.: cum consilio optimatum regni. 9) Cf.
infra a. 808 (iter per Alemanniam sumens), 804 (Sumptoque inde 45
itinere). 10) Cf. Reginonis chron. (ubi triduanum ieiunium cum
letaniis fecerunt).

lantes, ut suum exercitum in illo itinere cum pace dimi-^{791.}
 sisset¹. Supradictus vero princeps de australi parte Danubii iter
 peragens, Saxones autem cum quibusdam Francis et maxime^a plurima
 Frisionum de aquilonali^b parte Danubii similiter iter peragentes, ubi
 5 ad locum pervenerunt, ubi iam dicti Avari firmitates habuerunt pre-
 paratas, de australi vero parte Danubii [ad Cumeoberg^c]², de alia vero
 ripa in loco qui dicitur Camp³, quia sic nominatur ille fluvius⁴, quid
 confluit in Danubium. Avari enim, cum vidissent utrasque ripas
 exercitum continentes et navigium per medium fluvium veniens⁵, à
 10 Domino eis terror pervenit: dereliquerunt⁶ eorum loca munita, quae
 supra nominata sunt, firmitatesque eorum vel machinationes dimiserunt
 fuga lapsi; Christo ducente populum suum, utrosque exercitus
 sine lesione supradictus obtinuit exercitus. Sic iter⁶ peragentes
 usque ad fluvium cuius vocabulum est Rabáá, et exinde uterque
 15 exercitus de ambabus ripis ad propria reversi sunt, magnificantes
 Deum de tanta victoria. Et celebravit dominus rex Carolus natalem
 Domini in Ragenesburh et pascha similiter.

792.
 Apr. 15.
 A. r. Fr.

Anno^f dominicae incarnationis DCCXCII. Heresis
 Felicianae⁷ primo in concilio, quod Ragenesburh⁸ hoc anno
 20 celebratum est⁸, condemnata est. Quem Angilbertus⁹ ad pre-
 sentiam Adriani apostolici adduxit, et confessione facta suam heresim
 iterum abdicavit. Eodem anno nullum iter exercitale factum est.
 Pons super flumina navigio^h transeuntia factus est, anchorisⁱ et
 funibus ita coherens, ut iungi et dissolvi^k possit. Ibi quoque^{793.}
 25 *natalem Domini, ibi pascha celebravit rex Carolus.

Apr. 7.
 *f. 15a.
 A. r. Fr.

Anno^l dominicae incarnationis DCCXCIII. Rex
 autumpnali tempore de Reginesburh iter navigio faciens usque ad

a) maxime A 1. b) aq.nall, litteris illo posteriori manu additis A 1. c) om.,
 spatio vacuo relicto, A 1. d) ibi fortasse ex Ann. r. Fr. supplendum. e) ante hanc
 30 vocem litura duarum litterarum A 1. f) Anno — DCCXCII. om. A 1. g) ragenes-
 burc B 1. 2. h) navigia flumina Ann. r. Fr. i) littera prima erasa, sed alia manu
 et alio atramento supra lituram scripta A 1. k) dissolvi A 1. l) Anno — DCCXCIII.
 om. A 1.

1) Item Karolus ipse in litteris paulo post ad Fastradam coniugem
 25 datis, Epp. IV, p. 528: Nos autem, Domino adiuvante, tribus diebus
 letania fecimus . . . Dei misericordiam deprecantes, ut nobis pacem
 et sanitatem atque victoriam et prosperum iter tribuere dignetur.
 2) Kaumberg = Wiener Wald. 3) Vicus Kamp in Austria inferiori
 ex oriente oppidi Krems. 4) Cui etiam nunc idem nomen est.
 40 5) A. r. Fr.: et navigia per medium fluvium venientes. 6) Corrupta
 sunt quae A. r. Fr. habent: utrosque exercitus sine laesione introduxit.
 Supradictus exercitus sic iter etc. 7) Felicis episcopi civitatis
 Orgellitanae (La Seo de Urgel). 8) Ann. g. d. Einhardi: ubi con-
 gregato episcoporum concilio. 9) Abbas S. Richarii (St.-Riquier,
 45 d. Amiens).

793. fossatum magnum [inter^a] Almana¹ et Radantia² pervenit, ibique
A. r. Fr. missi apostolici cum magnis muneribus presentati sunt. Ibi missus
 nuntiavit Saxones iterum fefellisse^b. Inde per Radantiam in Mohin
 navale iter peragens, natalem Domini celebravit ad sanctum Chilianum^c
 in Wirzinburh^d. 5

794. Anno^e dominicae incarnationis DCCXCIII. Pascha
Mart. 23. celebratum est in Franconofurt, ibique congregata est sinodus magna
 episcoporum Galliarum, Germaniarum, Italiae in presentia iam
 fati principis et missorum domni apostolici Adriani, quorum sunt haec
 nomina: Theophilactus et Stephanus episcopi. Ibi tertio condempnata 10
 est heresis Felicianae. Quam dampnationem per auctoritatem sanc-
 torum patrum in libro conscripserunt, quem librum omnes sacerdotes
 manibus propriis subscripserunt. Ibi obiit Fastrada regina et in
 Sancto Albano honorifice sepulta est. Pseudosinodus Grecorum, quam
 falso^f septimam vocabant, pro adorandis imaginibus fecerunt^g, reiecta 15
 est à pontificibus. Inde motus est exercitus partibus Saxoniae per
 duas turmas: in una fuit domnus Carolus gloriosissimus rex, in alia
 misit domnum Carolum, nobilissimum filium suum, per Coloniam.
 Saxones autem congregantes sé in campo qui dicitur Sinasfeld^h·³, pre-
 parantes se quasi ad pugnam. Cum vero audissent se ex duabus 20
cf. Ps. 92, 10. partibus esse circumdatos, dissipavit Deus consilia eorum. Etⁱ quamvis
Iob. 5, 13. fraudulenter et Christianos sé et fideles domni regis fore promiserunt,
 rexⁱ ad palacium quod Aquis vocatur rediit ibique natalem Domini
 celebravit⁴.

795. Anno^k dominicae incarnationis DCCXCV. Carolus 25
A. r. Fr. rex venit ad locum qui dicitur Cuffinstain^l·⁵, in suburbium Mogon-
 tiacensis urbis, et tenuit ibi placitum suum. Audiens vero, quod
 Saxones more solito promissionem suam, quam de habenda Christiani-
 tate et fide regis tenenda fecerant, irritam fecissent, cum exercitu in
 Saxoniam ingressus est et usque ad fluvium Albim pervenit, ad locum 30
 qui dicitur Hliuni⁶. In quo tunc Witzin^m Abodritorum rex à Saxoni-
 bus occisus est. Ibi etiam venerunt missi tudunⁿ, qui in gente et
 **f. 15b.* regno Avarorum magnam potestatem habebat; *qui dixerunt, quod
 idem tudunⁿ·⁷ cum terra et populo suo sé regi dedere vellet. Rex

a) supplervi ex *A. r. Fr.* b) fefellisse *A 1*; supplendum fidem suam secundum *A. r. Fr.*, 35
 quae deunt etiam in duobus libris eorundem classis C; cf. *Wibel i. l.* p. 30, n. 1; Saxones
 (ad corr.) a fide defecisse *Lob.* c) sic *A 1. Lob. (Ann. r. Fr.)*; Kilianum *B 1. 2.*
Vedast. d) Wirzenburg *Lob.*; Wirsinburg *Vedast.*; uuitzibure *B 1.* e) Anno —
 DCCXCIII. om. *A 1.* f) falsi *A 1.* g) ita etiam *Ann. r. Fr.* h) Sinistfeld *Ann.*
r. Fr., sed sinasfeld eorum codex *B 4.* i) sic distinctum est in *A 1.* k) Anno — 40
 DCCXCV. om. *A 1.* l) cuffinstā *A 1.* m) tuncaluit||zin *A 1.* n) tridun *A 1.*

1) Altmühl. 2) Rednitz sive Rezat. 3) Das Sendfeld e meridie
 urbis Paderborn. 4) *A. r. Fr. add.*: et pascha. 5) Kostheim.
 6) Lüne prope Lüneburg. 7) Cf. *Abel-Simson II*, p. 97, n. 6.

vero, afflictis magna ex parte Saxonibus eorumque terra vastata
acceptisque eorum obsidibus, in Gallias rediit, et in palacio qui
vocatur Aquis natalem Domini celebravit et pascha similiter.

795.

A. r. Fr.

796.

Apr. 3.

A. r. Fr.

Annob^a dominicae incarnationis DCCXCVI. Adrianus
5 papa obiit¹, et Leo, mox ut in locum eius successit, legatos^c cum
muneribus ad regem, claves etiam confessionis^e sancti Petri et vexillum
Romanae urbis eidem direxit. Sed et Heiricus ~~dux~~ Furiulensis,
missis hominibus suis cum Wanomiro^d Selavo in Pannonias, hringum
gentis Avarorum, longis retro temporibus quietum, civili bello fatigatis
10 inter sé principibus^e, spoliavit — chagan sive iuguro intestina clade
addictis et á suis occisis —, thesaurum priscorum regum multa secu-
lorum prolixitate collectum domno regi Carolo ad Aquis palacium
misit. Quo accepto, peracta Deo largitori omnium bonorum gratiarum
actione, idem vir prudentissimus atque largissimus et Dei dispensator
15 magnam inde partem Romam ad limina apostolorum misit per Angil-
bertum dilectum abbatem suum. Porro reliquam partem optimatibus,
clericis sive laicis, ceterisque fidelibus suis largitus est. In eodem
anno tudun secundum pollicitationem suam cum magna parte Avarorum
ad regem venit, sé cum populo suo et patria^f dedit. Ipse et populus
20 baptizatus est, et honorifice muneribus donati redierunt. Rex collectis
exercitibus suis Saxoniam ingressus est, filium suum Pippinum regem
Italiae^g in Pannonias cum exercitu misit. Cuius legationes ad eum
in eamdem Saxoniam venerunt, una, quae^h dixit occurrisse ei chagan
cum ceteris optimatibus, quosⁱ sibi Avari post interfectionem
25 priorum constituerunt; altera, quae dixit Pippinum cum exercitu suo
in hringo sedere. Et domnus rex peragrata Saxoniam cum integro
exercitu in Gallias sé recepit et in Aquis palacio filium suum Pippinum
ex Pannonia redeuntem et partem thesauri, quae remanserat, addu-
centem letus aspexit, atque ibidem natalem Domini et pascha
30 celebravit.

797.

Apr. 28.

A. r. Fr.

Anno^k dominicae incarnationis DCCXCVII. Barcinona
civitas Hispaniae, quae pridem^l á nobis desciverat^m, reddita est.
Nam ipse ad palacium veniens dominio regisⁿ semetipsum *cum *f. 15c.
civitate commendavit. Expeditio facta in Saxoniam, et usque ad
35 oceanum trans omnes paludes et invia loca transitum est. Et rex
de Hadulaha^{o.2} regressus — hoc enim loci nomen est, ubi oceanus

a) ita etiam Ann. r. Fr. b) Anno — DCCXCVI. om. A1. c) misit legatos
Ann. r. Fr. d) Wonomiro Ann. r. Fr. e) pncipibus (primo i superscribendo omisso)
A1. f) regi add. Ann. r. Fr. g) ita in loco raso A1. h) Unaquē A1.
40 i) quem Ann. r. Fr. k) Anno — DCCXCVII. om. A1. l) iam pridem Ann. r. Fr.
m) decieverat A1. n) ita A1; cf. infra a. 808 (domno regi Ann. r. Fr.). o) Hadu-
loha Ann. r. Fr.

1) 795. Dec. 25. 2) *Hadeln meridiem versus ab ostio Albis fluminis.*

797. Saxoniam alluit — tota Saxonum gente in deditionem per obsides
A. r. Fr. accepta, trans Renum in Gallias reversus est; et in Aquis palacio
 Abdellam¹ Sarracenum, filium Ibimauge² regis³, qui à fratre⁴ regno
 pulsus in Mauritania^b exulabat, ipso semetipsum commendante suscepit.
 Illuc et legatus Nicetae, qui tunc Siciliam^c regebat, nomine Theo-
 tistus^d venit imperatoris epistolam portans. Quem magnifice suscipiens
Nov. post paucos dies absolvit. Et Novembrio mense mediante ad hiber-
 nandum cum exercitu Saxoniam intravit, positisque castris apud
 Wiseram fluvium, locum castrorum Heristalli^{e.4} vocari iussit. Illuc
 legati gentis Avarorum cum muneribus magnis venerunt. Inde Ab-
 10 dellam Sarracenum cum filio suo Lodovico in Hispanias reverti fecit
 et filium suum Pippinum ad Italiam misit. Inde^f ad disponendam
 Saxoniam totum hiemis tempus impendens, ibi natalem Domini, ibi
 798. pascha celebravit.

Apr. 8.
A. r. Fr. Annos dominicae incarnationis DCCXCVIII. Venit 15
 etiam et legatus Hadeonsi⁵ regis Galaciae^h et Asturiaeⁱ nomine
 Froia, papilionem^k mirae pulchritudinis presentans. Sed in ipso
 pasche tempore Nordliudi trans Albiam sedentes seditione commota
 legatos regios, qui tunc ad iusticias faciendas apud eos conversabantur,
 comprehendunt, quosdam ex eis statim trucidantes, ceteros ad redi-
 20 mendum reservant. Ex quibus aliqui effugerunt, ceteri redempti sunt.
 Rex collecto exercitu de Heristalli ad locum qui Mimda^{l.6} dicitur
 perrexit; et facto consilio inde in desertores arma corripuit et totam
 inter Albin^m et Wiseram Saxoniam populando peragravit. Nordliudi
 contra Trasiconem⁷ ducem Abodritorum et Eburisum legatum nostrum 25
 commisso prelio acieⁿ victi sunt. Cesa sunt ex eis in loco prelii
 IIII° milia, ceteri, qui fugerunt et evaserunt, quam[quam]^o multi
 *f. 154. et ex illis cecidissent, [de pacis] *conditione tractaverunt. Et rex
 acceptis obsidibus, etiam et his, quos perfidissimos primores Saxonum
 consignabant, in Franciam reversus est. Et Aquisgrani palacium 30
 pergens legationem Grecorum à Constantinopoli missam suscepit.
 Erant enim legati Michahel patricius quondam Frigiae et Theophilus
 presbiter, epistolam Herene imperatricis deferentes, cuius filius
 Constantinus⁸ imperator anno superiorè à [suis^q] comprehensus^r

a) sic et codd. (B 4). C 2 *Annalium r. Fr.* b) maritania A 1. c) ciciliam A 1. 35
 d) ita A 1; Theoctistus *Ann. r. Fr.* e) ita A 1; Heristelli *Vadast. Ann. r. Fr.*
 f) ipse Lod. g) Anno — DCCXCVIII. om. A 1. h) Galleciae *Ann. r. Fr.*
 i) asturiq corr. astariq? A 1. k) papilionem A 1. l) munda A 1 et cod. D 3
Annalium r. Fr. m) sic A 1. n) acieq A 1. o) sic *Ann. r. Fr.*; q) (quam) A 1.
 p) suppleri ex *Ann. r. Fr.*; cf. *Wibel l. l. p. 80, n. 8.* q) suppleri ex *Ann. r. Fr.* 40
 r) ácephensus (ácomprehensus) A 1; et add. *Ann. r. Fr.*

1) Abdallah. 2) I. e. Abd-ur-Rahman Ben Muawijah emiri
 Cordubensis (755—788). 3) Heschem emiro. 4) Herstelle supra
 Höxter. 5) Alfonsi II. (791—843). 6) Minden. 7) Drosuk.
 8) VI. (780—797).

excecatus est. Haec tamen legatio tantum pro ecclesiastica pace ^{798.}
et concordia directa fuit¹. Quos cum absolvisset, [absolvit^a] ^{A. r. Fr.}
etiam cum eis et Sisinnium fratrem Tarasii² Constantinopolitani
episcopi, iam dudum in Italia prelio captum^b. Hoc anno sidus quod
5 dicitur Martis à superioris anni Iulio usque ad sequentis rever-
tentis Iulium nusquam in toto caelo videri potuit. Insule Baleares^c ^{Iul.}
à Mauris et Sarracenis depredatae sunt. Hadebonsus etiam rex
Galliciae et Asturicae^d, predata Olisipona^e, ultima Hispaniae civitate,
insignia victoriae suae loricas, mulos captivosque Mauros regi per
10 legatos suos Froiam et Basiliscum hiemis tempore misit. Sicque in
hoc palacio, quod situm est Aquis³, et natalem Domini et pascha ^{799.}
celebravit. ^{Mart. 31.}

Anno^f dominicae incarnationis DCCXCVIII. Romani ^{A. r. Fr.}
Leonem papam VII. Kal. Maii⁴ letania maiores captum^h excec- ^{Apr. 25.}
15 verunt⁵ [et in custodia miseruntⁱ]. Inde per noctem fuga ^{cf. Ann. Laureham.}
lapsus^k ad nostros legatos, qui tunc apud basilicam sancti Petri
erant, Werondum scilicet abbatem⁶ et Winegisum Spolitanum ducem,
veniens Spoletium deductus est¹. Rex vero Carolus in Saxoniam
[profectus^m] Renum ad Lippeiamⁿ transiit, in loco qui vocatur Patre-
20 brunna positus castris conedit. Indeque diviso exercitu Carolum
filium suum cum una parte⁷ ad colloquium Sclavorum et ad
recipiendos hos, qui de Nordleudis^o venerant Saxonibus, et in
Berdengawip direxit^q. Ipse vero altera medietate secum retenta in
loco iam nominato Leonem pontificem cum summo honore suscepit.
25 Ibiq; reditum Caroli filii sui expectans Leonem papam Romam
cum legatis suis cum veneratione⁸ direxit⁸. Dispositis⁹ 7. 16a.

a) supplēvi ex Ann. r. Fr. b) capt⁹ post corr. capt^u A 1. c) boleares in baleares
scribae manu correctum videtur A 1. d) Asturiae Ann. r. Fr. e) philosophania
olisipona A 1. f) Anno — DCCXCVIII. om. A 1. g) in ipsa letania maiore,
30 quod est VII. Calendas Maii Anian. h) captumque Anian. i) et — miserunt
Anian.; om. A 1. k) ita A 1. Lob.; cf. supra p. 32, l. 28; 40, l. 12; 67, l. 16;
per fugam nocte lapsus Anian. l) ita A 1; ad missos gloriosi praefati principis
Caroli, qui tunc apud basilicam beati Petri erant, Hwerondum (hunerondum Martène)
scilicet abbatem et Hwinegisum (hivinegisum Martène) Spolitanum ducem, pervenit;
35 qui ab eis Spoletium deductus est Anian. m) supplēvi ex Ann. r. Fr. n) sic h. l.
A 1. o) nordleutis A 1. p) Bardengauwi Ann. r. Fr. q) directus A 1.

1) Ann. r. Fr. minus accurate: Haec tamen legatio tantum de pace
fuit; cf. Ann. Lob. 797. 798. 2) 784—806. 3) Cf. infra a. 805:
in palacio, quod situm est Aquis. 4) Ann. Laureham.: in ipsas
40 laetanas, quod est VII. Kal. Maias. 5) Ann. r. Fr. addunt: ac
lingua detruncaverunt; Ann. q. d. Einhardi: erutis oculis, ut aliquibus
visum est, lingua quoque amputata; Einh. V. Karoli c. 28. 6) Sta-
bulensem. 7) Ann. r. Fr.: cum medietate; Ann. q. d. Einhardi:
cum parte exercitus. 8) Ann. r. Fr.: Leonem pontificem simili,
45 quo susceptus est, honore dimisit; Ann. q. d. Einh.: iterum Romam
cum magno honore per legatos regis, qui cum eo missi sunt, reductus

799. ergo in illis partibus quae necessaria sunt¹, rex ad Aquis-
 A. r. Fr. grani palacium suum reversus est. In hisdem diebus² legatus
 Michahelis prefecti^a Siciliae³ nomine Danihel^b ad regem venit atque
 inde iterum cum magno honore dimissus est. Eodem anno gens
 Avarorum á fide, quam promiserat, ex parte defecit, et Heiricus 5
 dux Furiuliensis post tot prospere gestas res iuxta Tarsiaticam^{c.4}
 Liburniae civitatem insidiis oppidanorum obpressus est. Et Geraldus^d
 comes^e, quem^o rex Alamannis et Bawariis prefecerat⁶, com-
 misso cum Avaris prelio cecidit. Insulae quoque Baleares, quae
 á Mauris et Sarracenis anno priore depredatae sunt, postulato atque 10
 adepti^{f.7} á nostris auxilio, nobis sé dediderunt et cum Dei auxilio
 á nostris á predonum^g incursione defensae^h sunt. Signa quoque
 et vexilla Maurorum in pugna sublata regi presentata sunt. Wido
 quoque comes, quiⁱ contra Brittones sedebat, una cum sociis
 suis comitibus Britanniam ingressus totamque perlustrans in dedi- 15
 tionem accepit, et regi de Saxonia reverso arma eorum ducum, qui
 se subdiderunt, inscriptis singulorum nominibus presentavit. Nam
 per haec signa sé et terram et populum unusquisque illorum tra-
 didit, et tota Brittanniorum provincia, quod numquam antea fuerat⁸,
 á Francis subiugata est. 20

A. r. Fr. Eodem anno monachus^k quidam de Ierosolimis veniens bene-
 dictionem et reliquias de sepulchro Domini, quas patriarcha Ieroso-
 limitanus regi miserat, detulit. Azan⁹ quoque prefectus civitatis
 quae Osca¹⁰ vocatur claves urbis illius per legatum suum cum

a) profectus A 1; emend. ex Ann. r. Fr. b) dāhel A 1. c) Tharsaticam Ann. r. Fr. 25
 d) Geroldus Ann. r. Fr. e) quam A 1. f) ita A 1; accepto Ann. r. Fr.
 g) predunum corr. predanum A 1. h) ita A 1; cf. Lob.; defensi Ann. r. Fr. i) in
 marca vel similia verba ex Ann. r. Fr. supplenda esse videntur; cf. etiam supra p. 60,
 l. 22: marca contra Saxones. k) manachus A 1.

atque in locum suum restitutus est; cf. Abel-Simson II, p. 186, n. 4. 30
 — Cf. infra a. 804: et cum magno gaudio et veneratione eum
 suscepit. 1) Cf. supra p. 13, l. 6. 7. 2) I. e. iisdem diebus; cf.
 infra a. 800: In illis diebus . . . In illis quoque diebus, 804: in his
 diebus; Ann. r. Fr.: In eadem expeditione. 3) Ann. Lob. perperam:
 legatus Michahelis imperatoris. 4) Tersatto prope Fiume. 5) Hilde- 35
 gardis reginae frater. 6) Item Ann. Lob.: Geroldus prefectus Ala-
 manniae et Bawariae. Attamen, quamvis hoc Pückert l. l. p. 145. ex
 altiori quadam rerum Alamannicarum notitia haustum credat, dubiae
 fidei videtur. Optimis fontibus, Ann. r. Fr., Ann. q. d. Einh. et Einh.
 V. Karoli M. (c. 13), testibus Geroldus, natione quidem Alamannus, 40
 nonnisi Baiocariae praefectus fuit; cf. Chr. Fr. Stälin, 'Wirttemberg.
 Gesch.' I, p. 248 sq.; 'Allgem. Deutsche Biographie' IX, p. 40 sq.;
 Abel-Simson II, p. 192. 7) Cf. supra p. 18, l. 10: captivisque et
 spoliis multis adeptis. 8) Cf. supra p. 44, n. 10; 73, n. 10. 9) Hassan.
 10) Huesca.

muneribus regi transmisit. Celebrataque est natalis Domini in iam ^{799.}
dicto palacio Aquis. A. r. Fr.

Anno^a dominicae incarnationis DCCC. Rex absolutum 800.
Ierosolimitanum monachum reverti fecit, mittens cum eo Zachariam
5 presbiterum de palacio suo, qui donaria eius per illa sancta loca
distribueret. Ipse vero Martio mense mediante Aquisgran^b Mart.
palacio digrediens^b litus oceani Gallici perlustravit. In ipsoque
mari, quod tunc piratis^c infestum erat^d, classem instituit *presidia-^e *f. 16^b.
que disposuit. Pascha in Centulo apud sanctum Ricarium^f celebravit. Apr. 19.
10 Indeque iterum per litus oceani in Rotomacum civitatem profectus
est, ibique Sequane amne transmissio, Turonis ad sanctum Martinum
orationis causa pervenit. Ibi omnium Brittonum duces et
comites cum donis in suam presentiam adducti sunt².
Moratus autem ibi aliquot diebus de utilitate regni Fran-
15 corum infatigabiliter³ tractans. In illis diebus⁴ Leu-
gardis^e coniunx regia valitudine corporali tacta defuncta est,
humataque est in basilica sancti Martini. Obiit autem pridie
Nonas Iunii. Inde vero rex per Aurelianis^f ad Parisiacum Iun. 4.
regressus, Aquisgrani reversus est. Et II. Nonas Iul. insolito more Iul. 6.
20 aspera pruina facta est et VIII.^h Id. Iul. similiter; quaeⁱ tamen Iul. 9.
nichil incommoditatis fructibus attulit. Mense quoque Augusto Aug.
inchoante Magontiacum veniens iter in Italiam condixit, atque inde
profectus cum exercitu Ravennam venit. Ibi ordinata in Beneven-
tanos expeditione, post septem dierum inducias Romam iter convertit
25 et exercitum cum Pippino filio suo in Beneventanorum terras pre-
datum ire iussit. Cum autem Romam proficisceretur^k,⁵ occurrit
ei pridie^l Leo papa et Romani principes⁶ cum eo apud Nomen-
tum^m,⁷ XII. ab urbe lapide, et summa eumⁿ humilitate et^o honore
suscepit. Prandensque cum illo in loco iam dicto, statim eum ad

30 a) Anno — DCCC. om. A 1. F b) degrediens A 1. c) p: ratis, secunda littera erasa
A 1. d) sic Ann. r. Fr.; est A 1. e) leugard³ A 1. f) sic et B 3 codex Annalium
r. Fr. g) ac Ann. r. Fr. h) VII. Ann. r. Fr. i) Q (Que) A 1. k) Cum
autem Romae propinquaret Anian. l) om. Anian. m) Numentum Anian. n) sic
Ann. r. Fr.; cum A 1. o) summoque Ann. r. Fr. F^a) *apud Nomentum*.

35 1) St. Riquier prope Abbeville (Somme). 2) Id nonnisi hic relatum
fide tamen dignum videtur; cf. Mühlbacher nr. 352c; Abel-Simsen II,
p. 213; supra p. 42, n. 6. 3) Cf. infra a. 801 (quod per totam
hiemem imperator infatigabiliter peregerat). 4) Cf. supra p. 84,
n. 2. — Compositio verborum insertis turbata. Ann. r. Fr.: Turonis
40 ad sanctum Martinum orationis causa pervenit, moratus ibi dies aliquot
propter adversam domnae Liutgardae coniugis valitudinem, quae ibidem
et defuncta et humata est. 5) Ann. r. Fr.: Romam vero cum
venisset; Ann. q. d. Einhardi: Romam proficiscitur. Cui cum pridie
quam illo veniret etc. 6) Ann. r. Fr.: et Romani; cf. supra p. 31,
45 l. 3. 7) Mentana.

800. Urbem precessit. Et in die crastino in gradibus basilicae beati Petri
A. r. Fr. apostoli stans, missis obviam regi Romanae urbis vexillis, ordinatis
 etiam atque dispositis per congrua loca tam peregrinorum quam
 etiam civium turmis, qui venienti regi orationes et laudes dicerent,
 ipse vero cum episcopis et clero universali¹ equo descendantem⁵
 regem et in gradus ascendentem suscepit, dataque oratione in
 basilica^a beati Petri apostoli psallentibus cunctis introduxit. Facta
Nov. 24. sunt haec sub VIII. Kal. Decembris. Post octo vero dies² rex con-
 tione cum Romanis habita³ causas^b sui adventus⁴ omnibus
 patefecit et exinde cotidie in ea quae venerat facienda operam dedit.¹⁰
 Inter quae vel maximum vel difficillimum^c erat, quod primum in-
 **f. 160.* coatum est, de discutiendis, quae pontifici obiecta sunt, criminibus.
 Qui tamen, postquam nullus probator criminum esse voluit, coram
 omni populo in basilica beati Petri apostoli evangelium portans
 ambonem conscendit^d, invocatoque^e sanctae trinitatis nomine iureiu-
 rando^f ab obiectis criminibus se purgavit. In illis quoque diebus⁵
 Zacharias cum duobus monachis^g, uno de monte Oliveti, altero de
 sancto Saba^h, de oriente reversus Romam venit, quosⁱ patriarcha
 Ierosolimitanus⁷ cum Zacharia ad regem misit. De Ierosolimis
 enim a patriarcha directi venerunt^{1.8.} Qui benedictionis causa⁹
 20 claves sepulcri dominici ac loci Calvariae^k, claves etiam civitatis et
 montis Sion^{1.9} cum vexillo^{m.10} detulerunt. Quodⁿ rex benigne
Apr. suscipiens, aliquot diebus secum detinuit et Aprili mense^o remune-

a) basilicam *Ann. r. Fr.* b) causam *Anian.* (sed cf. supra p. 9, l. 15). c) difficil-
 limum *A 1.* d) conscendens *Anian.* e) sic *Anian.*; Invocato *A 1.* f) cum iureiu-
 rando *Anian.* g) manachis *A 1.* h) qui *A 1.* i) cf. *Anian.*: Zacharias
 25 presbyter . . . [cum] duobus monachis de Hierosolyma a patriarcha directis ad regem
 Romam venerunt. k) Calvaria *Anian.* l) ita *A 1. Anian.*; Syon *Lob.* m) crucis
add. Anian. n) sic *A 1.*; Quos *Ann. r. Fr.*; Quo rex accepto, Dominum benedixit
 ac remuneratis multis muneribus Hierosolymam remisit *Anian.* o) et apostolice
 30 (aplice) *A 1.*; emendavi secundum *Ann. r. Fr.*

1) *Ann. r. Fr.*: cum clero et episcopis; *Ann. q. d. Einhardi*: cum
 episcopis et universo clero. 2) *Ann. r. Fr.*: Post VII vero dies;
 item *Ann. q. d. Einhardi.* 3) *Ann. r. Fr.*: contione vocata. Cf.
 supra p. 72, n. 3. 4) *Ann. r. Fr.*: cur Romam venisset, omnibus
 35 patefecit. 5) Cf. supra p. 84, l. 2; *Chron. Anian.* 801; Pückert,
 'Aniane und Gellone' p. 106, n. 4. *Ann. r. Fr.*: Eadem die. 6) *Laura*
seu monasterium sancti Sabae presbyteri prope Hierosolymam. 7) *Geor-*
gius, ut videtur. 8) *Haec male iterata*; cf. 'N. Archiv' XXIV,
 p. 408, 418 et supra praef. 9) Cf. *Abel-Simson II*, 238, n. 2. et
 40 praeter locos ibi allatos etiam *Vitam Karoli M. fabulosam, quae post*
imperatoris canonizationem a. 1165. factam scripta e Chronico Anianensi
hausit, I, 5, ed. Gerhard Rauschen in 'Publikationen der Ges. für
 Rheinische Geschichtskunde' VII, p. 26, 4 sq. 10) *Chron. Anian.*:
 cum vexillo crucis, i. e. particula ligni sanctae crucis; cf. *Vitam*
 45 *Karoli M.* ed. Rauschen I, l.; Pückert, 'Ber. der k. Sächs. Ges. d. W.,
 Philol.-hist. Cl.' 1884. I, II, p. 115, n. 13. 156, n. 47; 'Aniane und
 Gellone' I, l.

ratos absolvit. Celebravitque natalem Domini Romae^a in basilica^{800.}
beati Petri apostoli. Dec. 25.

Annob^b dominicae incarnationis DCCCI. Ipsa die^{a. r. Fr.}
sacratissima natalis Domini, cum rex ad missam ante confessionem¹
5 beati Petri apostoli^c ab oratione consurgeret^d, Leo papa^e coronam^f
capiti eius imposuit, et á cuncto Romanorum populo acclamatum
est^g: 'Carolo augusto, á Deo coronato, magno et pacifico imperatori
Romanorum, vita et victoria!' Post laudes^h vero á plebeⁱ decan-
tatas^{d. 5} abh apostolico more antiquorum principum adoratus est
10 atque ablato patricii nomine imperator et augustus appellatus est.
Post paucos vero dies accersitis his qui pontificem anno superiore
deposuerant, et habita de his questione, secundum legem Romanam
ut maiestatis rei capitali sententia dampnati sunt. Pro quibus
tamen idem pontifex pio affectu apud imperatorem intercessit;
15 iccirco et vita et membrorum integritas eis concessa est. Ceterum
pro facinoris magnitudine exilio deputati¹ sunt. Huius factionis
fuere principes Pascalis nomenclator et Campolus sacellarius^k et multi
alii Romanae urbis habitatores nobiles, qui pari sententia simul
dampnati sunt. Ordinatis deinde Romanae urbis et apostolici totiusque^{801.}
20 Italiae non tantum publicis¹, sed etiam ecclesiasticis privatisque
negotiis, quod per totam hiemem imperator infatigabiliter⁶
peregerat, missaque iterum expeditione² in Beneventanos cum Pippino³ filio suo, ipse post pascha VI.^m Kal. Maii Roma profectus Spoletium⁴ Apr. 4. 26.
venit. Ibi que dum [essetⁿ], II. Kal. Maii hora noctis secunda terrae⁵ Apr. 30.
25 motus magnus^o factus est, quo tota Italia graviter concussa est.
Quo motu tectum etiam basilicae sancti Pauli apostoli magna ex
parte cum suis trabibus cecidit^p, et in quibusdam locis orbis^q
montes ruerunt.

Eodem anno loca quaedam^r circa Renum fluvium inter Galliam^{a. r. Fr.}
30 et Germaniam^s tremuerunt. Pestilentia etiam propter molliciem

a) rome A. 1. b) Anno — DCCCI. om. A. 1. c) ita Anian. ut Ann. r. Fr.; om. A. 1.
d) ita etiam Anian. e) cum consilio omnium episcoporum sive sacerdotum seu
senatu (sic) Francorum necnon et Romanorum add. Anian. f) auream add. Anian.
g) adiancto etiam Romano populo acclamante perperam Anian. h) et ab Anian.
85 i) deportati Ann. r. Fr. k) secelerius, recentis manu corr. sacelerius A. 1. l) b
ex D correctum videtur A. 1. m) VII. Ann. r. Fr. n) suppleti ex Ann. r. Fr.
o) maximus Ann. r. Fr. p) corruit Lob. ut Regino. q) urbes Ann. r. Fr.
r) qdam A. 1. s) in Gallia et Germania Ann. r. Fr.

1) I. e. sepulcrum Petri. 2) His tunc nonnisi voces augusto et
40 imperatori insertae sunt; cf. W. Ohr, 'Die Kaiserkrönung Karls des
Grossen' (Tübing. et Lips. 1904), praesertim p. 65 sqq.; Abel-Simson
II, p. 41, n. 2. 3) I. e. hymnos vel litaniam; cf. Duchesne, Lib.
pontif. II, p. 37; Walafriid., De exordiis et incrementis rer. eccl. c. 26,
Capitular. II, p. 506; Abel-Simson II, p. 223, n. 5. p. 237, n. 3.
45 p. 482, n. 4. 4) Cf. supra p. 59, l. 19. 5) Ann. r. Fr.: Et post
laudes; Ann. q. d. Einhardi: Post quas laudes. 6) Cf. supra
p. 85, l. 15.

801. hiberni temporis facta est. Imperator autem de Spoletio^a Ravennam
A. r. Fr. veniens, ibi aliquot dies moratus, Papiam perrexit. Ibi nuntiatur ei,
 quod legatus Aaron¹ Amiral Mumminin regis Persarum portum
 Pisas^b intrasset. Quibus obviam [mittens^c], inter Vercellis^d et Epo-
 regiam eos sibi presentari fecit. Unus enim ex eis erat Persa de 5
 oriente, legatus, ut diximus^e, regis Persarum — nam duo fuerant —,
 alter Sarracenus ab Affrica^e admirathi³ Abraham⁴, qui in confinio
 Affricae in Fossato⁵ exercitui presidebat. Qui etiam Isaac
 Iudeum, quem imperator ante quadriennium^f ad regem Persarum
 cum Lanfrido et Sigemundo miserat, reversum cum magnis muneribus 10
 nuntiaverunt. Nam Lanfridus et Sigimundus ambo defuncti erant.
 Tunc ille misit Herchenbaldum^g notarium^h in Liguriam^h ad classem
 preparandam, qua elefans et ea quae cum eo deferabantur subveheren-

Ann. 24. tur. Ipse vero celebrato die natalisⁱ sancti Iohannis baptistae apud
 Eboriam urbem Alpes transgressus est. Autumnalique tem- 15
 pore pervenit Aquis palacium et ibi more solito con-
 ventum Francorum habuit⁷. Celebravit autem festum

(*A. r. Fr.*
801. 802.)

802. nativitatis Domini et pascha cum gaudio⁸ in eadem villa.

Mart. 27.

A. r. Fr. Ipsa quoque estate capta est Barcinona^k civitas Hispaniae
 iam II annis obsessa. Tadun^l quoque prefectus eius et alii quam- 20
 plures Sarracenorum comprehensi sunt. In Italia quoque Teatium
 civitas similiter capta et incensa est. Eius etiam prefectus Roselmus
 comprehensus est. Castella etiam, quae ad ipsam civitatem per-
 tinebant, in dedicationem accepta sunt. Tadunⁿ vero et Roselmus
 una die in presentiam imperatoris deducti exilio dampnati sunt. 25

**f. 17^a.* *Ipsius etiam anni mense Octobrio Isaac Iudeus^o de Affrica cum
Oct. elephante regressus Portum Veneris⁹ intravit. Sane, quia propter
 nives Alpes transire non potuit, in Vercellis hiemavit.

802. Anno^p dominicae incarnationis DCCCII. Herena^q
A. r. Fr. imperatrix de Constantinopoli misit legatum suum^r nomine^s Leonem 30
 spatarium de pace confirmandam^t inter Francos et Grecos^u. Imperator

a) spoletia A 1. b) piras A 1. c) suppleri ex Ann. r. Fr. d) cellē A 1.
 e) legatus add. Ann. r. Fr. f) quadriennii una A 1. g) herchebaldum A 1.
 h) Rigariam A 1. i) natali A 1; natali Ann. r. Fr. k) barcinora A 1. l) Zadun
 Ann. r. Fr. m) Teate Ann. r. Fr. n) Todū A. l. A 1. o) iudeos A 1. 35
 p) Anno — DCCCII. om. A 1. q) Heena Guelph.; Hirene Lob.; Hirena Fedast.
 r) ita A 1. Guelph. s) om. Guelph. t) confirmandas Guelph. u) Gregos Guelph.

1) Harun al Raschid chalifae (786—809). 2) Cf. supra p. 16, l. 9;
 68, l. 3. 3) I. e. emiri. 4) Ibrahim ibn Alaghlab. 5) Abbasiya
 (Fostat) prope Kairuodn. 6) Cancellarium. 7) Cf. supra p. 52, 40
 l. 24; Ann. Guelpherbyt.: Karolus imperator de Roma perrexit in Francia
 usque ad Aquas et ibi plaidavit; Waitz, 'VG.' ed. 2. III, p. 331 sqq.;
 Abel-Simson II, p. 271, n. 4. 274, n. 3; 'N. Archiv' XXIV, p. 403. 410.
 8) Cf. supra p. 27, l. 3. 4. 9) Porto-Venere in ostio sinus Spezziani.

quoque viciissim propter ipsum, absoluto illo cum honore¹, misit^{802.}
 Iesse episcopum Ambianensem^a et Helgaudum^b comitem² Constanti-
 nopolim, ut pacem cum ea et cum Grecis statuerent. Celebravit^{(A. r. Fr. 801).}
 imperator natalem Domini et pascha Aquisgrani palacio³. *Mart.* 27.
 5 Ipsius anni mense Iulio, XIII. Kal. Augusti veniens Isâac cum *Iul.* 20.
 elefanto^c et ceteris muneribus, quae a rege Persarum missa sunt,
 Aquisgrani omnia imperatori detulit. Nomen autem elefanti erat^d
 Abulabaz^e. Ortona quoque civitas Italiae in deditionem accepta
 nec non Luceria, quae^f frequenti obsidione fatigata erat, in
 10 deditionem venit, presidiumque nostrorum in ea positum est. Im-
 perator estatis tempore in Arduenna^g venatui operam dedit, et misso
 Saxonum exercitu Transalbianos^h Saxones vastavit. Grimualdus Bene-
 ventanorumⁱ dux in Luceria Winegisum comitem Spoletii, qui pre-
 sidio preerat, adversa valitudine fatigatum obsedit et in deditionem
 15 accepit captumque honorifice habuit. Imperator autem Aquisgrani
 natalem Domini et pascha celebravit⁴. 803.

Anno^k dominicae incarnationis DCCCIII. Imperator¹ Apr. 16.
 estatis tempore ab Aquis profectus^m ad Mogontiamⁿ *(Iul.)*
 pervenit ibique solito more conventum Francorum
 20 habuit⁵. Egrediens autem inde pervenit in villam quae *(Aug.)*
 vocatur Salzaa^{o.6}. Quo in loco venerunt ad eum legati Nici-
 fori^p imperatoris⁷, qui eodem anno factus est^q imperator
 Grecorum, deposita imperatrice Herene^r. Missi quoque
 nostri⁸, impetrata á Grecis pacis concordia, legationis
 25 suae ordinem exponentes venerunt⁹. Venit quoque
 Fortunatus patriarcha^{s.10} de Grecis^{t.11}, afferens secum

a) ambiensem A 1. b) Hilgaudum Lob. c) ita ut Ann. r. Fr. A 1; elefante Lob.
 d) sic Lob.; om. A 1. e) sic Lob.; abirabaz A 1. f) lucerna q A 1. g) arduennam
 A 1. h) transalbianos A 1. i) beneventorum A 1. k) Anno — DCCCIII. om. A 1.
 80 l) autem add. Guelf. m) ab Aquis prof. om. Guelf. n) venit ad Mogontiam
 Guelf.; ad magonciam venit B 1. 2. o) Salz||zaa A 1. p) Niti fori A 1; Nico-
 phori Lob. q) fuerat Lob. r) Hirenq Lob. s) patriarcha A 1. t) ita A 1.
 B 1. 2; Gretia Lob.

1) Cf. supra p. 44, l. 23; infra a. 803. 804. 2) Comitem palatinum.
 35 3) Haec iam supra p. 88, l. 18 commemorata sunt. 4) Ann. Guelferbyt.:
 Celebravit imperator natalem Domini et pascha Aquis. Chron. Vedast.:
 Rex Aquisgrani pascha celebravit; cf. etiam Ann. Lauresham. 803;
 Abel-Simson II, p. 286, n. 3. 5) Cf. supra p. 52, l. 24; Mühlbacher
 nr. 398a; Abel-Simson II, p. 287, n. 7. 6) Palatium regium ad
 40 Salam Franconicam situm, cuius rudera prope Neustadt. 7) 802—
 811. 8) Iesse episcopus et Helmgauðus comes; cf. supra l. 2.
 9) In Ann. r. Fr. nihil nisi: et missi domni imperatoris de Constanti-
 nopolis reversi sunt. 10) Gradensis. Cf. Mühlbacher nr. 400. 401.
 11) Leimiz, 'Ann. imp.' I, p. 223: id est Venetis. Maluerim librarium
 45 vel compilatorem Graecis perperam pro Gradibus posuisse, praesertim
 quum modo supra verba a Graecis legisset. Cf. etiam supra p. 86,
 l. 19. 20: De Ierosolimis enim a patriarcha directi venerunt.

803. inter cetera donaria^a duas portas eburneas, mirifico
A. r. Fr. opere^b sculptas^c. Winegisus quoque dux Spolitanus eodem
tempore a Grimualdo redditus est. Absolutis itaque cum
^{*f. 17b.} honore imperiali^{e*} missis dispositisque in eodem placito
(Aug.) quae tunc oportuna esse videbantur¹, imperator partibus 5
Bawariae tendit, cum electis iter per Hircanum saltum²
agens, venationem bubalorum ceterarumque ferarum³
exercens; ceterum exercitum per apertiores vias ire
permisit^d. Inde ad Reginisburg^e veniens dispositisque
his quae utilia esse videbantur⁴, venationem per Bawa- 10
riam agens adventum exercitus de Pannonia redeuntis
(Nov.) prestolabatur. Quibus reversis, obviam illis ad Reginis-
burg^{f. 5} pervenit. Ibi etiam cum illis, ^(Nov.) Rodan⁶ princeps
Pannoniorum^{g. 7} veniens manibus imperatoris se con-
tradidit. Multi quoque Sclavi et Huni in eodem con- 15
ventu fuerunt, sé cum omnibus quae possidebant im-
peratoris dominio subdiderunt⁸. Constitutisque^h omni-
bus utilitatibus, quaeⁱ in illis partibus necessaria^k
erant⁹, iter per Alemanniam sumens¹⁰ et per Wormaciam
civitatem hiemis tempore ad Aquis palacium venit. In 20
A. r. Fr. quo etiam natalem Domini celebravit.

804. Anno¹ dominicae incarnationis DCCCIII. Im-
perator ab Aquis proficiscens pervenit^m ad palacium
quod dicitur Niumagum. Ibiⁿ illius veris tempore per-

a) ita A 1. Lob.; dona B 1. 2. b) ordine *perperam* Lob. c) sculptas A 1. c*) ita 25
A 1; *legendumne* imperatoris? d) ceterum — permisit *habet etiam* B 2, om. B 1.
e) Reganespuruc *Guelf.*; regenesburch B 1; regenesburch B 2. f) regenesburch B 1;
Regenesburch B 2. g) pannonie B 1. 2; *legendumne* Pannoniarum? h) sic B 1. 2;
Constantinus itaque A 1. i) $\frac{1}{2}$ A 1. k) ita A 1. B 1. 2. l) Anno — DCCCIII.
om. A 1. m) venit B 1. 2. *Guelf.* n) sic A 1. B 2; ibique B 1. 30

1) Cf. *infra* l. 9. 10; *supra* p. 64, l. 17. 18; 'N. Archiv' XXIV, p. 403, n. 3.
2) Cf. *infra* a. 805; Zeuss, 'Die Deutschen und die Nachbarstämme'
p. 6; Rud. Much in 'Zeitschr. für Deutsches Alterthum' t. XXXII
(N. F. XX), p. 410 sqq.; Abel-Simson II, p. 296, n. 5. *Hic saltum,*
qui 'Böhmerwald' dicitur, intellegas. 3) Cf. *Vita Haimhramni auct.* 35
Arbeone, SS. rerum Merov. IV, p. 478. 4) Cf. *supra* n. 1. 5) Cf.
Mühlbacher nr. 405 (Nov. 17). 6) *Tudun princeps Avarorum, qui*
supra p. 80, l. 82. 81, l. 18 *memorato successerat; cf. Abel-Simson II,*
p. 97, n. 6. 118—119. 297, n. 4. 7) Cf. *Ann. Maximilian. 803,*
SS. XIII, p. 28 (causas Avarorum et Pannoniorum disponens). 40
8) Cf. *supra* p. 2, l. 10. 11. — *Ann. Laur. min. ('Kleine Lorscher Franken-*
Chronik') rec. Waitz p. 415 [17]: ibi (*sc. in Baioariam*) venit legatio
Avarorum, omnem terram imperii sui sub ditione imperatoris Karoli
subdunt; cf. *ib.* p. 404 [6]; Abel-Simson II, p. 297, n. 6. 9) Cf.
supra p. 64, l. 17. 18. 10) Cf. *supra* p. 78, l. 22. 45

sistens inter ceteros divinos cultus¹ etiam ibi pascha^{804.}
celebravit. Incipienteque estatis tempore ad palacium
quod Aquis dicitur regrediens exercitum in Saxoniam
proficisci iussit. Transitoque Reno apud Coloniam^a
urbem², generalem conventum Francorum habuit³ iuxta
Lippiae fontem⁴. Sumptoque⁵ inde itinere per Saxo-
niam profectus, castrametatus⁶ est in loco qui vocatur
Holdonstat^{b. 7}. In quibus castris etiam Sclavorum qui
vocantur Abodriti^c principes affuerunt. Quorum causis
discussis et secundum arbitrium dispositis regem illis
Trasiconem constituit⁸. Missis^d inde exercitibus suis
per diversas partes Saxoniae⁹ perfidos¹⁰ illos, tam quos^e A. r. Fr.
ultra Albiam transiecerat¹¹, quam illos qui in Wigmoti¹²
commanebant^f et frequentibus maleficiis populum Saxo-
num á via veritatis averterant^g, cum mulieribus et infantibus
cum Dei auxilio sapientissima dispositione de Saxonia
per diversas vias dirigens funditus exterminavit et per
Gallias ceterasque regiones imperii sui sine ulla lesione
exercitus sui dispersit¹³. Eodem tempore Godefridus rex Dano-
rum venit cum classe sua necnon et omni equitatu regni sui ad locum
qui dicitur Sliestroch^{h. 14} in confinio regni sui et Saxoniae; promisit
enim se ad colloquium imperatoris venturum. Sed consilio suorum
territus propius non accessit, sed quicquid voluit per legatos mandavit.

a) coloniam A 1. b) holdonstat A 1. B 1. 2 (littera h minuscula pro b, cui similima erat, habita; cf. 'Mühlbacher Reg.' ed. 2. nr. 408g). c) abodriti A 1. d) sic A 1. B 2; Missisque B 1. e) tam perfidos illos, quos (nescio, an rectius) B 1. 2. f) commonebant (Waitz non bene corr. commemorabant) Lob.; manebant B 1. 2. g) sic A 1. B 1. 2; avertent Lob. h) Sliesthorp Ann. r. Fr.

1) Festivitates ecclesiasticae (dominica palmarum, coena domini, parasceue) intellegi videntur. 2) Cf. 'N. Archiv' XXIV, p. 404. Si his fides tribuenda, Karolus idem iter, quod etiam a. 782, elegit; cf. supra p. 69. 3) Cf. supra p. 52, l. 24. 4) Ita soli hi annales. 5) Cf. supra p. 90, n. 10. 6) Cf. supra p. 17, l. 16. 7) Hollenstedt vicus haud procul ab Albi prope Harburg situs. Cf. infra p. 92, l. 2; Chron. Moissiac., SS. II, p. 257; Ann. Sangall. Baluzii 805, SS. I, p. 63, ed. C. Henking in 'Mith. z. vaterländ. Geschichte' XIX (St. Gallen 1884), p. 205. 8) Cf. Abel-Simson II, p. 302, n. 10. 11. 12. 9) Chron. Moissiac. l. l.: Et inde misit imperator scaras suas in Wimodia et in Hosingabi et in Rosogabi, ut illam gentem foras patriam transduceret. 10) Cf. supra p. 28, l. 9. 10. 11) Ita inepte Saxones Transalbianos appellant; cf. 'N. Archiv' XXIV, p. 415. Ann. r. Fr.: omnes, qui trans Albiam et in Wihmuodi habitabant, Saxones. 12) Pago inter Visurgis et Albis ostia sito. 13) Cf. Abel-Simson II, p. 305, n. 2. Verba Annalium Laur. min.: Carolus imperator Saxones absque bello a propriis finibus expulsos in Franciam collocat, 'Kleine Lorescher Franken-Chronik' p. 404. 415 [6. 17], quae Waitz eodem fundamento niti censet, non adeo similia. 14) Schleswig.

804. Nam imperator super Albiam fluvium, ut supra diximus¹, sedebat
 A. r. Fr. in loco qui dicitur Holdunsteti, et missa ad Godefridum legatione pro
 Sept. perfugis reddendis, medio Septembrio Coloniam venit. Inde² autem
 Sept. 1. cum laetitia^a magna³ regressus Kal. Septembr.⁴ ad
 Nov. Aquis palacium venit^b. In quo cum esset, medio Novembrio 5
 nuntiatum est ei, quod Leo papa suum colloquium desi-
 derans in Franciam veniret et natalem Domini cum eo cele-
 brare vellet, ubicumque hoc contingere potuisset. Cui obviam
 legatis suis directis, cum iam audisset, quod iam ad-
 venerat, obviam eius itineri direxit premitens^c filium 10
 suum Carolum regem^d, ut eum cum honore^e inter vias
 suscepisset. Ipse quoque ad Remorum civitatem in basilica
 beati Remigii episcopi et confessoris^f ei occurrit et cum
 magno gaudio^g et veneratione^h eum suscepit; ibique
 susceptum, primo Carisiacum villam, ubi natalem Domini celebravit, 15
 devenitⁱ. Inde pariter proficiscentes pervenerunt ad
 Suessionis civitatem. In qua dimisso pontifice ad collo-
 quium germanae suae Gislæ, quae^d in his diebus¹¹ aegro-
 tabat, ad Calam monasterium¹² pervenit. Factoque^o
 eius conloquio, ad Carisiacum villam Leonem ponti- 20
 ficem, quem apud Sanctum Medardum dereliquerat, sibi
 Dec. 25. obviam venire fecit. Quo in loco pariter natalem

a) letania A 1, quod emendavi; cf. supra p. 25, l. 8. b) cf. Guelf.: inde regressus
 Kal. Sept. ad Aquis palatium. c) ita A 1. d) que A 1 (§). B 1. e) Fretoque
 A 1, quam vocem sine dubio depravatam, ut supra corrigere conatus sum, cum emendatio 25
 Fretusque, quam B 1 praebebat, minus placeat, ita ut editores eam denuo emendare studuerint.
 [Peractoque legendum proponit M. Tangl.]

1) Cf. supra p. 91, l. 7. 8. 2) I. e. ex Saxonia; cf. Mühlbacher
 nr. 406d; 'N. Archiv' XXIV, p. 409 sq. 3) Chron. Moissiac. l. l.
 p. 257 sq.: Et postea cum magno gaudio ipse imperator remeavit in
 Francia et pervenit ad Aquis sedem regiam. 4) Haec nimis inepte 30
 inserta esse, iam pridem monui 'N. Archiv' XXIV, p. 418. Secundum
 Ann. r. Fr., quos nostri modo ipsi secuti sunt, imperator medio Septembri
 Coloniam, inde, dimisso exercitu, Aquas venit. 5) Haec quoque non
 aptissime dicta. Imperatorem pontifici praeter filium alios legatos 35
 obviam misisse non nisi nostri referunt. 6) Cf. supra p. 44, l. 23.
 7) Cf. supra p. 57, l. 16. 17. 8) Cf. supra p. 27, l. 3. 4.
 9) Cf. supra p. 83, l. 26. 10) Ann. r. Fr.: ibique (sc. Remis)
 susceptum primo Carisiacum villam, ubi natalem Domini celebravit,
 deinde Aquasgrani perduxit. Quae verba hic praepostere inserta rerum 40
 ordinem turbant; cf. infra l. 22; 'N. Archiv' XXIV, p. 417. Etiam
 Mühlbacher nr. 408a. d. hic erravit. 11) Cf. supra p. 84, n. 2.
 12) Cf. supra p. 33, l. 2. Soror, quam Karolus magna pietate coluit,
 monasterii Calensis abbatissa erat; cf. Einh. V. Karoli M. c. 18;
 Translat. s. Baltechildis, SS. XV, p. 285; Oelsner, 'König Pippin' 45
 p. 426, n. 2; Abel-Simson II, p. 317.

Domini cum summa exultatione¹ celebrantes², ipsum 804.
apostolicum secum ad Aquisgrani palacium duxit. Quem
aliquot diebus secum retinens, magnis muneribus donatum, *A. r. Fr.*
per Baioariam ire volentem, datis comitibus honorificis, qui
5 ipsum veneranter usque Ravennam deducerent, ad propria
remeare permisit³. Causa autem adventus eius haec erat:
Perlatum est ad imperatorem estate preterita Christi sanguinem in
Mantua civitate fuisse repertum. Propter hoc misit ad papam, petens,
ut eius famae veritatem inquireret. Qui accepta occasione exeundi
10 primo in Langobardiam^a quasi pro inquisitione predicta profectus est,
indeque arrepto itinere subito ad imperatorem usque pervenit. Mansit-
que apud illum dies VIII et, sicut dictum est, Romam repedavit^b. **γ. 17a.*
Imperator vero reliquam partem hiemis illius in iam
dicto palacio peragens pascha Domini cum gaudio⁴ 805.
15 celebravit^{c. 5.} *Apr. 20.*

Anno^d dominicae incarnationis DCCCV. Non multo *A. r. Fr.*
post capcanus^e princeps Hunorum propter necessitatem populi sui
imperatorem adiit, postulans sibi locum dari ad habitandum inter
Sabariam⁶ et Carnuntum^{f. 7}, quia propter infestationem Sclavorum in
20 pristinis sedibus esse non poterat. Quem imperator benigne suscepit —
erat enim capcanus Christianus, nomine Theodorus — et precibus eius
annuens muneribus donatum redire permisit. Qui rediens ad populum
suum pauco tempore transacto diem obiit. Et misit caganus^g unum
de optimatibus suis, petens sibi honorem antiquum^h, quem caganusⁱ
25 apud Hunos habere solebat. Cuius precibus^k imperator assensum^l
prebuit et summam totius regni iuxta priscum eorum ritum caganum^m
habere precepit.

Eodem anno, cum esset imperator in palacio quod *A. r. Fr.*
situm est Aquis⁸, misit exercitum suum cum filio suo Caroloⁿ
30 in terram Sclavorum quae^o vocatur^p Behemi et per tres vias⁹ in

a) longobardiam *A. 1.* b) re erasum *A. 1.* c) cf. etiam *Guelf.* d) Anno —
DCCCV. om. *A. 1.* e) sic *A. 1. B. 1;* Gaganus *Lob.* f) sic *B. 1. Lob.;* carnutum *A. 1.*
g) sic *B. 1;* goganus *A. 1. A. 1.* h) dari add. *B. 1.* i) sic *B. 1;* coganus *A. 1.*
A. 1. k) sic ut *Ann. r. Fr. B. 1;* Cui *A. 1.* l) adsensum *B. 1.* m) sic *B. 1;*
35 coganum *A. 1.* n) Karolo *B. 1.* o) q̄ *A. 1.* p) sic *A. 1. B. 1* (post corr. uocantur);
qui vocantur *Ann. r. Fr.*

1) Cf. *supra* p. 13, l. 8. 9; *infra* a. 805. 2) Cf. *Abel-Simson II*,
p. 318, n. 1. *Ann. Guelferbyt. perperam*: ibi (sc. Aquis) natalem Domini
celebravit et pascha. 3) Nota, quantum imperator Romanum ponti-
ficem auctoritate praestitisse censeatur. 4) Cf. *supra* p. 27, l. 3. 4.
5) Cf. *Abel-Simson II*, p. 328, n. 3. 6) Stein am Anger prope
Sarvar in comitatu Eisenburgensi. 7) Petronell prope Hainburg ad
Danubium. Alii perperam Carinthiam (Kärnten) intellegere volunt.
8) Cf. *supra* p. 83, l. 11. 9) Cf. de Karoli M. arte belli F. Dahn
45 in 'Beilage zur Münchner Allgemeinen Zeitung' 1887, nr. 81.

805. eandem regionem exercitum penetrare precepit. Partem autem exercitus cum Carolo^a rege, filio suo, per orientalem partem Franciae seu Germaniae ire precepit, ut Hircano saltu¹ transiecto iam dictos Sclavos invaderet. Aliam vero partem per Saxoniam dirigens, ut ex altera parte cum Saxonibus et innumerabilibus² Sclavis, transiecto^b ab aquilone iam dicto saltu³, in Sclavos^c prorumperet. Tertia quoque ex parte expeditionem totius Baioariae in eandem regionem intrare iussit⁴. Venientes autem undique in planicie^{d.5} Behaim^e, universi principes diversarum gentium in conspectum^f regis Caroli^g pervenerunt. Castra metati⁶ sunt autem haud^h procul á sé illi innumerabiles exercitus distantes⁷. Caroli^g autem regis¹ et principum eius^k qui cum eo erant⁸ imperio usus totus ille exercitus ipsam regionem invadit¹. Sed Sclavi invia et saltus penetrantes sé minime ad pugnam preparaverunt. Vastata autem et incensa per XL⁹ dies eadem regione⁹, ducem eorum nomine Lechonem¹⁰ occidit. Et dum nec iam pabula^m equis aut cibaria exercitui superfuissentⁿ, vastata et ad nichilum redacta iam dicta regione¹¹, exercitus^o ad propria reversus est. Imperator vero ipsius estatis tempus in venatione et iocunditate peragens, per Vosacum^p silvam iter faciens pervenit ad locum qui dicitur Campus¹². Ibi quae aliquot

A. r. Fr.
*f. 18^a.

a) Karolo B 1. b) transito B 1. c) sic B 1; sclausis A 1. d) planitiem B 1. 25
e) behebalm A 1; Peehalm Guelf.; Beheim Lob.; behemi B 1. f) conspectu B 1.
g) Karoli B 1. h) haut B 1. i) om. Guelf. k) sic A 1. Guelf.; om. B 1.
l) ita A 1; vadit Guelf.; inuasit B 1. m) papula, post corr. pabula A 1. n) superessent B 1. o) om. B 1. p) uoscam A 1; uosagum B 1.

1) Cf. supra p. 90, n. 2; *istic tamen saltus, quem 'Fichtelgebirge' 30 dicunt, intellegendus erit.* 2) Cf. supra p. 10, l. 14; infra l. 13.
3) *Hic de saltu 'Erzgebirge' cogitandum erit.* 4) Chron. Moissiac., SS. II, p. 258: Karolus imperator misit filium suum Karolum regem cum exercitu magno ad Beu-Widines et alium exercitum cum Audulfo et Werinario, id est cum Baguarios; tertium vero transmisit cum Saxonibus super Werinofelda et Demelcion . . . et tunc perrexerunt super fergunna (Waldgebirge = Hircano saltu). Et venerunt ad fluvium qui vocatur Agra (Eger) illi tres hostes insimul. Quibus ea quae nostri referunt confirmantur atque illustrantur, etsi Bonnell l. l. p. 159, n. 4. temere contendat eos hic et alibi Chronicon Moissiac. fere 40 ad verbum sequi. Immo illud haud inter istorum fontes numerandum.
5) Cf. supra p. 22, l. 7. 6) Cf. supra p. 17, l. 16. 7) Cf. supra p. 28, l. 28. 29. 8) Cf. supra p. 20, l. 7. 8. 9) Cf. supra p. 18, l. 9. — Hoc Bonnell l. l. p. 162. sine probabili causa in dubium vocavit.
10) I. e. Teilfürst (v. Mühlbacher nr. 411b). 11) Id inutiliter iteratum. 45
12) Champ (Vosges); cf. Mühlbacher nr. 411e.

diebus moram faciens dilectum^a filium suum Carolum^b 805.
 regem ab expeditione reversum cum gaudio¹ suscepit.
 Inde² vero Iulio^c mense de Aquisgrani profectus Teodonis^d villam^{f. 28b.}
 pervenit atque per Metis^e transiens Vosegum^f petiit. Ibi^{g.}
 5 venationis^h operam dans², post reversionem exercitus ad Rumeric^h
 castellum⁴ profectus est. Ibi^{g.} aliquantum temporis moratus ad
 hiemandum in Teodonis^d-villamⁱ palacio suo consedit. Ibi^k ad eum
 ambo filii sui Pippinus et Lodovicus^l venerunt. Celebravitque ibi
 natalem Domini cum gaudio¹ et exultatione⁵. Dec. 25.

- 10 (*Anni 806—829. prorsus cum Annalibus regni Francorum concordant. Deinde, nullo spatio intermisso, nostri pergunt:*)

Transactis^m autem nativitatis Domini et sanctae^{f. 28b.}
 epiphaniae inibi solemniterⁿ diebus⁶ cum quibusdam^{829.}
 optimatibus suis placitum in^o memorato Aquisgrani^{880.}
 15 palacio tenuit. In quo consideratum est, ut instanti
 hiemali tempore in Britanniam hostiliter⁷ pergeret pro
 quibusdam Brittonibus^p, qui eodem tempore rebelles
 esse ceperant^q. Ante iam dictus^r enim domnus im-
 perator Hludowicus^s habebat quandam reginam nomine
 20 Iudith, pulchram nimis^t et sapientiae floribus optime^u
 instructam⁸, sociatam sibi in coniugio⁹, quae etiam im-
 peratrix coronata et augusta ab omnibus est accla-

- a) sic B 1; om. A 1. b) Karolum B 1. c) iul A 1; mense iul' B 1. d) theodonis B 1. e) metis B 1. f) uosagum B 1. g) venationi, post corr. venationi
 25 A 1. h) romarici B 1. i) sic A 1. B 1. k) Ibi^{g.} B 1. l) loduicus A 1; ludouicus B 1. m) sic B 1; Transacti A 1. n) sollemniter A 1; sollempniter B 1.
 o) om. B 1. p) sic B 1; brittonibus A 1. q) temp. rebellabant B 1. r) Predictus B 1.
 s) ludowicus B 1. t) pulcrum nimis nom. Iudith B 1. u) om. A 1, suppl. ex B 1.

- 1) Cf. supra p. 27, l. 3. 4. 2) Haec pessime conturbata esse patet;
 30 cf. 'N. Archiv' XXIV, p. 417 sq. et quae ibi allata sunt. 3) Cf. supra p. 94, l. 22. 4) Remiremont (Vosges). Ann. Guelferbyt.:
 imperator vero perrexit ad Rometicum montem; inde profectus est ad
 villa que dicitur Teodonis, ibi celebravit natalem Domini. 5) Cf.
 supra p. 13, l. 8. 9. 6) Iam a. 829. ex Ann. r. Fr. relatam,
 35 imperatorem natalem Domini Aquis celebrasse. 7) I. e. cum exercitu.
 Ann. Bertiniani, SS. r. G. p. 1: In quo (sc. conventu) statuit (sc. Hludowicus imperator) cum universis Francis hostiliter in partes
 Brittaniae proficisci. 8) Haec etiam alias confirmata; cf. Dümmler,
 'Gesch. des Ostfränk. Reiches' ed. 2. I, p. 41; Simson, 'Ludwig der
 40 Fromme' I, p. 147; Ad. Ebert, 'Allgem. Gesch. der Literatur des Mittel-
 alters im Abendlande' II, p. 147. 156 sqq. etc.; 'Allgem. Deutsche Bio-
 graphie' XIV, p. 655 sq. 9) Nuptiae Hludowici imperatoris cum
 secunda illa uxore in nostris iam antea a. 819 (f. 18^c) ex Ann. r. Fr.
 45 referuntur: Quo peracto (pacto A 1) imperator, inspectis plerisque
 nobilibus filiabus, Huuelpi comitis filiam nomine Iudith duxit uxorem;
 cf. 'N. Archiv' XXIV, p. 419.

880. mata^{a.1}. Ipsa igitur^b iam dicto^c imperatori filium valde elegantem^d nomine Carolum^{e.2} pepererat³. Pro quo quidem filiastrum^{f.4} eius atque aliqui ex optimatibus eis coniuncti odio ducebant prefixam^{g.5} imperatricem^h atque suum iam dictumⁱ parvulum^k filium, timentes quoque^l, ne in regno patris heres succederet. Unde et^m commoti, cum predictum iter prefatus gloriosus imperator eundi Britanniam caperetⁿ et¹ iuxta maritimos fines⁶ iam dictum^o ageret et in monasterio^p sancti Autmari^q, quod dicitur Sidiu^r, causa orationis^r pervenerat^s, nuntiatum est ei, quod antedicti^t emuli⁸ memorati patris et prefatae imperatricis atque iam dicti parvuli^u sui suis^v aliis filiis, quos de alia uxore⁹ olim habuerat, causa odii et cupiditatis^w se coniungerent et^x eos contra suam voluntatem^y quasi ei contradicendi^z ducerent¹⁰ eiusque potestatem minuerent et predictos seniores^a filios, quos de alia uxore habuerat^b, super se sublimarent^c et prefixum^{d.10} parvulum eius filium^e eicerent, suam matrem antedictam^f Iudith imperatricem deponerent. Nam, ut multis nobilibus et sapientibus, licet²⁰ tarde, visum est, causa seductionis et malae voluntatis hoc idem facere nitebantur. Dum enim prefatum^g iter iam dictus^h imperator ageret et ad Redonicum oppidum¹¹, ubi suum placitum condictum habebat, tenderet, memorati insidiatores filios suos, Hlothariumⁱ videlicet²⁵ et Pippinum, convocantes adduxerunt. Sed Pippinum Aquitanicae regionis regem primo, quia vicinior eis erat, ad Parisiacam urbem¹² contra voluntatem patris^k adduxerunt, cui consequenter et^l Hlothariumⁱ venire

*7. 28c.

a) adelmata B1. b) enim B1. c) iam dicto om. B1. d) ita A1. B1. 30
e) Karolum B1; iam add. h. l. B1. f) priuigni B1. g) habebant predictam B1.
h) impera in loco raso A1. i) iam dictum om. B1. k) paulum A1. l) om. B1.
m) Qua de re B1. n) cum imp. britt. pergeret B1. o) ita A1; nescio, an
supplendum iter, cf. infra; iam dictum ageret om. B1. p) monasterium B1.
q) utmari B1. r) orationis A1. s) pervenisset B1. t) predicti B1. u) memo-
rati — parvuli om. B1. v) cum filiis B1. w) causa — cupiditatis om. B1.
x) ita A1. B1; legendumne ut? y) uolunt. suam B1. z) ita A1; legendumne
contradicendo? a) seniores (vel semeres) A1. b) quasi — habuerat om. B1.
c) sublimare uellent B1. d) et ut predictum B1. e) filium eius B1. f) pro
suam matrem anted. habet B1 tantum et. g) predictum B1. h) iam dictus 35
om. B1. i) lotharium B1. k) urbem patre nolente B1. l) addux. et
postea B1. 40

1) Cf. Simson, 'Ludwig d. Fr.' I, p. 146 n. 4. 2) Postea Calvum dictum. 3) A. 823. Idibus Iun. 4) I. e. privigni, antea nati. 5) I. e. praedictam. 6) Ann. Bertin. l. l.: et [statuit] per maritima 45 loca illuc properare. 7) Saint-Omer (Pas de Calais). 8) I. e. inimici. 9) Irmingarde. 10) Cf. supra n. 5. 11) Rennes. 12) Cf. Simson l. l. p. 345, n. 8.

fecerunt, ut patri resisterent suamque^a coniugem, pre-830.
dictam^b Iudith imperatricem, ei^b auferrent atque minimum
filium eius opprimerent^c. Ad quod cum turba multa
convenerunt, Sed, ut prefixum^d est^d, antedictus Pippinus
5 primo^e cum antedictis emulis^f.² venit^g et suam^h uxorem
eiⁱ, licet contra legem et omnem auctoritatem^k, memo-
ratis emulis² exhortantibus atque fulcientibus¹, ingeniose
dimittere fecit^m. Quae in Pictavensem urbem compulsa
est ire, ibique in monasterio sanctae Crucis est retrusa;
10 ubiⁿ domino nostro Iesu Christo studiosissime famulari
die noctue^o studuit, Domini quoque denuo gratiam
inibi promereri meruit^p, atque inibi Domino famulanti-
bus ita placere valuit^q, ut omnes ei imitabiles se esse
velle profiterentur^r.³ ¶ Demum enim^s tenuit prefatus^t
15 imperator placitum suum in^t mense Octobrio^u in villa Oct.
Niumaga⁴. Ubi et quosdam ex illis, qui ei predictas
contumelias fecerunt, in exilium misit atque eorum
honores abstulit⁵. In eodem ergo placito per auctori-
tatem apostolicam sive^v per consensum episcoporum
20 consideratum et canonicè definitum est, ut memoratus^t
imperator suam reciperet uxorem^w.⁶ Qui statim propter
eam optimates regni sui misit, ut eam honorifice ad
se^x adducerent. Postea vero Carolum^y filium suum et
Drogonem episcopum⁷, fratrem videlicet suum⁸, cum
25 aliis optimatibus obviam ei misit, qui eam ad Aquas-
grani palacium cum magno honore deducerent. Pre-

a) eique suam B1. b) predictam — ei om. B1. c) atque — opprimerent om. B1.
d) Ad quod — est om. B1. e) Quo cum primum pippinus B1. f) sic B1; ac
multis A1. g) uenisset B1. h) et suam om. B1. i) om. B1. k) autori-
30 tatem A1. l) et omnem — fulcientibus om. B1. m) fecit eum dimittere B1.
n) et ipsa add. B1. o) totis nisibus add. B1. p) Domini — meruit om. B1.
q) ita placuit B1. r) omnes profit. se eam velle imitari B1. s) Postea B1.
t) om. B1. u) sic B1; octob. A1; Octobri Hampe ('N. Archiv' XXII, p. 695).
v) et B1. H. w) coniugem B1. H. x) eum B1. H. y) Karolum B1.

35 1) Cf. supra p. 96, n. 5. 2) Cf. supra p. 96, n. 8. 3) Hoc
annales retractati recte interpretantur. 4) Ann. Bert. l. l. p. 2:
alium conventum domnus imperator cum filio suo Hlothario circa
Kalendas Octobris Noviomago condixit. 5) Hoc nonnisi a. 831.
evenit; cf. Simson l. l. I, p. 363, n. 1. II, p. 2 sq. 6) Haec quo-
40 que nostri praecipunt; cf. ib. II, p. 365, n. 6. 7) Mettensem.
8) Karoli M. ex Regina concubina filium.

830. dicto^a quoque placito peracto^b in Niumaga^c, inde
 reversus domnus imperator^d ad Aquasgrani palacium ad
 831. hiemandum pervenit, ubi et suam coniugem, predictam
 Iudith imperatricem, recepit atque eam pristino honori
 restituit^{e. i.}

5

a) om. B 1.   b) Peracto quoque placito B 1.   c) sic B 1; niomaga h. l. A 1.
 d) imp. inde reuersus B 1.   e) desinit tertia columna folii 28, quarta vacua A 1.

1) *Sequuntur in Appendice Annalium Mettensium posteriorum a 776—
 805, ex Reginonis Chronico et Annalibus Mettensibus prioribus compositi.*

ANNALES METTENSES POSTERIORES

776—805.

Anno dominicae incarnationis DCCLXXVI. Karolus rex, ut *A. M. pr.* prediximus¹, ad Papiam civitatem venit et sub festinatione in
 5 partibus Foroiuliensium iter direxit, improvisumque Rohtgaudum *Reg.* cepit et decollare precepit², et ad Tarvisium — — Trinitatis. Post haec obsides quantos rex voluit³ dederunt. Reformatis autem — *cf. A. M. pr. Reg.*
 — Niumaga.

Anno dominice incarnationis DCCLXXVII. K[arol]us rex *Reg.*
 10 Saxoniam — — Sarraceni de partibus Hispaniae et se cum omnibus *A. M. pr.* suis ditioni regis Karoli subdiderunt^a. Ubi etiam multitudo — — *Reg.*
 Casinogilo.

Anno dominice incarnationis DCCLXXVIII. Rex Carolus *A. M. pr.* motus precibus et querelis Christianorum, qui erant in Hispania sub
 15 iugo Sarracenorum, cum exercitu Hispaniam intravit. Venit autem — — Francorum convenerunt. His innumerabilibus legioni- *Reg. A. M. pr.*
 bus Hispania tota contremuit. Obsidione itaque cincta Cesarau- *Reg.* gustana civitate, territi Sarraceni obsides dederunt cum immenso pondere auri. Post haec eiectis Sarracenis etiam de Pampillona
 20 murisque eiusdem civitatis dirutis, Hispanis Wasconibus et Navarris *cf. A. M. pr.* subiugatis⁴, in Franciam revertitur. Interea Saxones — — similiter. *Reg.*

Anno dominicae incarnationis DCCLXXVIII. Carolus rex venit in villa — — et pasca similiter.

Anno dominicae incarnationis DCCLXXX.^c Carolus rex Saxo-
 25 niam — — in Papia civitate.

Anno dominice incarnationis DCCLXXXI.^d Carolus rex a *A. M. pr.* Papia egressus celebravit pasca Domini Rome et ibi — — *Reg.*
 pasca similiter^e.

a) ibique se cum omnibus, quos regebant, ditioni regis Karoli subdiderunt *B 2.*
 30 b) Nabarris *B 2.* c) DCCLXXVIII. *corr.* DCCLXXX. *B 1.* d) DCCLXXVIII. *corr.* DCCLXXXI. *B 1.* e) simul *Ch.*

1) *Minime, cum supra p. 63, l. 32. 33, tantummodo scriptum sit:* versus Italiam iter arripuit. 2) *Regino:* Rotgaudum rebellem captum decollare iussit. 3) *Reg.:* quantos rex expetiit. 4) *Reg.:* muris-
 35 que eiusdem civitatis dirutis Wasconibusque subiugatis.

- Reg.* Anno dominice incarnationis DCCLXXXII. Karolus rex Cumam^a veniens, Renum — — pasca similiter.
- Reg.* Anno ab incarnatione^b Domini DCCLXXXIII. Obiit beatae memoriae Hildegardis regina^c II. Kal. Maii, quod evenit tunc in *A. M. pr.* vigilia ascensionis Domini, et sepulta est iuxta urbem Mettensem in basilica apostolorum^d et beati Arnulfi^e. Eodem anno iterum *Reg.* Saxones rebelles extiterunt, et rex cum paucis Francis ad locum *A. M. pr.* quod^e dicitur Teutmalli venit. Ibi Saxones — — revertitur. *Reg.* Eodem anno obiit Berta regina IIII. Idus Iulii et sepulta est in *A. M. pr.* Cauciaco^f. Sed inde translata Parisius sepulta est iuxta virum *Reg.* suum^g in ecclesia sancti Dionisii martiris^h. Et cum Warmatiam pervenisset rex, sociavit sibi in matrimonium Fastradam reginam, celebravitque natalem Domini in Heristellio et pasca similiter.
- Reg.* Anno dominicae incarnationis DCCLXXXIII. Karolus rex iterum ingressus est Saxoniam — — genitorem suum. Rex itaque *A. M. pr.* cum consilio procerum suorum iterum hiemis tempore intravit *Reg.* Saxoniam et celebravit natalem Domini iuxta castrum Kiridrioburcⁱ in *A. M. pr.* pago Waizagaim super fluvium Amra in villa Leutidi. *(Reg.)*
- Reg.* Anno dominicae incarnationis DCCLXXXV.^h Rex usque ad *(A. M. pr.)* Roieiⁱ pervenit super fluvium Wisaram^k, ubi confluit Waharna^l, et 20 propter nimiam inundationem aquarum reversus est⁵ ad Heresburc castrum⁶, ubi uxorem suam Fastradam cum filiis et filiabus venire iussit, ibique per totam hiemem mansit. Ubi⁷ etiam pasca celebravit. Et multis vicibus exercitum super Saxones misit et eorum castra destruxit⁸, et in Maio sinodum apud Paderbronn⁹ habuit, 25 et inde iterum¹ pergens nullo contradicente totam Saxoniam circumvit. Et cum pervenisset in Bardengawi⁹, misit inde post Widichindum et Abbionem et utrosque ad se venire fecit. Quos sacramento constrinxit, ut ad eum in Franciam venirent. Qui, acceptis obsidibus, ad regem in villa Attiniaco venerunt¹⁰ ibique baptizati sunt, et sic 30 tota Saxonia subiugata est Francis.

a) ita pro Coloniam B1; comam B2. b) incartione corr. incarnatione B1. c) in margine eadem manu: hildegardis regina moritur. d) et sepulta est in basilica s. Arnulfi in urbe Mettensi B2. e) sic B1. f) et sepulta — Dionisii martiris etiam B2, ubi tamen verba iuxta virum suum omissa. g) ita B1; similiter nonnulli libri Chronici Eginonis. h) V in loco raso B1. i) ita B1. 2; Rine Reg.; Rimee Ann. r. Fr. k) Isaram eadem manu corr. wisaram B1. l) iter Reg.

1) Cf. Pückert l. l. p. 109, n. 5; 'N. Archiv' XXIV, p. 423 sq.; Mühlbacher nr. 282. 2) Hic, quamvis Mühlbacher nr. 281b istis fidem tribuat, verba annalium vetustiorum non recte intellecta esse videntur; 40 cf. Abel-Simson I, p. 458, n. 4. 3) Rehme supra Minden. 4) Reg.: Wachna. 5) Reg.: inde reversus est. 6) Reg.: reversus est Heresburch. 7) Reg.: Ibi. 8) Reg.: depredatus est. 9) Reg.: Venit autem in Bardengawi et inde misit. 10) Reg.: ad Adtiniacum ad regem venerunt. 45

Anno dominice incarnationis DCCLXXXVI.^a Karolus^b rex *Reg. A. M. pr.*
misit exercitum suum in partibus Britannie, cui prefecit Audulfum
virum illustrem. Qui, victis Brittonibus, totam illam regionem Fran-
corum ditionibus subegerunt, principesque Brittonum secum addu-
centes, apud Warmatiam regis obtutibus presentaverunt. Tunc rex
cernens — — in Florentia civitate. *Reg.*

Anno dominice incarnationis DCCLXXXVII. Karolus Romam
— — pasca similiter.

Anno dominice incarnationis DCCLXXXVIII. Rex congregavit
10 sinodum — — pascha similiter.

Anno dominice incarnationis DCCLXXXVIII. Rex Renum
— — pasca similiter.

Anno ab incarnatione Domini DCCXC.^c Huius anni principio *A. M. pr.*
rex Carolus primogenitum filium suum Carolum ultra Sequanam
15 direxit, dans ei ducatum Cenomannicum. Qui eodem anno aestatis
tempore ad patrem revertitur. Rex autem conventum Francorum
habuit in Wormatia civitate disposuitque ea quae utilia vide-
bantur esse in regno suo. In illo vero anno in nullam partem
duxit exercitum. Celebravitque in eadem civitate natalem Domini
20 et pasca.

Anno dominice incarnationis DCCXCI.^d Rex Carolus in *Reg.*
partibus — — pasca similiter.

Anno dominice incarnationis DCCXCII.^e Feliciana heresis
apud Ragenesburc^f condempnata est. Quem Felicem — — dissolvi
25 posset^g. Et celebravit ibi rex natalem Domini.

Anno dominice incarnationis DCCXCIII. Karolus rex de *Reg.*
Ragenesburc proficiscens^h — — Wirziburcⁱ apud Sanctum Kilianum^k. *A. M. pr.*

Anno dominice incarnationis DCCXCIII. Celebravit rex — *Reg.*
— et pasca similiter.

30 Anno dominice incarnationis DCCXCV.^l Rex venit^m Magon- *Reg.*
tiam — — celebravit natalem Domini in Aquis palatio¹ et pasca *A. M. pr.*
similiter.

Anno dominice incarnationis DCCXCVI.ⁿ Adrianus papa *Reg.*
obiit^o — — pascha similiter.

85 a) VI in loco raso B1. b) aliquot verba in loco raso B1. c) DCCLXXXVIII.
manu scribae secundae scr. corr. DCCXC manu scribae primi B1. d) LXXXVIII
manu scribae secundae scr. corr. XCI manu scribae primi B1. e) XCII manu scribae primi
in loco raso B1. f) apud Ragenesburc etiam B2. g) possit *Reg.*; possit manu scribae
secundae corr. posset B1. h) proficiscens B1. i) uultziburc B1. k) apud Sanctum
40 Kilianum etiam B2. l) V in loco raso manu scribae primi B1. m) superscr. B1.
n) VI. in loco raso manu scribae primi B1. o) extremis verbis f. 100 (uononimro
selauo in) desinit manus scribae secundae (cf. f. 97); a f. 100' rursus incipit manus scribae
primae, qui etiam fere dimidium f. 99', erasit omnibus illis quae in eo antea scripta erant,
scripsit. Etiam primae 13 lineae f. 100 in loco raso, sed manu scribae secundae scriptae.

45 1) *Reg.*: celebravit natalem Domini Aquis.

Reg. Anno dominicae^a incarnationis DCCXCVII. Barcinona civitas Hispaniae — — Ipse vero ad disponendam Saxoniam totum hiemis tempus moratus est^b, ibi natalem Domini et pascha celebravit.

Anno dominicae^a incarnationis DCCXCVIII. Venit ad regem legatus Haddefonsi — — pascha similiter.

Anno dominicae^a incarnationis DCCXCVIII. Romani Leonem papam — — Azan vero prefectus civitatis que dicitur Osca^c claves urbis illius regi transmisit eique munera tradidit^d. Celebravit autem rex natalem Domini in eodem palacio Aquis.

A. M. pr. et Reg. Anno dominicae^a incarnationis DCCC.^d Rex absolutum — — 10
A. M. pr. Turonis ad Sanctum Martinum orationis causa profectus est. Ibi omnium Brittonum duces et comites cum donis ad eum venerunt.

Reg. Ibi que per aliquot tempus — — natale^f Domini.

Reg. Anno dominice incarnationis DCCCI.^g Cum rex ipso — —
A. M. pr. trabibus corruit, in quibus^h locis et montes ruerunt. Eodem anno 15
Reg. loca — — natale Domini celebravit.

Anno dominicae^a incarnationis DCCCII. Hierene imperatrix
A. M. pr. — — Imperator vero Aquis natale Domini celebravit et pascha similiterⁱ.

Reg. Anno dominice incarnationis DCCCIII. Terremotus Aquis 20
A. M. pr. palacio factus est, et mortalitas subsecuta est. Imperator vero post
Apr. 16. pascha^{k. 2} ab Aquis profectus ad Magonciam venit ibique solito
Reg. more conventum Francorum habuit. Winigis quoque a Grimaldo
cf. A. M. pr. redditus est. Missi imperatoris a Constantinopoli regressi sunt, et venerunt cum eis legati Nichofori imperatoris, qui tunc rem publicam 25 regebat; quorum hec sunt nomina: Michael episcopus, Petrus abbas, Calistus et Candidatus. Qui venerunt ad imperatorem in Germania super fluvium Sala in loco qui dicitur Salz et pactum faciente pacis in Christo susceperunt. Inde dimissi cum epistola imperatoris Romam
A. M. pr. venerunt, inde Constantinopolim regressi sunt. Venit quoque^l Fortu- 30 natus patriarcha de Grecis, afferens secum inter cetera dona duas

Reg. portas eburneas, mirifico opere sculptas. Imperator autem Baioariam
A. M. pr. profectus^s venationem bubalorum ceterarumqueⁿ ferarum per saltum Hircanum^o exercuit^{p. 4}. Inde vero^q ad Regenesburch^r veniens,

a) ff B1. b) moravit B2; impendens *Reg.* c) sequitur locus rarus, ubi etiam 35
legi potest, B1. d) post DCCC locus rarus B1. e) Ibi — venerunt etiam B2.
f) natalem *Reg.* g) CI in loco raso B1. h) ita (pro quibusdam) B1. i) et pascha
similiter etiam B2 (om. *Kurze*). k) Imperator post pascha B2. l) ita etiam B2; Venit-
que *Kurze*. m) ex eluas corr., ut videtur, (s. superscr.) B2; cf. supra p. 58, l. 32. n) cete-
rarum B2. o) hircanium B2. p) litterae exo paene detritae B2; idem ut A1 pergit: 40
ceterum exercitum per aptiores vias ire permisit. q) om. B2. r) regenesburch B2.

1) Non ipse affuit. 2) Cf. 'N. Archiv' XXIV, p. 409, n. 2. et XXV, p. 178 sq., ubi coniecturas, quas G. Hüffer, 'Korveier Studien' p. 106 sq., ex his verbis extricavit, ut refellerem, studui. 3) Verba cum electis iter . . . agens omitta. 4) Verba ceterum exercitum per aptiores 45 vias ire permisit omitta.

dispositis his que utilia videbantur esse¹, adventum exercitus de Panno- *A. M. pr.*
 nia redeuntis prestolabatur. Quibus^a reversis, obviam illis ad Regenes-
 burch^b venit. Ibi etiam cum illis zodan princeps Pannonie^c veniens
 imperatori se tradidit. Multi quoque Sclavi et Huni in eodem con-
 5 ventu fuerunt et se cum omnibus que possidebant imperatoris dominio
 subdiderunt. Constitutisque omnibus utilitatibus, que^d in^e illis partibus
 necessaria erant, per Alemanniam et per Warmatiam^f hiemis tempore
 ad Aquis palacium^g venit, ibique natalem Domini celebravit. *cf. Reg.*

Anno dominicae^h incarnationis DCCCIII. Imperator Aquis *Reg.*
 10 hiemavit et ab Aquis proficiscens venit ad palacium^g quod dicitur *A. M. pr.*
 Niumagum. Ibi que veris tempore manensⁱ, pascha² etiam ibidem
 celebravit. Incipienteque estatibus^k tempore ad Aquis palacium^g re-
 vertens exercitum in Saxoniam misit. Transitoque^l Reno³ gene-
 ralem conventum Francorum habuit iuxta Lippie^m fontem. Sumpto-
 15 que inde itinere per Saxoniam profectus, castra metatus est in loco
 qui dicitur Boldonstatⁿ. In quibus castris etiam Sclavorum⁴ principes
 adfuerunt. Quorum causis discussis et secundum arbitrium dispositis,
 regem illis Trasiconem constituit. Missisque inde exercitibus suis
 per diversas partes Saxonie^o tam perfidos illos, quos ultra Albiam
 20 transiecerat^p, quam illos qui in Wigmoti manebant et frequentibus
 maleficiis^q populum Saxonum a via veritatis averterant, cum mulieribus
 et infantibus Deo auxiliante sapientissima dispositione de Saxoniam
 per diversas vias dirigens, funditus exterminavit^r et per Gallias ceteras-
 que regiones regni sui sine ulla lesione exercitus sui dispersit.
 25 Eodem tempore^s Godefridus rex Danorum — — Aquis reversus est. *Reg.*
 Medio Novembrio nunciatum est ei Leonem papam natalem Domini
 cum eo celebrare velle ubicumque illi placuisset. Quod rex gratanter
 suscepit et statim misso filio suo Karolo ad Sanctum Mauricium eum
 suscipere honorifice precepit. Ipse vero obviam illi apud Remorum
 30 civitatem in basilica beati Remigii episcopi et confessoris profectus *A. M. pr.*
 est, ibique susceptum, ad Carisiacum usque perductum, cum eo ibi
 natalem Domini celebravit⁵. Inde pariter proficiscentes pervenerunt *A. M. pr.*
 ad Suessionis civitatem. In qua dimisso papa, ad colloquium

a) Qibus B 1. b) Ragenesburch B 2. c) Pannoniae B 2. d) quae B 2. e) om.
 35 B 2. f) Warmatiam B 2. g) palatium B 2. h) ff B 1. i) Ibi veris manens
 B 2. k) aestatis B 2. l) Transito B 2. m) Lippiae B 2. n) cf. supra p. 91,
 l. 8. 24. 25. o) Saxoniae B 2. p) transierat B 1; cf. 'N. Archiv' XXIV, p. 416.
 q) maleficiis B 2. r) r superscr. B 1. s) Eodem — in confinio [regni] in loco raso B 1.

1) Verba venationem per Bawariam agens, sine quibus ordo rerum
 40 intellegi nequit, omissa; cf. 'Forsch. z. D. G.' XX, p. 404; Abel-Simson
 II, p. 297, n. 2. p. 298, n. 2; Mühlbacher nr. 402b; 'N. Archiv' XXIV,
 p. 403, n. 5. 2) Omisa inter ceteros divinos cultus. 3) Omissum
 apud Coloniam urbem. 4) Verba qui vocantur Abodriti omissa.
 5) Cf. supra p. 92, n. 10; Abel-Simson II, p. 316, n. 3.

- A. M. pr.* germane sue Gisle, que in his diebus egrotabat, ad Calam monasterium pervenit. Fretusque^a eius colloquio, ad Carisiacum villam Leonem papam, quem apud Sanctum Medardum dereliquerat, sibi obviam *Reg.* venire fecit. Deinde Aquis perduxit et honoratum magnis muneribus, per Baioariam ire volentem a suis duci fecit usque Ravennam. Causa 5
- A. M. pr.* adventus — — Romam repedavit. Rex vero reliquam partem hiemis in iam dicto palacio peragens^b pascha Domini cum gaudio celebravit.
- A. M. pr.* Anno dominice incarnationis DCCCV^c. ^dCapcanus^e princeps Hunorum propter necessitatem populi sui imperatorem adiit, postulans 10 sibi locum dari ad habitandum inter Sabariam et Carnuntum, quia propter infestationem Sclavorum in pristinis sedibus esse non poterat.
- Reg.* Quem imperator benigne suscepit eiusque precibus favit^f. Erat enim *A. M. pr.* capcanus Christianus, nomine Theodorus, et precibus eius annuens¹ muneribus donatum redire permisit. Qui rediens ad populum suum 15 paucis tempore transacto diem obiit. Et misit alter² caganus unum de optimatibus suis, petens sibi honorem antiquum dari, quem caganus apud Hunos habere solebat. Cuius precibus imperator ad-sensum prebuit et summam totius regni iuxta priscum eorum ritum caganum habere precepit. Eodem anno, cum esset imperator in 20 palacio quod situm est Aquis, misit exercitum suum cum filio suo Karolo in terram Sclavorum que vocatur^g Behemi et per tres vias in eandem regionem exercitum penetrare precepit. Partem autem exercitus cum Karolo rege, filio suo, per orientalem partem Francie seu Germanie ire precepit, ut Hircano saltu transiecto iam dictos 25 Sclavos invaderet. Aliam vero partem per Saxoniam dirigens, ut ex altera parte cum Saxonibus et innumerabilibus Sclavis, transitus ab aquilone iam dicto saltu, in Sclavos prorumperet. Tercia quoque ex parte expeditionem totius Baioarie in eandem regionem intrare iussit. Venientes autem undique in planitiem Behemi, universi principes 30 diversarum gentium in conspectu regis Karoli pervenerunt. Castra metati sunt autem haut procul a se illi innumerabiles exercitus distantes. Karoli autem regis et principum qui cum eo erant imperio usus totus ille exercitus ipsam regionem invasit. Sed Sclavi invia et saltus penetrantes se minime ad pugnam preparaverunt. Vastata autem 35 et incensa per XL dies eadem regione, ducem eorum nomine Lechonem

a) ita B1. b) p (per) in loco raso B1. c) post DCCC locus raso. d) Non multo post om. ut Regino. e) alterum c in loco raso et post in o mutatum B1. f) post corr. vocantur B1. g) depravatum videtur ex transiecto A1, ut supra p. 103, l. 20. transierat ex transiecerat.

1) Idem, semel verbis Reginonis, tum verbis Ann. M. pr. iterant.
2) Immo caganus (Khakhan) a capcano discernendus est; cf. 'N. Archiv' XXIV, p. 413. Kurze in notis ad Ann. r. Fr. p. 119. et 'N. Archiv' XXI, p. 53. mihi hac de re non recte iudicasse videtur.

occidit. Et dum nec iam pabula equis aut cibaria exercitui super- *A. M. pr.*
essent, vastata et ad nichilum redacta iam dicta regione, ad propria
reversus est. Imperator vero ipsius estatis tempus in venatione et
iocunditate peragens, per Vosagum silvam iter faciens pervenit ad
5 locum qui dicitur Campus. Ibiq̃ aliquot diebus moram faciens
dilectum filium suum Karolum regem ab expeditione reversum cum
gaudio suscepit. Inde vero mense Iul. de Aquisgrani profectus Theo-
donis-villam pervenit atque per Mettis transiens Vosagum peciit.
Ibiq̃ venationi operam dans, post reversionem exercitus ad Romarici
10 castellum profectus est. Ibiq̃ aliquantum temporis moratus ad
hiemandum in Theodonis-villam palacio suo consedit. Ibiq̃ ad
eum ambo filii sui Pippinus et Ludowicus venerunt. Celebravitq̃
ibi natalem Domini cum gaudio et exultacione¹.

1) *Anni 806—813, praeter nonnulla ex Einhardi Vita Karoli M.*
15 *addita, fere ubique cum Reginonis Chronico, a. 814—829. (exceptis*
primis verbis Ludowicus igitur — — Hildegardis reginæ) cum Ann.
Mett. pr. concordant. Eaxin nullo spatio intermisso, eodem versu incipit
narratio Transactis autem — — pristino honori restituit, nonnullis
omissis aut mutatis ex iisdem (cf. supra p. 95—98) deprompta. Quam
20 *etiam pauci loci alterius quæ sequitur narrationis a. 830, alioquin*
ex Annalibus Bertinianis (SS. r. G. p. 1 sq.) haustæ, velut conventus
in Niumaga (pro ibidem, i. e. Aquisgrani) factus est et advocaverunt
filios suos, sapiunt, id quod Wattenbach, 'N. Archiv' XVI, p. 607 sq.,
non plane perspexit.

25 *Reliqua, quippe quæ cum Annalibus Mettensibus prioribus iam*
non cohaereant, hic praetermissa.

INDEX.

Scriptis B. Schmeidler.

Maior numerus paginam, minor lineas quinas indicat.

A.

- Aaron Amiral Mumminin, rex Persarum, *Harun al-Raschid chalisa* 88.
- Abbi, Abbion, gener Widichindi 73. 100, 25.
- Abdella Sarracenus, fil. Ibimauge regis, *Abdallah* 82.
- Abdirama rex Sarracenorum 27, 5.
- Abinolarbi v. Ibinalardi.
- Abodriti 77, 30. 80, 30. 82, 25. 91, 5. princeps: Wazan; dux: Trasico; reges: Trasico, Witzin.
- Abola fl., *Havel* 77, 30.
- Abraham admiratus, *Ibrahim ibn Alaghab* 88, 5.
- Abulabaz elefas 88. 89, 5.
- Adalardus comes Cavallon. 53, 10.
- Adhalardus, Adelardus, comes, *fortasse idem ac praecedens* 57, 20. 58, 20.
- Adalgarius obses pro Waifario duce 50, 20.
- Adalgisus fil. Desiderii regis 62, 1.
- Adalgisus missus (camerarius) 70.
- Adarna fl., *Eder* 67, 10.
- Adrianus I. papa 59. 68, 25. 69. 74. 79, 20. 80, 5. 81, 1. 101, 30.
- Africa 88.
- Alamanni, Alemanni 12, 25. 18. 33, 25. 36, 20. 84, 5; Alamannorum exercitus 37, 5; duces: Godefridus, Theodbaldus; praefectus: Geraldus.
- Alamannia, Alemannia 26, 5. 31, 15. 33, 10. 37, 1. 90, 15. 103, 5.
- S. Albani eccl. (Magont.) 80, 10.
- Albia, Albis, fl., *Elbe* 68. 71, 5. 72, 1. 77, 25. 80, 30. 82. 91, 10. 92, 1. 103, 15.
- Albiensis urbs, *Albi (Tarn)* 54, 10.
- Alcmana fl., *Altmühl* 80, 1.
- Alemanni, Alemannia v. Alam.
- Alera fl., *Aller* 70, 10.
- Alpes 43, 5. 46, 10. 48, 20. 88; = *Schwäbische Alb* 37, 1.
- Amalwinus aulicus 73, 10.
- Amanugus comes (Pictav.) 53, 15.
- Ambianensis (*Amiens*) episc.: Iesse.
- Amblava villa publ., *Amblève prope Malmédy* 22. 23, 1.
- Ambra, Amra, fl., *Emmer* 72, 10. 100, 15.
- Amiral Mumminin v. Aaron.
- Amormacha rex Sarracenorum, *Omar ibn-Chaled* 29, 15.
- Anase fl., *Enns* 78, 20.
- Andegavis civ., *Angers* 26, 15.
- Angilbertus abbas (S. Richarii) 79, 20. 81, 15.
- Anglus v. Winfridus.
- Angrari, pars Saxonum 63, 10; dux: Bruntio.
- Ansegisilus princ. Francorum 1, 1; fil.: Pippinus.
- Ansfledisuxor Waratonis maioris domus, avia Hugonis archiep. 16, 10.

Anstrudis filia Waratonis maioris domus, uxor 1. Bertarii, 2. Drogonis 16, 5; fil.: Hugo.
apostolorum basilica v. S. Arnulfi basilica.
Apotaurus, *Abu Taher praefectus Oscæ* 67, 1.
Aquisgrani, Aquis, palatium, *Aachen* 53, 20. 77, 20. 80, 20—83, 10. 84, 1. 85. 88, 15—90, 20. 91, 1. 92, 5. 93. 95. 97, 25. 98, 1. 101, 30—105, 5.
Aquitania 27. 33. 35, 10. 43, 1. 50, 15. 51, 15. 52. 54. 55, 5. 56, 10. 66; Aquitaniae fines 35, 25. — Aquitanica regio 96, 25.
Aquitanii 13, 1. 25. 26, 20. 42, 10. 50, 15. 53, 5. 68, 25. — Aquitaniorum ducatus 33, 5; principatus 56, 10; duces: Eodo, Hunaldus, Waifaricus; reges: Lodowicus, Pippinus.
Arduenna silva 21. 22, 1. 89, 10.
Arelate civ., *Arles* 28, 20.
Arno episc. (Salzburg.) 74, 25.
S. Arnulfi conf. basilica Mettensis 18, 1. 70, 20; apostolorum et S. Arnulfi bas. Mett. 100, 5.
Arnulfus episc. Mettensis 3, 15.
Arverni 53, 10; com.: (Bladinus), Hilpingus.
Asturia, Asturica 82, 15. 83, 5; rex: Haddefonsus.
Athima rex Sarracenorum, *Abder-rahman* 29, 10.
Ato fr. Hunaldi ducis 36, 10.
Attiniacus, Athiniacus, Athiniaca villa, *Attigny (Ardennes)* 53, 20. 58. 73. 100, 30.
Audacrus missus (a. 788) 77, 10.
Audulfus (senescalcus) 73, 20. 101, 1.
Augusta civ., *Augsburg* 75, 20.
Aurelianus civ., *Orléans* 25, 20. 54, 5. 85, 15.
Austrachia insula Frisionum 28, 10.
Austrasia, Austria 6, 1. 20, 10. 31, 15. 32, 15. 66, 15; cf. Francia orientalis.
Austrasii, *Franci orientales* 21. 26, 30. 75, 20; Austrasiorum principatus 21, 1; = Saxones Hostfali 63, 10.
Australdus comes 53, 5.

Autbertus nuntius Waifarî ducis 50, 20.
S. Autmari monast., quod dicitur Sidiu, *St.-Omer (Pas-de-Calais)* 96, 10.
Avari, Avarorum gens 69, 25. 76, 15—80, 30—82, 10. 84, 5.
Avinionis castrum, *Avignon* 29, 1. 30, 10.
Azan praefectus civ. Oscæ, *Hassan* 84, 20. 102, 5.

B.

Baioarii, Baiowarii, Baugarii, Bavarii, Bawarii 4, 20. 12, 25. 33, 20—35. 42, 1. 49, 20. 52, 10. 69, 5. 75, 25—77, 10. 84, 5; Baioariorum fines 26, 5. 52, 15; fines vel marcae 77, 20; principes (= optimates) 76, 10; Bavariorum ducatus 42, 5; duces: Ogdilo, Tassilo; praefectus: Geraldus.
Baioaria, Baugaria, Bavaria, Bawaria 32, 10. 34, 10. 35. 41, 20. 57. 66, 20. 75, 20. 77, 20. 78, 15. 90. 93, 1. 94, 5. 102, 30. 104.
Balears insulae 83, 5. 84.
Barchilona, Barcinona, civ., *Barcelona* 43, 20. 66, 20. 81, 30. 88, 15. 102, 1; praefectus: Tadun; dux: Solinoan.
Bardengawi, Bartengawe, Berden-gawi, Bordingawich, *Bardengau* 68, 10. 73, 5. 83, 20. 100, 25.
Basiliscus legatus Haddefonsi regis 83, 10.
Bauzanum, *Bozen* 75, 25.
Begga filia Pippini princ. senioris 2, 10. 3, 1; fil.: Pippinus; soror: Geretrudis.
Behaim, Behemi terra Sclavorum, *Böhmen* 93, 30. 94. 104.
Belectrudis matrona (*uxor Grimoaldi ducis Baioariorum?*) 26, 5; neptis: Sonihildis.
S. Benedicti monast., *Monte Cassino* 38; abbas: Optatus; mon: Carolomannus. — Cf. Cassinus mons. — S. Benedicti regula 39, 15.
Beneventum 74, 15; duces: Haregisus, Grimualdus. — Beneven-

- tani 74, 77, 1. 85. 87, 20. 89, 10;
Beneventanorum fines 74, 10;
terrae 85, 25.
Bercharius v. Bertarius.
Bercta, Berta, Bertrada, regina,
uxor Pippini regis Francorum
55, 10. 57. 71. 100, 5. (*dat.* Ber-
tradane 48, 5); filii: Carolus,
Carolomannus.
Berdengawi v. Bardengawi.
Bernehardus patruus (*falso* avun-
culus) Caroli M. regis 60, 5.
Bertarius, Bertharius, Bercharius,
maior domus, gener Waratonis
6, 20. 7. 10, 1. 11; uxor:
Anstrudis.
Bertrada v. Bercta.
Birra fl. (*falso* locus), *Berre* 29, 15.
Biturica urbs, *Bourges* 52, 1. 54, 15.
55, 1.
Bituricus pagus 51, 10.
Blandinus (Bladinus) comes (Ar-
vernorum) 51, 15.
Blavia castrum, *Blaye* (*Gironde*) 28, 1.
Bobbo dux Frisionum 28, 10.
Bocholts locus, *Bocholt ad fl. Aa*
67, 25.
Boldonstat v. Holdonstat.
Bonifacius, Bonefacius, archiep.
Magont. 26. 42, 10. 48, 10. 61, 5;
= Winfridus Anglus 26, 20.
Bordine fl., *Boorn* 28, 10.
Bordingawich v. Bardengawi.
Brennacus villa publ., *Berny-
Rivière* (*Aisne*)? 46, 1.
Britannia, Brittania, Britannio-
rum prov., *Bretagne* 44, 15. 84.
95, 15. 96, 5. 101, 1.
Britones, Brittones, Britannii 13, 1.
73, 20. 84. 95, 15. 101, 1; Brit-
tonum duces et comites 85, 10.
102, 10.
Brunisberg locus *nunc desertus*
supra Hôster 63, 1.
Bruntio dux Angrariorum 63, 10.
Bucki pagus (*falso* locus), *regio*
circa Bückeburg opp. 63, 10.
Burbone castrum, *Bourbon-l'Ar-
chambaud* (*Allier*) 51, 10.
Burdigalis urbs, *Bordeaux* 27, 10.
28, 1.
Burgundia 31. 32, 15. 48, 15. 51.
53, 5. 66, 15; Burgundiae regnum
27, 20. 28, 15.
Burgundiones 16, 5. — Burgun-
dionum ducatus 17, 5; urbes ad
ipsum pertinentes: Remorum,
Senonum; dux: Drogo.
Buriaburgh castrum, *mons Bier-
berg prope Fritzlar* 61, 1.
- C.**
- Cadurcia, *Cahors* 52, 15.
caganus (princ.) Avarorum 69, 25.
81. 93. 104, 15.
Cala monast., *Chelles* (*Seine-et-
Marne*) 33, 1. 92, 15. 104, 1;
abbat.: Gisla, (Sonihildis).
Calistus legatus Nicefori imp.
102, 25.
Calvariae locus, *Golgotha* 86, 20.
Cameracensis pagus, *Le Cambrésis*
23, 25.
Camp fl., *Kamp* 79, 5.
Camp locus, *Kamp in Austria infer.*
79, 5.
Campolus sacellarius Rom. 87, 15.
Campus locus, *Champ* (*Vosges*)
94, 20. 105, 5.
Candidatus legatus Nicefori imp.
102, 25.
capcanus princeps Hunorum 93.
104; cf. Theodorus.
Capua civ. 74, 10.
Carbonaria silva, *Kohlenwald* 2, 15.
8, 5. 9, 1. 23, 20.
Carisiaca villa, Carisiacus, *Quierzy*
prope Noyon (*Aisne*) 32, 1. 51.
53, 1. 62. 69, 15. 92. 103, 20.
104, 1.
Carnotis urbs, *Chartres* 35, 15;
eccl.: S. Mariae.
Carnuntum, *Petronell prope Haim-
burg* 93, 15. 104, 10.
Carolomannus, Karlomannus, prin-
ceps, 'rex' Francorum, fil. Caroli
princ., mon. 28, 5. 31, 15. 32—40.
46, 5. 48, 5; fr.: Pippinus.
Carolomannus rex Francorum, fil.
Pippini regis 46, 1. 55—58;
uxor: Gerberga; fr.: Carolus.
- Carolus, Karolus.**
- Carolus (Martellus) princeps, fil.
Pippini II. princ. 19—33. 56, 1.
78, 1; liberi: Carolomannus,

- Grippe, Pippinus, Hiltrudis; noverca: Plectrudis; concubina: Sonihildis.
- Carolus Magnus rex Francorum, fil. Pippini regis 44, 20. 46, 1. 55—87, 1. 99—104, 5; imperator 87—95, 5. 102—105; augustus, a Deo coronatus etc. 87, 5; clementissimus 74, 1; dominus rex 63, 15. 66, 1. 75, 5. 77. 79, 15. 81; gloriosus 61, 20. 62, 5. 68, 5. 75, 10. 77, 25; gloriosissimus 58, 1. 59, 5. 80, 15; magnus rex 72, 5; piissimus 73, 20. 75, 30. 76, 25; praecellentissimus 57, 5. 71, 15; uxores: Hildegardis, Fastrada, Leugardis; liberi 72, 20; liberi: Carolus, Drogo, Lodowicus, Pippinus, Gisla; fr.: Carolomannus; soror: Gisla; patruus (*falso* avunc.): Bernehardus.
- Carolus rex, fil. Caroli M. regis 71, 25. 72. 78, 5. 80, 15. 83. 92, 10. 93, 25—95, 1. 101. 103, 25—105, 5.
- Carolus fil. Lodowici imp. 96. 97.
- Casinogilus, Cassinaghilus, villa, *Chasseneuil prope Poitiers* 66, 10. 99, 10.
- Cassinus mons, *Monte Cassino* 88; monast.: S. Benedicti.
- Cauciacus, Cautiacus, *Choisy-au-Bac (Oise)* 18, 10. 100, 5; monast. 71, 10; eccl.: S. Stephani.
- Cavallo urbs, *Chalon-sur-Saône* 51, 10; comes: Adalardus.
- Cecanum, *Ceccano* 47. 48, 1.
- Cenisius mons, *Mont-Cenis* 60, 5.
- Cenomann. ducatus v. Cinomann.
- Centulum v. S. Ricarius.
- Cesaraugusta urbs, Cesaraugustana civ., *Saragossa* 67, 1. 99, 15.
- chagan v. caganus.
- Childebertus, Hildebertus, Hildebertus, III. rex Francorum, fr. Clodovei regis 15, 25. 17, 5. 18, 10; fil.: Dagobertus.
- S. Chilianus eccl. Wirzburg. 80, 1. 101, 25.
- Chilpericus, Hilpericus, II. rex Francorum 21. 22, 5. 23—25; Daniel clericus Ch. nuncupatus 21, 25.
- Cinomannica urbs, *Le Mans* 42, 5. — Cinomannicus, Cenomannicus ducatus, *Maine* 78, 5. 101, 15.
- Clarus-mons castrum, *Clermont-Ferrand (Puy-de-Dôme)* 51, 15.
- Clodoveus rex Francorum, fil. Theoderici III. regis 15, 20; fr.: Childebertus.
- clusae v. sclusae.
- Colonia urbs 23, 15. 25, 5. 69, 20. 77, 25. 80, 15. 91, 1. 92, 1 (*falso* Cuma). 100, 1; episc.: Hildegarius.
- Compendium villa publ., *Compiègne (Oise)* 49, 20.
- concilium 79, 15; conc. generale in Kal. Martii 14, 5. 46, 1; cf. placitum, sinodus.
- Condistat locus, *Cannstatt* 37, 5.
- Constantinopolis 62, 1. 82, 30. 88, 30. 89, 1. 102; episc.: Tarasius.
- Constantinus V. imp. 49, 20.
- Constantinus VI. imp. 82, 30; mater: Herena.
- Corbeiense monast., *Corbie (Somme)* 31, 10; abbas: Grimo.
- Corbiniaca, Corbiniacus, villa publ., *Corbeny (Aisne)* 57, 15. 58, 20.
- Cotia silva, *la forêt de Cuisse, hodie de Compiègne* 20, 5.
- S. Crucis monast. Pictav., *S. Croix* 97.
- Cuffinstain in suburbio Magontiae, *Kostheim* 80, 25.
- Cuma v. Colonia.
- Cumeoberg, *Kaumberg = Wiener Wald* 79, 5.

D.

- Dadinus nuntius Waifarri ducis 50, 20.
- Dagobertus III. rex Francorum, fil. Childeberti III. regis 18, 15. 19, 5. 20, 10. 21, 5.
- Dalmannio fl., *Omignon* 9, 10. 11, 10.
- Damasus episc., missus Adriani I. papae (a. 781) 69, 5.
- Dani 91, 15. 103, 25; rex: Godofridus; cf. Nordomanni.
- Daniel v. Chilpericus II. rex.
- Daniel legatus Michahelis praef. Siciliae 84, 1.
- Danubius fl. 26, 5. 75, 20. 77, 15. 79.
- David rex Israel 1, 15.
- Desiderius rex Langobard. 49, 15. 58, 1. 59—61, 25. 62; uxor: 62, 5. fil.: Adalgisus; filia 62, 5.

S. Dionisii corpus 49, 26; sepulcrum 32, 1.
 S. Dionisii mart. monast., basilica, *St.-Denis* 31, 10. 32, 5. 45, 10. 55. 77, 10. 100, 10; abbas: Fulradus; reclusus: Sigibertus.
 Dorninia fl., *Dordogne* 56, 15.
 Dotiacus villa, *Douzy (Ardenne)* 66, 10.
 Drogo dux Burgundionum, fil. Pipini II. princ. 16. 17, 25. 19, 15; uxor: Anstrudis; fil.: Hugo; fr.: Grimoaldus.
 Drogo episc. (Mettensie) 97, 20; fr.: Lodowicus.
 Drogoviz rex Wilzorum 77, 25.
 Duos-dives locus, *Moncontour de Poitou* ? 56, 15.
 Durestadum castrum, *Wijk bij Duurstede* 17, 15.
 Duria villa publ., *Düren* 40, 5. 51, 5. 57, 1. 62, 15. 67, 20.

E.

Eboregia v. Eporegia.
 Ebroinus maior domus 5—7, 1.
 Eburis legatus (Francorum) 82, 25.
 elephans v. Abulabaz.
 S. Eleutherii corpus 49, 26.
 Elisatium, *Elsass* 63, 20.
 Eodo dux Aquitaniorum 25—28, 1; fil.: Hunaldus.
 Eporegia, Eboregia, Eboreia, *Ivrea* 88.
 Equalisma civ., *Angoulême* 56, 15.
 Ermenfridus nobilis 6.
 Ermensul fanum (Saxonum) 58, 10.
 Evrehardus mag. pincernarum 69, 5.

F.

Faringa locus, *Pförling* 75, 20.
 Fastrada uxor Caroli M. regis 71, 15. 72, 20. 80, 10. 100.
 Felix episc. *Orgellit.* 101, 20. — Felicianus heresis 79, 15. 80, 10. 101, 20.
 Florentia, Florencia, civ. 74, 5. 101, 5.
 Folcarius capellanus 58, 20.
 Folradus v. Fulradus.
 Formosus episc., missus Adriani I. papae (a. 781) 69, 5.

Foroiulen civ., *Cividale del Friuli* 64, 15. — Foroiulienses 64, 5; Foroiuliensis partes 64, 10; duces: Rothgaudus, Heiricus.
 Fortunatus patr. (Gradensis) 89, 25. 102, 30.
 Fossatum, *Abastja (Fostat) prope Kairoán* 88, 5.
 Franci, Francorum gens, genus, populus 1. 3, 20. 8, 20. 9, 20. 12, 25. 14, 5. 17, 5. 19, 15. 24, 1. 30, 15. 31, 1. 32. 34. 35, 20. 39, 1. 40—42, 10. 43, 5. 44, 15. 45, 25. 47, 20. 48, 15—50, 15. 54. 56. 61, 1. 62, 5—65. 67—72, 1. 75—79, 1. 84, 20. 88, 30. 99, 15. 100; Francorum conventus 51, 5. 52, 20. 53, 20. 54, 1. 65. 67, 20. 69, 20. 73, 5. 75, 10. 76, 5. 78. 88, 15. 89, 15. 91, 5. 101, 5. 102, 20. 103, 10; ditio 32, 5. 73, 20; ditiones 101, 1; dominatio 19, 10. 33, 20; dominium 13, 1; duces et comites 55, 20; duces ac optimates 2, 5; exercitus 13, 10. 37, 5. 68, 10. 70, 1. 71, 20. 75, 25; imperium 4, 20. 5, 15. 16, 1. 30, 10. 35, 10; nobiles 5, 25. 6, 1; optimates 14, 5. 48, 25. 56, 5. 74, 10. 76, 10; principatus 12; principes 43, 25. 53, 5; reges 4, 25; regnum 4, 25. 15, 1. 24, 10. 33, 10. 51, 5. 55, 20. 58, 1. 85, 15; terra 43, 10; reges: Theodericus III, Clodoveus, Childebertus III, Dagobertus III, Chilpericus II, Pippinus I, Carolus M., Carolomannus; princ.: Ansegisilus, Pippinus I, Pippinus II, Carolus, Carolomannus, Pippinus III.
 Franci occidentales 5, 5. 24, 5; rex: Theodericus III; cf. Niwistrii.
 Franci orientales 75, 20; Francorum orientalium principatus 1, 5. 4, 15; optimates 4, 10; cf. Osterliudi, Austrasii.
 Francia 26, 25. 30, 1. 36, 5. 39, 5. 46, 10. 48, 5. 49, 20. 51, 20. 52, 20. 54, 5. 57, 1. 59, 10. 62, 5. 63, 30. 64, 15. 65, 25. 68. 69, 1. 70, 15—72, 1. 73, 10. 75, 10. 78, 1. 82, 30. 92, 5. 94, 1. 99, 20. 100, 25; Franciae pars orient. 104, 20.
 Franconofurt 80, 5.

Fresiones, Fresones, Frisiones, Frisones 12, 25, 13, 15, 17, 18, 15, 20, 15, 28, 10, 71, 20, 77, 30, 79, 1; Fresionum fines 2, 15; duces: Radbod, Bobbo. — Frisia 27, 25, 48, 10.
 Friedislar locus, *Fritzlar* 61, 5.
 Frigia = *Phrygia* 82, 30; patri-
 cius: Michahel.
 Frisia, Frisiones v. Fres.
 Froia legatus Haddefonsi regis 82, 15, 83, 10.
 Fronciacus castrum, *Fronsac* (*Gironde*) 56, 15.
 Fulradus, Folradus, capellanus, abbas *S. Dionysii* 57, 15, 58, 20.
 Furiulensis v. Foroiulensis.
 S. Furuse 12, 5; cf. Scottorum monast.

G.

Gailo missus, comes *stabuli* 70.
 Galacia, Gallicia, *Hispaniae* 82, 15, 83, 5; rex: Haddefonsus.
 Galimannus comes 53, 10.
 Gallia 28, 15, 46, 5, 87, 25; Galliae 80, 5 — 82, 1, 91, 15, 103, 20. — Gallicus oceanus 85, 5.
 Garonna fl. 27, 5, 28, 1, 54, 20, 55, 5.
 Gauzebaldus episc. (Ratisbon.) 34, 15.
 Gavuldanum urbs, *Le Gevaudan* (*Lozères*) 54, 15.
 Gentiliacus villa, *Gentilly* (*Seine*) 52, 5.
 Geraldus comes, praefectus Alamann. et Baioar. 84, 5.
 Gerberga uxor Carolomanni regis Francorum 58, 1.
 Geretrudis virgo, matertera Pip-
 pini II. 4, 1; mater: Itaberga.
 Germania 26, 87, 30, 94, 1, 102, 25, 104, 25; Germaniae 80, 5; Germanicus legatus: Bonifacius.
 S. Germani corpus 50, 1.
 Gerunda civ., *Gerona* 43, 20; dux: Solinoan.
 Gisa soror Caroli M. 92, 15, 104, 1.
 Gisa filia Caroli M. 69, 1.
 Gislimarus, Gisilmarus, fil. Waratonis maioris domus 6.
 Godefridus rex Danorum 91, 92, 1, 103, 25.

Golia 2, 1.
 Gotia 29, 1, 30, 1, 43. — Gothorum fines 29, 10.
 Grahamannus missus (a. 788) 77, 10.
 Greci 15, 5, 54, 10, 77, 1, 80, 10, 82, 30, 88, 30, 89, 102, 30; imp.: Constantinus V, Constantinus VI, Nicephorus; imperatrix: Herena.
 Gregorius II. papa 26, 25.
 Gregorius III. papa 30, 20, 31, 1.
 Grimaldus v. Grimualdus.
 Grimo abbas Corbiensis 31, 10.
 Grimoaldus maior domus, fil. Pip-
 pini II. princ. 17, 5, 18, 1, 19; uxor: filia Radbodi ducis Fris.; fil.: Theodaldus.
 Grimualdus, Grimaldus, dux Benevent., fil. Haregisi ducis 74, 77, 1, 89, 10, 90, 1, 102, 20.
 Gripho, Gripo, Grippo, fil. Caroli princ. 32, 40 — 44, 10; fratres: Pippinus, Carolomannus; avunc.: Ogdilo.
 Gundewinus tyrannus 2, 1.

H.

Haddefonsus, Hadeffonsus, II. rex Galaciae et Asturiae 82, 15, 83, 5, 102, 5.
 Hadulaha, *Hadeln in Saxonia* 81, 35.
 Haregisus II. dux Beneventanus 74; filii: Rumaldus, Grimaldus.
 Hasa fl., *Haase* 71, 1.
 Hattuarii 21, 5; cf. *Hadlones*.
 Heiricus dux Furiulensis 81, 5, 84, 5.
 Heistulfus rex Langobardorum 43, 1, 44, 15 — 49.
 Helgaudus comes (palatii) 89.
 Helptane missus Sigisfredi regis Nordomann. 69, 25.
 Herchenbaldus notarius 88, 10.
 Herena, Herene, Hierene, imperatrix 82, 30, 88, 30, 89, 20, 102, 15; fil.: Constantinus.
 Heresburc, Heresburgum, Herisburgum, castrum, *Stadt Ober-Marsberg ad fl. Diemel* 58, 10, 62, 20, 64, 20, 65, 68, 10, 72, 15, 100, 20.
 Heristalli locus, *Herstelle supra Hörter* 82.

Heristallio, Heristallium, Heristellium, villa, *Herstal ad Mosam fl.* 57, 10. 58, 5. 59. 65, 25. 67, 15. 71, 15. 100, 10.
 Hervicus 55, 5.
 Hessiones 28, 20.
 hiems valida a. 763. 52, 20.
 Hierene v. Herena.
 S. Hilarii eccl. Pictav. 27, 10.
 Hildebertus, Hildibertus v. Childebertus.
 Hildebrandus dux Spolitanus 67, 20. 77, 1.
 Hildegardis uxor Caroli M. regis 68, 20. 70, 20. 100, 1.
 Hildegarius episc. (Colon.) 44, 5.
 Hilpericus v. Chilpericus.
 Hilpingus comes Arvernorum 53.
 Hiltrudis filia Caroli princ., uxor Ogdilonis ducis Baioar. 33, 15.
 Hingelinhaim v. Ingelinhaim.
 Hircanus saltus = *Böhmerwald* 90, 5. 102, 20; = *Fichtelgebirge* 94, 1. 104, 25; = *Erzgebirge* 94, 5. 104, 25.
 Hispania 29, 10. 66. 67. 81, 20. 83, 5. 88, 15. 99. 102, 1; Hispaniae 82, 10. — Hispani 67, 5. 99, 20.
 Hliuni locus, *Lüne prope Lüneburg* 80, 20.
 Hlodowicus v. Lodowicus.
 Hlotharius fil. Lodowici imp. 96, 25.
 Hocseburgh, Hocsioburg, castrum, *Seeburg prope Eisleben* 35, 20. 41, 10.
 Holdonstat, Holdunsteti, locus, *Hollenstedt prope Harburg* 91, 5. 92, 1. 103, 15 (*falso* Boldonstat).
 Hostfali, Ostfali, pars Saxonum 63, 5. 71, 25; cf. Austrasii.
 Hrenus fl. v. Renus.
 Hucculvi, *Petershagen, olim Hockeleve* 71, 20.
 Hugo fil. Drogonis ducis Burgundionum 16, 10; avia: Ansfledis.
 Hunaldus dux Aquitan., fil. Eodonis ducis 28, 5. 33. 35. 36, 10. 56. 57, 1; fil.: Waifarius; fr.: Ato.
 Huni 15, 5. 90, 15. 93. 103, 1. 104; princ.: Theodorus; cf. Avari.
 Hunricus abbas (Mondseensis) 74, 25.

I.

Ianua civ., *Genf* 60, 1.
 Ihimauga rex (Sarracen.), *Abdur-Rahman Ben Muawijah emir Cordubensis* 82, 1; fil.: Abdella.
 Ibinalardi, Abinolarbi, princ. Sarracen. in Hispania 66, 1. 67, 1.
 Ibozet campus, *Ips ad Danubium fl.* 77, 10.
 Ierosolimae 84, 20. 86, 15. — Ierosolimitanus patr. 84, 20. 86; monachus 84, 20. 85, 1.
 Iesse episc. Ambian. 89.
 imagines sanctorum 54, 10. 80, 15.
 Ingelinhaim, Ingilinhaim, Hingelinhaim, locus, villa, *Ingelheim* 62, 10. 76.
 Innus fl., *Inn* 34, 5.
 inundatio aquarum a. 710. 18, 10; a. 784. 71, 20; a. 785. 72, 15. 100, 20.
 iocurri, iugurus, princ. Avarorum 69, 25. 81, 10.
 Iopila villa publ., *Jupille* 18, 25. 50, 15.
 Iora fl., *Ohre* 68, 15.
 Ioseph v. Withsewi.
 Iovis mons, *Gr. St. Bernhard* 60, 5.
 Isaac Iudeus 88. 89, 5.
 Isera fl., *Oise* 32, 1.
 Itaberga (uxor Pippini senioris) 4, 5; filia: Geretrudis.
 Italia 46, 5. 57. 58, 1. 60. 62. 63, 20. 64, 10. 75, 25. 77, 5. 81, 20. 82, 10. 83, 1. 85, 20. 87. 88, 20. 89, 5; Italiae 80, 5; rex: Pippinus. — Italicae causae 74, 1.
 Iterius obses pro Waifario duce 50, 20.
 Iubergh castrum, *Iburg* 44, 5.
 Iudeus v. Isaac.
 Iudith uxor Lodowici imp. 95, 20 — 98, 1.
 iugurus v. iocurri.

K.

Karlomannus, Karolus v. Carol.
 S. Kilianus v. S. Chilianus.
 Kiridrioburg v. Scidrioburg.

L.

S. Lamberti basilica (Leodiensis),
S. Lambertus martyr 19, 1. 57, 1.
Lanfridus II. (dux Alamannorum)
42, 1.
Lanfridus legatus 88, 10.
Langobardi 15, 5. 44, 15 — 49, 15.
58, 5. 60. 62. 68, 25. 76, 20. 77;
Langobardorum regnum 60, 5.
62, 5; reges: Heistulfus, Desi-
derius, Carolus, Pippinus. —
Langobardia 43, 1. 46, 20. 66, 20.
93, 10.
Laudunum-Clavatum castrum, *Laon*
32, 20.
Lech fl. 33, 20.
Lechfeld 75, 20.
Lecho dux Beheimorum 94, 15.
104, 35.
Lehesi locus, *Leisa* 67, 10.
Leo III. papa 81, 5. 83. 85, 25—87.
92. 102, 5—104, 1.
Leo spatarius, legatus Herenae
imperatr. 88, 30.
Leodegarius episc. (Augustodun.)
5, 20.
Leudicus vicus publ., *Lüttich* 57, 1;
eccl.: S. Lamberti.
Leugardis uxor Caroli M. 85, 15.
Leuhidi, Leutidi, villa, *Lügde prope*
Pyrmont ? 72, 10. 100, 15.
Leutberga v. Liutberga.
Liburnia 84, 5.
Liger fl., *Loire* 27, 1. 28, 1. 33, 5.
35. 51, 10.
Liguria 88, 10.
Lippa, Lippeia, Lippia, Lippihea, fl.,
Lippe 65. 67, 20. 69, 20. 72, 5. 83, 15.
Lippiae fons, *Lippspringe* 65, 15.
68, 10. 91, 5. 100, 10; locus ubi
Lippa consurgit 69, 20.
Lippieham locus *ad ostium Lippiae*
71, 20.
Litach locus, *Lübbecke* 64, 1.
Liutberga, Leutberga, uxor Tassi-
lonis ducis Baioar. 75, 15. 76, 15.
77, 10.
Ludowicus, Ludowicus (105, 10),
rex Aquitaniorum, imp., fil.
Caroli M. imp. 68, 25. 82, 10.
95—98; uxores: Irmengardis,
Iudith; filii: Hlotharius, Pip-
pinus, Carolus.

Annales Mettenses priores.

Longlare villa, *Longlier* (duc.
Luxemburg.) 50, 15. 52, 20.
Lucas castrum, *Loches* (*Indre-et-*
Loire) 33, 10.
Lucdun. v. Lugdun.
Luceria civ., *Lucera* 89.
Ludowicus v. Lodowicus.
Lugdunum urbs, *Lyon* 28, 15. 46, 5.
— Lucdunensis pagus 53, 10.
Lupus princ. Wasconum 56, 15.
Luxovium monast., *Luxeuil* 5, 10.

M.

Magii campus a. 767. 54, 15.
Magontia, Magoncia, Mogontia,
Mogontiacum, civ., Mogontia-
censis urbs 26, 25. 57, 10. 80, 25.
85, 20. 89, 15. 101, 30. 102, 20;
eccl.: S. Albani; archiep.:
Bonifacius.
Mamaccae villa publ., *Montmacq*
14, 15.
Mancio, Mantio, comes, consobr.
Waifarrii ducis Aquitan. 53.
Mantua civ. 93, 5.
S. Mariae eccl. episcopalis Carno-
tensis 35, 15.
S. Martini monast. (Turon.) 53, 15.
55, 15. 85, 10. 102, 10; basilica
85, 15; eccl. 27, 10; abbas:
Vulfardus.
S. Martini corpus 50, 1.
Martis sidus 83, 5.
Massilia, Massiliensis urbs 28, 20.
30, 10.
Mauri 83, 5. 84, 10.
S. Mauricius, *St.-Maurice* 103, 25.
Maurienna, Morienna, urbs, *St.-*
Jean-de-Maurienne 43, 5. 46, 5.
48, 15.
Mauritania 82, 1.
S. Medardi (eccl. Suession.) 92, 20.
104, 1.
Mediolanensis civ. 69, 1; archiep.:
Thomas.
Medofulli locus *olim ad Visurgim*
fl. situs 68, 5.
Metis, Mettis, Metensis, Mettensis
urbs 3, 20. 18, 1. 70, 20. 95, 1.
100, 5. 105, 5; eccl.: S. Arnulfi;
episc.: Arnulfus, Drogo.

Michael episc. (Philadelphiens.),
legatus Nicefori imp. 102, 25.
Michahel patricius Frigiae, legatus
Graecorum 82, 30.
Michahel praefectus Siciliae 84, 1.
Mimda locus, *Minden* 82, 20.
Mogontia v. Magontia.
Mohin fl., *Main* 80, 1.
Montis locus, *Mons (Charente)?*
(*Charente inférieure*)? 55, 5.
Morienna v. Maurienna.
Morontus dux (Provinciae) 30, 10.
mortalitas a. 803. 102, 20.
Mosa fl. 2, 15. 19, 1. 20, 15. 21, 5.

N.

Nabarri, Navarri 67, 5. 99, 20.
Narbona urbs, civ. 29. 30, 1. 43. 54.
Narniae, *Narni* 47. 48, 1.
Nibgella monast., *Nivelles* 4, 5;
abbat.: Geretrudis.
Nicetas, qui Siciliam regebat 82, 5.
Nicoforus, Nichoforus, imp. Graecorum 89, 20. 102, 25.
Niumaga villa, *Nymwegen* 65, 25.
97, 15. 98, 1. 99, 5; Niumagum
palacium 90, 20. 103, 10.
Niverna, *Nevers* 52, 10.
Niwistrii, Franci 5, 5. 20, 5; cf.
Franci occidentales. — Niustria,
Niwistria 6, 1. 31, 15. 32, 10.
Nomentum, *Mentana* 85, 25.
Nordleudi, Nordliudi, *pars Saxonum*
82. 83, 20.
Nordomanni 65, 30. 69, 25; rex:
Sigisfredus; cf. Dani. — Nordomannia 70, 15.
Nordosquavi, Nordosuavi 41.
Nova-Castella, *Neuf-Château duc. Luxemburgensis?* 33, 1.
Noviomum urbs, *Noyon* 56, 5.

O.

Obacra, Ovacrus, fl., *Ocker* 41, 10.
63, 5.
Odilo, Ogdilo, Otilo, dux Baioar.
33, 15 — 35, 15. 37, 10. 41, 25;
uxor: Hiltrudis; fil.: Tassilo.
Olisipona civ., *Lissabon* 83, 5.
Olivetis mons, *Ölberg prope Jerusalem* 86, 15.
Optatus abbas Cassin. 38, 5. (46, 10):

Orchaim locus, *Ohrum ad fl. Ocker*
68, 10.
Ortona civ. Italiae 89, 5.
Osca civ. (Hispaniae), *Huesca* 84, 20.
102, 5; praef.: Azan.
Osterliudi 4, 15; cf. Franci orient.
Ostfali v. Hostfali.
Otilo v. Odilo.
Ovacrus fl. v. Obacra.

P.

Paderbronna, Patrebrunna, fons,
locus, *Paderborn* 65, 25. 71, 1.
73, 5. 83, 20. 100, 25.
Pampilona, Pampillona, urbs, *Pampplona* 66, 15. 67, 1. 99, 15.
Pannonia 81, 25. 90, 10. 103, 1; Pannoniae 81. — Pannonii 90, 10;
cf. Avari.
Papia civ., *Pavia* 47, 10. 60, 15.
61, 25. 62, 5. 64, 10 (*falso pro Patavio vel Padua?*). 68, 20. 88, 1.
99; cf. Ticinum.
Parisiaca, Parisiacum, Parisius,
civ., urbs 12, 10. 25, 5. 31, 25. 32, 5.
85, 15. 96, 25. 100, 10. — Parisiacus
pagus 71, 10.
Pascalis nomenclator Rom. 87, 15.
paschalis ordo turbatus a. 741.
31, 20.
Patrebrunna v. Paderbronna.
patricius v. Romani, Michahel.
Paulus apost. 37, 15. 45. 61, 25.
74, 1; S. Pauli apost. basilica
(Rom.) 87, 25.
Paulus I. papa 55, 1.
Pentapolis 47. 48, 1.
Perrona *Péronne* 12, 5.
Persae 88, 1. 89, 5; rex: Aaron;
Persa legatus 88, 5.
pestilentia a. 801. 87, 20.
Petrocia castrum, *Peyrusse (Aveyron)*
55, 1.
Petrogorica, *Périgord* 55, 15.
Petrus apost. 30, 25. 31, 10. 35.
37, 15. 38, 1. 45. 47. 49, 5. 60, 15.
61, 25. 74, 1. 81, 5. — S. Petri
basilica (Rom.) 83, 15. 86. 87;
confessio 81, 1. 87, 1; sepulcri
eius claves et vincula 30, 25.
Petrus abbas, legatus Nicifori imp.
102, 25.

Petrus missus Adriani I. papae 59.
 Pictavis, Pictavensis urbs, *Poitiers*
 27, 36, 10. 97, 5; eccl.: S. Hilarii; monast.: S. Crucis; comes: Amanugus.
 Pippinii 20, 15.
 Pippinus I. princ. Francorum 2, 10; filia: Begga; nepos: Pippinus.
 Pippinus II. princ. Francorum, fil. Ansegisili princ. 1—5, 1. 6—16, 1. 17—21. 24, 5; uxor: Plectrudis; filii: Carolus, Drogo, Grimoaldus; propinquus quidam (avus): Arnulfus; matertera: Geretrudis.
 Pippinus III. princ., rex Francorum, fil. Caroli princ. 28, 5. 31—37. 39, 1—55. 60, 5. 69. 71, 10. 75, 1. 76; uxor: Bercta; liberi: Carolus M., Carolomannus, Pippinus, Gisla; fratres: Carolomannus, Gripo.
 Pippinus fil. Pippini (III) I. regis Francorum 50, 10.
 Pippinus rex Langobard., rex Italiae, fil. Caroli M. imp. 68, 25. 75, 25. 81. 82, 10. 85, 25. 87, 20. 95, 5. 105, 10; fratres: Carolus, Drogo episc., Lodowicus; soror: Gisla.
 Pippinus rex Aquitaniae, fil. Lodowici imp. 96, 25. 97; fratres: Carolus, Hlotharius.
 Pirineus mons 66, 15.
 Pisae portus 88, 1.
 placitum 37, 5. 40, 5. 46, 1. 49, 20. 52, 10. 56, 1. 59, 5. 65, 25. 66, 1. 67, 20. 74, 1. 80, 25. 90, 1. 97. 98; cf. Francorum conventus, sinodus.
 Plectrudis uxor Pippini II. princ. 19, 20. 20. 25, 10; fil.: Grimoaldus; nepos: Theodaldus.
 Pons-Hugonis villa, *Ponthion* 44, 20.
 Portus Veneris, *Porto-Venere* 88, 25.
 Provincia 29, 1. 30, 10. 31, 20. 66, 20; dux: Morontus. — Provinciales quidam 29, 5.
 pruina aspera a. 800. 85, 20.
 pseudosinodus v. sinodus.

Q.

S. Quintini monast., *St. - Quentin* 12, 5; cf. Vermandorum oppidum.

R.

Rabâa fl., *Raab* 79, 10.
 Radantia fl., *Rednitz* 80, 1.
 Radbod, Radbodus, dux Frisionum 13. 17. 20, 15. 21; filia 18, 15.
 Radis insula, *Ile de Ré (Charente inférieure)* 36, 15; monast. (S. Philiberti).
 Ragenesburc, Ragenesburch, Ragenesburh, Raginiburch, Reganesburg, Regenesburch, Reginesburch, Reginisburg 77, 20. 78, 15. 79. 90, 5. 101. 102, 30. 103, 1; episc.: Gauzebaldus, Sinbertus.
 Raginfridus maior domus 20, 10. 21. 23—26, 10.
 Rangarius, *interfactor Grimoaldi maioris domus* 19, 1.
 Rautgaudius v. Rohtgaudus.
 Ravenna 48, 1. 85, 20. 88, 1. 93, 5. 104, 5.
 Redonicum opp., *Rennes* 96, 20.
 Reganesburg etc. v. Ragenesburc.
 Remorum urbs, civ., *Reims* 17, 1. 57, 15. 58, 15. 92, 10. 103, 30; eccl.: S. Remigii.
 S. Remigii episc. et conf. basilica iuxta Remorum urbem 57, 15. 58, 20. 92, 10. 103, 30.
 Remistanus avunc. Waifarri ducis 53, 15. 55, 5.
 Renus, Rethnus, Hrenus, fl. 18, 15. 26, 5. 30, 5. 40, 10. 67. 69, 20. 70, 10. 71, 20. 77, 25. 82, 1. 83, 15. 87, 25. 91, 1. 100, 1. 101, 10. 103, 10.
 S. Ricarius, *St. - Riquier (Somme)* 85, 5; abbas: Angilbertus.
 Riculfus diac. 69, 5.
 Ripuarii 21, 10.
 Rodanus fl. 29, 10.
 Rohtgaudus, Rotgaudus, Lango-bardus, dux Foroiul. 63, 30. 64. 99, 1.
 Roie, *Rehme supra Minden* 100, 20.
 Roma, Romana urbs 26, 10. 31, 1. 38, 10. 42, 10. 45, 15. (Urbs 48, 15. 86, 2). 61. 68. 74. 81. 83, 25. 85—87. 93, 10. 99, 25. 101, 5. 102, 25. 104, 5; Romanae urbes 45, 15; S. Petri limina 31, 10. 38, 1; limina apost. Petri et

Pauli 37, 15. 74, 1; eccl.: S. Petri, S. Pauli. — Romani 15, 5. 45, 25. 54, 10. 83, 10. 86, 5. 102, 5. — Romana ecclesia 26, 25. 46, 15. 59. 60, 20. — Romani fines 48, 15. — Romana lex 87, 10. — Romanorum patricius 45, 25. 59, 20. 87, 10. — Romanus populus 31, 5. 45, 5. 47, 1. 59, 15. 87, 5. Romarici, Rumerici castellum, *Remiremont (Vosges)* 95, 5. 105, 5. Roselmus praefectus Teatis civ. 88, 20. Rotgaudus v. Rohtgaudus. Rotomacus civ., *Rouen* 85, 10. Rumaldus fil. Haregisi ducis Benevent. 74, 10. Rumeric. v. Romaric. S. Rustici corpus 49, 25.

S.

S. Sabae monast. *prope Ierusalem* 86, 15. Sabaria, *Stein am Anger prope Sarvar* 93, 15. 104, 10. Sala fl., *Fränk. Saale* 102, 25. Salernum castrum, *Salerno* 74, 15. Salmuntiacus villa, *Samoussy (Aisne)* 54. 57, 15. 58, 15. Salussa castrum, *Selz ad Rhenum fl. in Alsatia* 57, 5. Salzaa villa, Salz locus, *ad fl. Fränk. Saale prope Neustadt* 89, 20. 102, 25. Sanctonis civ., *Saintes (Charente inférieure)* 55. sanguis Christi 93, 5. Sarraceni 15, 5. 27, 5. 29. 30, 10. 43. 66. 83, 5. 84, 10. 88, 20. 99; Sarracenus: Abdella; Sarracen. legatus 88, 5; dux: Solinoan; princ.: Ibinalardi, Withsewi; reges: Abdiraman, Amormacha, Athima, Ibimauga. Saxones, Saxorum populus 4, 20. 12, 25. 21, 5. 30, 5. 33, 25. 35, 20. 36, 5. 41. 44. 50, 5. 59, 5. 60, 20—62, 10. 63—66, 5. 67—72, 5. 73, 1. 75, 20. 76, 20. 77, 80. 79, 1—81, 1—83, 20. 89, 10. 91. 94, 5. 99, 20. 100. 103, 20. 104, 25; Saxones aquilonales 68, 15; Transalbiani 89, 10; Sax. lex et con-

suetudo 66, 5; duces: Theodericus, (Widichindus); cf. Angrari, Hostfali, Nordliudi, Westfali. Saxonia 26, 1. 28, 20. 30, 5. 35, 20. 36, 15. 40, 10. 41. 44. 50, 1. 58, 10. 62. 65, 15. 67, 20. 68, 10. 69, 20—73. 77, 25. 80—83, 15. 84, 15. 91. 94, 5. 99. 100. 102, 1—104, 25. Scahuningi, *Schöningen (duc. Brunsvic.)* 72, 1. Scidrioburg, Kiridrioburg, castrum, *Schieder ad fl. Emmer* 72, 10. 100, 15. Sclavania, Sclavorum terra 77, 25. 104, 20; cf. Behemi. Sclavi 15, 5. 33, 25. 41, 1. 68, 15. 70, 5. 77, 30. 83, 20. 90, 15. 91, 5. 93. 94. 103. 104; cf. Abodriti, Surbi, Vulze. Scletistat, Scliezistat, villa, *Schlettstadt* 63, 30. 64, 10. sclusae, clusae, Langobardorum 47, 5. 48, 15. 60. Scorialium castrum, *Ally (Cantal)* 55, 1. Scottorum monast. v. S. Furseus. sedes apostolica 26, 25. 30, 20. Sels castrum, *Chantoceaux (Maine-et-Loire)* 55, 10. Senonum urbs, *Sens* 17, 1; archiep.: Wileharius (?). Septimania 29, 1. 66, 20. sepulchrum Domini 84, 20. 86, 20. Sequana fl., *Seine* 11, 25. 78, 5. 85, 10. 101, 10. Sergius presb., missus Zachariae papae 34. 35. Sicilia 82, 5. 84, 1; praefecti: (Nicetas), Michael. Sidiu v. S. Autmari monast. Sigemundus, Sigismundus, missus 88, 10. Sigibertus reclusus basilicae S. Dionisii mart. 31, 10. Sigiburgum castrum, *Hohen-Syburg* 62, 20. Sigisfredus rex Nordomann. 69, 25. signa in sole et luna et stellis a. 741. 31, 20. S. Silvestri monast. in monte Soracte 38, 10; mon.: Carolomannus.

Sinafeld, *das Sendfeld prope Paderborn* 80, 15.

Sinbertus episc. (Ratisbon.) 69, 15. sinodus 14, 1. 40, 5. 54, 10. 57, 5.

58. 60, 1. 66, 1. 76, 25. 80, 5. 100, 25. 101, 10; pseudosinodus Grecorum 80, 15; *cf.* placitum.

Sion mons 86, 20.

Sisinnius fr. Tarasii 83, 1.

Sithima locus, *Sythen inter Wesel et Münster* ? 50, 5.

Sliestroch locus, *Schleswig* 91, 20.

Solinoan (*Soliman*) dux Sarracenorum 43, 20.

Sonihildis neptis Belectrudis, concubina Caroli princ. 26, 5. 32. 33, 1; fil.: Gripho.

Soracte mons 38, 5; monast.: S. Silvestri.

Spoletium 83, 15. 87, 20. 88, 1. 89, 10; comes: Winegisus; duces: Hildebrandus, Winegisus.

Stainfurd, *Steinfurt olim ad fl. Ohre situs* 72, 1.

S. Stephani basilica Cautiaci 18, 10.

Stephanus II. papa 44. 45. 48, 5. 49, 5. 59, 20.

Stephanus episc. (Neapolit.?), missus Adriani I. papae 80, 10.

Suavi 4, 20.

Suessionis civ., *Soissons* 56, 5. 92, 15. 103, 30; eccl.: S. Medardi.

Sundal mons, *Süntel* 70, 5.

Surbi, *Sorben* 77, 30.

T.

Tadun praefectus Barcinonae 88. Tarasius episc. Constantinopolit. 83, 1; fr.: Sisinnius.

Tarsiatica civ. Liburniae, *Tersatto prope Fiume* 84, 5.

Tarvisium civ., *Treviso* 64, 15. 99, 5.

Tassilo dux Baioar., fil. Odilonis ducis 41, 25. 42. 49, 20. 52, 10. 53, 1. 69. 74—77, 10; uxor: Liutberga; fil.: Teodo; avunc.: Pippinus.

Teatis civ., *Chieti* 88, 20; praefectus: Roselmus.

Tedoad locus *ignotus pagi Arvernici* 50, 20.

Teodo fil. Tassilonis ducis Baioar. 76.

Teodonis, Theodonis villa, *Diedenhofen* 59. 70, 15. 95. 105.

terrae motus a. 801. 87, 25. 102, 20.

Teuthbaldus, Theodbaldus, Theutbaldus, (dux Alamann.), fil. Godefridi ducis 34, 5. 36, 20. 37, 10.

Teutmalli locus, *Detmold* 70, 25. 100, 5.

Textricium villa, *Tertry (Somme)* 9, 5. — Textriciacum proelium 16, 5.

Theodaldus maior domus, fil. Grimoaldi ex concubina 19. 20.

Theodbaldus, Theutbaldus v. Teuthbaldus.

Theodericus III. rex Francorum occident. 5, 5—8, 15—12. 15, 15; filii: Clodoveus, Chilbertus.

Theodericus dux Saxonum 35, 20. 36, 5. 41, 10.

Theodewinus (comes Viennensis) 43.

Theodonis villa v. Teod.

Theodorus capcanus Hunorum 93, 20. 104, 10.

Theophilactus episc. (Tudert.?), missus Adriani I. papae 80, 10.

Theophilus presb., legatus Graecorum 82, 30.

Theotistus legatus Nicetae domini Siciliae 82, 5.

Tholosa, Tolosa, urbs, *Toulouse* 54.

Thomas archiep. Mediolan. 69, 1.

Thorinna castrum, *Turenne (Corrèze)* 55, 1.

Thuringorum populus 26, 30; Toringi 75, 20; *cf.* Toringia.

Ticinum civ., Ticina urbs, *Pavia* 43, 20. 49, 1; *cf.* Papia.

Toarcis castrum, *Thouars (Deux-Sèvres)* 52, 5.

Tolosa v. Tholosa.

Toringia 31, 15. 41, 1. 71, 25. 72, 1; *cf.* Thuring.

Trasico dux Abodritorum 82, 25; rex 91, 10. 103, 15.

Triantum castrum, *Trient* 75, 25. S. Trinitas 54, 10.

tudun, zodan, princ. Avarorum, Pannoniorum 80, 30. 81, 15. 90, 10. 103, 1.

Turoni, *Tours* 85, 10. 102, 10; eccl.: S. Martini. — Turonorum, Turonum partes, *La Touraine* 53, 15. 55, 15.